

धातुरूपादर्शः ।

कलिकातासंस्कृतविद्यामन्दिराध्यक्षेण
श्रीतारानाथतर्कवाचस्पतिभट्टाचार्य्येण
विरचितः ।

पण्डितकुलपति-
वि, ए, उपाधिधारि-
श्रीमज्जीवानन्द-विद्यासागर-भट्टाचार्य्यात्मजाभ्यां
पण्डित-श्रीआशुबोध-विद्याभूषण-
पण्डित-श्रीनित्यबोध-विद्यारत्नाभ्यां
संस्कृतः परिवर्द्धितः प्रकाशितश्च ।

षष्ठसंस्करणम् ।

कलिकातामहानगर्याम्,
“वाचस्पत्ययन्त्रे”

मुद्रितः ।

इं १८३६ ।

प्रकाशक— { पण्डित-श्रीआशुबोध-विद्याभूषण
तथा
पण्डित-श्रीनित्यबोध-विद्यारत्न ।

प्राप्तिस्थान— { २ न०, रमानाथ मजुमदार ट्रीट्,
आम्हाष्ट्र ट्रीट् पोष्ट-अफिस, कलिकाता ।

प्रिण्टर—वि, वि, मुखर्जी ।

२ न०, रमानाथ मजुमदार ट्रीट्, कलिकाता ।

मुखबन्धः ।

संस्कृतभाषायां व्युत्पत्त्यूनं फललाभाय व्याकरणमेव परं निर्दानं, ख्यायासेन तद्भाभाय च आशुबोधाभिधमेकं व्याकरणमितः पूर्वं मया निरमायि । तत्र च सर्वेषां धातूनां लडादौ खरूपप्रदर्शनेऽतीव ग्रन्थ-बाहुल्यं स्यादित्यतः पाणिन्यागमानुसारीणि पदसाधनोपयोगीनि सूत्राणि सङ्गलथ्य तेषामुदाहरणानि दिङ्मात्राणि उपन्यस्य “अधिकं धातुरूपादर्शं द्रष्टव्यम्” इत्युक्त्वा धातुरूपादर्शग्रन्थकारित्वमात्मनः सूचितम् । तदनुसारेण सम्प्रति धातुरूपादर्शं नाम ग्रन्थो व्यरचि ।

धातुरूपज्ञानञ्च सवषां विशिषतः सुकुमारमतीनामतीव आवश्यकम् । तथाहि—परिशीलितव्याकरणागमानामपि सुधियां चेतसि सर्वदा सर्वसूत्राणामनिट्कत्वादिधातुधर्माणाञ्च स्फूर्तिर्नैवोपपद्यते, अस्फुरति च सूत्रे धातूनामनिट्कत्वादिधर्मे च विद्वद्भिरपि “अस्य धातोरस्मिन् प्रत्यये परे इदं रूपं स्यात्” इति कथङ्कारं ज्ञायित् ? अतः सूत्रानुसारेण परि-निष्ठितानि धातूनां रूपाणि अस्मिन् ग्रन्थे प्रदर्शितानि, तानि च दृष्ट्वा यस्य धातोर्यस्मिन् प्रत्यये परे यथा रूपं स्यात्तथा अनायासेन विज्ञातुं शक्यते ।

अत्र च ग्रन्थे पाणिन्यागमानुसारीख्येव प्रायशो धातूनां रूपाणि दर्शितानि, क्वचिच्च मतान्तरसिद्धान्यपि ।

शब्दस्तोममहानिधौ सर्वेषां गणपठितधातूनामर्थादिकमस्माभिरभिहितम्, इह तु साहित्यादिषु प्रयुक्तधातूनामेवार्थरूपादिकं दर्शितम् । उपसर्गभेदेन धातुविशेषाणामर्थविशेषाः सोदाहरणाः बृहदाभिधानेऽस्माभिर्दर्शनीयाः, इह तु दिङ्मात्रा उपसर्गभेदेन अर्थविशेषास्तद्रूपञ्च प्रदर्शितम् ।

पाणिनीयगणपाठे सौकादिभिन्नानां दन्त्यवर्णान्तसादीनामञ्-वर्णान्तसादीनाञ्च धातूनां षादित्वेन पाठः, ततः प्रयोगकाले तेषां सादित्वं सूत्रानुसारेण भवति, इह तु प्रयोगानुसारेण सादित्वैव तेषां निर्देशः । एवं नटनादिभिन्नानां नादीनां गणपाठे सादितया पाठः प्रयोगे

पुनर्नादिता, तदनुसारेण नादितयैवेह सर्वेषां निर्देशः कृतः । पाणि-
न्यागप्रानुसारेण लड्लिङादयोऽन्यक्रमेण तिङः पठिताः, आशुबोधे तु
सुगमरीत्यवलम्बनेन लड्विधिलिङादयः क्रमेण पठिताः, तदनुसारेणैवात्र
लट्विधिलिङादिषु रूपं प्रदर्शितम् । गणपाठे भ्वाद्यदादिगण्यीयानां
क्रमशः पाठः, इह तु दृष्टिसौकर्यार्थमभिधानरीत्यनुसारक्रमेण अकारादि-
हकारान्तवर्णादिकानां यद्योत्तरं तत्क्रमेणैव तदुत्तरादिवर्णसन्निवेश-
वतामेव धातूनां निर्देशः । तेषाञ्च अर्थविशेषाः, अर्थभेदे सकर्मकत्वा-
कर्मकृतकथनम्, शपश्यनादिविकरणसूचकं भ्वाद्यदादिगण्यीयताकथनं,
परस्मैपदादियुक्तातासेटकत्वानिट्कत्वादिधातुधर्मकथनञ्च । कृतान्तु
प्रसिद्धानामेव रूपं प्रदर्शितम् । दर्शिता च अत्र अर्थभेदेन उपसर्गविशेष-
योमेन च दिङ्मात्रा पदव्यवस्था । आकारादयो धातूनामनुबन्धा प्रायेणाल
न दर्शिताः, बृहद्भिधाने ते च अस्माभिः सप्रयोजनं दर्शयिष्यन्ते, इह तु
उदाहरणानुसारेण अनुबन्धकार्यमात्रं प्रदर्शितम् ।

यद्यपि धातुरूपप्रदर्शनं दिङ्मात्रम् अन्यस्मिन् ग्रन्थेऽपि विद्यते, तथापि
तत्र तत्र ग्रन्थे न सर्वधातुरूपज्ञानं सुकरमित्यतः प्रसिद्धधातूनां प्रायशः
सर्वेषां रूपाणां ज्ञानस्यायञ्च महीपयोगाय भविष्यति । आशास्महे-
धातुभेदानां प्रत्ययभेदे रूपभेदध्रौव्यनिश्चयाय व्युत्पिष्टानां सर्वेषामत्र
प्रवृत्तिः साधीयसी स्यादिति ।

महता यत्नेनेदं परिशोधितं, तथापि यद्यत्र मम किञ्चित् खलितं
सुधीभिर्ज्ञेयते तत् परिशोधनीयम् । एतद्दर्शने च सुधियः सुकुमार-
मतयश्च सततं प्रवर्तन्तामित्येव मम विनयतः प्रार्थना, तेनैव मम
श्रमसाफल्यं भवेदित्यलं पल्लवितेन ।

श्रीतारानाथशर्मणः ।

शुद्धिपत्रम् ।

श्रुताङ्कः	पङ्क्तिः	अशुद्धं	शुद्धम्
४	२१	बभविध्वे	बभूविध्वे
५	२२	उत्-भ	उत्-भू
६	४	अनुभूययाताम्	अनुभूयेयाताम्
१४	६	अबोभविष्यत्	अबोभविष्यत्
१८	१२	अङ्	अङ्
१९	१३	अन्यते	अख्यते
२२	२२	गतौ	गतौ कान्तौ अक्षणे व्यक्तौ च
२६	१४	अर्ज्	अर्ज
२७	१	अजयमानः	अर्च्यमानः
३०	४	अर्थ्	अर्थ
३०	१९	अर्द् पीङ्गायां	अर्द् गतौ पीङ्गायाच्च
३९	१४	अव् रक्षणे	अव रक्षणे, गतौ, सृहायां, तप्तौ, शोभायां, श्रवणे, व्याप्तौ, आलिङ्गने, प्रार्थने, प्रवेशे, सत्तायां, वृक्षौ, अह्णे, वधे, सामर्थ्ये, अवगमे, करणे, इच्छोत्पादने ।
४५	१३	अयति	कर्त्तरि—अयति
६०	१४	क्रन्द क्रन्दने	क्रन्दने, वैकल्पे, आङ्गाने च ।

पृष्ठाङ्कः	षड्क्तिः	अशुद्धं	शुद्धम्
६२	८	उपकन्ता	उपक्रन्ता
६५	२०	क्लष्टुम्	क्लष्टुम्
८०	८	गुप्यते	गुप्यति
८६	१९	घूर्णिता	घूर्णिता
१३३	८	अघ-	अघू-
१४९	१	पत्यते	पत्यते
१६३	२२	स्पयम्	स्पेयम्
१६७	२२	वीर्यात्, वीर्यते	वूर्ध्यात्, वूर्धते
१६८	१	वीर्णाः, वीर्णिः	वूर्णाः, वूर्त्तिः
१	२	वीर्त्वा, सम्बीर्य	वूर्त्वा, सम्बूर्य
१	३	वीर्यमागः	वूर्धमागः
१७२	२३	भीचाकः	भिचाकः
१७९	१२	भजिषीष्ट	भर्जिषीष्ट
१	१७	भजितः	भर्जितः
२३८	९	वर्जणीयं, वर्जणम्	वर्जनीयम्, वर्जनम्

स्थानभ्रंशतादोषपरिहारः ।

२४० पृष्ठे लिखितो वृह-धातुः १६७ पृष्ठे “बुध्”धातोरेनन्तरं
वर्गीयवकारमध्ये “हृच्” इत्याकारेण अहीतव्यः ।

साङ्केतिकशब्दज्ञापनम् ।

भ्वादि०	भ्वादिगण्यीयः	क्रादि०	क्रादिगण्यीयः
अदा०	अदादिगण्यीयः	चुरादि०	चुरादिगण्यीयः
जुहो०	जुहोत्यादिगण्यीयः	पर०	परस्मैपदौ
दिवा०	दिवादिगण्यीयः	आत्म०	आत्मनेपदौ
स्वादि०	स्वादिगण्यीयः	उभ०	उभयपदौ
तुदा०	तुदादिगण्यीयः	अक०	अकर्मकः
रुधादि०	रुधादिगण्यीयः	सक०	सकर्मकः
तनादि०	तनादिगण्यीयः	द्विक०	द्विकर्मकः

धातुरूपादर्शः ।

मङ्गलाचरणम् ।

प्रणम्य परमात्मानं श्रीतारानाथशर्मणा ।
वितन्वते धातुरूपादर्शं एष प्रयत्नतः ॥

उपक्रमणिका ।

प्रसिद्धधातुरूपाणि दर्शन्ते प्रायशो मया ।
ककाराद्युत्तराकार-पूर्वादिक्रमयोगतः ॥
सकर्मकाकर्मकत्वे वक्ष्येऽहमर्थभेदतः ।
उपसर्गावशिषेण धातोरर्थान्यतां तथा ॥
पाणिनीयमतेनेव तिङ्ङित्संज्ञा समाहृता ।
आशुबोधे तु तत्सूत्राण्युद्धृतानि समासतः ॥
सिद्धान्तकौमुदीग्रन्थे तेषां विस्तर ईक्ष्यताम् ।
तत्र रूपाणि सिद्धानि कथ्यन्तेऽत्राल्पमानतः ॥

तवादी क्रममनादृश्य प्रसिद्धत्वात् भूधातो रूपं
प्रदर्श्यते ।—

(१) भूधातुर्विद्यमानताऽर्थेऽकर्मकः परस्मैपदी, प्रास्यर्थे
सकर्मक उभयपदी, भ्वादिगणोः सेट् ।

कर्त्तरि वाच्ये ।

लटि ।

परस्मैपदे

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-वचने	भवति	भवसि	भवामि
द्वि-वचने	भवतः	भवथः	भवावः
बहु-वचने	भवन्ति	भवथ	भवामः

आत्मनेपदे

एक-वचने	भवते	भवसे	भवे
द्वि-वचने	भवेते	भवेथे	भवावहे
बहु-वचने	भवन्ते	भवध्वे	भवामहे

विधिलिङि ।

परस्मैपदे

एक-वचने	भवेत्	भवेः	भवेयम्
द्वि-वचने	भवेताम्	भवेतम्	भवेव
बहु-वचने	भवेयुः	भवेत	भवेम

आत्मनेपदे

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	तृतीयपुरुषे
एक-वचने	भवेत्	भवेथाः	भवेथ
द्वि-वचने	भवेयाताम्	भवेयाथाम्	भवेवहि
बहु-वचने	भवेरन्	भवेध्वम्	भवेमहि

लोटि ।

परस्मैपदे

एक-व०	भवतु	भव	भवानि
द्वि-व०	भवताम्	भवतम्	भवाव
बहु-व०	भवन्तु	भवत	भवाम

आत्मनेपदे

एक-व०	भवताम्	भवस्व	भवे
द्वि-व०	भवेताम्	भवेथाम्	भवावहे
बहु-व०	भवन्ताम्	भवध्वम्	भवामहे

लङि ।

परस्मैपदे

एक-व०	अभवत्	अभवः	अभवम्
द्वि-व०	अभवताम्	अभवतम्	अभवाव
बहु-व०	अभवन्	अभवत	अभवाम

आत्मनेपदे

एक-व०	अभवत्	अभवथाः	अभवे
द्वि-व०	अभवेताम्	अभवेथाम्	अभवावहि
बहु-व०	अभवन्त	अभवध्वम्	अभवामहि

लुङि ।

परस्मैपदे

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-व०	अभूत्	अभूः	अभूवम्
द्वि-व०	अभूताम्	अभूतम्	अभूव
बहु-व०	अभूवन्	अभूत	अभूस

आत्मनेपदे

एक-व०	अभविष्ट	अभविष्टाः	अभविषि
द्वि-व०	अभविषाताम्	अभविषाथाम्	अभविष्वहि
बहु-व०	अभविषत	अभविष्टुम्	अभविष्वहि
		अभविष्वम्	

लिटि ।

परस्मैपदे

एक-व०	बभूव	बभूविथ	बभूव
द्वि-व०	बभूवतुः	बभूवथुः	बभूविव
बहु-व०	बभूवुः	बभूव	बभूविम

आत्मनेपदे

एक-व०	बभूवे	बभूविषे	बभूवे
द्वि-व०	बभूवाते	बभूवाथे	बभूविवहे
बहु-व०	बभूवारे	बभूवार्हे	बभूविमहे
		बभूविध्वे	

लुटि ।

परस्मैपदे

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-व०	भविता	भवितासि	भवितास्मि
द्वि-व०	भवितारौ	भवितास्यः	भवितास्वः
बहु-व०	भवितारः	भवितास्य	भवितास्मः

आत्मनेपदे

एक-व०	भविता	भवितासे	भविताहे
द्वि-व०	भवितारौ	भवितासाथे	भवितास्वहे
बहु-व०	भवितारः	भविताध्वे	भवितास्वहे

आशीर्लिङि ।

परस्मैपदे

एक-व०	भूयात्	भूयाः	भूयासम्
द्वि-व०	भूयास्ताम्	भूयास्तम्	भूयास्व
बहु-व०	भूयासुः	भूयास्त	भूयास्व

आत्मनेपदे

एक-व०	भविषीष्ट	भविषीष्ठाः	भविषीय
द्वि-व०	भविषीयास्ताम्	भविषीयास्याम्	भविषीवहि
बहु-व०	भविषीरन्	भविषीद्वम्	भविषीमहि
		भविषीध्वम्	

लृटि ।

परस्मैपदे

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-व०	भविष्यति	भविष्यसि	भविष्यामि
द्वि-व०	भविष्यतः	भविष्यथः	भविष्यावः
बहु-व०	भविष्यन्ति	भविष्यथ	भविष्यामः

आत्मनेपदे

एक-व०	भविष्यते	भविष्यसे	भविष्ये
द्वि-व०	भविष्येते	भविष्येथे	भविष्यावहे
बहु-व०	भविष्यन्ते	भविष्यध्वे	भविष्यामहे

लृङि ।

परस्मैपदे

एक-व०	अभविष्यत्	अभविष्यः	अभविष्यम्
द्वि-व०	अभविष्यताम्	अभविष्यतम्	अभविष्याव
बहु-व०	अभविष्यन्	अभविष्यत	अभविष्याम

आत्मनेपदे

एक-व०	अभविष्यत	अभविष्यथाः	अभविष्ये
द्वि-व०	अभविष्यताम्	अभविष्यथाम्	अभविष्यावहि
बहु-व०	अभविष्यन्त	अभविष्यध्वम्	अभविष्यामहि

प्र-भू ऐश्वर्यं अकर्मकः । धने प्रभवति धनमोष्टे इत्यर्थः ।
 सम्-भू सम्भवे (निश्चयप्रायविषये अकर्मकः) । यत्ने विद्यां
 सम्भवति, यत्ने सति विद्या प्रायेण निश्चितेत्यर्थः । उत्-भू
 उत्पत्ती अक० क्षेत्रात् धान्यमुद्भवति उत्पद्यते इत्यर्थः ।

प्रति-भू प्रतिरूपभवने अक० । प्रतिभवति प्रतिभूर्भवतीत्यर्थः ।
 परा-भू पराभवे (अशक्यतानिश्चयेन निवृत्तौ) अक० । उद्य-
 मात् पराभवति अशक्यताऽध्यवसायेन निवर्त्तते इत्यर्थः । परा-
 भवकरणेऽपि तथात्वे तु सकर्मकः । रिपून् पराभवति
 अशक्यताऽध्यवसायसम्पादनेन निवर्त्तयतीत्यर्थः । अभि-भू
 अभिभवे (कर्माक्षमत्वसम्पादने) सक० । बुद्धिमभिभवति
 जाड्यां कर्माक्षमां करोतीत्यर्थः । परि-भू तिरस्कारे सक० ।
 खलः परिभवति साधुं तिरस्करोतीत्यर्थः । अनु-भू अनुभवे
 (ज्ञानविशेषे) सक० । सुखमनुभवति जानातीत्यर्थः । एष्व-
 र्थेषु परस्मैपदौ । रूपाणि प्रागुक्तानि । किन्तु प्र-परा-परि-
 अन्तर्-निर्-भू लोटि आनिपि वा णत्वम्—प्रभवाणि पराभवाणि
 परिभवाणि अन्तर्भवाणि निर्भवाणि । पक्षे णत्वाभावः ।

तत्र अकर्मकेभ्यो भावे आत्मनेपदस्य एकवचनस्य लडादौ
 रूपम् ।—

लोटि—भूयते, विधिलिङि—भूयेत, लोटि—भूयताम्, लिङि
 —अभूयत, लुङि—अभावि, लिङि—अभूवे, लुङि—भाविता,
 भविता, आशौर्लिङि—भाविषीष्ट, भविषीष्ट, लोटि—भाविष्यते,
 भविष्यते, लिङि—अभाविष्यत, अभाविष्यत ।

सकर्मकेभ्यः कर्मणि वाच्ये आत्मनेपदस्यसर्ववचने लडादौ
 रूपम् ।—

लटि ।

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-व०	अनुभूयते	अनुभूयसे	अनुभूये
द्वि-व०	अनुभूयेते	अनुभूयेथे	अनुभूयावहे
बहु-व०	अनुभूयन्ते	अनुभूयध्वे	अनुभूयामहे

विधिलिङि ।

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-व०	अनुभूयेत	अनुभूयेथाः	अनुभूयेथ
द्वि-व०	अनुभूयेयाताम्	अनुभूयेयाथाम्	अनुभूयेवहि
बहु-व०	अनुभूयेरन्	अनुभूयेध्वम्	अनुभूयेमहि

लीटि ।

एक-व०	अनुभूयताम्	अनुभूयस्व	अनुभूयै
द्वि-व०	अनुभूयेताम्	अनुभूयेथाम्	अनुभूयावहि
बहु-व०	अनुभूयन्ताम्	अनुभूयध्वम्	अनुभूयामहि

लीङि ।

एक-व०	अन्वभूयत	अन्वभूयथाः	अन्वभूये
द्वि-व०	अन्वभूयेताम्	अन्वभूयेथाम्	अन्वभूयावहि
बहु-व०	अन्वभूयन्त	अन्वभूयध्वम्	अन्वभूयामहि

लुङि ।

प्रथमपुरुषे

एक-व०	अन्वभावि	
द्वि-व०	अन्वभाविषाताम्,	अन्वभविषाताम्
बहु-व०	अन्वभाविषत,	अन्वभविषत

मध्यमपुरुषे

एक-व०	अन्वभाविष्ठाः	अन्वभविष्ठाः
द्वि-व०	अन्वभाविषाथाम्,	अन्वभविषाथाम्
बहु-व०	अन्वभाविढ्वम्, ध्वम्	अन्वभविढ्वम्, ध्वम्

उत्तमपुरुषे

एक-व०	अन्वभाविषि,	अन्वभविषि
द्वि-व०	अन्वभाविष्वहि,	अन्वभविष्वहि
बहु-व०	अन्वभाविषहि,	अन्वभविषहि

लिटि

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-व०	अनुबभूवे	अनुबभूविषे	अनुबभूवे
द्वि-व०	अनुबभूवाते	अनुबभूवाथे	अनुबभूविवहे
बहु-व०	अनुबभूविरे	अनुबभूविद्वे	} अनुबभूविमहे
		अनुबभूविध्वे	

लुटि ।

प्रथमपुरुषे

एक-व०	अनु भाविता,	भविता
द्वि-व०	अनु-भावितारौ,	भवितारौ
बहु-व०	अनु-भावितारः,	भवितारः

मध्यमपुरुषे

एक-व०	अनु-भावितासे,	भवितासे
द्वि-व०	अनु-भावितासाथे,	भवितासाथे
बहु-व०	अनु-भाविताध्वे,	भविताध्वे

उत्तमपुरुषे

एक-व०	अनु-भाविताहे,	भविताहे
द्वि-व०	अनु-भावितास्वहे,	भवितास्वहे
बहु-व०	अनु-भावितास्महे,	भवितास्महे

आशीर्लुङि ।

प्रथमपुरुषे

एक-व०	अनु-भाविषीष्ट,	भविषीष्ट
द्वि-व०	अनु-भाविषीयास्ताम्,	भविषीयास्ताम्
बहु-व०	अनु भाविषीरन्,	भविषीरन्

मध्यमपुरुषे

एक-व०	अनु भाविषीष्टाः,	भविषीष्टाः
द्वि-व०	अनु-भाविषीयास्याम्,	भविषीयास्याम्
बहु-व०	अनु-भाविषीद्वम्-ध्वम्,	भविषीद्वम्-ध्वम्

उत्तमपुरुषे

एक-व०	अनु भाविषीय,	भविषीय
द्वि-व०	अनु-भाविषीवहि	भविषीवहि
बहु-व०	अनु-भाविषीमहि,	भविषीमहि

लृटि ।

प्रथमपुरुषे

एक-व०	अनु-भाविष्यते,	भविष्यते
द्वि-व०	अनु-भाविष्येते,	भविष्येते
बहु-व०	अनु-भाविष्यन्ते,	भविष्यन्ते

मध्यमपुरुषे

एक-व०	अनु-भाविष्यसे,	भविष्यसे
द्वि-व०	अनु-भाविष्येथि,	भविष्येथि
बहु-व०	अनु-भाविष्यध्वे,	भविष्यध्वे

उत्तमपुरुषे

एक-व०	अनु-भाविष्ये,	भविष्ये
द्वि-व०	अनु-भाविष्यावहे	भविष्यावहे
बहु-व०	अनु-भाविष्यामहे;	भविष्यामहे

लृङि ।

प्रथमपुरुषे

एक-व०	अन्वभाविष्यत,	भविष्यत
द्वि-व०	अन्वभाविष्येताम्,	भविष्येताम्
बहु-व०	अन्वभाविष्यत्त,	भविष्यत्त

मध्यमपुरुषे

एक-व०	अन्वभाविष्यथाः भविष्यथाः
द्वि-व०	अन्वभाविष्येशाम्, भविष्येशाम्
बहु-व०	अन्वभाविष्यध्वम्, भविष्यध्वम्

उत्तमपुरुषे

एक-व०	अन्वभाविष्यम्, भविष्यम्
द्वि-व०	अन्वभाविष्य वहि, भविष्यावहि
बहु-व०	अन्वभाविष्यामहि, भविष्यामहि

णिवि कर्त्तरि उभयपदौ

लटि विधिलिटि लोटि लङि

परस्मै०	भावयति	भावयेत्	भावयतु	अभावयत्
आत्मने०	भावयते	भावयेत	भावयताम्	अभावयत

लुङि ।

प्रथमपुरुषे

परस्मै०	अवीभवत्	अवीभवताम्	अवीभवन्
आत्मने०	अवीभवत	अवीभवेताम्	अवीभवन्त

मध्यमपुरुषे

परस्मै०	अवीभवीः	अवीभवतम्	अवीभवत
आत्मने०	अवीभवथाः	अवीभवेशाम्	अवीभवध्वम्

उत्तमपुरुषे

परस्मै०	अवीभवम्	अवीभवाव	अवीभवाम
आत्मने०	अवीभवे	अवीभवावहि	अवीभवामहि

लिटि

परस्मै०	भावयास्वभूव	भावयामास	भावयाञ्चकार
आत्मने०	भावयास्वभूव	भावयामास	भावयाञ्चक्रे

	लुटि	आशीर्लिङि
परस्मै०	भावयिता	भाव्यात्
आत्मने०	भावयिता	माविषीष्ट
	लृटि	लङि
परस्मै०	भावयिष्यति	अभावयिष्यत्
आत्मने०	भावयिष्यते	अभावयिष्यत

कर्मणि वाच्ये

लटि	विधौ	लोटि	लिङि
भाव्यते	भाव्येत	भाव्यताम्	अभाव्यत

लिटि

भावयास्वभूवे	भावयामासे	भावयाञ्चक्रे
--------------	-----------	--------------

लुङि ।

प्रथमपुरुषे

एक-व०	अभावि
द्वि-व०	अभाविषाताम्, अभावयिषाताम् ।
बहु-व०	अभाविषत, अभावयिषत ।

मध्यमपुरुषे

एक-व०	अभाविष्ठाः, अभावयिष्ठाः ।
द्वि-व०	अभाविषाथाम्, अभावयिषाथाम् ।
बहु-व०	अभाविषिट्वन्ध्वम्, अभावयिषिट्वन्ध्वम् ।

उत्तमपुरुषे

एक-व०	अभाविषि, अभावयिषि
द्वि-व०	अभाविष्वहि, अभावयिष्वहि
बहु-व०	अभाविषाहि, अभावयिषाहि

लुटि

भाविता, भावयिता ।

आशीर्लिङि

भाविषोष्ट, भावयिषोष्ट ।

लृटि

भाविष्यते, भावयिष्यते ।

लृङि

अभाविष्यत्, अभावयिष्यत् ।

सन्नि कर्त्तरि परस्मैपदी ।

लटि—बुभूषति, विधी—बुभूषेत्, लोटि—बुभूषतु, लङि—अबुभूषत्, लृङि—अबुभूषीत् ।

लिटि—बुभूषाम्बभूव, बुभूषामास, बुभूषाञ्चकार, लुटि—बुभूषिता, आशीर्लिङि—बुभूष्यात्, लृटि—बुभूषिष्यति, लृङि—अबुभूषिष्यत् ।

सन्नि कर्त्तरि आत्मनेपदी ।

लटि—बुभूषते, विधी—बुभूषेत, लोटि—बुभूषताम् । लिटि—बुभूषाम्-चक्रे-आस-वभूव । लृङि—अबुभूषिष्ट, लृटि—बुभूषिष्यते । लुटि—बुभूषिता, लृङि—अबुभूषिष्यत्, आशीर्लिङि—बुभूषिष्योष्ट ।

यङि आत्मनेपदी ।

लटि—बोभूयते, विधी—बोभूयेत, लोटि—बोभूयताम्, लङि—अबोभूयत्, लृङि—अबोभूयिष्ट ।

लिटि—बोभूयाम्बभूव, बोभूयामास, बोभूयाञ्चक्रे । लुटि—बोभूयिता, आशीर्लिङि—बोभूयिष्योष्ट, लृटि—बोभूयिष्यते, लृङि—अबोभूयिष्यत् ।

यङ्लुकि ।

लटि—बोभवीति, बोभोति । लोटि—बोभवीतु, बोभोतु । विधी—बोभ्यात् । लृङि—अबोभवीत्-अबोभोत् । लिटि—

बोभवाञ्चकार,—मास,—बभूव । लुटि—बोभविता, लृटि—
बोभविष्यति, आशीर्लिङि—बोभूयात्, लुङि—अबोभूवीत्,
अबोभोत् । लृङि—अबोभविष्यत् ।

भूधातुसुरादिगणोयः शोधने चिन्तायाञ्च उभयपदौ ख्यन्त-
भूधातुवदूपाणि लभते । औषधं भावयति शोधयतीत्यर्थः ।
देवं भावयति चिन्तयतीत्यर्थः ।

क्लृप् ।

कर्त्तरि अच्—भवः संसारः । अनीयर् भावे—भवनीयम् ।
प्र-भिन्नोपसर्गात् अच्—पराभवः, विभवः, अभिभवः, परिभवः,
सम्भवः, उद्भवः । प्र-वञ्—प्रभावः । अपादाने तु—भवः महा-
देवः । प्रभवः कारणम् । इन्—प्रभवो । इष्णुच्—प्रभविष्णुः
प्रभावयुक्तः । क्त—भूतः, प्रभूतः, अभिभूतः । क्तवतु—भूतवान् ।
क्तिन्—भूतिः, अनुभूतिः, सम्भूतिः । क्त्वा—भूत्वा । क्यप्—ब्रह्म-
भूयम्, देवभूयम् । क्तिप्—भूः, आत्मभूः, स्वयम्भूः । खल्—दुर्भवं,
सुभवम् । खिष्णु—प्रियम्भविष्णुः, आढ्यम्भविष्णुः । खुकञ्—
प्रियम्भावुकः । डु—विभुः, प्रभुः, शम्भुः । णिन्—भावी । ण—
भावः पदार्थः, अन्यत्र अच्—भवः । णसुल्—भावं भावम् ।
खुल्—भावकः, परिभावकः । तव्य—भवितव्यः । ढच्—
भविता । कर्त्तरि य—भव्यः । ख्यप्—परिभूय, अभिभूय ।
ख्युट्—भवनम् । शढ्—भवन् । शानच्—अनुभूयमानः ।
ख्यढ्—भविष्यन् । ख्यमान—भाविष्यमाणः भविष्यमाणः,
कर्मणि—अनुभाविष्यमाणः, अनुभविष्यमाणः ।

णिजन्तश्च ।

अनीयर्—भावनीयम्, विभावनीयम् । क्त—भावितः ।
क्तवतु—भावितवान् । क्तिन्नास्ति, तत्र युञ्—भावना । क्त्वा—

भावयित्वा । तव्य—भावयितव्यः । ढच्—भावयिता । य—
भाव्यम्, विभाव्यम् । ल्यप्—विभाव्य, अभिभाव्य । ल्युट्—
भावनम् । शढ्—भावयन् । शानच्—भाव्यमानः । स्यढ्—
भावयिष्यन् । स्यमान—भावयिष्यमाणः, कर्मणि—भाविष्य-
माणः, भावयिष्यमाणः ।

सनन्तस्य ।

अनीयर्—बुभूषणीयम् । उ—बुभूषुः । क्त—बुभूषितः ।
क्तवतु—बुभूषितवान् । क्तिन्नास्ति, अ—बुभूषा । क्त्वा—बुभू-
षित्वा । तव्य—बुभूषितव्यम् । ढच्—बुभूषिता । य—
बुभूष्यम् । ल्यप्—परिवुभूष्य । ल्युट्—बुभूषणम् । शढ्—
बुभूषन् । स्यढ्—बुभूषिष्यन् । स्यमान—बुभूषिष्यमाणः ।

अथाकारादिवर्णक्रमेण धातुरूपाणि प्रदर्शयन्ते ।

(२) अच् व्याप्तौ स्वादिगणीयो भ्वादिगणीयश्च
परस्मैपदौ सकर्मकः वेट्कः ।

कर्त्तरि वाच्ये ।

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
		लटि	
शक व०	अच्छोति-अक्षति	अच्छोषि- अक्षसि	अच्छोमि-अक्षामि ।
हि व०	अच्छुतः-अक्षतः	अच्छुथः- अक्षथः	
बहु व०	अच्छुवन्ति-अक्षन्ति	अच्छुथ- अक्षथ	अच्छुवः-अक्षावः अच्छुमः-अक्षामः

विधिलिङि ।

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-व०	अक्षुयात्- अक्षेत्	अक्षुयाः-अक्षेः	अक्षुयाम्-अक्षेयम्
द्वि-व०	अक्षुयाताम्- अक्षेताम्		
बहु-व०	अक्षुयुः- अक्षेयुः	अक्षुयात-अक्षेत	अक्षुयाम-अक्षेम

लोटि ।

एक-व०	अक्षुतु- अक्षतु	अक्षुहि-अक्ष	अक्षुवानि-अक्षाणि
द्वि-व०	अक्षुताम्- अक्षताम्		
बहु-व०	अक्षुवन्तु- अक्षन्तु	अक्षुत-अक्षत	अक्षुवाम-अक्षाम

लङि ।

एक-व०	आक्षुत्- आक्षत्	आक्षुः-आक्षः	आक्षुवम्-आक्षम्
द्वि-व०	आक्षुताम्- आक्षताम्		
बहु-व०	आक्षुवन्- आक्षन्	आक्षुत-आक्षत	आक्षुम आक्षाम

लुङि ।

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-व०	आक्षीत्-	आक्षीः-आक्षीः	आक्षिषम्-आक्षम्
	आक्षीत् }		
द्वि-व०	आक्षिष्टाम्-	आक्षिष्टम्-आक्ष्टम्	आक्षिष्व-आक्ष्व
	आक्ष्टाम् }		
बहु-व०	आक्षिषुः-	आक्षिष्ट-आक्ष्ट	आक्षिष्व-आक्ष्व
	आक्षुः }		

लिटि

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-व०	आनक्ष	आनक्षिथ-आनक्ष	आनक्ष
द्वि-व०	आनक्षतुः	आनक्षथुः	आनक्षिव-आनक्ष्व
बहु-व०	आनक्षुः	आनक्ष	आनक्षिम-आनक्ष्व

लुटि

	प्रथमपुरुषे	आशीर्लुङि
एक-व०	अक्षिता, अष्टा	अक्ष्यात्,
द्वि-व०	अक्षितारो, अष्टारो	अक्ष्यास्ताम्
बहु-व०	अक्षितारः, अष्टारः	अक्ष्यासुः

लृटि

अक्षिष्यति, अक्ष्यति ।

लृङि

अक्षिष्यत्, अक्ष्यत् ।

कर्मणि वाच्ये लडादिषु

अक्ष्यते । अक्ष्येत । अक्ष्यताम् । अक्ष्यत ।

लिडादी

आनक्षे । अक्षिता । अष्टां ।

लुङि

आक्षि आक्षिषाताम् आक्षाताम् आक्षिषत आक्षत ।

आशीर्लिङि

लृटि

अक्षिषीष्ट

अक्षीष्ट

अक्षिष्यते

अक्ष्यते ।

लृङि

आक्षिष्यत

आक्ष्यत ।

कृत् ।

लृच्—अक्षिता, अष्टा । क्त—अष्टः । क्तिन्—अष्टिः, व्यष्टिः, समष्टिः । घञ्—अक्षः । क्त्वा—अक्षित्वा, अष्ट्वा । श्लृ—अक्षणुवन्, अक्षन् । शानच्—अक्ष्यमाणः । स्वल्—अक्षिष्यन्, अक्ष्यन् । स्वमान—अक्षिष्यमाणः, अक्ष्यमाणः ।

(३) अङ् लक्षणे (चिह्नीकरणे) अदन्त-
चुरादिः उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—अङ्गयति, अङ्गयते । अङ्गयेत्, अङ्गयेत । अङ्गयतु, अङ्गयताम् । आङ्गयत्, आङ्गयत । आङ्गिकत्, आङ्गिकत । अङ्गयाम्-वभूव-आम-चकार-चक्रे । अङ्गयिता, अङ्गयिता । अङ्गात्, अङ्गयिषीष्ट । अङ्गयिष्यति, अङ्गयिष्यते । आङ्गयिष्यत् । आङ्गयिष्यत । मतान्तरे अङ्गापयति । आङ्गिकपत् ।

कर्मणि वाच्ये—अङ्गते । अङ्गेत । अङ्गताम् । आङ्गत । आङ्गि, आङ्गिषाताम्, आङ्गयिषाताम्, आङ्गिषत, आङ्गयिषत । अङ्गयाम्-वभूव-आसे-चक्रे । अङ्गिता, अङ्गयिता । अङ्गि-षीष्ट, अङ्गयिषीष्ट । अङ्गिष्यते, अङ्गयिष्यते । आङ्गिष्यत, आङ्गयिष्यत ।

कृत्स्नु—अङ्गनीयः । अङ्गयिता । अङ्गितः । क्तिन् नास्ति, युच्—
अङ्गना । अङ्गः । अङ्गयितव्यः । अङ्ग्यः । अङ्गयितुम् ।
अङ्गयित्वा । समङ्ग्य । अङ्गनम् । शब्द—अङ्गयन्, शानच्—
अङ्गयमानः । कर्मणि—अङ्ग्यमानः । अङ्गयिष्यन्, अङ्गयिष्य-
माणः । कर्मणि—अङ्गिष्यमाणः, अङ्गयिष्यमाणः ।

(४) अट् गतौ भ्वा० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—अटति । अटेत् । अटतु । आटत् । आट ।
आटीत् । अटिष्यति । आटिष्यत् । अट्यात् । कर्मणि—
अट्यते । णिचि—आटयति । सनि—अटिटिषति । कृत्स्नु—
अटित्वा । अटितुम् । परि—परितो भ्रमणं, पर्यटनम् ।

(५) अण् शब्दे भ्वा० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—अणति । अण । अणीत् । अणिष्यति ।
कर्मणि—अण्यते । णिचि—अणयति-ते । सनि—अणिणिषति ।
कृत्स्नु—अणितः । अणित्वा । अणितुम् ।

टिवादी प्राणने आ० अक० सेट् । अण्यते । अणे ।
अणिष्ट । अणिष्यते । अणिष्यत । अणिषीष्ट ।

(६) अद् भक्षणे अदादिः पर० सकर्मकः
अनिट् ।

		लटि	
एक-व०	अत्ति	अत्ति	अत्ति ।
द्वि-व०	अत्तः	अत्थः	अत्तः ।
बहु-व०	अदन्ति	अत्थ	अत्तः ।

विधौ

एक-व० अद्यात् द्वि-व० अद्याताम् बहु-व० अद्याः ।

	लोटि	लृटि		
एक-व०	अत्तु	आदत्	आदः	आदम्
द्वि-व०	अत्ताम्	आत्ताम्	आत्तम्	आद्
बहु-व०	अदन्तु	आदन्	आत्त	आद्म

लुङि

अघसत्

अघसताम्

अघसन्

लिटि

प्रथमपुरुषे

मध्यमपुरुषे

उत्तमपुरुषे

एक-व०	जघास-आद,	जघसिथ-आदिथ,	जघास-आद
द्वि-व०	जक्षतुः-आदतुः,	जक्षुः-आदथुः	जक्षिव-आदिव
बहु-व०	जक्षुः-आदुः,	जक्ष-आद	जक्षिम-आदिम

लुटि

आशिषि

लृटि

लृङि

अत्ता ।

अद्यात् ।

अत्यति ।

आत्यत्

कर्मणि—अद्यते । अद्येत । अद्यताम् । अद्यत । अघासि,
अघत्साताम्, अघत्सत । जक्षे, आदे । अत्ता । अत्तीष्ट ।
अत्यते । आत्यत ।

णिचि कर्त्तरि आत्मनेपदं नास्ति । आदयति । आदिदत् ।
आदयाम्-बभूव-आस-चकार । आदयिता । आद्यात् ।
आदयिष्यति । आदयिष्यत् ।

णिचि कर्मणि—आद्यते । आदि, आदिषाताम्, आदयिषाताम् ।
आदयाम्-बभूवे-आसे-चक्रे । आदिता, आदयिता ।
आदिषीष्ट, आदयिषीष्ट । आदिष्यते, आदयिष्यते इत्यादि ।

सनि कर्त्तरि—जिघत्सति । जिघत्सौत् । जिघत्साम्-बभूव-
आस-चकार ।

सति कर्मणि—जिघत्स्यते । जिघत्सि ।

कृत्—अदनीयम् । आदी । आटकः । अन्नादः । अत्ता ।
जग्धम्, ओदने अन्नम् । जग्धिः । जग्ध्वा । अदनम् ।
घञ्—घासः । श्लृ—अदन्, शान—अद्यमानः । कृत्—
जञ्जिवान्, आदिवान् । कान—जञ्जाणः, आदानः ।
अत्त्यन् । अत्त्यमानः । क्तिप्—कृव्यात् ।

ण्यन्तकृत्—आदनीयम् । आदयिता । आटकः । आदना ।
आदितः । आदयितुम् । आदयितव्यम् । आदयित्वा ।
समाद्य । आदयन् । आद्यमानः । आदयिष्यन् । कर्मणि—
आदिष्यमाणः, आदयिष्यमाणः ।

सनन्तकृत्—जिघत्सनीयम् । जिघत्सिता । जिघत्सा, जिघत्सुः ।

(७) अन् जीवने अदादिः पर० अक० सेट् ।

लटि

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-व०	अनिति	अनिषि	अनिमि
द्वि-व०	अनितः	अनिथः	अनिवः
बहु-व०	अनन्ति	अनिथ	अनिमः

विधौ

एक-व०	अन्यात्	अन्याः	अन्याम्
द्वि-व०	अन्याताम्	अन्यातम्	अन्याव
बहु-व०	अन्युः	अन्यात	अन्याम

लोटि

एक-व०	अनितु	अनिद्धि	अनानि
द्वि-व०	अनिताम्	अनितम्	अनाव
बहु-व०	अनन्तु	अनितं	अनाम

लडि—आनीत्, आनत् ; आनिताम्, आनन् । आनीः, आनः ;
आनितम्, आनित ।

लुडि—आनीत्, आनिष्टाम्, आनिषुः । लिटि—आन, आनतुः,
आनुः । अनिता । अन्यात् । अनिष्यति । अनिष्यत् ।

भावे—अन्यते । आनि । णिचि—आनयति । आनित् ।
सनि—अनिनिषति ।

ल्लु—अननीयम् । अनिता । अननम् । अनितः । अनन्,
अनिष्यन् ।

(८) अन्च् पूजने गतौ च भ्वा० पर० सक० सेट्

कर्त्तरि—अञ्चति । अञ्चेत् । अञ्चतु । अञ्चत् । अञ्चोत्,
अञ्चिष्टाम्, अञ्चिषुः । आनञ्च, आनञ्चतुः, आनञ्चुः ।
अञ्चिता । अञ्चयात् । अञ्चिष्यति । अञ्चिष्यत् । गत्यर्थस्य
तु आनचतुः । अच्यात् इत्यादि किति भेदः ।

कर्मणि वाच्ये—अञ्चयते । अञ्चयत । अञ्चयताम् । अञ्चयत ।
अञ्चि, अञ्चिषाताम्, अञ्चिषत । आनञ्चे । अञ्चिता ।
अञ्चिषीष्ट । अञ्चिष्यते । अञ्चिष्यत । गत्यर्थस्य तु नलोपे
अच्यते अच्येत इत्यादि ।

ल्लु—अञ्चनीयम् । अञ्चितः । अञ्चितवान् । अञ्चनम् ।
अञ्चिता । अञ्चितुम् । अञ्चित्वा, अङ्क्ता । अञ्चन् । कर्मणि
—अञ्चमानः । अञ्चिष्यन्, अञ्चिष्यमाणः । गत्यर्थस्य तु
अक्तः । अक्तिः । अक्ता । अच्यमान इत्यादि ।

(९) अन्ज् मिश्रणे रुधा० पर० सक० वेट् ।

लटि ।

एक-व०	अनक्ति	अनक्ति	अनज्मि
द्वि-व०	अङ्क्तः	अङ्क्यः	अञ्ज्
बहु-व०	अञ्जन्ति	अङ्क्य	अञ्ज्मः

विधिलिङि ।

एक-व०	अञ्जरात्	अञ्जराः	अञ्जराम्
द्वि-व०	अञ्जराताम्	अञ्जरातम्	अञ्जराव
बहु-व०	अञ्जराः	अञ्जरात	अञ्जराम

लोटि

एक-व०	अनक्तु	अङ्ग्धि	अनजानि
द्वि-व०	अङ्क्ताम्	अङ्क्ताम्	अनजाव
बहु-व०	अञ्जन्तु	अङ्क्ता	अनजाम

लङि

एक-व०	आनक्	आनक्	आनजम्
द्वि-व०	आङ्क्ताम्	आङ्क्ताम्	आञ्जु
बहु-व०	आञ्जन्	आङ्क्ता	आञ्जम्

लुङि—आञ्जीत्, आञ्जीष्टाम्, आञ्जीषुः । आञ्जीः, आञ्जिष्टम्, आञ्जिष्ट । आञ्जिषम्, आञ्जिष्व, आञ्जिषम् ।

लिटि—आनञ्ज, आनञ्जतुः, आजतुः ; आनञ्जुः, आजुः । आनञ्जिथ, आनङ्थ ; आनञ्जथुः, आजथुः ।

आनञ्ज, आज, आनञ्ज ; आनञ्जिव, आजिव ; आनञ्जु, आज्व ; आनञ्जिम, आजिम, आनञ्जम्, आजम् ।

लुङादी—आञ्जिता, अङ्क्ता । अज्यात् । अञ्जिष्यति, अङ्गयति । अञ्जिष्यत्, अङ्गयत् ।

कर्मणि—अज्यते । अज्येत । अज्यताम् । आज्यत । आञ्जि, आञ्जिषाताम्, आङ्गाताम् । आनञ्जे, आजे । आञ्जिता, अङ्क्ता । अञ्जिषीष्ट, अङ्गीष्ट । अञ्जिष्यते, अङ्गयते । आञ्जिष्यत, अङ्गयत । वि-पूर्वसु प्रकाशने कर्त्तरि—अनक्ति, कर्मणि—व्यज्यते ।

णिचि कर्त्तरि—व्यञ्जयति-ते । आञ्जिजत्-त । व्यञ्जयाम्-
बभूव-आस-चकार-चक्रे । अञ्जयिता । अञ्जयात् । अञ्ज-
यिषीष्ट । अञ्जयिष्यति-ते । आञ्जयिष्यत्-त ।

ण्यन्तकर्मणि—व्यज्यते । आञ्जि । अञ्जयाम्-बभूवे-आसे-चक्रे ।
आञ्जिषीष्ट, अञ्जयिषीष्ट । अञ्जिष्यते, अञ्जयिष्यते । आञ्जि-
ष्यत, आञ्जयिष्यत ।

ण्यन्तसनि—अञ्जिजिषति । आञ्जिजिषीत् । अञ्जिजिषाम्-
बभूवं-आस-चकार । अञ्जिजिषिता । अञ्जिजिष्यात् ।
अञ्जिजिषिष्यति । आञ्जिजिषिष्यत् ।

सनन्तकर्मणि—व्यञ्जिजिष्यते । आञ्जिजिषि ।

ज्ञात्सु—अञ्जनीयम्, व्यङ्ग्यः । व्यञ्जकः । व्यञ्जिता, व्यङ्क्ता ।
व्यक्तः । अञ्जितुम्, अङ्क्तम् । अञ्जितव्यः, अङ्क्तव्यः ।
अञ्जित्वा, अङ्क्त्वा । व्यक्तिः । अञ्जनम्, व्यञ्जनम् । अञ्जन् ।
व्यज्यमानः । अञ्जिष्यन्, अङ्ग्यन् । अञ्जिष्यमाणः,
अङ्ग्यमाणः ।

ण्यन्तकृत्सु—व्यञ्जयितव्यः । व्यञ्जयिता । व्यञ्जितः । व्यञ्जना ।
व्यञ्जयन्, व्यञ्जयमानः । कर्मणि—व्यञ्ज्यमानः । व्यञ्ज-
यिष्यन् । व्यञ्जयिष्यमाणः । कर्मणि—व्यञ्जिष्यमाणः,
व्यञ्जयिष्यमाणः ।

सनन्तकृत्सु—अञ्जिजिषा । अञ्जिजिषुः ।

(१०) अय गतौ भ्वा० आ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—अयते । अयेत । अयताम् । आयत । अयिष्ट ;
आयिट्ठम्, आयिध्वम् । अयाम्-बभूव-आस-चक्रे । अयिता ।
अयिषीष्ट ; अयिषीट्ठम्, अयिषीध्वम् । अयिष्यते ।
आयिष्यत ।

कर्मणि—अय्यते । आयि । अयाम्-बभूवे-आसे-चक्रे । लुङादौ कर्त्तरीव रूपाणि ।

णिचि—आययति-ते । आयियत्-त । आययाम्-बभूव-आस-चकार-चक्रे । आययिता । आय्यात् । आययिषीष्ट । आययिष्यति-ते इत्यादि ।

परा—अपसरणे अक० पलायते । पलायिष्ट ।

कृत्सु—अयनीयम् । अयिता । अयितः । पलायितः । पलायितुम् । पलायनम् । अयित्वा । पलाय्य । पलायमानः । पलायिष्यमाणः ।

(११) अर्चं पूजने स्वा० पर० सक० सिट् ।

कर्त्तरि—अर्चति । अर्चेत् । अर्चतु । आर्चेत् । आर्चीत् । आनर्च । आर्चिता । अर्च्यात् । अर्चिष्यति । आर्चिष्यत् ।

कर्मणि—अर्च्यते । अर्च्यत । अर्च्यताम् । आर्च्यत । आर्चि, आर्चिषाताम् । आनर्चे । अर्चिता । अर्चिषीष्ट । अर्चिष्यते । आर्चिष्यत ।

णिचि—अर्चयति-ते । आर्चयत्-त । अर्चयाम्-बभूव-आस-चकार-चक्रे । अर्चयिता । अर्च्यात् । अर्चयिषीष्ट । अर्चयिष्यति-ते । आर्चयिष्यत्-त ।

कर्मणि—अर्च्यते । आर्चि । अर्चयाम्-बभूवे-आसे-चक्रे । अर्चिता, अर्चयिता । अर्चिषीष्ट, अर्चयिषीष्ट । सनि—आर्चाचषति । आर्चाचषीत् ।

कृत्सु—अर्चकः । अर्ची । अर्चितः । क्तिन् नास्ति, अ—अर्चा । अर्चनम् । अर्चितुम् । अर्चित्वा । अर्चितव्यः । अर्च्यः । समर्च्य । अर्चन्, अर्च्यमानः । अर्चिष्यन्, अर्चिष्यमाणः ।

(१२) अर्च्व् पूजने चुरा० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—अर्चयति-ते । अर्चयेत्-त । अर्चयतु-ताम् । अर्चयत्-
त । आर्चिचत्-त । अर्चयाम्-बभूव-आस-चकार-चक्रे ।
अर्चयिता । अर्च्यात् । अर्चयिषीष्ट । अर्चयिष्यति-ते ।
आर्चयिष्यत्-त ।

कर्मणि ण्यन्तभ्वादिगणीयाचवत् ।

सुनि—अर्चिचयिषति-ते । आर्चिचयिषीत्-षिष्ट ।

सन्तकृत्सु—अर्चिचयिषा, अर्चिचयिषुः ।

ण्यन्तस्यास्य चुरादिगणीयस्य च कृत्सु—अर्चनीयम् । अर्चकः ।
अर्ची । अर्चयिता । अर्चितः । क्तिन्नास्ति, युच्—अर्चना ।
अर्चनम् । अर्चयितुम् । अर्चयितव्यम् । अर्च्यः । अर्च-
यित्वा । समर्च्य । अर्चयन् ; अर्चयमान, अर्च्यमानः ।
अर्चयिष्यन्, अर्चयिष्यमाणः । कर्मणि—अर्चिष्यमाणोऽपि ।

(१३) अर्ज् उपार्जने अदन्तचुरादि० उभ०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—अर्जयति-ते । अर्जयेत्-त । अर्जयतु-ताम् । अर्जयत्-
त । आर्जिजत्-त । अर्जयाम्-बभूव-आस-चकार-चक्रे ।
अर्जयिता । अर्ज्यात्, अर्जयिषीष्ट । अर्जयिष्यति-ते ।
आर्जयिष्यत्-त ।

कर्मणि—अर्ज्यते । आर्जि । अर्जयाम्-बभूवे-आसे-चक्रे ।
अर्जिता, अर्जयिता । अर्जिषीष्ट, अर्जयिषीष्ट । आर्जिष्यते,
अर्जयिष्यते । आर्जिष्यत, आर्जयिष्यत ।

सुनि—अर्जिजयिषति-ते । आर्जिजयिषीत्-षिष्ट ।

कृत्सु—अर्जनीयम् । अर्जकः । अर्जयिता । अर्जितः ।
क्तिन्नास्ति, युच्—अर्जना । अर्जयितुम् । अर्जयितव्यः ।

अज्यः । अर्जयित्वा, उपाज्यं । अर्जयन् ; अजयमानः,
अज्यमानः । अर्जयिष्यन्, अर्जयिष्यमाणः । कर्मणि—
अर्जिष्यमाणोऽपि ।

(१४) अर्थ् याचने अदन्तचुरादि० आ०
द्विक० सेट् ।

कर्त्तरि—अर्थेयते । अर्थेयत । अर्थेयताम् । आर्थेयत ।
आर्त्तिथत । अर्थयाम्-बभूव-आस-चक्रे । अर्थयिता ।
अर्थेयिषौष्ट । अर्थेयिष्यते । आर्थेयिष्यत ।

कर्मणि—अर्थ्यते । आर्थि । अर्थयाम्-बभूव-आसे-चक्रे ।
अर्थिता, अर्थयिता । अर्थिषौष्ट, अर्थेयिषौष्ट । आर्थिष्यते,
अर्थेयिष्यते । आर्थिष्यत, आर्थेयिष्यत । मतान्तरे अर्था-
पयते । कर्मणि—अर्थाप्यते । अर्थापत्तिबोधकः अर्थापिस्तु
अर्थशब्दात् णिजन्तः, तेन तस्य उभयपदिता । अभि-
सम्मानने अभ्यर्थयते सम्मानयतीत्यर्थः ।

कृतसु—अर्थनीयम् । अर्थकः । अर्थयिता । अर्थितः । क्तिन्नास्ति,
युच्—अर्थना । अर्थनम् । अर्थयितुम् । अर्थयितव्यः ।
अर्थ्ये । अर्थयित्वा । प्रार्थ्यं । अर्थयमानः । अर्थ्यमानः ।
अर्थेयिष्यमाणः, कर्मणि—अर्थिष्यमाणोऽपि ।

(१५) अट् पीडायाम् अक० पीडाजनने
सक० याचने द्विक० भ्वादि० पर० सेट् ।

कर्त्तरि—अर्दति । अर्देत् । अर्दतु । आर्दत् । आर्दीत् ।
आनर्दं । अर्दिता । अर्द्यात् । अर्दिष्यति । आर्दिष्यत् ।
कर्मणि—अर्द्यते । आर्दि, आर्दिषाताम् । आनर्दे । अर्दिता ।
आर्दिषौष्ट । अर्दिष्यते । आर्दिष्यत ।

णिचि—अर्दयति-ते । आर्दिदत्-त । अर्दयाम्-बभूव-आस-
चकार-चक्रे । अर्दयिता । अर्द्यात्, अर्दयिषीष्ट । अर्दयि-
ष्यति-ते । आर्दयिष्यत्-त । कर्मणि—अर्द्यते । आर्दि ।
अर्दयाम्-बभूवे-आसे-चक्रे । अर्दिता, अर्दयिता । अर्दि-
षीष्ट, अर्दयिषीष्ट । आर्दिष्यते, अर्दयिष्यते । आर्दिष्यत,
आर्दयिष्यत ।

सनि—आर्दिदिषति । आर्दिदिषीत् । अभिपूर्वः सामीप्यप्राप्तौ
अक० अभ्यर्दति समीपं यातौत्यर्थः ।

काल्—अर्दनौयम् । अर्दनम् । अर्दकः । अर्दिता । अर्दितः ।
अभेस्तु अभ्यर्णः । क्तिन्नास्ति, अ—अर्दा । आर्दितुम् ।
अर्दित्वा । अर्द्यः । समर्थ । अर्दन् । अर्द्यमानः ।
आर्दिष्यन्, आर्दिष्यमाणः । णिजन्तस्य तु—अर्दयिता ।
अर्दना । अर्दयितुम् । अर्दयितव्यः । अर्दयित्वा । अर्दयन्,
अर्दयमानः । अर्दयिष्यन्, अर्दयिष्यमाणः । कर्मण्य
आर्दिष्यमाणोऽपि इति भेदः ।

१६) अर्ह् पूजायां भ्वादि० सक० योग्यताया-
मकर्मकः पर० सिद्ध् ।

कर्त्तरि—अर्हति । अर्हेत् । अर्हतु । अर्हत् । अर्हीत् ।
आनर्ह । अर्हिता । अर्ह्यात् । अर्हिष्यति । आर्हिष्यत् ।
कर्मणि—अर्ह्यते । अर्ह्यत । अर्ह्यताम् । आर्ह्यत । आर्हि ।
प्रानर्ह । अर्हिता, अर्हिषीष्ट । अर्हिष्यते । आर्हिष्यत ।

काल्—अर्हणायम् । अर्हणम् । अर्हकः । अर्हिता । अर्हितः ।
क्तिन्नास्ति, अ—अर्हा । अर्हित्वा । अर्हितव्यम् । अर्ह्यः ।
अर्हन् । कर्मण्यपि पूज्यार्थं अर्हन् । अर्ह्यमाणः । अर्हिष्यन् ।
अर्हिष्यमाणः ।

(१७) अर्ह् पूजायां चुरा० उभ० सक० सेट् ।

अर्हयति-ते । अर्हयेत्-त । अर्हयतु-ताम् । अर्हयत्-त ।
अर्जिहत्-त । अर्हयाम्-बभूव-आस-चकार-चक्रे । अर्ह-
यिता, अर्हयिता । अर्ह्यात्, अर्हयिषीष्ट । अर्हयिष्यति-ते ।
अर्हयिष्यत्-त ।

कर्मणि—अर्हते । अर्हते । अर्हताम् । अर्हते । अर्हि ।
अर्हयाम्-बभूवे-आसे-चक्रे । अर्हिता, अर्हयिता । अर्हि-
षीष्ट, अर्हयिषीष्ट । अर्हिष्यते, अर्हयिष्यते । अर्हिष्यत,
अर्हयिष्यत ।

कृत्स्—अर्हणोयम् । अर्हणम् । अर्हकः । अर्हयिता । अर्हितः ।
क्तिनास्ति, युच्—अर्हणा । अर्हयितुम् । अर्हयित्वा ।
अर्ह्यः । अर्हयन्, अर्हयमाणः । अर्हयिष्यन्, अर्हयिष्य-
माणः । कर्मणि—अर्हिष्यमाणश्च ।

(१८) अक् रक्षणे भ्वादि० पर० सक० प्रीता-
वकर्मकः सेट् ।

कर्त्तरि—अवति । अवेत् । अवतु । आवत । आवीत् । आव ।
अविता । अव्यात् । अविष्यति । आविष्यत् ।

कर्मणि—अव्यते । आवि । आवे । अविता । अविषीष्ट ।
अविष्यते । आविष्यत ।

णिचि कर्त्तरि—आवयति ते । आविवत्-त । आवयाम्-बभूव-
आस-चकार-चक्रे । आवयिता । आव्यात्, आवयिषीष्ट ।
आवयिष्यति-ते । आवयिष्यत्-त ।

कर्मणि—आव्यते । आवि । आवयाम्-बभूवे-आसे-चक्रे ।
आविता, आवयिता । आविषीष्ट, आवयिषीष्ट । आविष्यते,
आवयिष्यते । आविष्यत, आवयिष्यत ।

कृत्स्नु—अवनोयम् । अवनम् । आवकः । अविता । अवितः ।
अवितुम् । क्तिप्—ऊः । क्तिन्—ऊतिः । अवित्वा । अवनू ।
अव्यमानः । अविष्यन्, आविष्यमाणः ।

(१६) अश् व्याप्तौ स्वादि० आ० सक० वेट् ।

कर्त्तरि लटि—अश्रुते, अश्रुवाते, अश्रुवते । विधौ—अश्रुवीत्,
अश्रुवीयाताम्, अश्रुवीरन् । लोटि—अश्रुताम्, अश्रुवाताम्,
अश्रुवताम् । लङि—आश्रुत, आश्रुवाताम्, आश्रुवत ।
लुङि—आशिष्ट, आष्ट ; आशिषाताम्, आक्षाताम् ;
आशिषत, आक्षत । लिटि—आनशे, आनशाते, आनशिरे ।
लुङादी—अशिता, अष्टा । अशिषोष्ट, अक्षोष्ट । अशिषरते,
अक्षरते । आशिषरत, आक्षरत ।

कर्मणि—अश्र्यते । अश्र्येत । अश्र्यताम् । आश्र्यत । आशि,
आशिषाताम्, आक्षाताम् । लिङादी कर्त्तरौव रूपाणि ।

शित्चि—आत्मनेपदं नास्ति, आश्रयति । आश्रियत् । आश्र-
याम्-बभूव-आस-चकार । आश्रयिता । आश्रयात् ।
आश्रयिषरति । आश्रयिषरत् । कर्मणि—आश्र्यते । आशि ।
आश्रयाम्-बभूवे-आसे-चक्रे । आश्रिता, आश्रयिता ।
आशिषोष्ट, आश्रयिषोष्ट । आशिषरते, आश्रयिषरते ।

सनि—अशिषिषते । अशिषिषिष्ट ।

कृत्स्नु—अशनोयम् । अशनम् । आशकः । आशी । अशिता,
अष्टा । अष्टः । अष्टिः । अशितुम् । अष्टा । अशित्वा,
अष्टा । अपाश्र्य । अश्रुवानः । अशिष्यमाणः, अक्ष्यमाणः ।

स्यन्तस्य—आश्रयिता । आश्रयितव्यः । आश्रयितुम् । आश्रना ।

स्यन्तस्य—अशिषिषा, अशिषिषुः ।

(२०) अश् भोजने क्रादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—अश्नाति, अश्नोतः, अश्नन्ति । अश्नासि, अश्नीथः, अश्नीथ । अश्नामि, अश्नीवः, अश्नोमः । अश्नीयात्, अश्नीयाताम्, अश्नीयुः । अश्नातु, अश्नीताम्, अश्नन्तु । अश्नान, अश्नोतम्, अश्नोत । अश्नानि, अश्नाव, अश्नाम । आश्नात्, आश्नीताम्, आश्नन् । आशीत्, आशिष्टाम्, आशिषुः । आश, आशतुः, आशुः । अशिता । अश्यात् । अशिष्यति । आशिष्यत् ।

कर्मणि—अश्यते । अश्येत । अश्यताम् । आश्यत । आशि, आशिषाताम् । आशि । अशिता । अशिषीष्ट । अशिष्यते । आशिष्यत ।

णिच्—परस्मैपदौ । आशयति । आशिशत् । आशयाम्-बभूव्-आस-वकार । आशयिता । आश्यात् । आशयिष्यति । आशयिष्यत् । कर्मणि—स्वादिगणौयाशवद्रूपाणि ।

सनि—अशिशिषति । आशिशिषीत् । सनन्तकर्मणि—अशि-शिष्यते । आशिशिषि ।

कृत्सु—अशनौयम् । अशनम् । आशकः । आशी । अशिता । अशितः । अष्टिः । अशितुम् । अशित्वा । अशितव्यम् । अश्नन् । अशिष्यन् । अशिष्यमाणः । खन्तस्य—आशना । आशयिता । आशयित्वा । आशयितुम् । आशयन् । सनन्तस्य—अशिशिषा । अशिशिषुः ।

(२१) अस् विद्यमानतायाम् अदा० पर० अक० सेट् ।

अस्ति, स्तः, सन्ति । असि, स्यः, स्य । अस्मि, स्वः, स्मः । स्नात्, स्नाताम्, स्युः । स्नाः, स्नातम्, स्नात । स्नाम्, स्नाव्,

स्याम । असु, स्ताम्, सन्तु । एधि, स्ताम्, स्त । असानि,
असाव, असाम । आसीत्, आस्ताम्, आसन् । आसीः,
आस्तम्, आस्त । आसम्, आस्र, आस्रम् । लुडादौ आङ्-
धातुकमात्रेऽस्य प्रयोगो नास्ति भूधातुप्रयोग एव । तस्य
च रूपाणि पूर्ववत् ।

कृत्सु—केवलम् शतरि सन् । अन्यत्र भूधातुवत् ।

(२२) अस् क्षेपणे द्विवादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—अस्यति, अस्यतः, अस्यन्ति । अस्येत्, अस्येताम्,
अस्येयुः । अस्यतु, अस्यताम्, अस्यन्तु । आस्यत्, आस्य-
ताम्, आस्यन् । आस्यत्, आस्यताम्, आस्यन् । आस ।
असिता । अस्यात् । असिष्यति । असिष्यत् ।

कर्मणि—अस्यते । आसि । आसे । असिता । असिषीष्ट ।
असिष्यते । असिष्यत ।

सनि—असिसिषति । उपसर्गपूर्वं उभयपदौ । तत्र निपूर्वः
निरासे सक० निरस्यति, निरस्यते । अप-तद्वत् अपास्यति,
अपास्यते । विपूर्वः विस्तारे सक० व्यस्यति । विस्ता-
रयति । सम् सङ्क्षेपकरणे सक० सङ्घाते तु अक० ।
समस्यति सङ्घिपति । अन्येन सहैकरूपो भूत्वा संहन्यते
वा ।

कृत्सु—निरसनीयम् । निरसनम् । निरासकः । निरासी ।
निरसिता । निरस्तः, अपास्तः, व्यस्तः, समस्तः । निर-
सितुम् । निरासः, व्यासः, समासः । निरास्यः । असित्वा ।
निरस्य । अस्यन्, निरस्यन् । निरस्यमानः । असिष्यन्,
असिष्यमाणः ।

णिचि—आसयति-ते । आसिसत्, आसिसत । आसयाम्-बभूव-
आस-चकार-चक्रे ।

कृत्सु—निरसनौयम् । निरासकः । निरासयिता । निरासो ।
निरासितः । निरासना । निरासयितव्यः । निरासयन् ।
निरासयमानः, निरास्यमानः । निरासयिष्यन् ।
निरासयिष्यमाणः ।

(२३) असू उपतापे कण्डादि० उभ० अक०
सेट् ।

कर्त्तरि—असूयति-ते । असूयेत्-त । असूयतु-ताम । आसूयत्-
त, आसूयौत् आसूयिष्ट । असूयाम-बभूव-आस-चकार-
चक्रे । असूयिता । असूय्यात्, असूयिषीष्ट । असूयिष्यति-
ते । आसूयिष्यत-त । भावे—असूय्यते । आसूयि । असू-
याम्-बभूवे-आसे-चक्रे । असूयिता । असूयिषीष्ट ।

कृत्सु—असूयनौयम् । असूयकः । असूयो । असूयिता ।
असूयितः । क्तिन्नास्ति, अ—असूया । असूयितुम् । असूयि-
तव्यम् । असूयित्वा । असूयन्, असूयमानः । असूयिष्यन्,
असूयिष्यमाणः ।

(२४) आप् प्राप्तौ स्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—आप्नोति, आप्नतः, आप्नुवन्ति । आप्नाषि, आप्नुथः,
आप्नुथ । आप्नोमि, आप्नवः, आप्नमः । आप्नुयात्, आप्नुयाः,
आप्नुयाम । आप्नोतु, आप्नहि, आप्नवानि । आप्नोत्, आप्नोः,
आप्नुवम् । आपत् । आप, आपत्, आपुः । आपिथ
आपथुः, आप । आप, आपिव, आपिम । आपा ।
आप्यात् । आप्प्रति । आप्प्रत् ।

कर्मणि—आप्यते । आपि । आपे । आपा । आप्सीष्ट ।
आप्प्रते । आप्प्रत । णिचि—आपयति-ते । आपिपत्-त ।
आपयाम्-बभूव-आस-चकार-चक्रे । आपयिता । आप्यात्,

आपयिषीष्ट । आपयिष्यति-ते । आपयिष्यत्-त । कर्मणि—
आप्यते । आपि । आपयाम्-बभूवे-आसे-चक्रे । आपिता ।
आपयिता । आपिषीष्ट, आपयिषीष्ट । आपिष्यते,
आपयिष्यते ।

सनि—ईप्सति । ऐप्सीत् । सनन्तकर्मणि—ईप्सते । ऐप्सि ।
कृत्—आपनौयम् । आपकः । आपी । आपः । आपुम् ।
आप्तिः । आप्तव्यः । आप्ता, प्राप्य । आप्यम् । आप्रवन् ।
आप्यमानः । आप्प्रन्, आप्प्रमानः । ख्यन्तस्य—आपयिता ।
आपयितुम् । आपयितव्यः । आपयित्वा । क्तिन्नास्ति, युच्—
आपना । आपयन्, आपयमानः, आप्यमानः । आपयिष्यन्,
आपयिष्यमाणः, आपिष्यमाणः । सनन्तस्य—ईप्सनौयम् ।
ईप्सिता । ईप्सितः । ईप्सितुम् । क्तिन्नास्ति, अ—ईप्सा ।
ईप्सुः । ईप्सितव्यः । वि-व्याप्ती व्याप्नोति । व्याप्तः । व्यापकः ।
परि-पर्याप्ती सम्पू० च अक० पर्याप्नोति, पर्याप्तः समर्थः
सम्पूर्णो वा भवति । सम् समाप्ती समाप्नोति, अन्तं गच्छती-
त्यर्थः, समाप्तः शेषं गतः । समापयति शेषं गमयति ।

(२५) आस् उपवेशने अदादि० आ० अक०

सिट् ।

कर्त्तरि—आस्ते । आसीत । आस्ताम् । आस्त । आसिष्ट ।
आसाम्-बभूव-आस-चक्रे । आसिता । आसिषीष्ट । आसि-
ष्यते । आसिष्यत ।

भावे—आस्यते । आसि । आसाम्-बभूवे-आसे-चक्रे । लुङादौ
कर्त्तरौव ।

णिचि—आसयति-ते आसिसत्-त । आसयाम्-बभूव-आस-
चकार-चक्रे । आसयिता । आसयात्, आसयिषीष्ट । आस-
यिष्यति-ते । आसयिष्यत्-त ।

कर्मणि—आस्यते । आसि । आसयाम्-वभूवे-आसे-चक्रे ।
आसिता, आसयिता । आसिषीष्ट, आसयिषीष्ट । आसि-
ष्यते, आसयिष्यते । आसिष्यत, आसयिष्यत ।

सनि—आसिसिषति । आसिसिषीत् । भावे—आसिसिषप्रते ।
आसिसिषि ।

कृत्सु—आसनीयम् । आसनम् । आसकः । आसितव्यम् ।
आसिता । आसितः । आसितुम् । क्तिन् नास्ति, युच्—
आसना । आसित्वा । उपास्य । आस्यम् । आसीतः ।
आसिष्यमाणः ।

उप-उपासने सक० उपास्ते सेवते । उत्-श्रीदास्ये उदास्ते
श्रीदासौन्यमवलम्बते ।

(२६) इ गतौ भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

अयति । अयेत् । अयतु । आयत् । इयाय, इयतुः, इयुः ।
ऐषीत् । एष्यति । ऐष्यत् । ईयात् । कर्मणि—ईयते ।

णिचि—आययति । आयियत् । सनि—इषिषति ।

कृत्सु—इतः । प्रेत्य । एतुम् ।

(२७) इ नियताधिपूर्वकः अध्ययने अदादि०

आ० सक० अनिट् ।

क्त्तरि—अधीते, अधीयाते, अधीयते । अधीषे, अधीयाये,
अधीष्वे । अधीये, अधीवहे, अधीमहे । अधीयीत,
अधीयीयाताम्, अधीयीरन् । अधीयीथाः, अधीयीयाथाम्,
अधीयीध्वम् । अधीयीय, अधीयीवहि-महि । अधीताम्,
अधीयाताम्, अधीयताम् । अधीष्व, अधीयाथाम्, अधी-
ध्वम् । अध्यै, अध्यया-वहै-महै । अध्यैत, अध्यैयाताम्,
अध्यैयत । अध्यैथाः, अध्यैयाथाम्, अध्यैध्वम् । अध्यैयि

अध्यैर्बहि-महि । अध्यगौष्ट, अध्यैष्ट । अधिजगे, अधिजगते,
अधिजगिरे । अध्येता, अध्येषीष्ट । अध्येष्यते । अध्यगीष्यत,
अध्यैष्यत ।

कर्मणि—अधीयते । अध्यगायि, अध्यायि ; अध्यगायिषाताम्,
अध्यगौषाताम् ; अध्यायिषाताम्, अध्यैषाताम् । अधिजगे ।
अध्यायिता, अध्येता । अध्येषीष्ट, अध्यायिषीष्ट । अध्यायि-
ष्यते, अध्यैष्यते । अध्यगायिष्यत, अध्यगौष्यत । अध्यायि-
ष्यत, अध्यैष्यत । णिचि आत्मनेपदं नास्ति । अध्यापयति ।
अध्यापिपत् अध्यजिगपत् । अध्यापयाम्-बभूव-आस-
चकार । अध्यापयिता । अध्याप्यात् । अध्यापयिष्यति ।
अध्यापयिष्यत् । कर्मणि—अध्याप्यते । अध्यापि । अध्या-
पयाम्-बभूवे-आसे-चक्रे । अध्यापयिता अध्यापिता
इत्यादि ।

सनि—अधिजिगांसते अध्यजिगांसिष्ट । कर्मणि—अधिजि-
गांस्यते । अध्यजिगांसि । णिच्-सनन्तस्य—अध्यापिपयि-
षति, अधिजिगापयिषति ।

कृत्—अध्ययनीयम् । अध्यायः । अध्ययनम् । अध्येता ।
अधीतः । अधीतिः । अध्येतुम् । अध्येतव्यम् । अध्येयः ।
अधीत्य । अधीयमानः । अध्येष्यमाणः । स्यन्तस्य—अध्या-
पनीयम् । अध्यापकः । अध्यापयिता । अध्यापितः ।
अध्यापयितुम् । अध्यापयितव्यः । क्तिन्नास्ति, युच्—अध्या-
पना । अध्याप्यम् । अध्याप्य । अध्यापयन् । अध्याप्य-
मानः । अध्यापयिष्यन् । अध्यापयिष्यमाणः, अध्यापिष्य-
मणोऽपि । सनन्तस्य—अधिजिगांसनीयम् । अधिजिगां-
सिता । अधिजिगांसितः । अधिजिगांसितुम् । अधिजिगांसि-
तव्यः । क्तिन्नास्ति, अ—अधिजिगांसा । अधिजिगासुः ।

अधिजिगांस्यम् । अधिजिगांस्यमानः । अधिजिगांसिष्य-
माणः ।

(२८) इ गतौ अदादि० पर० सक० अनिट् ।

त्तिरि—एति, इतः, यन्ति । एषि, इथः, इथ । एमि, इवः, इमः । इयात्, इयाः, इयाम् । एतु, इताम्, यन्तु । ऐत्, ऐताम्, आयन् । अगात्, आगाताम्, अगुः । इयाय, ईयतुः, ईयुः । इययिथ, इयेथ ; ईयथुः, ईय । इयाय, इयय ; ईयिव, ईयिम । एता । ईयात् । उपसर्गात् अन्विधात् । एष्यति । ऐष्यत् । कर्मणि—ईयते । अगायि । ईवे । आयिता, एता । आयिषौष्ट, एषौष्ट । आयिषरते, एषरते । आयिषरत, ऐषरत ।

णिचि—गमयति-ते । अजीगमत्-त । गमयाम्-बभूव-आस-
चकार-चक्रे । प्रतिपूर्वः प्रतौतौ प्रत्याययति । कर्मणि—
प्रत्याय्यते ।

ञनि—जिगमिषति । अजिगमिषीत् । कर्मणि—जिगमिषरते ।
अजिगमिषि । प्रति—प्रतौषिषति । कर्मणि—प्रतौषि-
षरते ।

कृत्स्—अयनीयम्, अयनम् । अयः, अत्ययः, प्रत्ययः, आयः ।
पर्यायः । एतव्यः । एता । इतः । एतुम् । इतिः । इत्वा ।
इत्यः । उपेत्य । यन्, ईयमानः । एषरन्, एषरमाणः ।
कर्मणि आयिषरमाणोऽपि । ख्यन्तस्य—गमनीयम्, गम्यम्,
गमयिता, गमयितुम् । गमना । गमयित्वा । गमयन्,
गमयमानः, गम्यमानः, गमयिषरन् । गमयिषरमाणः ।
प्रतिपूर्वस्य प्रत्यायनीयम्, प्रत्यायकः, प्रत्यायितः, प्रत्या-
ययिता । प्रत्याययितुम् । क्तिन्नास्ति, युच्—प्रत्यायना ।

प्रत्याययन्, प्रत्याययमानः । कर्मणि प्रत्याययमानः ।
 प्रत्याययिषान्, प्रत्याययिषामाणः । प्र-परा—परलोक-गमने
 प्रैति परैति परलोकं गच्छति । उत्—उद्यमने प्रकाशे वा
 अक० उटेति ऊङ् गच्छति प्रकाशते वा । अनु—अनुगमने
 सम्बन्धे च सक० अन्वेति पश्चात् गच्छति सम्बन्धाति वा ।
 अभि—अभिमुखगमने अक० अभ्येति अभिमुखं यातौत्यर्थः ।
 उप—समौपगमने उपैति सामीप्यं गच्छति । अभि-उप—
 स्त्रीकारे सक० अभ्यपैति स्त्रीकरोति । निर्—निर्गमने
 अक० निरैति । अप—अपसरणे अक० अपैति अपसरती-
 त्यर्थः । आङ्—आगमने अक० ऐति आगच्छति । अधि—
 स्मरणे अध्येति स्मरतीत्यर्थः । शतरि तु विशेषः,—अधौयन् ।
 विपरि—विपर्यये अक० विपर्येति विपर्ययं प्राप्नोतीत्यर्थः ।
 अति—अतिक्रमे सक० मर्यादामत्येति अतिक्रम्य गच्छ-
 तीत्यर्थः । अभिप्र—अभिप्राये स० अभिप्रैति अनुसन्द-
 धातीत्यर्थः । परि—पर्याये व्याप्तौ च पर्येति पर्यायं
 प्राप्नोति व्याप्नोति वा परीतः ।

(२६) इन्द् दीप्तौ रुधा० आत्म० अक० सेट् ।

लटि—इन्धे, इन्त्से, इन्धे । विधी—इन्धीत, इन्धीथाः,
 इन्धीय । लोटि—इन्धाम, इन्त्स, इन्धै । लङि—इन्धि,
 ऐन्धाः, ऐन्धि । लिटि—इन्धाञ्चक्रे । लुङि—इन्धिष्ट ।
 लृटि—इन्धिष्यते । लुटि—इन्धिता । लृङि—इन्धिष्यत ।
 लृङि—इन्धिषौष्ट । भावे—इन्ध्यते । णिचि—इन्धयति ।
 णिच्-लुङि—इन्धिषत् । सनि—इन्धिषते । केवलं
 निष्ठायां सनिट्, इच्चः । इन्धनम् । इन्धितुम् ।

(३०) इष् वाञ्छायाम् तुदा० पर० सक०सेट् ।

लोटि ।

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-व०	इच्छति	इच्छसि	इच्छामि
द्वि-व०	इच्छतः	इच्छथः	इच्छावः
बहु-व०	इच्छन्ति	इच्छथ	इच्छामः

विधिलिङि ।

एक-व०	इच्छेत्	इच्छेः	इच्छेयम्
द्वि-व०	इच्छेताम्	इच्छेतम्	इच्छेव
बहु-व०	इच्छेयुः	इच्छेत	इच्छम

लोटि ।

एक-व०	इच्छतु	इच्छ	इच्छानि
द्वि-व०	इच्छताम्	इच्छतम्	इच्छाव
बहु-व०	इच्छन्तु	इच्छत	इच्छाम

लिङि ।

एक-व०	ऐच्छत्	ऐच्छः	ऐच्छम्
द्वि-व०	ऐच्छताम्	ऐच्छतम्	ऐच्छाव
बहु-व०	ऐच्छन्	ऐच्छत	ऐच्छाम

ऐषीत् । इयेष, ईषतुः, ईषुः । इयेषिथ । एषिता, एष्टी ।
 इषयात् । एषिष्यति । ऐषिष्यत् । कर्मणि—इष्यते । ऐषि ।
 ईषे । एषिता, एष्टा । एषिषीष्ट । एषिष्यते । ऐषिष्यत ।
 णिचि—एषयति-ते । ऐषिष्यत । एषयाम्-बभूव-आस-चकार-
 चक्रे । एषयिता । कर्मणि—एष्यते । ऐषि । एषयाम्-
 बभूवे-आसे-चक्रे । एषिता, एषयिता । सनि—इषिषिषति ।
 ऐषिषिषीत् । सनन्तकर्मणि—इषिषिष्यते । ऐषिषिषि ।

अधि—सत्कारि अधीच्छति सत्करोति । प्रति—ग्रहणे, प्रतीच्छति
गृह्णाति ।

कृत्स्न—एषणीयम् । एषः । एषी । एष्टव्यः, एषितव्यः ।
एषिता, एष्टा । इष्टः । इष्टिः । इच्छुः । इच्छा । एषित्वा ।
इष्ट्वा । एषयम् । इच्छन् । इषयमाणः । एषिषयन् ।
एषिषयमाणः । ख्यन्तस्य—एषयितुम् । एषयितव्यः ।
एषितः । क्तिनास्ति, युच्—एषणा । एषयित्वा । एषयन् ।
एषयमाणः, एषयमाणः । एषयिषयन् । एषयिषयमाणः,
एषिषयमाणः । अधीष्टः सत्कृतः । अधीषणम् सत्कारः ।

(३१) ड्रष् गतौ दिवा० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—इष्यति । इषेत् । इष्यतु । ऐष्यत् । ऐषीत् । इषेष् ।
एषिता, एष्टा । इष्यात् ।

कर्मणि—इष्यते । इष्येत । इष्यताम् । ऐष्यत । ऐषि । ईषे ।
एषिता, एष्टा । एषिषीष्ट । एषिष्यते । ऐषिष्यत । प्र—प्रेरणे
प्रेषयति प्रेरयति ।

णिचि—तुदादिगणीयेषधातुवत् । एवं कृत्स्न । प्रेषणा प्रेरणा ।

(३२) ईच् दर्शने भ्वा० आ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—ईक्षते । ईक्षेत । ईक्षताम् । ऐक्षत । ऐक्षिष्ट ।
ईक्षाम्-बभूव-आस-चक्रे । ईक्षिता । ईक्षिषीष्ट । ईक्षि-
ष्यते । ऐक्षिष्यत ।

कर्मणि—ईक्ष्यते । ईक्ष्येत । ईक्ष्यताम् । ऐक्ष्यत । ऐक्षि ।
ईक्षाम् बभूवे-आसे-चक्रे । लुडादौ कर्त्तरीव रूपाणि ।

णिचि—ईक्षयति-ते । ऐक्षिचत्-त । ईक्षयाम्-बभूव-आस-
चकार-चक्रे । ईक्षयिता । ईक्ष्यात्, ईक्षयिषीष्ट इत्यादि ।

ण्यन्तकर्माणि । ईक्ष्यते । ऐक्षि । ईक्षयाम्-बभूवे-आसे-चक्रे ।
ईक्षिता, ईक्षयिता । ईक्षिषीष्ट, ईक्षयिषीष्ट इत्यादि ।

प्र—बुद्धिपूर्वककरणे सक० प्रेक्षते बुद्धिपूर्वं करोति । प्रति—
प्रतीक्षायाम् (आकाङ्क्षाविशेषे) सक० प्रतीक्षते औत्सुक्येन
काङ्क्षतीत्यर्थः । अप—आकाङ्क्षायाम् अवधौकरणे
च—अपेक्षते आकाङ्क्षति अवधिं करोति वा । परि—
परीक्षायाम् सक० परीक्षा शुद्धिसूचकव्यापारः तत्त्व-
निर्णायकव्यवहारश्च, परीक्षते शुद्ध्यादिं सूचयति तत्त्वेन
निश्चिनोति वा । उत्-प्र—उत्प्रेक्षायाम् सक० अन्यथा-
स्थितवस्तुनोऽन्यरूपेण सम्भावनमुत्प्रेक्षा । उत्प्रेक्षते
अन्यथास्थितमन्यरूपेणोद्भावयतीत्यर्थः । उप—उपेक्षायाम्
(औदासौन्यावलम्बने) अक० उपेक्षते उदास्ते इत्यर्थः ॥
औदासौन्यहेतुकत्यागेऽपि सक० उपेक्षते औदासौन्येन
त्यजति । सम्-विवेचने सक० समीक्षते ।

कृत्स्न—ईक्षणीयः । ईक्षणम् । ईक्षकः । ईक्षिता । ईक्षितः ।
क्तिन्नास्ति, अ—ईक्षा । परीक्षा । उपेक्षा । ईक्षितव्यम् ॥
ईक्षितुम् । ईक्षित्वा । अपेक्ष्य । ईक्ष्यः । ईक्षमाणः, ईक्ष्य-
माणः । ईक्षिषमाणः । ण्यन्तस्य तु—ईक्षयिता ।
क्तिन्नास्ति, युच्—ईक्षणा । ईक्षयितव्यः । ईक्षयितुम् ।
ईक्षयित्वा । ईक्षयन् । ईक्षयमाणः । ईक्षयिष्यन् । ईक्षयि-
ष्यमाणः इति भेदः ।

(३३) ईड् स्तुतौ अदा० आ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—ईद्रे । ईडिषे, ईडिध्वे । ईडौत । ईडाम् । ईडिष्व ;
ईडिध्वम् । ऐद्रे । ऐडिष्ट । ईडाम्-बभूव-आस-चक्रे ।
ईडितासे । ईडिषीष्ट । ईडिष्यते । ऐडिष्यत । कर्माणि—
ईड्यते । ऐडि । ईडाम्-बभूवे-आसे चक्रे । लुडादौ कर्त्तरौव ॥

णचि—ईडयति-ते । ऐडिडत्-त । ईडयाम्-बभूव-आस-
चकार चक्रे । ईडयितासि-से । ईड्यात्, ईडयिषीष्ट ।
ईडयिष्यति ते इत्यादि । कर्मणि—ईड्यते । ऐडि ।
ईडयाम्-बभूव-आसि-चक्रे । ईडिता, ईडयिता । ईडि-
षीष्ट, ईडयिषीष्ट इत्यादि ।

कालु—ईडनीयम् । ईडनम् । ईडकः । ईडी । ईडिता ।
ईडितः । क्तिन्नास्ति, अ—ईडा । ईडितव्यः । ईडितुम् ।
ईडित्वा । समीड्य । ईड्यः । ईडानः । ईड्यमानः ।
ईडिष्यमाणः । ग्यन्तस्य तु ईडयिता । क्तिन्नास्ति, युच्—
ईडना । ईडयितव्यः । ईडयितुम् । ईडयित्वा । ईडयन् ।
ईडयमानः । ईडयिष्यन् । ईडयिष्यमाणः इत्यादि भेदः ।

(३४) ईर् अदा० आत्म० गत्यर्थे सक० कम्प-
नार्थे अक० सेट् ।

कर्त्तरि—ईर्त्ते । ईरीत । ईर्त्ताम् । ऐर्त्त । ईराञ्चक्रे । ऐरिष्ट ।
ईरिषप्रते । ईरिता । ऐरिषप्रत । ईरिषीष्ट । कर्मणि—
ईर्यते । ऐरि । ईरयति । ऐरिरत् । ईरिरिषति । ईर्णः ।
ईरितुम् । क्षेपणार्थे—विकल्प-चुरा० उभ० सेट् । ईरयति-
ते ; ईरति । एवं सर्व्वत्र । ईरयेत्-त । ईरयतु-तम् ।
ऐरयत्-त । ईरयाञ्चकार-चक्रे । ऐरिरत्-त । ईरयिषप्रति-
ते । ईरयिता, ईरिता । ईर्यात्, ईरयिषीष्ट । ईर्यते ।
ईरिरिषप्रति-ते । ईरितः । ईरयितुम्, ईरितुम् ।

(३५) ईर्ष्य् इर्ष्यायाम् भ्वा० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—ईर्षयति, ईर्षयत् । ईर्षयतु । ईर्षयत् । ईर्षयाञ्चकार ।
ईर्षयात् । ईर्षयिषप्रति । ईर्षयता । ईर्षयात् । ईर्षयते । ईर्षि ।
ईर्षयति । ऐर्ष्यप्रत् । ईर्षयिषप्रति । ईर्षितः । ईर्षितुम् ।

(३६) ईश् ऐश्वर्ये अदा० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—ईष्टे । ईशिषे ; ईशिष्वे । ईशौत । ईष्टाम् । ईशिष्व ;
ईशिष्वम् । ऐष्ट । ऐशिष्ट । लिङादौ इङ् इव रूपाणि
उकारस्थाने शकारमात्रभेदः ।

(३७) ईह् चेष्टायाम् भ्वा० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—ईहते । ईहेत । ईहताम् । ऐहत । ऐहिष्ट ।
लिङादौ सर्वत्र ईङ्धातोरेव रूपाणि, उकारस्थाने
हकारमात्रभेदः ।

(३८) उञ्क् उञ्क्ते भ्वा० पर० सक० सेट् ।

उञ्क्ः कणश्च आदानम् । कर्त्तरि—उञ्कति । उञ्कते ।
उञ्कतु । औञ्कत् । उञ्क्ञ्कार । औञ्कौत् । उञ्क्-
थति । उञ्कता । उञ्क्यात् । कर्मणि—उञ्क्यते । औञ्क् ।
उञ्क्यति । औञ्क्ञ्त् । उञ्क्ञ्प्रति । क्तु—उञ्कित-
व्यम् । उञ्कितः । उञ्कित्वा ।

(३९) उन्द् क्लेदने रुधा पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—उनक्ति ; उनात्स ; उनाद्वा । उन्द्यात् । उनत्तु ;
उन्मि ; उनदानि । औनत् । उन्दाञ्कार । औन्दौत् ।
उन्दिथति । उद्यात् । कर्मणि—उद्यते । उन्दयति । औन्दि-
दत् । उन्दिदप्रति । क्तु—उन्नम्, उत्तम् । उन्दित्वा ।

(४०) उष् दाहे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—ओषति । ओषित् । ओषतु । ओषत् । औषा-
ञ्कार, उवोष । औषोत् । ओषिता । उष्यात् । कर्मणि—
उष्यते । ओषयति । औषिषत् । औषिषिषति । क्तु—
ओषितः, उषितः । ओषित्वा । ओषितुम् ।

(४१) ऊह् वितर्के० भ्वा० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—ऊहते । ऊहेत । ऊहताम् । औहत । औहिष्ट ।
ऊहाम्-बभूव-आस-चक्रे । ऊहितासे । ऊहिषीष्ट ।
ऊहिथते । औहिष्यत ।

कर्मणि—ऊह्यते । औहि । ऊहाम्-बभूवे-आसे-चक्रे । लुङादौ
कर्त्तरोव ।

उपसर्गपूर्वकः उभयपदौ—समूहति, समूहते । यादौ परे तु
ऋस्वः,—समुह्यात्, समुह्य इत्यादि ।

णिचि—ऊहयति-ते । औजिहत्-त । ऊहयाम्-बभूव-आस-
चकार-चक्रे । ऊहयितासि से । ऊह्यात्, ऊहयिषीष्ट ।
ऊहयिष्यति-ते ।

कृत्स्न—ऊहनोयम् । ऊहनम् । ऊहः । ऊहकः । ऊही ।
ऊहिता । ऊहितः । क्तिन्नास्ति, अ—ऊहा । ऊहितुम् ।
ऊहितव्यः । ऊहित्वा । समूह्य । ऊह्यः । ऊहमानः,
ऊह्यमानः, ऊहिष्यमाणः । ख्यन्तस्य तु—ऊहयिता ।
ऊहयितव्यः । ऊहयितुम् । ऊहयित्वा । ऊहयन् ।
ऊहयमानः । ऊहयिष्यन्, ऊहयिष्यमाणः इत्यादि भेदः ।

(४२) ऋ गतौ भ्वा० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—ऋच्छति । ऋच्छेत् । ऋच्छतु । आर्च्छत् । आरत् ।
आर्षीत्, आरताम्, आर्षाम् ; आरन्, आर्षुः । आर,
आरतुः, आरुः । आरिथ । आरिव । अर्त्ता । अर्यात् ।
अरिष्यति । आरिष्यत् । कर्मणि—अर्यते । आरि,
आरिषाताम्, आर्षाताम् । आरि । आरिता, अर्त्ता ।
आरिषीष्ट, ऋषीष्ट । आरिष्यते, अरिष्यते । णिचि—
अर्पयति-ते । आर्पयत्-त । अर्पयाम्-बभूव-आस-चकार;

चक्रे । अर्पयिता । अर्प्यात्, अर्पयिषीष्ट । अर्पयिष्यति-ते ।
आर्पयिष्यत्-त ।

सनि—अरिषति । अरिषीत् । अरिषाम्-बभूव-आस-
चकार । यङि—अरार्थ्यते ।

सम्—सङ्गती अक० आत्मनेपदौ । समृच्छते । समारत ।
समात्तं, समारताम्, समार्षाताम् । समारे । समर्त्तासे ।
समृषीष्ट ।

कृत्सु—अरणीयम् । अरणम् । आरः । अर्त्ता । ऋतः ।
ऋतिः । अर्त्तुम् । ऋत्वा । समृत्य । आर्थ्यः । ऋच्छन् ।
अर्थ्यमाणः । अरिष्यन् । अरिष्यमाणः, अरिष्यमाणः ।

(४३) ऋ गतौ जुहो० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—इयत्ति, इयृतः, इयृति । इयर्षि, इयृथः, इयृथ । इयर्मि,
इयृवः, इयृमः । इयृयात् । इयर्त्तु, इयृताम्, इयृतु ।
इयृहि, इयृतम्, इयृत । इयराणि, इयराव, इयराम । ऐयः,
ऐयृताम्, ऐयरुः । ऐयः, ऐयृतम्, ऐयृत । ऐयरम्, ऐयृव,
ऐयृम । लुङादौ सर्वत्र भ्वादिगणीयवत् ।

(४४) ऋध् वृद्धौ दिवा० पर० अक० सिट् ।

कर्त्तरि—ऋध्यति । ऋध्यत् । ऋध्यतु । आर्ध्यत् । आनर्द्ध ।
आर्द्धत् । अर्द्धिष्यति । अर्द्धिता । आर्द्धिष्यत् । अर्द्धयति,
अर्द्धिष्यति, ईर्त्सति । कृत्सु—ऋडः । ऋद्ध्वा, अर्द्धित्वा ।

(४५) एध् वृद्धौ स्वा० आत्म० अक० सिट् ।

कर्त्तरि—एधते । एधेत । एधताम् । ऐधत । ऐधिष्ट ।
एधाम्-बभूव-आस-चक्रे । एधिता । ऐधिषीष्ट । ऐधि-
ष्यते । ऐधिष्यत । भावे—एध्यते । ऐधि । एधाम्-बभूवे
आसे-चक्रे । लुङादौ एकवचने कर्त्तरीव ।

णिचि—एधयति ते । ऐदिधत्-त् । एधयाम्-बभूव-आस-
चकार-चक्रे । एधयिता । एध्यात् । एधयिषीष्ट । एधयि-
ष्यति ते । कर्मणि—एध्यते । ऐधि । एधयाम्-बभूव-
आसे-चक्रे । एधिता । एधयिता । एधिषीष्ट, एधयिषीष्ट
इत्यादि ।

कृत्—एधनीयम् । एधनम् । एधकः । एधः । एधः, एधसी ।
एधौ । एधिता । एधितः । क्तिन्नास्ति, अ—एधा ।
एधितुम् । एधितव्यम् । एधित्वा । समैध्य । एध्यः ।
एधमानः, एधिय्यमाणः । ख्यन्तस्य तु एधयिता । एधना ।
एधयितुम् । एधयितव्यः । एधयित्वा । एधयन् । एधय-
मानः । एधयिष्यन् । एधयिष्यमाणः इत्यादि भेदः ।

(४६) कण् शब्दे भ्वा० पर० अक० गत्यर्थे
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—कणति । कणत् । कणतु । अकणत् । चकाण ।
अकाणौत्, अकणौत् । कणिष्यति । कणिता । अकणिष्यत् ।
कण्यात् । कर्मणि—कण्यते । कणयति, काणयति ।
अचौकणत्, अचकाणत् । चिकणिषति । चङ्कण्यते ।
निमौलने चुरा० उभ० अक० सेट् । काणयति-ते ।

कृत्—कणित्वा । कणितः ।

(४७) कथ कथने अदन्तचुरा० उभ० सक०
सेट् ।

कर्त्तरि—कथयति-ते । कथयेत्-त् । कथयतु-ताम् । अकथयत्-
त । अचौकथत्-त् । अचकथत्-त् । कथयाम्-बभूव-
आस-चकार-चक्रे । कथयिता-सि-से । कथ्यात्, कथयि-
षीष्ट । कथयिष्यति-ते ।

कर्मणि—कथ्यते । अकथि । कथयाम्-बभूवे-आसे-चक्रे ।

कथिता, कथयिता । कथिषीष्ट, कथयिषीष्ट इत्यादि ।

सनि—चिकथयिषति-ते । अचिकथयि-षीत्-षिष्ट । चिकथयि-

षाम्-बभूव-आस-चकार-चक्रे ।

कृतसु—कथनौयम् । कथनम् । कथकः । कथयिता । कथितः ।

क्तिन् युच् च नास्ति, अ—कथा । कथयितुम् । कथयितव्यः ।

कथयित्वा । सङ्ख्य । कथ्यः । कथयन् । कथयमानः,

कथ्यमानः । कथयिष्यन्-ष्यमाणः ।

(४८) कम् इच्छायाम् भ्वा० आत्म० सक०सेट् ।

कर्त्तरि—कामयते । कामयेत । कामयताम् । अकामयत ।

अचौकमत, अचकमत । कामयाम्-बभूव-आस-चक्रे ।

चकमे । कामयिता, कमिता । कामयिषीष्ट, कामिषीष्ट ।

कामयिष्यते, कामिष्यते । अकामयिष्यत, अकामिष्यत ।

कर्मणि—काम्यते । काम्येत । काम्यताम् । अकाम्यत ।

अकामि । कामयाम्-बभूव-आस-चक्रे । चकमे । कामिता,

कामयिता, कमिता । कामिषीष्ट, कामयिषीष्ट, कामि-

षीष्ट । कामिष्यते, कामयिष्यते, कामिष्यते ।

णिचि—कामयति-ते । अचौकमत, अचकमत-त । कर्मणि—

काम्यते । अकामि ।

सनि—चिकामयिषते । चिकामिषते । अचिकामयिषिष्ट,

अचिकामिषिष्ट ।

कृतसु—कमनौयः । कमनम् । कामः । कामकः । कामुकः ।

कामी । कामयिता, कमिता । कामितः, कान्तः । णिङ्-

पक्षे युच्—कामना, पक्षे क्तिन्—कान्तिः । कामयितुम् ।

कामितुम् । कामयितव्यः, कामितव्यः । कामयित्वा,

कमित्वा, कान्त्वा । सङ्खाम्य । काम्यः । कम्त्रः । कामय-
मानः, काम्यमानः । कामयिष्यमाणः, कमिष्यमाणः ।
ख्यन्तस्य कामयिता । कामितः । कामना । कामयि-
तव्यः । कामयितुम् । कामयित्वा । कामयन्-मानः ।
कामयिष्यन्-ष्यमाणः इति भेदः ।

(४६) कम्प् चलने भ्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—कम्पते । कम्पेत । कम्पताम् । अकम्पत । अकम्पिष्ट ।
चकम्पे । कम्पितासे । कम्पिषीष्ट । कम्पिष्यते । अकम्पि-
ष्यत । भावे—कम्प्यते । अकम्पि ।

णिचि—आत्मनेपदं नास्ति, कम्पयति । अचिकम्पत् । कम्प-
याम-वभूव-आस-चकार । कर्मणि—कम्प्यते । अकम्पि ।
कम्पयाम्-वभूवे-आसे-चक्रे । कम्पितासे, कम्पयितासे ।

अनु—अनुग्रहे सक० अनुकम्पते अनुगृह्णाति ।

कृत्सु—कम्पनौयम् । कम्पनः । कम्पकः । कम्पः । कम्पिता ।
कम्पितः । कम्पितुम् । कम्पित्वा । प्रकम्प्य । कम्पः ।
कम्पमानः । काम्यिष्यमाणः । ख्यन्तस्य—कम्पयिता,
कम्पयितव्यः, कम्पयितुम्, कम्पयित्वा, कम्पयन्,
कम्प्यमानः, कम्पयिष्यन्, काम्यिष्यमाणः । अनु—
अनुकम्प्या ।

(५०) कर्ण भेदने अदन्तचुरादि० उभ०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—कर्णयति-ते । आङ्-श्रवणे आकर्णयति-ते । कर्मणि—
आकर्ण्यते ।

कृत्सु—आकर्णनम् । आकर्णयन् । आकर्णितः ।

(५१) कल गतौ सङ्ग्रायाञ्च अदन्तचुरा०
उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—कलयति ते । कलयेत्-त । कलयतु-ताम् । अकलयत्-त । अचीकलयत्-त । अचकलयत्-त । सर्वं कथधातुवत्, शकारस्थाने लकारमात्रभेदः । सम्—एकत्रस्थोकरणे सङ्घातकरणे च सङ्कलयति एकत्रस्थं करोति, संघतं करोति वा । वि—वियोजने विकलयति वियोजयति । चुरादावन्यत्र नोटनेऽर्थे कालयति-ते । शब्दार्थे भ्वादि० आ० अक० । कलते । क्लृप्—कालः । कालो । कलिः । कलिका ।

(५२) काङ्क् वाञ्छायां भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

प्रायेणाङ्पूर्वकः ।

कर्त्तरि—आकाङ्क्षति । काङ्क्षेत् । काङ्क्षतु । अकाङ्क्षत् । अकाङ्क्षीत् । चकाङ्क्ष । काङ्क्षिता । काङ्क्ष्यात् । काङ्क्षिष्यति । अकाङ्क्षिष्यत् । कर्मणि—काङ्क्षते । अकाङ्क्षिष्ट । चकाङ्क्षे । णिचि—काङ्क्षयति-ते । क्लृप्—काङ्क्षणीयः । काङ्क्षणम् । आकाङ्क्षी । आकाङ्क्षकः । आकाङ्क्षिता । आकाङ्क्षितः । क्तिन्नास्ति, अ—आकाङ्क्षा । आकाङ्क्षितुम् । काङ्क्षित्वा । आकाङ्क्ष्य । काङ्क्ष्यम् । काङ्क्षन् । काङ्क्ष्यमाणः । काङ्क्षिष्यन्, काङ्क्षिष्यमाणः ।

(५३) काल मन्वणे चालने च अदन्तचुरा०
उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—कालयति-ते, चालयति मन्वयति वा । काल्यमानः—
चाल्यमानः ।

(५४) काश् प्रकाशि भ्वादि० आ० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—काशते । काशेत । काशताम् । अकाशत । अका-
शिष्ट । काशाम्-बभूव-आस-चक्रे । चकाशि । काशिता ।
काशिष्यते । भावे—काश्यते । अकाशि । काशाम्-बभूवे-
आसे चक्रे । चकाशि । लुङादौ कर्त्तरीव ।

णिचि—काशयति ते । अचकाशत्-त । काशयाम्-बभूव-
आस चकार चक्रे । काशयितासि से । काश्यात्, काशयि-
षीष्ट । काशयिष्यति-ते । अकाशयिष्यत्-त । कर्मणि—
काश्यते । अकाशि । काशयाम्-बभूवे-आसे-चक्रे । काशिता
काशयिता ।

कृत्सु—काशनौयम् । काशनम् । काशकः । प्रकाशः । काशी ।
काशिता । काशितः । काशितुम् । काशितव्यम् ।
काशित्वा । प्रकाश्य । प्रकाश्यः । प्रकाशमानः ।
काशिष्यमाणः । अणन्तस्य तु काशयिता । काशयितुम् ।
काशना । काशयितव्यः । काशयित्वा । काशयन्-मानः ।
काशयिष्यन्-ष्यमाणः इति भेदः । नि-प्रतिभ्यामुपसर्गाभ्यां
घञि नि-प्र-योर्दीर्घः, नौकाशः, प्रतीकाशः ।

(५५) क्तिट् गतौ भ्वादि० पर० सक० भये
अक० सेट् ।

केटति—अकेटौत् । चिकेट । णिचि—केटयति । सनि—चिकि-
टिषति । कृत्सु—केटितव्यम् । केटनौयम् । किटितः ।

(५६) कित् संशये रोगप्रतीकारे च भ्वादि०
पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—चिकित्सति । चिकित्सेत् । चिकित्सतु । अचिकि-
त्सत् । अचिकित्सौत् । चिकित्साम्-बभूव-आस-चकार ।

चिकित्सिष्यति । चिकित्सिता । अचिकित्सिष्यत । चिकित्-
स्यात् । कर्मणि—चिकित्स्यते । अचिकित्सि । चिकि-
त्साम्-वभूवे-आसे-चक्रे । संशये तु विपूर्वक एव ।

णिचि—चिकित्सयति । सनि—चिकित्सिषति ।

कृत्सु—चिकित्सनीयम् । चिकित्सनम् । चिकित्सकः ।
चिकित्सौ । चिकित्सिता । चिकित्सितः । क्षिन्नास्ति,
अ—चिकित्सा । चिकित्सितुम् । चिकित्सित्वा । विचि-
कित्स्य । चिकित्स्यम् । चिकित्सन् । चिकित्स्यमानः ।
चिकित्सिष्यन् । चिकित्सिष्यमाणः ।

(५७) कित् निवासे भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—केतति । केतेत् । केततु । अकेतत् । अकेतीत् ।
चिकेत । केतिता । कित्यात् । केतिष्यति । अकेतिष्यत् ।
भावे—कित्यते । अकेति । चिकिते ।

णिचि—केतयति-ते । अचौकितत्-त । सनि—चिकेतिषति ।
सम्—संज्ञाकरणे सक० सङ्केतति संज्ञितं करोति । सङ्केतः
संज्ञा । सङ्केतितः ।

कृत्सु—केतनीयम् । केतनम् । केतः । केती । केतितः ।
केतितुम् । केतन् । केतिष्यन् ।

(५८) कुप् कोपे द्विवा० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—कुप्यति । कुप्येत् । कुप्यतु । अकुप्यत् । अकुपत् ।
अकोपीत् । चुकोप । कोपिता । कुप्यात् । कोपिष्यति ।
अकोपिष्यत् । भावे—कुप्यते । अकोपि । णिचि—कोप-
यति । अचूकुपत् । सनि—चुकोपिषति ।

कृत्सु—कोपनीयम् । कोपनम् । कोपनः । कोपः । कोपकः ।

कोपी । कोपिता । कुपितः । कोपितुम् । कुपित्वा ।
सङ्गुप्य । कुप्यः । कुप्यन् । कोपिष्यन् ।

(५६) कुष् निष्कर्षे क्र्यादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—कुष्णाति । कुष्णोयात् । कुष्णातु । अकुष्णात् ।
अकोषीत् । निर्-पूर्वकस्य निरकोषीत् । निरकुक्षत् ।
चुकोष । कोषिता । निष्कोषिता । निष्कोष्टा । कोषि-
ष्यति । निष्कोषिष्यति, निष्कोक्ष्यति । कर्मणि—कुष्यते ।
अकोषि । निरकोषिषाताम्, निरकुक्षताम् । णिच्—
कोषयति-ते । अच्कुषत्-त् । कोषयाम-बभूव-प्रास-
चकार-चक्रे । ख्यन्तकर्मणि—कोष्यते । अकोषि । अकोषि-
षाताम्, अकोषयिषाताम् ।

कृत्—कोषणीयम् । कोषणम् । कोषः । कोषकः । कोषी ।
कोषिता, निष्कोषिता, निष्कोष्टा । निष्कोषितः, निष्कोष्टः ।
कोषितुम्, निष्कोषितुम्, निष्कोष्टुम् । कोषित्वा । निष्कृष्य ।
कुष्णन् । कोषिष्यन् । निष्कोषिष्यन्, निष्कोक्ष्यन् । कोषिष्य-
माणः, निष्कोषिष्यमाणः, निष्कोक्ष्यमाणः । ख्यन्तस्य तु
कोषयिता । कोषयितव्यः । कोषणा । कोषयितुम् । कोष-
यित्वा । कोषयन्, कोषयमाणः । कोषयिष्यन्-ष्यमाणः ।

(६०) कूज् अव्यक्तशब्दे भ्वादि० पर०
अक० सेट् ।

कर्त्तरि—कूजति । कूजेत् । कूजतु । अकूजत् । अकूजोत् ।
चुकूज । कूजिता । कूज्यात् । कूजिष्यति । अकूजिष्यत् ।
भावे—कूज्यते । अकूजि । चुकूजे । णिच्—कूजर्यात-ते ।
अचुकूजत्-त । सनि—चुकूजिषति । यङि—चोकूज्यते ।

कृत्स्—कूजनोयम् । कूजनम् । कूजकः । कूजो । कूजिता ।
 कूजितः । कूजितुम् । क्लिक्नास्ति, ष—कूजा । कूजित्वा ।
 सङ्गूज्य । कूजन् । कूजिष्यन् । ण्यन्तस्य तु—कूजयिता ।
 कूजयितुम् । कूजयितव्यम् । कूजयित्वा । कूजयन् । कूजय-
 मानः । कूज्यमानः । कूजयिष्यन् ष्यमाण इत्यादि भेदः ।

(६१) कृ करणे तनादि० उभ० सक०

अनिट् ।

लटि ।

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-व०	करोति-कुरुते	करोषि-कुरुषे	करोमि-कुर्वे
द्वि-व०	कुरुतः-कुर्वीते	कुरुथः-कुर्वाथे	कुर्वः-कुर्वहे
बहु-व०	कुर्वन्ति-कुर्वन्ते	कुरुथ-कुरुध्वे	कुर्मः, कुर्महे

लिटि ।

एक-व०	कुर्यात्-कुर्वीते	कुर्याः-कुर्वीथाः	कुर्याम्-कुर्वीथ
द्वि-व०	कुर्याताम्- कुर्वीथाताम्	कुर्यातम्- कुर्वीथाथाम्	} कुर्याव-कुर्वीवहि
बहु-व०	कुर्युः-कुर्वीरन्	कुर्यात- कुर्वीध्वम्	

लोटि ।

एक-व०	करोतु-कुरुताम्	कुरु-कुरुष्व	करवाणि-करवै
द्वि-व०	कुरुताम्-कुर्वीताम्	कुरुतम्- कुर्वाथाम्	} करवाव-करवावहे
बहु-व०	कुर्वन्तु-कुर्वताम्	कुरुत- कुरुध्वम्	

[आशोर्वादायै प्रथमपुरुषमध्यमपुरुषयोरेकवचने कुरुतात् ।
एवं सर्वत्र]

लुङि ।

	प्रथमपुरुषे	द्वितीयपुरुषे	मध्यमपुरुषे
एक-व०	अकरोत्-अकुरुत	अकरोः- अकुरुथाः	अकरवम्-अकुर्वि
द्वि-व०	अकुरुताम् अकुर्वाताम्	अकुरुतम्- अकुर्वाथाम्	
बहु-व०	अकुर्वन्-अकुर्वन्त	अकुरुत- अकुरुध्वम्	अकुर्मि अकुर्महि

लिटि ।

एक-व०	चकार-चक्रे	चकर्थ-चकषे	चकार-चकार-चक्रे
द्वि-व०	चक्रतुः-चक्राथे	चक्रथुः-चक्राथे	चक्रव-चक्रवहे
बहु-व०	चक्रुः-चक्रिरे	चक्र-चक्रद्वे	चक्रम-चक्रमहे

लुङि ।

एक-व०	अकार्षीत्- अकषत	अकार्षीः-अकषथाः	अकार्षम्-अकषि
द्वि-व०	अकार्षीम् अकषाताम्	अकार्षीम्- अकषाथाम्	अकार्ष्वं-अकष्वंहि
बहु-व०	अकार्षुः- अकषत	अकार्षीं-अकृद्वम्	

लृटि ।

एक-व०	करिष्यति-ते	करिष्यसि-ष्यसे	करिष्यामि-करिष्ये
द्वि-व०	करिष्यतः-ष्येते	करिष्यथ-ष्येथे	करिष्यावः-ष्यावहे
बहु-व०	करिष्यन्ति-ष्यन्ते	करिष्यथ ष्यध्वे	करिष्यामः-ष्यामहे

लुटि ।

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-व०	कर्त्ता-कर्त्ता	कर्त्तासि-से	कर्त्तास्मि-हे
द्वि-व०	कर्त्तारौ-कर्त्तारौ	कर्त्तास्यः-माथे	कर्त्तास्म-स्वहे
बहु-व०	कर्त्तारः-कर्त्तारः	कर्त्तास्य-ध्वे	कर्त्तास्म-स्महे

लृडि ।

एक-व०	अकरिष्यत्-त	अकरिष्यः-थथाः	अकरिष्यन्-थे
द्वि-व०	अकरिष्यताम्-	अकरिष्यतम् षेथाम्	अकरिष्यत-
	अकरिष्येताम्		अकरिष्यावहि
बहु व०	अकरिष्यन्-	अकरिष्यत-थध्वम्	अकरिष्याम-
	अकरिष्यन्त		अकरिष्यामहि

सम्पूर्वकस्य तु सञ्चस्कारतुः । सञ्चस्कारः ; सञ्चस्कारिथ ।
सञ्चस्कारिव, सञ्चस्कारिम । सञ्चस्कारे, सञ्चस्काराते, सञ्च-
स्कारिरे । सञ्चस्कारिषे ।

कर्त्ता, कर्त्तासि, कर्त्तासे । क्रियात् । कृषीष्ट । संस्कृषीष्ट ।
कर्मणि—क्रियते । अकारि, अकारिषाताम, अकृषा-
ताम । चक्रे । कारितासे, कर्त्तासे । कारिषीष्ट, कृषीष्ट ।
कारिष्यते, करिष्यते । अकारिष्यत, अकरिष्यत । णिञ्—
कारयति-ते । अचीकरत्-त । कारयाम्-बभूव-आस-चकार
चक्रे । कारयितासि-से । कार्यात्, कारायिषीष्ट । कारयि-
ष्यात्-ते । अकारयिष्यत्-त । णिञ्—चिकीर्षति । यङि—
चेक्रौथते ।

सम्—संस्कारे (सतो गुणान्तरात्पादनायाम्) संस्कारोति । वि—
विक्रतौ आ० विकुरुते । प्र—प्रस्तावे प्रकरोति । प्रकृत्य
प्रकरणम् । अधि—अधिकारे सक० अधिकरोति । अधि-

कारः । अनु—अनुकरणे अनुकरोति सदृशौकरोति । परा-
निर्-आ—निराकरणे पराकरोति निराकरोति निवार-
यतौत्यर्थः । अप—अपकारे आ० अपकुर्वते अनिष्टं
करोति । अपकारः । प्रति—प्रतीकारे प्रातकरोति ।
घञि तु प्रतिकारः, प्रतीकारः । परि—परिष्कारे
परिष्करोति शोधयतौत्यर्थः । आविस्-प्रादुस्-नमस्-
साच्चात्-प्रभृतिषु तत्तत्करणे । आविस्—आविष्करोति ।
उरो—उररौ-स्वौकारे उरौकरोति । तिरस्—पराभवे सक०
तिरस्करोति ।

कृत्स्—करणौयम् । करणम् । कारः । अन्तकरः । कर्मकरः ।
भयङ्करः । प्रियङ्करः । क्षेमङ्करः । क्षेमकारः । कुम्भकारः ।
कारकः । कारौ । कर्त्ता । कृतः । कृतिः । कर्त्तुम् ।
क्विप्—पुण्यकृत् शुभकृत् सुकृत् दिनकृत् । कृत्स्—चक-
वान् । कर्त्तव्यम् । श—क्रिया । क्यप्—कृत्या । कृत्वा,
प्रकृत्य । कृत्यम् । कार्यम् । कुर्वन्, कुर्वाणः । कारिष्यन्-
थमाणः । ख्यन्तस्य तु—कारयिता । कारितः क्लिन्नास्त,
युच्—कारणा । कारयितव्यः । कारयितुम् । कारायत्वा ।
प्रकार्यं । कारयन्, कारयमाणः । कारयिष्यन्-थमाणः ।
कर्मणि—कारिष्यमाणोऽपि ।

(६२) कृ हिंसायां स्वादि० उभ० सक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—कृणोति, कृणुते । (उत्तमपुरुषद्विवचने कृणुवः-
कृणवः) । कृणोत, कृणुताम् । कृणुयात्, कृण्वीत ।
अकृणोत्, अकृणुत । कृत्स्—कर्त्तव्यम् । कृण्वन्, कृण्वती,
कृण्वानः ।

(६३) कृत् कौर्त्तने चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—कौर्त्तयति-ते । कौर्त्तयेत्-त । कौर्त्तयतु-ताम । अकौ-
र्त्तयत्-त । अचिकौर्त्तत्-त । कौर्त्तयाम्-बभूव-आस-चकार-
चक्रे । कौर्त्तयिता-सि-से । कौर्त्त्यात्, कौर्त्तयिषीष्ट ।
कौर्त्तयिष्यति-ते । कर्मणि—कौर्त्त्यते । अकौर्त्ति ।

कृत्सु—कौर्त्तनीयम् । कौर्त्तनम् । कौर्त्तकः । कौर्त्ती । कौर्त्त-
यिता । कौर्त्तितः । कौर्त्तिः । कौर्त्तना । कौर्त्तयितुम् ।
कौर्त्तयितव्यः । कौर्त्तयित्वा । सङ्कीर्त्य । कौर्त्त्यः ।
कौर्त्तयन्-मानः । कौर्त्त्यमानः । कौर्त्तयिष्यन्-थमाणः ।
कर्मणि—कौर्त्तिष्यमाणोऽपि ।

(६४) कृत् छिदने तुदा० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—कृन्तति । कृन्तेत् । कृन्तु । अकृन्तत् । अकर्त्तीत् ।
चकर्त्त । कर्त्तिता । कृत्यात् । कर्त्तिष्यति, कर्त्स्यति ।
कर्मणि—कृत्यते । अकर्त्ति । णिचि—कर्त्तयति । अचकर्त्तत्,
अचीकृतत् । सनि—चिकृत्सति, चिकर्त्तिषति । यङि—
चरीकृत्यते ।

कृत्सु—कर्त्तनीयम् । कर्त्तनम् । कर्त्तकः । कर्त्ती । कर्त्तिता ।
कृतः । कृतिः । कर्त्तितव्यम् । कर्त्तितुम् । कर्त्तित्वा ।
सङ्कृत्य । कर्त्त्यः । कृन्तन् । कृत्यमानः । कर्त्तिष्यन्-थमाणः,
कर्त्स्यन्-स्यमानः ।

(६५) कृप् कल्पने भ्वादि० अक० आ०

(लुङि लुटि लृटि लृङि च उभय०) वेट् ।

कर्त्तरि—कल्पते । कल्पेत । कल्पताम् । अकल्पत । अकृप्तत्,
अकल्पिष्ट, अकृप्त । चकृपे । कल्प्सासि, कल्पितासे,

कल्प्तासे । कल्प्स्यति, काल्पथत । अकल्प्थत्, अकल्पि-
थत । भावे—कल्पते । अकल्पि । णिचि—कल्पयति ।
अचिकल्पत् ।

सम्—सङ्कल्पे सङ्कल्पते मानसवृत्त्या विषयीकरोति । वि—
विकल्पे (विकल्पः सन्देहः) सक० विकल्पते । अव—सामर्थ्ये
पर्याप्तौ च अवकल्पते समर्थः पर्याप्तौ वा भवतीत्यर्थः ।

कृत्सु—कल्पनीयम् । कल्पनम् । कल्पकः । कल्पः । कल्पिता,
कल्प्ता । क्लृप्तः । क्लृप्तिः । कल्पितुम्, कल्प्सुम् । कल्पितव्यम्,
कल्प्सव्यम् । काल्पित्वा, क्लृप्त्वा । प्रकल्पत् । कल्पयः । कल्प-
मानः । कल्प्थन्, कल्पिथमाणः । कृपा । कृपणः ।
कृपाणः । श्यन्तस्य तु कल्पयिता । कल्पयितव्यम् । कल्पना ।
कल्पयितुम् । कल्पयित्वा । प्रकल्पत् । कल्पयन्-मानः ।
कल्पयिथन्-थमाणः । कर्मणि—कल्पयमानः, कल्पिथ-
माणोऽपि ।

(६६) कृष् तनूकरणे दिवा० (पुषादि)

पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—कृष्यति । कृष्यतु । कृष्येत् । अकृष्यत् । चकर्ष ।
अकृषत् । कर्षिता । कृष्यात् । कृत्सु—कृषः । कृशानुः ।
कर्षिष्ठः ।

(६७) कृष् कर्षणे भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—कर्षति । कर्षत् । कर्षतु । अकर्षत् । अक्राचीत्,
अकार्चीत्, अकृचत् ; अक्राष्टाम्, अकार्ष्टाम्, अकृचताम् ;
अक्राचुः, अकार्चुः, अकृचन् । चकर्ष । चकर्षिथ, चकृष्ट,
चकर्ष्ट । कृष्टा, कर्ष्टा । कृष्यात् । कृष्यति, कर्ष्यति ।
अकृष्यत्, अकर्ष्यत् ।

कर्मणि—कृष्यते । अकर्षि । णिचि—कर्षयात्-ते । अची-
कृषत्-त ; अचकर्षत्-त । मनि—चिकृच्चति-ते । यङि—
चरौकथ्यते । कर्मणि—कर्षयते, अकर्षि ।

कृत्सु—कर्षणोयम् । कर्षणम् । कर्षणः । कर्षकः । कर्षी ।
कर्षः । कृष्टः । कृष्टिः । कृष्टुम्, कर्ष्टुम् । कृष्ट्वा । सङ्कथ्य ।
कर्षम. कथ्यम् । कर्षन्, कथ्यमाणः । कृच्यन्, कर्च्यन् ।
कृच्यमाणः, कर्च्यमाणः ।

(६८) कृष् विलिखने तुदादि० उभ० सक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—कृषति-ते । कृषतु-ताम् । कृषेत्-त । अकर्षत्-त ।
कृत्सु—कृष्टव्यः, कर्ष्टव्यः । सङ्कर्षणः । कृषिः । प्रकर्षः ।
निष्कर्षः ।

(६९) कृ विक्षेपे तुदा० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—किरति । किरित् । किरन्तु । अकिरत् । अकारौत् ।
अकारिष्टाम् । चकार, चकरतुः, चकरुः । चकरिथ ।
करोता, करिता । कौर्यात् । करीष्यति, करिष्यति ।
अकरोषत्, अकरिषत् ।

कर्मणि—कीर्यते । अकारि, अकारिषाताम्, अकरीषाताम्,
अकरिषाताम्, अकीर्षाताम् । चकरे । चकरिषे । कारि-
तासे, करौतासे, करितासे । कारिषौष्ट, करिषीष्ट,
कीर्षीष्ट । कारिष्यते, करीष्यते, करिष्यते ।

णिचि—कारयति । मनि—चिकरौषति, चिकरिषति, चिकी-
रति ।

प्रति-उप—हिंसायां छेदने च सक० । प्रतिस्किरति, उप-
स्किरति, छिनात्ति छिनास्ति वा । प्रत्यस्किरत् । प्रति-

चस्करे । अव—व्रतलोपे अवकिरति । (अवकौर्णः
 क्षतव्रतः) । सम्—सङ्करे (मिथ्यी करणे) सङ्किरति ।
 सङ्कौर्णः । वि—टाने विकिरति । प्र—नानाजातीयाना-
 मेकत्र समावेशने, प्रतिकिरति, प्रकौर्णं करोति ।
 प्रकौर्णः ।

कृत्स्नु—करणीयम् । करणम् । कारकः । करीता, करिता ।
 कौर्णः । कौर्णः । करीतव्यम्, करितव्यम् । करीतुम्,
 करितुम् । करीत्वा, करित्वा । प्रकौर्त्यः । कार्थ्यः ।
 किरन् । कौर्त्यमाणः । करीषन्, कारिषन् । करीषन्-
 माणः, कारिषन्माणः । कर्मणि—कारिषन्माणोऽपि ।

(७०) कृ हिंसने क्रादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—कृणाति-कृणीते । चकार-चकरे इत्यादि । क्रादि-
 गणीयः केवलपरस्मैपदी कृणाति ।

(७१) क्रन्द् क्रन्दने ध्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्रन्दति । क्रन्देत् । क्रन्दतु । अक्रन्दत् । अक्रन्दीत् ।
 चक्रन्द । क्रन्दिता । क्रन्द्यात् । क्रन्दिषति । अक्रन्दि-
 षत् । भावे—क्रन्द्यते । अक्रन्दि । णिचि—क्रन्दयति ।
 अचिक्रन्दत । आङ् चुरादि० स्रद्धापूर्वकः सततशब्दकरणे
 उभयपदी, आक्रन्दयति-ते । आक्रन्दयेत्-त । आचि-
 क्रन्दत्-त ।

कृत्स्नु—क्रन्दनीयम् । क्रन्दनम् । क्रन्दकः । क्रन्दो । क्रन्दिता ।
 क्रन्दितुम् । क्रन्दितव्यम् । क्रन्दित्वा । सङ्क्रन्द्य । क्रन्द्यम् ।
 क्रन्दन् । क्रान्दृषन् । ष्यन्तस्य तु क्रन्दयिता । क्रन्दयि-
 तुम् । क्रन्दयितव्यम् । क्रन्दयित्वा । क्रन्दयद्-मानः ।

क्रन्त्यमानः, क्रन्दयिषान्-षामाणः । कर्मणि—क्रन्दिषा-
माणोऽपि ।

(७२) क्रम् क्रमणे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्राम्यति, क्रामति, क्रस्यति । सुग्धबोधमते क्रस्यतीति
पदं स्यात् । एवं विधिलिङ्-लोट्-लुङ्-विभक्तिषु रूपाणि
भवन्ति । पाणिनीयसुपद्मादिव्याकरणमते क्राम्यति
क्रामतीति पदद्वयं सिद्धं भवतीति । क्राम्येत्, क्रामेत् ।
क्राम्यतु, क्रामतु । अक्राम्यत्, अक्रामत् । अक्रामीत् ।
चक्राम । क्रामिता । क्रमिष्यति । अक्रमिषात् । कर्मणि—
क्रस्यते । अक्रमि, अक्रामि । णिचि—क्रामयति-ते ।
सङ्क्रामयति-ते । अचिक्रमत्-त । सनि—चिक्रमिषति ।
ख्यन्तकर्मणि—क्राम्यते । अक्रामि । क्रामितासे, क्रामयि-
तासे ।

परा—पराक्रमे अकर्मकः आत्मनेपदी, पराक्रमते, पराक्रम्यते ।
सनि—पराचिक्रांसते । प्र-उप—उपक्रमे (आरम्भे)
प्रक्रमते, प्रक्रम्यते ; उपक्रमते, उपक्रम्यते । अर्थविशेषेऽपि
क्रमेः आत्मनेपदम्, वेदे क्रमते बुद्धिः, अप्रातहना वर्त्तते
इत्यर्थः । उत्साहेऽपि आत्मनेपदौ पराक्रमते पराक्रम्यते ।
सम्—सङ्क्रमे सङ्क्राम्यति, सङ्क्रामति । वि—विक्रमे,
विक्रामति, विक्राम्यति । पादकरणकविक्रमे तु आ०
विक्रमते विक्रम्यते वाजी पङ्गां चलतीत्यर्थः । अति—
अतिक्रमे आत-क्रामति अतिक्रमते वा । उत्—उत्क्रमणे
उत्क्रामति—क्राम्यति वा । आ—आक्रमणे आक्रामति
आक्राम्यति वा । ज्योतिर्विशिष्टस्योदये तु आत्मनेपदौ,
आक्रमते क्रम्यते वा सूर्यः ।

कृत्सु—क्रमणौयम् । क्रमणम् । क्रामकः, क्रमकः । क्रामो, क्रमौ । क्रमिता । क्रान्तः । क्रान्तिः । क्रमितुम् । क्रमितव्यम् । क्रमित्वा, क्रान्त्वा । सङ्गस्य । क्रम्यः । क्राम्यन्, क्रामन् । क्रमिष्यन्, क्रमिष्यमाणः । ख्यन्तस्य क्रामयिता । कामितः । कामयितुम् । कामयितव्यम् । क्तिन्नास्ति, युच्—कामणा । कामयन् माणः, काम्यमाणः । कामयिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—कामिष्यमाणोऽपि । अयञ्च कृत्सु अनिट्, पराकृन्ता, उपकृन्ता, उपकृन्तव्यम् । पराकृन्तव्यम् ।

(७३) क्री क्रये क्रादि० उभ० सक०

अनिट् ।

कर्त्तरि—क्रीणाति, क्रीणीते । क्रीणीयात्, क्रीणीयीत । क्रीणातु, क्रीणीताम् । अक्रीणात्, अक्रीणीत । अक्रीषीत्, अक्रीष्ट । चिक्राय, चिक्रिये । क्रेता । क्रीयात्, क्रीषीष्ट । क्रीष्यति-ते । अक्रीष्यत्-त । कर्मणि—क्रीयते । अक्रायि, अक्रायिषाताम्, अक्रीषाताम् । क्रायितासे, क्रेतासे । क्रायिष्यते, क्रीष्यते । णिचि—क्रायति-ते । अचिक्रपत्-त । सनि—चिक्रीषति ।

वि—विक्रये विक्रीणाति, विक्रीणीते । प्रति—प्रतिक्रये (विनिमये) प्रति-क्री-णाति-णीते । परि—नियमेन भृत्यादिना स्वौकरणे परिक्रीणीते भाटकादिना नियतकालं गृह्णातीत्यर्थः । निर्—निष्कुर्ये तुल्यमूल्यदाने निष्क्रीणाति तुल्यमूल्यं ददातीत्यर्थः ।

कृत्सु—क्रयणौयम् । क्रयणम् । क्रयः । क्रायकः । क्रायी । क्रेता । क्रीतः । क्रीतिः । क्रेतुम् । क्रेतव्यम् । क्रीत्वा ।

परिक्रीय । क्रियम् । तदर्थं तु क्रियम् । क्रीणन्, क्रीणानः ।
क्रीयमाणः । क्रीषन्, क्रीषमाणः । कर्मणि—क्रायिष्य-
माणोऽपि । खन्तस्य—क्रापयिता । क्रापयितव्यः । क्राप-
यितुम् । क्रापयन्-माणः । क्रापयिष्यन्-थमाणः ।

(७४) क्रीड् क्रीडायां भ्वादि० पर० अक०
सेट् ।

कर्त्तरि—क्रीडति । क्रीडेत् । क्रीडतु । अक्रीडत् । अक्रीडीत् ।
चिक्रीड । क्रीडिता । क्रीड्यात् । क्रीडिष्यति । अक्रीडि-
ष्यत् । भावे—क्रीडते । अक्रीडि । णिचि—क्रीडयति-ते ।
अचिक्रीडन्-त । कर्मणि—क्रीडते । अक्रीडि । क्रीडयि-
तासे, क्रीडितासे । सनि—चिक्रीडिष्यति । सम्पूर्व०
आत्मने० सङ्गोडते, अव्यक्तशब्दे तु पर० सङ्ग्रीडति चक्रम ।
कृत्स्न—क्रीडनोयम् । क्रीडनम् । क्रीडकः । क्रीडः । क्रीडी ।
क्रीडिता । क्रीडितः । क्तिन्नास्ति, अ—क्रीडा । क्रीडि-
तुम् । क्रीडितव्यम् । क्रीडित्वा । सङ्गोड । क्रीडम् ।
क्रीडन्, क्रीडिष्यन् । खन्तस्य क्रीडयिता । क्रीडयितुम् ।
क्रीडयित्वा । क्रीडना । क्रीडयन्-मानः । क्रीडमानः ।
क्रीडयिष्यन्-थमाणः । कर्मणि—क्रीडिष्यमाण इत्यादि-
भेदः ।

(७५) क्रुध् कोपे दिवा० पर० अक० उपसर्ग-
पूर्वकस्तु सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—क्रुध्यति । क्रुध्येत् । क्रुध्यतु । अक्रुध्यत् । अक्रु-
धत् । चुक्रोध । क्रुद्धा । क्रुध्यात् । क्रुध्यति । अक्रु-
त्यत् । भावे—क्रुध्यते । अक्रुधि । सोपसर्गस्य भृत्य-
मभिक्रुध्यति ।

कर्मणि—भृत्यौ अभिक्रुध्यते । णिचि—क्रोधयति । अचुकुधत् ।
ख्यन्तकर्मणि—क्रोधयते । अक्रोधि । क्रोधितासे, क्रोधयि-
तासे ।

कृत्स्—क्रोधनीयम् । क्रोधनम् क्रोधनः । क्रोधकः । क्रोधः ।
क्रोधौ । क्रोडा । क्रुद्धः । क्रुद्धिः । क्रोद्धव्यम् । क्रोडुम् ।
क्रुद्धा । अभिक्रुध्य । क्रोध्यम् । क्रुध्यन्, अभिक्रुध्यमानः ।
क्रोध्यन्, अभिक्रोध्यमानः ।

(७६) क्रुश् रोदने भ्वादि० पर० अक०

आक्रोशे सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—क्रोशति । क्रोशत् । क्रोशतु । अक्रोशत् । अक्रु-
शत् । चुक्रोश । क्रोष्टा । क्रुश्यात् । क्रोच्यति । अक्रो-
च्यत् । भावे—क्रुश्यते । अक्रोशि । णिचि—क्रोशयति-ते ।
अचुकुशत्-त । क्रोशयितासि-से । कर्मणि—क्रोश्यते ।
अक्रोशि । क्रोशितासे । क्रोशयितासे । सनि—चुकृत्ति ।
कृत्स्—क्रोशनौयम् । क्रोशनम् । क्रोशनः । क्रोशकः । क्रोशः ।
क्रोशौ । क्रोष्टा । क्रुष्टः । क्रुष्टिः । क्रोष्टव्यम् । क्रोष्टम् ।
क्रुष्टा । आक्रुश्य । क्रोश्यम् । क्रोशन्, क्रुश्यमानः ।
क्रोच्यन्, क्रोच्यमाणः ।

(७७) क्लम् ग्लानौ वा दिवा० पक्षे

भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्लाम्यति, क्लामति । क्लाम्येत, क्लामेत्, । क्लाम्यतु,
क्लामतु । अक्लाम्यत्, अक्लामत् । अक्लामत्, अक्लामौत् ।
चक्लाम । क्लामिता । क्लाम्यात् । क्लामिष्यति । अक्लामिष्यत् ।
भावे—क्लाम्यते, अक्लामि । सर्वं क्लामवत्, क्लकारस्थाने
क्लकारमात्रभेदः ।

(७८) क्लिद् आर्द्रीभावे दिवा० पर० अक्०
वेट् ।

कर्त्तरि—क्लिद्यति । क्लिद्यतु । क्लिद्येत् । अक्लिद्यत् । चिक्लेद ।
अक्लिदत् । क्लेदिता, क्लेत्ता । क्लेदिष्यति, क्लेद्व्यति ।
क्लिद्यात् । अक्लेदिष्यत्, अक्लेद्व्यत् । भावे—क्लिद्यते ।
णिचि—क्लेदयति । सनि—चिक्लिदिषति । चिक्लिद्वति ।
यङि—चेक्लिद्यते । अयं परिदेवने भ्वादि० सक० उभ० ।
क्लिन्दति, क्लिन्दते । क्लुप्—क्लिन्धः । क्लेदनम् । विक्लित्तिः ।

(७९) क्लिश् वाधने क्रादि० पर० सक०
वेट् ।

कर्त्तरि—क्लिशति, क्लिशोतः, क्लिशन्ति । क्लिश्रीयात् ।
क्लिशातु । क्लिशान । अक्लिशात् । अक्लेशीत्, अक्लिच्छत् ।
चिक्लेग, चिक्लेशिथ, चिक्लेष्ठ । क्लेशिता, क्लेष्टा । क्लेशिष्यति,
क्लेच्यति । अक्लेशिष्यत्, अक्लेच्यत् ।

कर्मणि—क्लिश्यते । अक्लेशि, अक्लेशिषाताम्, अक्लिच्छा-
ताम् । चिक्लेशे । क्लेशितासे, क्लेष्टासे । क्लेशिषोष्ट,
क्लिचौष्ट । णिचि—क्लेशयति-त । अचिक्लिशत्-त ।
यन्तकर्मणि—क्लेश्यते । अक्लेशि । क्लेशितासे, क्लेशयितासे ।

क्लित्सु—क्लेशनोयम् । क्लेशनम् । क्लेशनः । क्लेशः । क्लेशी ।
क्लेशिता. क्लेष्टा । क्लिष्टः । क्लिष्टिः । क्लेशितुम् । क्लेष्टम् ।
क्लेशितव्यम् । क्लेष्टव्यम् । क्लेशित्वा, क्लिष्ट्वा । संक्लिश्य ।
क्लेश्यः । क्लिशन् । क्लिश्यमानः । क्लेशिष्यन्, क्लेच्यन् ।
क्लेशिष्यमाणः, क्लेच्यमाणः ।

(८०) क्लिश् उपतापे दिवादि० आत्म०
अक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्लिश्यते । क्लिश्येत । क्लिश्यताम् । अक्लिश्यत ।
अक्लेशिष्ट । चिक्लिशे । क्लेशिता से । क्लेशिषौष्ट । क्लेशिष्यते ।
अक्लेशिष्यत । भावे—क्लिश्यते । अक्लेशि । णिचि—
क्लेशयति-ते । अचिक्लिशत्-त । कर्मणि—क्लेश्यते ।
अक्लेशि । क्लेशितासे, केशयितासे ।

कावकल्पमते उभ० अक० सेट् क्लिश्यति-ते इत्यादि ।

कृतसु—क्लेशणीयम् । क्लेशनम् । क्लेशनः । क्लेशकः । क्लेशी ।
क्लेशः । क्लेशिता । क्लिष्टः । क्लिष्टिः । क्लेशितुम् ।
क्लेशितव्यम् । क्लिष्ट्वा । संक्लिश्य । क्लेश्यम् । क्लिश्यन् ।
क्लेशिष्यन् ।

(८१) क्लिश् विघाते क्रादि० पर० सक० वेट् ।

कर्त्तरि—क्लिश्नाति । क्लिश्नातु । क्लिश्नीयात् । अक्लिश्नात् ।
चिक्लेश । अक्लेशीत्, अक्लिञ्चत् । क्लेशिता, क्लेशा ।
क्लेशिष्यति, क्लेश्यति । क्लिश्नात् । अक्लेशिष्यत् । कर्मणि—
क्लिश्यते । णिचि—क्लेशयति । मनि—चिक्लेशिषति,
चिक्लिञ्चति । कृतसु—क्लेश्यः । क्लेशितुम्, क्लेशुम्
क्लिशित्वा, क्लिष्ट्वा । परिक्लिश्य ।

(८२) क्लोब् मदे अधाष्ट्ये च भ्वादि० आत्म०
अक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्लोवते । क्लोवताम् । क्लोवत । अक्लोवत । चिक्लोबे ।
अक्लोबिष्ट । क्लोविता । णिचि—क्लोवयति-ते । मनि—
चिक्लोविषते । कृतसु—क्लोवमानः । क्लोबः ।

(८३) क्लेश् बधे उपतापे च भ्वादि० आत्म०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्लेशते । चिक्लेशे । अक्लेशिष्ट ।

(८४) क्वाण् शब्दे भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्वणति । क्वणते । क्वणतु । अक्वणत् । अक्वाणीत्,
अक्वणीत् । चक्वाण । क्वणिता । क्वण्थात् । क्वणिष्यति ।
अक्वणिष्यत् । भावे—क्वण्यते । अक्वाणि । णिचि—क्वण-
यति-ते । अचिक्वणत्-त ।

कृत्सु—क्वणनौयम् । क्वणनम् । क्वणः । क्वाणः । क्वाणकः ।
क्वाणौ । क्वणिता । क्वणितम् । क्वणितव्यम् । क्वणितुम् ।
क्वणित्वा । प्रक्वण्य । क्वण्यम् । क्वणन् । क्वणिष्यन् ।

(८५) क्वाथ् निष्पचने भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्वथति । चक्वाथ । अक्वथीत् । अन्यत् सर्व्वं क्वणवत् ।
कृत्सु—क्वाथः, क्वथितम् ।

(८६) क्षज् बधे भ्वादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्षजते । अक्षजिष्ट । णिचि—क्षजयति ।

(८७) क्षञ् गतौ दाने च भ्वादि० आत्म०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्षञ्जते । अक्षञ्जिष्ट । चक्षञ्जे । क्षञ्जिता । कृच्छ्र-
जोवनार्थं अयं चुरादावपि—क्षञ्जयति-ते ।

(८८) क्षण् बधे तना० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्षणति, क्षणते । अक्षणीत्, अक्षणिष्ट । कृत्सु—
क्षणित्वा, क्षत्वा । क्षतिः । क्षतः । क्षणः ।

(८६) क्षप प्रेरणे अदन्त चुरा० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्षपयति-ते । क्षपयाम्-चकार-चक्रे-आस-बभूव ।
अचक्षपत्-त । क्षपयिष्यति-ते । क्लृप्—क्षापतः, क्षपयित्वा ।
क्षपयितुम् । क्षपा ।

(९०) क्षम् सहने दिवा० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्षाम्यति । क्षाम्येत् । क्षाम्यतु । अक्षाम्यत् । अक्ष-
मत्, अक्षमौत् । चक्षाम । क्षमिता । क्षम्यात् । क्षमि-
ष्यति । अक्षमिष्यत् । भावे—क्षम्यते । अक्षमि । णिचि—
क्षमयति-ते । अचिक्षमत्-त ।

क्लृप्—क्षमणीयम् । क्षमणम् । क्षमः । क्षामी । क्षमिता ।
क्षान्तः । क्षान्तिः । क्षमितव्यम् । क्षमितुम् । क्षमित्वा,
क्षान्त्वा । संक्षम्य । क्षम्यम् । क्षाम्यन् । क्षमिष्यन् ।

(९१) क्षम् सहने भ्वादि० आत्म० सक० वेट् ।

कर्त्तरि—क्षमते । क्षमेत । क्षमताम् । अक्षमत । अक्षमिष्ट,
अक्षंस्त । चक्षमे । क्षमितासे, क्षन्तासे । क्षमिषौष्ट,
क्षंषौष्ट । क्षमिष्यते, क्षंस्यते । कर्मणि—क्षम्यते ।
अक्षमि ।

क्लृप्—क्षमणीयम् । क्षमणम् । क्षमः । क्षामकः । क्षामौ ।
क्षमिता, क्षन्ता । क्षान्तः । क्षान्तिः । क्षमा । क्षमितव्यम्,
क्षन्तव्यम् । क्षमितुम्, क्षन्तुम् । क्षमित्वा, क्षान्त्वा ।
सङ्गम्यः । क्षम्यः । क्षममाणः, क्षम्यमाणः । क्षमिष्यमाणः ।

(९२) क्षर् सञ्चलने भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्षरति । क्षरेत् । क्षरतु । अक्षरत् । चक्षार ।
क्षरिता । कर्मणि—क्षर्यते । क्लृप्—क्षरित्वा । क्षरितुम् ।
अक्षरम् । क्षरः ।

(६३) क्षल् शौचकर्मणि चुरा० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्षालयति-ते । अचिक्षलत्-त । चिक्षालयिष्यति-ते ।
कर्मणि—क्षाल्यते । क्लृप्सु—क्षालित्वा । प्रक्षाल्य । प्रक्षा-
लनम् ।

(६४) क्षि क्षये भ्वादि० पर० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—क्षयति । क्षयेत् । क्षयतु । अक्षयत् । चिक्षाय,
चिक्षियतुः, चिक्षियुः । चिक्षयिथ, चिक्षेथ ; चिक्षियथुः,
चिक्षिय । चिक्षाय, चिक्षियिथ, चिक्षियिथम् । अक्षेथीत् ।
क्षेप्यति । क्षेता । क्षीयात् । कर्मणि—क्षीयते । क्षाययति ।
अचिक्षयत्, चिक्षीषति । चिक्षीयते । हिंसायां स्वादि०
सक० । क्षिणोति । क्षिणुयात् । क्षिणोतु । अक्षिणोत् ।
तुदा० गतौ सक० निवासे अक० । क्षियति । क्षियेत् ।
क्षियतु । अक्षियत् । लिङादिषु भ्वादिवत् । हिंसायां
क्रादि० सक० । क्षिणाति ।

क्लृप्सु—क्षीणः, क्षितः । क्षित्वा । क्षेतुम् ।

(६५) क्षिण् हिंसायां तनादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्षिणोति, क्षिणुते । क्षिणुयात्, क्षिणोत । क्षिणोतु,
क्षिणुताम् । अक्षिणोत्, अक्षिणुत । चिक्षेण, चिक्षिणे ।
अक्षेणीत्, अक्षित । क्षेणिष्यति-ते । क्षिण्वात्, क्षेणिषीष्ट ।
अक्षेणिष्यत्, अक्षेणिष्यत । क्षेणयति । चिक्षिनिषति ।
कर्मणि—क्षिण्यते ।

क्लृप्सु—क्षेण्यम् । क्षितः । क्षिण्वन् । क्षिण्वानः । क्षिणित्वा,
क्षित्वा । प्रक्षित्य । प्रक्षिण्य । क्षितिः ।

(६६) क्षिप् प्रेरणे तुदा० उभ० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—क्षिपति-ते । क्षिपेत्-त । क्षिपतु ताम् । अक्षिपत्-त ।
अक्षेप्सीत्, अक्षिप्त । क्षिप्सेप, क्षिप्सिपे । क्षेप्तामि-से ।
क्षिप्यात्, क्षेप्सीष्ट । क्षेप्सति-ते । अक्षेप्सत-त । कर्मणि—
क्षिप्यते । अक्षेपि । णिचि—क्षेपयति-ते । अचिक्शिपत्-त ।
ख्यन्तकर्मणि—क्षेप्यते, अक्षेपि । क्षेपितासे, क्षेपयितासे ।
अयं दिवादौ पर० सेट्—क्षिप्यति इत्यादि ।

सम्—सङ्क्षेपकरणे सक० सङ्क्षिपति-ते । उत्—उर्द्धक्षेपे उत्-
क्षिपति-ते । अव—अधोविक्षेपे अवक्षिपति-ते । प्रति—
प्रतिक्षेपे प्रतिक्षिपति-ते । आङ्—आक्षेपे । आक्षिपति-ते ।
प्र—प्रक्षेपे प्रक्षिपति-ते ।

कृत्सु—क्षेपणोयम् । क्षेपणम् । क्षेपकः । क्षेपः । क्षेपी । क्षेप्ता ।
क्षिप्तः । क्षिप्तिः । क्षेप्तुम् । क्षिप्त्वा । संक्षिप्य । क्षेप्यम् ।
क्षिपन्, क्षिप्यमाणः । क्षेप्सन्, क्षेप्समानः ।

(६७) क्षु क्षुतौ अदादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्षीति, क्षुतः, क्षुवन्ति । कुक्षाव । अक्षावीत् ।
कर्मणि—क्षूयते । कृत्सु—क्षुतः । क्षुत्वा । क्षवथुः ।

(६८) क्षुध् क्षुधायाम् दिवा० पर० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—क्षुध्यति । क्षुध्यत् । क्षुध्यतु । अक्षुध्यत् । अक्षुधत् ।
कुक्षोध । क्षोद्धा । क्षुध्यात् । क्षीत्यति । अक्षीत्यत् ।
भावे—क्षूयते । अक्षोधि । कुक्षुधे । क्षोद्धा, क्षुक्षौष्ट ।
णिचि—क्षोधयति-ते । अक्षुक्षुधत्-त । ख्यन्तकर्मणि—
क्षीध्यते । अक्षोधि ।

कृत्सु—क्षोधनोयम् । क्षोधनम् । क्षोधः । क्षोधकः । क्षोधी ।

चाङ् । चुङ् । चुङ्चिः । चाङ्गुम् । चुङ्चिन् । संचुङ्च्य ।
चोङ्च्यम् । चुङ्च्यन् । चोङ्च्यन् । चुङ्चा ।

(६६) चुम् सङ्कोचने भ्वादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—चोभते । चोभेत । चोभताम् । अचोभत । अचो-
भिष्ट । चुङ्भे । चोभितासे । चोभिषीष्ट । चोभिष्यते ।
अचोभिष्यत । भावे—चुभ्यते । अचोभि । णिचि—
चोभयति-ते, अचुङ्भत्-त । ण्यन्तकर्मण—चोभ्यते ।
अचोभि । चोभितासे, चोभयितासे । सनि—चुङ्भिषते ।
कृत्सु—चोभणीयम् । चोभणम् । चोभणः । चोभः । चोभौ ।
चोभिता । चुभितः । निपातनात् चुङ्च्यः । चुङ्च्यिः ।
चोभितुम् । चोभितव्यम् । चुभित्वा । संचुङ्च्य । चोभ्यम् ।
चोभमाणः । चोभिष्यमाणः ।

अयं क्वादि० पर० । कर्त्तरि—चुभ्राति । चुभ्रीयात् । चुभ्रातु ।
अचुभ्रात् । अचोभौत् । चुचोभ । चोभितासि । चुभ्यात् ।
चोभिष्यति । अचोभिष्यत् । अन्यत् भ्वादिगणौयचुभवत्,
अतरि विशेषः,—चुभ्यन् ।

चुम् अङ्गचालने दिवा० पर० अक० सेट् । कर्त्तरि—चुभ्यति ।
चुभ्येत् । चुभ्यतु । अचुभ्यत् । लुडादौ सर्वत्र क्वादि-
गणौयचुभवत् ।

(१००) चूर् विलिखने भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—चूरति । चुचोर । अचूरीत् । चुचुर्यात् । कृत्सु—
चूरः । चूरिणौ । चूरकः ।

(१०१) च्णु तेजने अदादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—च्णोति । अच्णावौत् । चुच्णाव । च्णविता । सम्-
पूर्वकोऽयमात्मनेपदी । संचुते इत्यादि ।

(१०२) खञ् गतिवैकल्ये भ्वादि० पर० अक०
सेट् ।

कर्त्तरि—खञ्जति । चखञ्ज । क्त्वसु—खञ्जनः । खञ्जनकः ।
खञ्जकः ।

(१०३) खण्ड् मन्यने भञ्जने च भ्वादि०
आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—खण्डते । अखाण्डष्ट । चखण्डे । भेदनेऽर्थे चुरादा-
वयं उभ० । खण्डयति-ते । अचखण्डत्-त । क्त्वसु—
खण्डितः । खण्डनम् । खण्डः ।

(१०४) खन् विदारणे भ्वादि० उभ० सक०
सेट् ।

कर्त्तरि—खनति-ते । खनेत्-त । खनतु-ताम् । अखनत्-त ।
अखनौत्, अखानौत्, अखनिष्ट । चखान, चख्ने ।
खनिता । खायात्, खन्यात् । खनिषीष्ट । खनिष्यति-ते ।
अखनिष्यत्-त । कर्मिण्य—खन्यते, खायते । अखानि ।
णिचि—खानयति-ते । अचौखनत्-त । सनि—चिख-
निषति-ते ।

क्त्वसु—खननीयम् । खननम् । खानकः । खनकः । खानः ।
खानौ । खनिता । खातः । खातिः । खनितुम् । खात्वा ।
सङ्हाय । सङ्हन्य । खियम् । खनन्-मानः । खनिष्यन्-
थमाणः । खनित्रम् । खनिः ।

(१०५) खर्व्व् गतौ भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—खर्व्वति । चखर्व्व । अखर्व्वीत् । क्त्वसु—खर्व्वः ।
खर्व्वितः । खर्व्वितम् ।

(१०६) खल् चलने खलने च भ्वादि० पर०
अक० सेट् ।

कर्त्तरि—खलति । चखाल । अखलीत् । क्लृप्—खलः ।
खलं धान्यसञ्चयस्थानम् । खलः औषधमर्दनार्थ-प्रस्तर-
भाजनम् ।

(१०७) खाद् भक्षणे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—खादति । खादेत् । खादतु । अखादत् । अखादीत् ।
चखाद । खादिता । खाद्यात् । खादिष्यति । अखादि-
ष्यत् । कर्मणि—खाद्यते । अखादि । णिचि—खादयति ।
अचखादत् । ख्यन्तकर्मणि—खाद्यते । अखादि । सनि—
चिखादिषति ।

कृत्स्—खादनौयम् । खादनम् । खादकः । खादः । खादी ।
खादिता । खादितः । खादित्वा । सङ्घाद्य । खाद्यम् ।
खादन् । खाद्यमानः । खादिष्यन् । खादिष्यमाणः ।

(१०८) खिद् दैन्ये द्विवादि० आत्म० सक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—खिद्यते । खिद्येत । खिद्यताम् । अखेद्यत ।
चिखिडे । अखित्त । खेत्ता, खेत्सीष्ट । अखेत्यत । भावे—
खिद्यते । रुधादि०—खिन्ते । क्लृप्—खिन्नः । खेतुम् ।
खित्वा । प्रखिद्य । खेदः । खिद्रम् ।

(१०९) खिद् परिघाते तुदादि० पर० अक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—खिन्दति । चिखेद । खेत्यति । खिद्यात् । अखेत्-

सीत् । खेत्ता, अखेत्यत् । खेदयात् । चिखित्सात् ।
चेखिद्यते । कृत्सु—खेत्तव्यम् । खेदनीयम् । खेद्यम् ।
खिन्दन् ।

(११०) खिल् चालने गतौ च भ्वादि० पर०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—खेलति । खेलेत् । खेलतु । अखेलत् । अखेलीत् ।
चिखेल । खेलिता । खेलिष्यति । खेल्यात् । अखेलिष्यत् ।
कर्मणि—खेल्यते । खेलयति । अचिखेलत्-त ।
कृत्सु—खेला । खेलितुं । खेलनम् ।

(१११) ख्या कथने अदादि० उभ० सक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—(आद्येषु चतुर्षु लकारेषु रूपं नास्ति) । कालापादयः
सार्वधातुकेष्वपि प्रयोगमिच्छन्ति, तेषां मते—ख्याति ।
ख्यातु । ख्यायात् । अख्यात् इत्यादि । प्रसिद्धी दीप्ती चार्थे
अक०, कथने ज्ञाने प्रकाशने च पर० सक० । आर्द्ध-धातुके
चर्त्तुङ् आदेश-ख्याधातुस्तु उभ० । अख्यत्, अख्यत ।
चख्यौ, चख्ये । ख्यातांस-से । ख्येयात्, ख्यायात् ;
ख्यासौष्ट । ख्यास्यति-ते । अख्यास्यत्-त । कर्मणि—
ख्यायते । ख्यायेत । ख्यायताम् । अख्यायत । अख्यायि,
अख्यायिषाताम्, अख्यासाताम् । चख्ये । ख्यायितासे,
ख्यातासे । णिचि—ख्यापयति-ते । अचिख्यपत्-त ।
ख्याप्यते । अख्यापि । ख्यापितासे, ख्यापयितासे । सनि—
चिख्यासति-ते ।

वि-आ—विवरणे शास्त्रं व्याचख्ये । सप्त—सङ्ग्राहकरणे स्रट्

सञ्चख्ये । उप-आङ्—उपाख्याने उपचख्ये उपाख्यानम् ।
 आ—आख्यायाम् (संज्ञाकरणे कथाविशिषे च) आचख्यौ ।
 क्तसु—ख्यानौयम्, ख्यानम् । ख्यायकः । ख्यायौ । ख्याता ।
 ख्यातः । ख्यातिः । ख्यातुम् । ख्यात्वा । संख्याय ।
 संख्येयः । संख्या । आख्यन्, आख्यायमानः । आख्यास्यन्,
 आख्यास्यमानः । आख्यानम् । आख्या । धातुनिर्देशे ख्युलि
 आख्यायिका ।

(११२) गण संख्याने अदन्तचुरादि० उभ०
 सक० सेट् ।

कर्त्तरि—गणयति-ते । गणयेत्-त । गणयतु-ताम् । अगणयत्-
 त । अजौगणत्-त, अजगणत्-त । गणयाम्-बभूव-आस-
 चकार-चक्रे । गणयितासि-से । गण्यात्, गणयिषौष्ट ।
 गणयिष्यति-ते । अगणयिष्यत्-त ।

कर्मणि—गण्यते । अगणि । गणयितासे, गणितासे । सनि—
 जिगणयिषति-ते ।

अव—अवज्ञायाम् अवगणयति अवजानाति ।

क्तसु—गणनौयम् । गणनम् । गणकः । गणः । गणी । गण-
 यिता । गणितः । गणना । गणयितुम् । गणयित्वा ।
 विगणय्य, विगण्य । गण्यः । गणयन्-मानः, गण्यमानः ।
 गणयिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—गणिष्यमाणोऽपि ।

(११३) गट् भाषणे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—गदति ; प्राण-गदति । गदेत् । गदतु । अगदत् ।
 अगादीत्, अगदीत् । जगाद । गदिता । गद्यात् ।
 गदिष्यति । अगदिष्यत । कर्मणि—गद्यते । अगादि ।

जगदे । णिचि—गादयति-ते । अजौगटत्-त । ख्यन्त-
कर्मणि—गद्यते । अगादि । सनि—जिगदिषति ।
कृतसु—गदनौयम् । गदनम् । गाटकः । गादः । गादौ ।
गदिता । गदितः । गदितुम् । गदित्वा । आगद्य ।
गद्यम् । गदन् । गद्यमानः । गदिष्यन्, गदिष्यमाणः ।

(११४) गन्ध् द्रोहे गत्याञ्च चुरादि० आत्म०
सक० भूषणे अक० सेट् ।

कर्त्तरि—गन्धयते । अजगन्धत । कृतसु—गन्धः । गन्धनम् ।
गन्धकः ।

(११५) गम् गतौ भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—गच्छति, गच्छेत् । गच्छतु । अगच्छत् । अगमत् ।
जगाम, जग्मतुः, जग्मुः । जगन्थ, जगमिथ ; जग्मथुः,
जग्म । जगाम, जगम ; जग्मिथ, जग्मिथ । गन्ता ।
गम्यात् । गमिष्यति । अगमिष्यत् ।

कर्मणि—गम्यते । अगमि, अगमिषाताम् । जग्मे । णिचि—
गमयति-ते । अजौगमत्-त । कर्मणि—गम्यते । अगमि,
अगमि । अगमिषाताम्, अगमिषाताम् । गमयितासे,
गमितासे । सनि—जिगमिषति ।

सम्—सङ्गतौ अकर्मकः आत्मनेपदी सङ्गच्छते । सनि—
सञ्जिगांसते । अनु—अनुगमने अनुकरणे च सकर्मकः,
अनुगच्छति सदृशो करोति । उट्—उदये उद्गच्छति ।

कृतसु—गमनौयम् । गमनम् । गमः । हृट्यङ्गमः । विहङ्गमः ।
भुजङ्गमः । भुजगः । विहगः । पुरोगः अन्तग इत्यादि ।
गमौ, गामौ । गन्ता । गतः । गतिः । गत्वा । गन्तव्यः ।

सङ्गत्य, सङ्गम्य । गम्यम् । गच्छन् । गम्यमानः । गमिष्यन्,
गंस्यमानः ।

(११६) गर्ज् शब्दे भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—गर्जति । गर्जत् । गर्जतु । अगर्जत् । अगर्जित् ।
जगर्ज । गर्जितासि । गर्ज्यात् । भावे—गर्ज्यते । अगर्जि ।
णिचि—गर्जयति-ते । सनि—जिगर्जिषति ।

कृत्सु—गर्जनौयम् । गर्जनम् । गर्जकः । गर्जी । गर्जिता ।
गर्जितः । गर्जना । गर्जितुम् । गर्जितव्यम् । गर्जित्वा ।
सङ्गर्ज्य । गर्ज्यम् । गर्जन्, गर्जिष्यन् ।

(११७) गर्ह् निन्दायां भ्वादि० आत्म०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—गर्हते । अगर्हिष्ट । कर्मणि—गर्ह्यते । अगर्हि ।
णिचि—गर्हयति-ते । अजगर्हत्-त । कृत्सु—गर्हणीयम् ।
गर्हणम् । गर्हकः । गर्ही । गर्हिता । गर्हितः । गर्हणा ।
गर्हितुम् । गर्हित्वा । सङ्गर्ह्य । गर्ह्यम् । गर्हमाणः ।
कर्मणि—गर्हमाणः, गर्ह्यमाणः ।

(११८) गर्ह् निन्दायां चुरादि० उभ० सक०
सेट् ।

कर्त्तरि—गर्हयति-ते । अजगर्हत्-त । कर्मणि—गर्ह्यते ।
अगर्हि । कृत्सु—गर्हणीयम् । गर्हणम् । गर्हकः । गर्ही ।
गर्हयिता । गर्हितः । गर्हणा । गर्हयितुम् । गर्हयितव्यम् ।
गर्हयित्वा । गर्हयन्, गर्हयमाणः । कर्मणि—गर्हमाणः ।
गर्हयिष्यन्-ष्यमाणः ।

(११६) गवेष अन्वेषणे अदन्तचुरादि० उभ०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—गवेषयति-ते । अजगवेषत्-त । कर्मणि—गवेष्यते ।
अगवेषि ।

कृत्सु—गवेषणोयम् । गवेषणम् । गवेषौ । गवेषकः । गवे-
षयिता, गवेषितः । गवेषणा । गवेषयितुम् । गवेषयित्वा ।
सङ्गवेष्य । गवेष्यम् । गवेषयन्-माणः । गवेष्यमाणः ।
गवेषयिष्यन्-ष्यमाणः ।

(१२०) गा गतौ भ्वादि० आत्म० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—गाते । गाताम् । गत । अगात । अगास्त । जगे ।
गाता । सनि—जिगासते । अयं जुहोत्यादौ स्तुतौ पर०
सक० जन्मनि अक० । जगाति । अगासौत् । जगौ ।
कृत्सु—गत्वा । प्रगाथ । गानम् ।

(१२१) गाह् विलोङ्गने भ्वादि० आत्म०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—गाहते । गाहेत । अगाहिष्ट, अगाढ । जगाहे ।
गाहिता, गाढा । गाहिषोष्ट, घाक्षीष्ट । गाहिष्यत,
घाक्ष्यते । अगाहिष्यत, अघाक्ष्यत । कर्मणि—गाह्यते ।
अगाहि, अगाहिषाताम्, अघाक्षाताम् । णिचि—
गाहयति-ते । अजौगहत्-त । कर्मणि—गाह्यते ।
अगाहि ।

अव—अवगाहे, अवगाहते, वगाहते ।

कृत्सु—गाहनौयम् । गाहनम् । गाहः । गाहकः । गाहौ ।
गाहिता, गाढा । गाढः । गाढिः । गाहितुम्, गाढुम् ।

गाह्विला, गाढा । अवगाह्य, वगाह्य । गाह्यम् । गाह-
मानः । गाह्यमानः । गाह्विष्यमाणः, घाह्यमाणः ।

(१२२) गुञ् कूजने भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—गुञ्जति । अगुञ्जोत् । जुगुञ्ज । भावे—गुञ्जयते ।
अगुञ्जि । णिचि—गुञ्जयति ।

कृतसु—गुञ्जनौयम् । गुञ्जनम् । गुञ्जकः । गुञ्जी । गुञ्जिता ।
गुञ्जितम् । गुञ्जा । गुञ्जितुम् । गुञ्जितव्यम् । गुञ्जित्वा ।
सङ्गुञ्जय । गुञ्जयम् । गुञ्जन् । गुञ्जिष्यन् ।

(१२३) गुण मन्त्रणे अदन्तचुरादि० उभ०

सक० सेट् ।

कर्त्तरि—गुणयति-ते । अजुगुणत्-त । कृतसु—गुणः । गुणी ।
गुणकः ।

(१२४) गुप् रक्षणे भ्वादि० पर० सक० वेट् ।

कर्त्तरि—गोपायति । गोपायेत् । गोपायतु । अगोपायत् ।
अगोपायोत्, अगोपौत्, अगोप्सौत् । गोपायाम्-वभूव-
आस-चकार । जुगोप । गोपायिता । गोपिता ; गोप्ता ।
गोपाय्यात्, गुप्यात् । गोपायिष्यति, गोपिष्यति, गोप्स्यति ।
कर्मणि—गोपाय्यते, गुप्यते । अगोपायि, अगोपि ।

णिचि—गोपायति-ते, गोपयति-ते । सनि—जुगोपायिषति,
जुगोपिषति, जुगुप्सति ।

कृतसु—गोपायनौयम्, गोपनौयम् । गोपायनम् । गोपनम् ।
गोपायकः, गोपकः । गोपायी । गोपी । गोपायिता,
गोपिता, गोप्ता । गोपायितः । गुप्तः । गोपाया । गुप्तिः ।
गोपायितुम्, गोपितुम्, गोप्तम् । गोपायितव्यम्, गोपि-
तव्यम्, गोप्तव्यम् । गोपायित्वा, गोपित्वा, गुप्त्वा । सङ्गीः

पाय्य, सङ्गुप्य । णिजन्तस्य सङ्गोपाय्य, सङ्गोप्य । गोप्यम् ।
गोपायन् । गोपाय्यमानः । गोपायिष्यन्, गोपिष्यन्,
गोप्सन् । गोपायिष्यमाणः, गोपिष्यमाणः, गोप्समानः ।

(१२५) गुप् निन्दायां भ्वादि० आत्म० सक०
निवृत्तौ अक० सेट् ।

कर्त्तरि—जुगुप्सते । जुगुप्सेत । अजुगुप्सिष्ट । जुगुप्साम्-बभूव-
आस-चक्रे । कर्मणि—जुगुप्सते । अयं व्याकुलत्वे
दिवादि०—गुप्यते ।

कृतसु—जुगुप्सनौयम् । जुगुप्सनम् । जुगुप्सकः । जुगुप्सो ।
जुगुप्सता । जुगुप्सतम् । जुगुप्सा । जुगुप्सितुम् । जुगुप्सि-
तव्यम् । जुगुप्सत्वा । सञ्जुगुप्स । जुगुप्साम् । जुगुप्स-
मानः । जुगुप्समानः । जुगुप्स्यमाणः ।

(१२६) गुम्फ् ग्रन्थने तुदादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—गुम्फति । अगुम्फत् । अगोम्फोत्, गुफ इत्यस्य
अगोम्फौत् । जुगुम्फ । गुम्फता । कर्मणि—गुम्फते ।
अगुम्फि । णिचि—गुम्फयति ।

कृतसु—गुम्फनौयम् । गुम्फनम् । गुम्फः । गुम्फकः । गुम्फो ।
गुम्फता । गुम्फतः । गुम्फा । गुम्फतुम् । गुम्फत्वा,
गुम्फित्वा । सङ्गुम्फ । गुम्फाम् । गुम्फन्, गुम्फमानः ।
गुम्फ्यन्-ष्यमाणः ।

(१२७) गुर् उद्यमे तुदादि० आत्म० अक०
सेट् ।

कर्त्तरि—गुरते । गुरेत । अगुरिष्ट । गुरिताप्ते । भावे—
गूर्यते । अगोरि । णिचि—गोरयति षे । अजूगुरत्-त ।

कृत्सु—गुरणीयम् । गुरणम् । गूर्णः । गुरित्वा । गुरमाणः ।
गुरिष्यमाणः ।

(१२८) गुह् संवरणे भ्वादि० उभ० सक० वेट् ।

कर्त्तरि—गूहति, गूहते । गूहेत्-त । गूहतु, गूहताम् ।
अगूहत्-त । अगूहीत्, अघुञ्चत् ; अगूहिष्ट, अघुञ्चत,
अगूढ । अगूहिषाताम्, अघुञ्चाताम् । अगूहिषत,
अघुञ्चन्त । अगूहिषि, अघुञ्चि । अघुञ्चावहि, अगूह्वहि ।
अगूहिष्महि । अघुञ्चामहि ।

कर्मणि—गुह्यते । अगहि । णिचि—गूहयति-ते । सनि—
लुघुञ्चति-ते ।

कृत्सु—गूहनीयम् । गूहनम् । गूहः । गूहकः । गूहो ।
गूहिता, गोढा । गूढः । गूढिः । गूहितुम्, गोढुम् ।
गूहितव्यम्, गोढव्यम् । गूहित्वा, गूढ्वा । सङ्गुह्य । गोह्यः ।
गूहन् । गूहमानः । गूहिष्यन्-ष्यमाणः । घूह्यन्
घूह्यमाणः ।

(१२९) गूर् बधे दिवादि० आत्म० सक०
सेट् ।

कर्त्तरि—गूर्थते । अगूर्ष्टि । णिचि—गूरयति । कृत्सु—
गूरणीयम् । गूरणम् । गूरिता । गूर्णः । गूर्थमाणः ।

(१३०) गृ स्तुतौ क्रादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—गृणाति । अगार्षीत् । जगार, जग्रतुः । गर्त्ता ।
ग्रियात् । गरिष्यति ।

अनु-प्रति—प्रोक्साहने अनुगृणाति प्रतिगृणाति
प्रोक्साहयतीत्यर्थः ।

(१३१) गृध् लोभे दिवादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—गृध्यति । अगृध्यत्, अगर्ह्यत् । कर्मणि—गृध्यते ।
अगर्ह्य । क्लृप्—गर्हनौयम् । गर्हनम् । गर्हनः । गर्हकः ।
गर्ह्यी । गर्ह्यता । गर्ह्यतः । गर्ह्यितुम् । गर्ह्यितव्यम् ।
गर्ह्यत्वा, गृह्णा । गृध्नुः । गृध्यम् । गृध्यन् । गर्ह्यन्-
थमाणः ।

(१३२) गृ निगरणे तुदादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—गिरति, गिलति । गिरेत्, गिलेत् । अगारौत्,
अगालौत् । जगार, जगाल । जगरतुः, जगलतुः ।
गरौता, गरिता ; गलौता, गलिता । गौर्यात् । गरी-
थ्यति, गरिथ्यति ; गलौथ्यति, गलिथ्यति । कर्मणि—
गौर्यते । अगारि, अगाल ।

उत्—उद्गमने उद्गिरति । सम्—प्रतिज्ञायाम् आत्म० सङ्गिरते ।
अयं क्वादावपि शब्दे अक० । गृणाति । गृणोयात् ।
गृणातु । अगृणात् इत्यादि ।

क्लृप्—गरणीयम्, गलनीयम् । गिरणम्, गिलनम् । गरः ।
गारकः । गारी । गरिता, गरीता । गीर्णः । गीर्णः ।
गरितुम्, गरौतुम् । गरीत्वा, गरित्वा । गिरन् । गीर्ण-
माणः । गरीथ्यन्, गरिथ्यन्-थमाणः । एवं लत्वपक्षे ।
सम्—सङ्गिरमाणः । सङ्गरः । उत्—उद्गारः ।

(१३३) गौ गाने भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—गायति । गायत् । गायतु । अगायत् । अगासीत् ।
जगौ । गाता । गीयात् । गास्यति । अगास्यत् ।
कर्मणि—गीयते । अगायि । सनि—जिगासति । यङि—
जगीयते ।

वि—निन्दायाम् विगायति । कर्मणि—विगौयते ।

कृतसु—गानम् । गायनः । गायकः । गाता । गीतम् । गीतिः ।

गाथकः । सङ्गीय । गेयम् । कर्त्तरि—गेयः । गायन्,
गास्यन् । कर्मणि—गौयमानः, गास्यमानः ।

(१३४) ग्रन्थ् ग्रन्थने क्रादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—ग्रथ्नाति । ग्रथ्नीयात् । ग्रथ्नातु । अग्रथ्नात् । अग्रन्थौत् ।

जग्रन्थ । जग्रथतुः, जग्रन्थतुः । जग्रन्थिथ, जग्रथिथ ।

ग्रन्थिष्यति । अग्रान्थिष्यत् । ग्रथ्यात् ।

कर्मणि—ग्रथ्यते । अग्रन्थि । णिचि—ग्रन्थयति-ते । अज-
ग्रन्थत्-त ।

अयं भ्वादि० आत्म० ग्रन्थते । चुरादि० उभ० ग्रन्थयति-ते ।

कृतसु—ग्रन्थनीयम् । ग्रन्थनम्, ग्रथनम् । ग्रन्थः । ग्रन्थिः ।

ग्रन्थकः । ग्रन्थौ । ग्रन्थिता । ग्रथितः । ग्रन्थितुम् ।

ग्रान्थित्वा । ग्रथित्वा । सङ्ग्रथ्य । ग्रन्थम् । ग्रथन् ।

ग्रथ्यमानः । ग्रन्थिष्यन्-थमाणः ।

(१३५) ग्रस् भक्षणे भ्वादि० पक्षे चुरा० उभ०

सक० सेट् ।

कर्त्तरि—ग्रसति-ते, ग्रासयति-ते । अग्रसीत्, अग्रासीत् ।

अग्रसिष्ट । जग्रास, जग्रसे । ग्रसिता, ग्रासयिता । ग्रसि-

तासे, ग्रासयितासे । कर्मणि—ग्रस्यते । अग्रसि । णिचि—

ग्रासयति ।

कृतसु—ग्रसनौयम्, ग्रासनौयम् । ग्रसनम्, ग्रासनम् । ग्रसः ।

ग्रसकः । ग्रसौ । ग्रस्तः, ग्रासितः । ग्रस्तिः । ग्रसितुम् ।

ग्रसितव्यम् । ग्रसित्वा, ग्रस्त्वा । सङ्ग्रस्य । ग्रास्यः । ग्रसन् ।

ग्रस्यमानः, ग्रास्यन्-थमाणः ।

(१३६) ग्रह् ग्रहणे क्रादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—गृह्णाति, गृह्णीते । गृह्णीयात्, गृह्णीत । गृह्णात्,
गृह्णीताम् । अगृह्णात्, अगृह्णीत । अग्रहीत्, अग्रहिष्ट ।
जग्राह, जगृहे ; जगृहतुः, जगृहाते ; जगृहः, जगृहिर ।
जग्रहिय, जगृहिषे ; जग्राह, जगृहे । ग्रहीतासि-से ।
गृह्णात्, ग्रहौषीष्ट । ग्रहौष्यति-ते । अग्रहौष्यत्-त ।
कर्मणि—गृह्णते । अग्राहि । णिचि—ग्राहयति-ते । अजि-
ग्रहत्-त । कर्मणि—ग्राह्यते । अग्राहि ।

सम्—संग्रहे संगृह्णाति । अव—वृष्टिप्रतिबन्धे अवगृह्णाति ।
नि—निग्रहे (तिरस्कारे) निगृह्णाति । वि—विग्रहे युद्ध-
करणे समस्तस्य पृथक्करणे च विगृह्णाति युध्यते व्यस्तं
करोति वा । आ—आग्रहे आगृह्णाति निर्वध्नाति ।
प्रति—प्रतिग्रहे (स्वीकारे) प्रतिगृह्णाति । अनु—अनुग्रहे
अनुगृह्णाति ।

कृत्सु—ग्रहण्यम् । ग्रहणम् । ग्रहः । ग्राहः । ग्राहकः ।
ग्राही । ग्रहीता । गृहीतः । गृहीतिः । ग्रहणम् । ग्रही-
तव्यम् । गृहीत्वा । सङ्गृह्य । ग्राह्यः । गृह्यः । गृह्यन्,
गृह्यानः । ग्रहौष्यमाणः ।

(१३७) ग्लै विषादे भ्वादि० पर० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—ग्लायति । अग्लासीत् । जग्ली । ग्लायत्, ग्लेयात् ।
भावे—ग्लायते । अग्लायि । णिचि—ग्लपर्याप्त-ते ।

कृत्सु—ग्लानीयम् ग्लानम् । ग्लायकः । ग्लायौ । ग्लानः ।
ग्लानिः । ग्लायुम् । ग्लायव्यम् । ग्लायत्वा । संग्लाय ।
ग्लेयम् । ग्लायन् । ग्लायन् ।

(१३८) घट्, चेष्टायां भ्वादि० आत्म० अक०
सेट् ।

कर्त्तरि—घटते । घटेत् । घटताम् । अघटत् । अघटिष्ट ।
जघटे । घटितासे । घटिषौष्ट । घटिष्यते । अघटिष्यत् ।
भावे—घट्यते । अघटि । णिचि—घटयति ते । अजी-
घटत्-त । सनि—जिघटिषते । यङि—जाघट्यते ।
सम्—घटि योजने मङ्घटयति संयोजयति । वि—घटि वियो-
जने विघटयति वियोजयति ।

कृतसु—घटनीयम् । घटनम् । घाटः । णिचः,—घटः, घटकः ।
घाटकः । घटिता । घटितः । घटना । क्तिन्नास्ति, अङ्—
घटा । घटितुम् । घटितव्यम् । घटित्वा । सङ्घट्य । घट्यम् ।
घटमानः । घटिष्यमाणः ।

(१३९) घट्ट् चालने चुरादि० उभ० सक०
सेट् ।

कर्त्तरि—घट्टयति-ते । घट्टयेत्-त । घट्टयतु-ताम् । अघट्टयत्-
त । अजघट्टत्-त । कर्मणि—घट्टयते । अघट्टि । अघट्टयि-
षाताम्, अघट्टिषाताम् ।

कृतसु—घट्टनीयम् । घट्टनम् । घट्टः । घट्टकः । घट्टी । घट्ट-
यिता । घट्टितः । घट्टना । घट्टयितुम् । घट्टयितव्यम् ।
घट्टयित्वा । सङ्घट्टय । घट्टयन्-मानः । घट्टयमानः । घट्ट-
यिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—घट्टिष्यमाणश्च ।

(१४०) घुष् शब्दे चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—घोषयति-ते । घोषयेत्-त । घोषयतु-ताम् । अघो-

षयत्-त । अजूषुषत्-त । घोषयितासि-से । कर्मणि—
घोष्यते । अघाषि । अघोषयिषाताम्, अघोषिषाताम् ।

कृत्सु—घोषणीयम् । घोषणम् । घोषः । घोषकः । घोषी ।
घोषयिता । घोषितः । घोषणा । घोषयितुम् । घोषयि-
तव्यम् । घोषयित्वा । सङ्घोष्य । घोष्यः । घोषयन्-
माणः, घोष्यमाणः । घोषयिष्यन्-ष्यमाणः ।

(१४१) घुष् रवे भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—घोषति । लुङि—अघुषत्, अघोषीत् । णिचि—घोष-
यति-ते । अजूषुषत्-त ।

कृत्सु—घोषिता । घुषितः । घुष्टः । घुष्टिः । घोषित्वा ।
सङ्घुष्य । घोष्यः । घोषन् । घोषिष्यन् ।

(१४२) घूर्ण भ्रमणे तुदादि० उभ० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—घूर्णति-ते । घूर्णत्-त । घूर्णतु-ताम् । अघूर्णत्-त ।
अघूर्णीत्, अघूर्णिष्ट । जुघूर्ण, जुघूर्णे । घूर्णितासि-से ।
घूर्ण्यात्, घूर्णिषोष्ट । घूर्णिष्यति-ते । अघूर्णिष्यत्-त । भावे—
घर्ण्यते । अघूर्णि । णिचि—घूर्णयति-ते । अजुघूर्णत्-त ।
सनि—जुघूर्णिषति-ते ।

कृत्सु—घूर्णनीयम् । घूर्णनम् । घूर्णः । घूर्णकः । घूर्णी ।
घर्णिता । घूर्णितः । घूर्णा । घूर्णितुम् । घूर्णितव्यम् ।
घूर्णित्वा । सङ्घूर्ण्य । घूर्णम् । घूर्णन्-मानः । घूर्णिष्यन्-
ष्यमाणः ।

(१४३) घृष् घर्षणे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—घर्षति । घर्षत् । अघर्षीत् । जघर्ष । घर्षिता ।
घृष्यात् । घर्षिष्यति । अघर्षिष्यत् । कर्मणि—घृष्यते ।

अघर्षि । णिचि—घर्षयति-ते । अजौघर्षत्-त, अजघर्षत्-
त । सनि—जिघर्षति ।

कृतसु—घर्षणोयम् । घर्षणम् । घर्षः । घर्षकः । घर्षी ।
घर्षिता । घृष्टः । घृष्टिः । घर्षितुम् । घर्षितव्यम् । घर्षित्वा,
घृष्ट्वा । सङ्घृष्य । घृष्यः । घर्षन् । घृष्यमाणः । घर्षिष्यन्-
ष्यमाणः ।

(१४४) घ्रा गन्धोपादाने स्वादि० अक० ग्रहण-
भावे सक० पर० अनिट् ।

कर्त्तरि—जिघ्रति । जिघ्रेत् । जिघ्रतु । अजिघ्रत् । अघ्रात्,
अघ्रासीत् । जघ्रो । जघ्नय, जघ्राथ । जाघ्रव । घ्राता ।
घ्रायात्, घ्रेयात् । घ्रास्यति । अघ्रास्यत् । भावे कर्मणि
च,—घ्रायते । अघ्रायि । णिचि—घ्रापयति-ते । अजिघ्र-
पत्-त । सनि—जिघ्रासति । यङि—जेघ्रोयते ।

कृतसु—घ्राणोयम् । घ्राणम् । जिघ्रः । व्याघ्रः । घ्रायकः ।
घ्रायौ । घ्राता । घ्राणः, घ्रातः । घ्रातिः । घ्रातुम् ।
घ्रातव्यम् । घ्रात्वा, सङ्घ्राय । घ्रेयः । जिघ्रन् । घ्रास्यन् ।

(१४५) चकास् दीप्तौ अदादि० पर० अक०
सेट् ।

कर्त्तरि—चकास्ति, चकास्तः, चकासति । अचकासीत् ।
चकासाम-वभूव-आस चकार । भावे—चकास्यते । णिचि—
चकासयति-ते । अचौचकासत्-त । अचचकासत्-त ।

कृतसु—चकासनीयम् । चकासनम् । चकासः । चकासकः ।
चकासी । चकासिता । चकासितः । चकासितुम् ।
चकासित्वा । सञ्चकास्य । चकास्यम् । चकासत् ।
चकासिष्यत् ।

(१४६) चच् कथने अदादि० आत्म० सक०
सेट् ।

कर्त्तरि—चष्टे, प्रायेणायमाङ्पूर्वकः ।—आचष्टे । चक्षाते,
चक्षते । चक्षे, चक्षाथे, चक्षुः । चक्षे, चक्ष्वहे, चक्ष्वहे ।
चक्षीत् । चष्टाम् । अचष्ट । ख्या-आदेशे डभ० । अख्यत्,
अख्यत । चख्यौ, चख्ये, चचक्षे । ख्यातांसि से । ख्यायात्,
ख्येयात् । ख्यामीष्ट । ख्यास्यति ते । सनि—चिख्यासति-ते ।
णिचि—ख्यापयति-ते । अचिख्यपत्-त । कर्मणि—
ख्याप्यते ।

त्यागार्थं तु न ख्यादेशः, समचक्षिष्ट । वि-आ—विवरणे व्याचष्टे
विवृणोति ।

कृतसु—ख्यानीयम् । ख्यानम् । ख्यायकः । विचक्षणः । ख्यायी ।
चक्षुः । ख्याता । ख्यातः । ख्यातिः । ख्यातुम् । ख्यात-
व्यम् । ख्यात्वा । संख्याय । आख्येयम् । चक्षाणः ।
ख्यास्यन्-स्यमानः । वि आ—व्याख्या ।

(१४७) चम् अदने भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—चमति । विचमति । प्रायेणायमाङ्पूर्वकः,—
आचामति । अचमौत् । चचाम । चमिता । चम्यात् ।
चमिष्यति ।

कर्मणि—चम्यते । अचमि । णिचि—चमयति । अचीचमत् ।
सनि—चिचमिषति ।

कृतसु—चमनीयम् । आचमनम् । आचमः । आचामः ।
चमकः । आचामकः । चमौ । आचामौ । चमिता ।
चान्तः । चान्तिः । चमितुम् । चमित्वा, चान्त्वा ।

आचम्य । चम्यम् । चमन् । आचामन् । आचम्यमानः ।
आचमिष्यन्-थमाणः ।

(१४८) चर् गमने भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—चरति । चरेत् । अचारीत् । चरिता । चरिष्यति ।
कर्मणि—चर्यते । अचारि । णिचि—चारयति-ते ।
अचीचरत्-त । ण्यन्तकर्मणि—चार्यते । अचारि ।
अचारयिषाताम् । यङि—चञ्चूर्यते ।

सम्—संक्रमणे सञ्चरति । उत्-उदये आत्म०—उच्चरते ।

कृतसु—चरणौयम् । चरणम् । चरः । गोचरः । खचरः । जलन-
चरः । सञ्चारः । चारः । प्रचारः । चारकः । चारी ।
चरिष्णुः । चरित्वम् । चारेता । चरितः । चूर्त्तिः । चरि-
तुम् । चरित्वा । सञ्चर्य । कर्मणि—चर्यम् । भावे—
चर्या । चरन् । चर्यमाणः । चरिष्यन्-थमाणः ।

(१४९) चर्च् अध्ययने चुरा० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—चर्चयति-ते । अचिचर्चत्-त । कर्मणि—चर्चते ।
अचर्चि ।

कृतसु—चर्चनौयम् । चर्चनम् । चर्चकः । चर्चयिता । चर्चिता ।
चर्चितः । चर्चना । चर्चा । चर्चयितुम् । चर्चयितव्यम् ।
चर्चयित्वा । सञ्चर्च्य । चर्च्यः । चर्चयन्-मानः, चर्च्यमानः ।
चर्चयिष्यन्-थमाणः । कर्मणि—चर्चिष्यमाणोऽपि ।

(१५०) चर्व भक्षणे विकल्पचुरादि० उभ०

पक्षे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—चर्वयति-ते । चर्वति । अचिचर्वत्-त । अचर्वीत् ।
कर्मणि—चर्व्यते । अचर्वि ।

कृतसु—चर्वणोयम् । चर्वणम् । चर्वकः । चर्वी । चर्वयिता ।
चर्विता । चर्वितः । चर्वणा । चर्वा । चर्वयितुम्, चर्वि-
तुम् । चर्वयित्वा, चर्वित्वा । सञ्चर्व्य । चर्व्यम् । चर्व-
यन्-माणः । चर्वन् । चर्व्यमाणः । चर्वयिष्यन्-थ्यमाणः ।
चर्विष्यन्-थ्यमाणः । कर्मणि—चर्विष्यमाणोऽपि ।

(१५१) चल् चलने भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—चलति । अचालीत् । चलिता । चल्यात् । भावे—
चल्यते । अचालि । णिचि—चालयति । अचीचलत् ।
कृतसु—चलनोयम् । चलनम् । चलः । चालः । चालकः ।
चाली । चलितः । चलितुम् । चलितव्यम् । चालित्वा ।
सञ्चल्य । चाल्यम् । चलन् । चलिष्यन् ।

(१५२) चि चयने स्वादि० उभ० द्विक० अनिट् ।

कर्त्तरि—चिनोति, चिनुते । चिनुयात्, चिन्वीत् । चिनोतु,
चिनुताम् । अचिनोत्, अचिनुत् । अचैषोत्, अचेष्ट ;
अचैष्टाम् । चिकाय, चिचाय । चिक्ये, चिच्ये ; चिक्यतुः,
चिच्यतुः । चेतासि-से । चीयात्, चेष्ठीष्ट । चेष्यति-ते ।
अचेष्यत्-त । कर्मणि—चीयते । अचायि । णिचि—
चापयति-ते ; चाययति-ते । चपयतीत्येके । अचीचपत् ।
सनि—चिकीषति-ते । चिचीषति-ते ।

उप—उपचये वर्द्धने उपचिनोति । अप—अपचये (हौन-
करणे) अपचिनोति । कर्मकर्त्तरि—उपचीयते, अपची-
यते । सम् + उत्, अभि + उत्—समुच्चये समुच्चिनोति
अभ्युच्चिनोति ।

कृतसु—चयनोयम् । चयनम् । चयः । चायः । चायकः ।
चायौ । चेता । चितः । चितिः । चेतुम् । चेतव्यम् ।

अग्निचित् । चित्वा । सञ्चित्य । चयेम् । चिन्वन् ।
चिन्वानः । चीयमानः । चेष्यन्-थमाणः । चायिष्यमाणः,
चेष्यमाणः ।

(१५३) चित् ज्ञाने भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—चेतति । चेतत् । चेतु । अचेतत् । अचेतीत् ।
चिचेत । कर्मणि—चित्यते । अचेति । णिचि—चेतयति-
ते । अचोचितत्-त ।

कृत्स्न—चेतनीयम् । चेतनम् । चेतः । चेतकः । अस्—चेतः ।
चेतो । चेतता । चित्तः । चित्तिः । णिजन्तस्य चेतना ।
चेतितुम् । चेतितव्यम् । चेतित्वा । सञ्चित्य । चित्यम् ।
चेतन् । चित्यमानः । चेष्यन्-थमाणः ।

(१५४) चिन्त् चिन्तने विकल्पचुरादि० उभ०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—चिन्तयति ते, चिन्तति । चिन्तयेत्-त, चिन्तेत् ।
चिन्तयतु-ताम्, चिन्ततु । अचिन्तयत्-त, अचिन्तत् ।
चिन्तयाम्-वभूव-आस-चकार-चक्रे । अचिचिन्तत्-त,
अचिन्तीत् । चिन्तयिष्यति-ते, चिन्तिष्यति । चिन्तयिता,
चिन्तिता । चिन्त्यात्, चिन्तयिषीष्ट । कर्मणि—चिन्त्यते ।
अचिन्ति । अचिन्तयिषाताम्, अचिन्तिषाताम् । सनि—
चिचिन्तयिषति-ते, चिचिन्तिषति ।

कृत्स्न—चिन्तनीयम् । चिन्तनम् । चिन्तकः । चिन्तो । चिन्त-
यिता । चिन्तितः । चिन्तना । चिन्ता । चिन्तयितुम् ।
चिन्तयितव्यम् । चिन्तयित्वा । सञ्चिन्त्य । चिन्त्यम् ।
चिन्तयन्-मानः, चिन्त्यमानः । चिन्तयिष्यन्-थमाणः ।
कर्मणि—चिन्तिष्यमाणश्च ।

(१५५) चुम्ब् चुम्बने विकल्पचुरादि० उभ०

सक० पक्षे भ्वादि० पर० सेट् ।

कर्त्तरि—चुम्बयति ते, चुम्बति । चुम्बयेत्-त, चुम्बेत् ।
चुम्बयतु-ताम्, चुम्बतु । अचुचुम्बत्-त, अचुम्बोत् ।
चुम्बयाम्-बभूव-आस चकार-चके । चुचुम्ब । चुम्बयिता,
चुम्बिता । चुम्बयात् । चुम्बयिषौष्ट । कर्मणि—चुम्बयते ।
अचुम्बि ।

कृतसु—चुम्बनौयम् । चुम्बनम् । चुम्बकः । चुम्बो । चुम्बयिता,
चुम्बिता । चुम्बितः । चुम्बना, चम्बा । चुम्बयितुम्,
चुम्बितुम् । चुम्बयित्वा, चुम्बित्वा । सञ्चुम्बय । चुम्बयाम् ।
चुम्बयन्-मानः । चुम्बयमानः । चुम्बयिष्यन् । चुम्बयिष्यन्-
थ्यमाणः । कर्मणि—चुम्बयिष्यमाणोऽपि ।

(१५६) चूर् स्तेये विकल्पचुरादि० उभ० पक्षे

भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—चोरयति ते, चोरति । अचचुरत्-त, अचोरोत् ।
कर्मणि—चोर्यते, चुर्यते । अचोरि ; अचोरयिषाताम्,
अचोरिषाताम् ।

कृतसु—चोरणौयम् । चोरणम् । चोरः । चोरकः । चोरी ।
चोरयिता, चोरिता । चोरितः । चोरणा । चूर्तिः ।
चोरयित्वा, चोरित्वा । सञ्चोर्य, सञ्चुर्य । चाय्यः ।
चोरयन्-माणः । चोर्यमाणः । चोर(य)न् । चोरिष्यन् ।
चोरयिष्यन्-थ्यमाणः । कर्मणि—चोरिष्यमाणोऽपि ।

(१५७) चूर्ण् प्रेषणे चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—चूर्णयति-ते । अचुचूर्णत्-त । कर्मणि—चूर्ण्यते ।
अचूर्णि ; अचूर्णयिषाताम्, अचूर्णिषाताम् ।

कृतसु—चूर्णनीयम् । चूर्णनम् । चूर्णकः । चूर्णी । चूर्णयिता ।
चूर्णितः । चूर्णना । चूर्णयितुम् । चूर्णयितव्यम् । चूर्ण-
यित्वा । सञ्चूर्ण्य । चूर्ण्यः । चूर्णयन्-मानः । चूर्ण्यमानः ।
चूर्णयिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—चूर्णिष्यमाणोऽपि ।

(१५८) चेष् चेषने भ्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—चेषते । अचेषिष्ट । चिचेषे । चेषितासे । चेषिषीष्ट ।
भावे—चेष्यते । अचेषि । णिचि—चेषयति । अचिचेषत्,
अचचेषत् । कर्मणि—चेष्यते, अचेषि ।

कृतसु—चेषनीयम् । चेषनम् । चेषकः । चेषी । चेषितः ।
चेषा । चेषितुम् । चेषितव्यम् । चेषित्वा । सञ्चेष्य ।
चेष्यम् । चेषमानः, चेषिष्यमाणः ।

(१५९) च्यु गतौ भ्वादि० आत्म० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—च्यवते । अच्यविष्ट, अच्योष्ट । चुच्युवे । च्योतासे ।
च्युषीष्ट । च्योष्यते । कर्मणि—च्यूयते । अच्यवि । णिचि—
च्यवयति-ते । अच्युच्यवत्-त ।

कृतसु—च्यवनौयम् । च्यवनम् । च्यवनः । च्यवः । च्यावकः ।
च्यावो । च्योता । च्युतः । च्युतिः । च्योतुम् । च्योतव्यम् ।
च्युत्वा । सञ्च्युत्य । च्ययम् । आवश्यकार्थे तु च्याव्यम् ।
च्यवमानः । च्यूयमानः । च्योष्यमाणः । कर्मणि—चाविष्य-
माणोऽपि ।

(१६०) च्युत् क्षरणे भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—च्योतति । अच्युतत्, अच्योतीत् । चुच्योत । च्योतिता ।
भावे—च्युयते । अच्योति । णिचि—च्योतयति-ते ।
अच्युच्युतत्-त ।

काल्—च्योतनीयम् । च्योतनम् । च्योतः । च्योतकः । च्योतो ।
 च्यातिता । च्योतितम्, च्युतितम् । च्योतितुम् । च्योति-
 तव्यम् । च्योतित्वा । सञ्चुत्य । च्योत्यम् । च्योतन् ।
 च्योतिष्यन् ।

(१६१) छद् संवरणे विकल्पचुरादि० उभ० पक्षे
 भ्वादि० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—छादयति ते । छदति-ते । अचिच्छदत्-त । अच्चा-
 दीत्, अच्छदीत्, अच्छदिष्ट । कर्मणि—छाद्यते ।
 अच्चादि ।

काल्—छादनौयम् । छदनौयम् । छादनम्, छदनम् । छादः,
 छदः । उरश्छदः । छादकः । छादी । इस्—छादिः ।
 छादयिता, छदिता । छादितः, छन्नः । छादना, छत्तिः ।
 छादयितुम्, छदितुम् । छादयितव्यम्, छदितव्यम् । छाद-
 यित्वा, छदित्वा । संछाद्य, संछद्य । छाद्यम्, छद्यम् ।
 छादयन्-मानः । छदन्, छदमानः । छाद्यमानः, छद्य-
 मानः । छादयिष्यन्-ष्यमाणः, छदिष्यन्-ष्यमाणः ।

(१६२) छर्द् वमने चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—छर्दयति-ते । अचिच्छर्दत्-त । कर्मणि—छर्द्यते ।
 अच्छर्दि ।

काल्—छर्दनौयम् । छर्दनम् । छर्दः । छर्दकः । छर्दी । छर्दिता ।
 छर्दितः । छर्दितुम् । छर्दितव्यम् । छर्दित्वा । सञ्छर्द्य ।
 छर्द्यः । छर्दयन्-मानः । छर्द्यमानः । छर्दयिष्यन्-ष्यमाणः ।
 कर्मणि—छर्दिष्यमाणश्च ।

(१६३) छिद् छेदने रुधादि० उभ० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—छिनत्ति, छिन्ते । छिन्तः । छिनत्सि, छिन्त्से । छिन्यात्,

क्खिन्दीत् । क्खिन्तु, क्खिन्ताम् । अक्खिन्त्, अक्खिन्त ।
अक्खिदत्, अक्खैक्षीत्, अक्खिक्त । चिक्खेद, चिक्खिदे ।
क्खेत्तासि-से । क्खियात्, क्खिषीष्ट । क्खेत्यति-ते । कर्मणि—
क्खियते । अक्खेदि । णिचि—क्खेदयति-ते । अचिक्खिदत्-त् ।
वि—विद्योगे विक्खिनन्ति वियुनन्ति । उत्—नाशने
उक्खिनन्ति नाशयति ।

कृतसु—क्खेदनौयम् । क्खेदनम् । क्खेदः । क्खेदकः । क्खेदी । क्खेत्ता ।
क्खिन्नः । क्खित्तिः । क्खेत्तम् । क्खेत्तव्यम् । क्खित्त्वा । सक्खिद्या ।
क्खेद्यः । क्खिन्दन्, क्खिन्दानः, क्खिद्यमानः । क्खेत्यन्,
क्खेत्यमानः । वि—विक्खेदः । विक्खिक्खित्तिः । उत्—
उक्खेदः ।

(१६४) जच् भक्षणे अदादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—जक्षति, जक्षितः, जक्षति । जक्षिषि, जक्षिथः,
जक्षिथ । जक्षिमि, जक्षिवः, जक्षिमः । जक्ष्यात् । जक्षितु ।
अजक्षीत्, अजक्षत् । अजक्षः, अजक्षीः । जजक्ष ।
कर्मणि—जक्ष्यते । अजक्षि । णिचि—जक्षयति ।
अजजक्षत् ।

कृतसु—जक्षणौयम् । जक्षणम् । जक्षः । जक्षकः । जक्षी ।
जक्षिता । जक्षितः । जक्षा । जक्षितुम् । जक्षितव्यम् ।
जक्षित्वा । सक्खिद्य । जक्ष्यः । जक्षत् । जक्ष्यमाणः ।
जक्षिथन्-थमाणः ।

(१६५) जन् जनने दिवा० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—जायते । जायेत । जायताम् । अजायत । अजनि,
अजनिष्ट; अजनिष्ठाताम् । जन्ने । जनितासे । जनिषीष्ट ।
भावे—जायते, ज्ञान्यते । अजनि । णिचि—जनयति ।

अजौजनत् । ख्यन्तकर्मणि—जन्यते । अजनि, अजानि ।
अजनिषाताम्, अजानिषाताम्, अजनयिषाताम् ।

कृतसु—जननीयम्, जननम् । जनः । अग्रजः । जनकः ।
दृष्णु—प्रजनिष्णुः । जनिता । जातः । जातिः । जनितुम् ।
जनितव्यम् । जनित्वा । सञ्जाय, सञ्जन्य । जन्यम् ।
जायमानः, जन्यमानः । जनिथमाणः । कसौ—जन्निवान् ।

(१६६) जप् जपने भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—जपति । अजपत् । अजापीत्, अजपीत् । जजाप ।
कर्मणि—जप्यते । अजापि । णिचि—जापयति-ते ।
अजौजपत्-त । ख्यन्तकर्मणि—जप्यते । अजापि ।
अजापिषाताम्, अजापयिषाताम् । उप-भेदने—उपजपति,
भिनत्ति ।

कृतसु—जपनीयम् । जपनम् । जपः । जापः । जापकः ।
जापी । जपिता । जप्तः । जप्तिः । जपितुम् । जपितव्यम् ।
जपित्वा, जप्त्वा । प्रजप्य । जप्यम् । जपन् । जप्यमानः ।
जपिथन्-थमाणः । उप—उपजापः ।

(१६७) जल्प् कथायां (परमतनिराकरणपूर्वक-
स्वमतस्थापने) भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—जल्पति । अजल्पीत् । जजल्प । जल्प्यात् ।
कर्मणि—जल्प्यते । अजल्पि । णिचि—जल्पयति-ते ।
अजजल्पत्-त । ख्यन्तकर्मणि—जल्प्यते । अजल्पि, अजल्पि-
षाताम्, अजल्पयिषाताम् ।

कृतसु—जल्पनीयम् । जल्पनम् । जल्पः । जल्पकः । जल्पी ।
जल्पिता । जल्पितः । जल्पा । जल्पितुम् । जल्पितव्यम् ।

जल्पित्वा । सञ्जल्प्य । जल्प्यम् । जल्पन् । जल्प्यमानः ।
जल्पिष्यन्-थ्यमाणः ।

(१६८) जस् वधे चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—(प्रायेण उत्पूर्वकः) उज्जासयति-ते । उदजीजसत्-त ।
कर्मणि—उज्जास्यते । उदजासि ।

कृत्स्न—उज्जासनीयम् । जासनम् । जासः । जासकः । जासी ।
जासयिता । जासितः । जासना । जासयितुम् । जासयि-
तव्यम् । जासयित्वा । सञ्जास्य । जास्यम् । जासयन्-मानः ।
जास्यमानः । जासयिष्यन्-थ्यमाणः । कर्मणि—जासिष्य-
माणश्च ।

(१६९) जाग् जागरणे अदादि० पर० अक०
सेट् ।

कर्त्तरि—जागर्त्ति, जागृतः, जाग्रति । जागृयात् । जागर्त्तुः;
जागृहि । अजागः; अजागरुः । अजागरोत् । जाग-
राम्-बभूव-आस-चकार ; जजागार । आसभावपक्षे—
जजागरतुः । जागरिता । भावे—जागर्थ्यते । अजागरि ।
ण्विचि—जागरयति-ते, अजजागरत्-त । ष्यन्तकर्मणि—
जागर्थ्यते । अजागरि ।

कृत्स्न—जागरणीयम् । जाग्रणम् । जागरः । जागरकः ।
जागरुकः । जागरी । जागरिता । जागरितः । जागर्थ्या ।
जागरितुम् । जागरितव्यम् । जागरित्वा । प्रजागर्थ्ये ।
जागर्थ्यम् । जाग्रत् । जागरिष्यन् ।

(१७०) जि जये भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—जयति । जयेत् । जयतु, जयतात् । अजयत् ।

अजेषीत् । जिगाय, जिग्यतुः । जिगयिथ, जिग्यथ ।
जिग्यव, जिग्यम । जेता । जौयात् । जेष्यति । कर्मणि—
जौयते । अजायि । अजायिषाताम्, अजेषाताम् । जिग्ये ।
णिचि—जापयति-ते । अजौजपत्-त । सनि—जिगौषति ।
वि—परा-आत्मने० विजयते । पराजयते ।

कृत्सु—जयनीयम् । जयनम् । जयः । जयी । जेता । जितः ।
जितिः । जेतुम् । जेतव्यम् । जित्वा । विजित्य । जेयः ।
जयन् । जौयमानः । जेष्यन्-थमाणः । क्विप्—सर्वाज् ।
ष्णुक्—जिष्णुः ।

(१७१) जीव् प्राणने भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—जीवति । जीवेत् । जीवतु, जीवतात् । अजीवत् ।
अजीवीत् । जिजीव । जीविष्यति । जीविता । अजीविष्यत् ।
जीव्यात् । भावे—जीव्यते । अजीवि । णिचि—जीवयति-
ते । अजीजिवत्-त, अजाजिवत्-त ।

उप—आश्रये उपजीवति आश्रयति ।

कृत्सु—जीवनीयम् । जीवनम् । जीवः । जीवकः । जीवी ।
जीविता । जीवितः । जीवितुम् । जीवितव्यम् । जीवित्वा ।
सञ्जीव्य । जीव्यः । जीवन् । जीविष्यन् । उप—
उपजीवौ । उपजीव्यः ।

(१७२) जुष् मोदे सेवने च तुदादि० आत्म०

सक० सेट् ।

कर्त्तरि—जुषते । अजाषिष्ट । भावे—जुष्यते । अजोषि ।
णिचि—जोषयति-ते । अजुषुषत्-त ।

कृत्सु—जोषणीयम् । जोषणम् । जोषः । जोषकः । जोषी ।
जोषिता । जुष्टः । जुष्टिः । जोषितुम् । जोषितव्यम् ।

जोषित्वा । मञ्जुष्य । जुष्यम् । जुषमाणः । जोषिष्यमाणः ।
क्लिपि—डुट् ।

(१७३) जुष् ट्तौ विकल्पचुरादि० उभ०
पक्षे भ्वादि० पर० सेट् ।

कर्त्तरि—जोषयति-ते, जोषति । अजुषत्-त । अजोषीत् ।
अयं दीर्घोपधोऽपि उभ० । जूषति-ते । अजुषीत्, अजुषिष्ट ।
कृतसु—जोषयिता । जोषितः । जोषणा । जोषयितुम् ।
जोषयितव्यम् । जोषयित्वा । मञ्जुष्य । जोष्यः, पक्षे
जुष्यः । जोषयन् माणः । जोषयिष्यन्-ष्यमाणः । अन्यत्
तुदादिमणोयवत् ।

(१७४) जृम् जृम्भणे भ्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—जृम्भते । अजृम्भिष्ट । जजृम्भे । भावे—जृम्भरते ।
अजृम्भि । णिचि—जृम्भयति-ते । यङि—जरौजृम्भरते ।
कृतसु—जृम्भणोयम् । जृम्भणम् । जृम्भकः । जृम्भी । जृम्भिता ।
जृम्भितः । जृम्भा । जृम्भितुम् । जृम्भितव्यम् । जृम्भत्वा ।
संजृम्भ्र । जृम्भ्रम् । जृम्भ्रमाणः । जृम्भ्रिष्यमाणः ।

(१७५) जृ वयोहानौ विकल्पचुरादि० उभ०
पक्षे क्रादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—जारयति-ते, जरति, क्रादिपक्षे जृणाति । अजौ-
जरत्-त । अजारौत् । भ्वादिपक्षे जजार, जजरत्तुः ।
जार्यात्, जारयिषीष्ट । जीर्यात् । जारयिष्यति-ते ।
जरीष्यति, जरिष्यति ।

क्लिप्तु विकल्पेनेमं-मितमाहुस्तन्मते जरयतीत्यादिरपि ।

कृत्स्नु—जारणौयम्, जरणौयम् । जारः । जरः । जारं ।
 जारौ । जारयिता, जरीता, जरिता । जारितः, जोर्यः,
 जारणा । जोर्यः । जारयितुम्, जरीतुम्, जरितुम् ।
 जारयितव्यम्, जरीतव्यम्, जरितव्यम् । जारयित्वा,
 जरीत्वा, जरित्वा । सञ्चार्य, सञ्चौर्य । जार्यम् । जारयन्-
 माणः । जृणन् । जारयिष्यन्, जरीष्यन्, जरिष्यन् ।

(१७६) जृ जरायां द्विवा० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—जोर्यति । अजरत्, अजारीत् । जजार, जजरतुः ।
 जरीता, जरिता । णिचि—जरयति-ते

कृत्स्नु—जरणौयम् । जरणम् । जरः । जारकः । जारी ।
 जरीता, जरिता । जोर्यः । जरा । जरीतुम्, जरितुम् ।
 जरीतव्यम्, जरितव्यम् । जीर्त्वा । सञ्चौर्य । जार्यम् ।
 अजर्यम् सङ्गतम् । जोर्यन् । जरीष्यन्, जरिष्यन् ।

(१७७) ज्ञा बोधने क्यृदि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—जानाति । जानीयात् । जानातु । अजानात् । अज्ञान-
 सीत् । जज्ञौ । ज्ञायात्, ज्ञेयात् । ज्ञास्यति । कर्माण्य-
 ज्ञायते । अज्ञायि । णिचि—ज्ञापयति-ते । अजिज्ञपत्-
 त । सनि—आत्मनेपदौ, जिज्ञासते । प्रतिज्ञाद्यर्थभेदे च
 आत्मनेपदौ, प्रति—प्रतिजानीते । अप—अपजानीते,
 निङ्गुते इत्यर्थः । सञ्जानीते प्रवर्त्तते इत्यर्थः ।

कृत्स्नु—ज्ञानीयम् । ज्ञानम् । ज्ञः । विज्ञः, प्रज्ञः, अभिज्ञः ।
 संज्ञा, प्रज्ञा । ज्ञायकः । ज्ञायी । ज्ञाता । ज्ञातः ।
 ज्ञातिः । णिजन्तस्य—ज्ञापना । ज्ञातुम् । ज्ञातव्यम् ।
 ज्ञात्वा । संज्ञाय । ज्ञेयम् । जानन् । प्रतिजानानः ।
 ज्ञायमानः । ज्ञास्यन् । ज्ञास्यमानः । कृषी—जिज्ञिवान् ।

(१७८) ज्ञा मारणे तोषणे श्रावणे च चुरादि०
उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—ज्ञपयति-ते । अजिज्ञपत्-त । व्यजिज्ञपत्-त ।
कर्मणि—ज्ञप्यते । अज्ञपि, अज्ञापि । सनि—ज्ञीप्सति ।
नियोगार्थं तु आज्ञापयतीत्यादौ न ऋस्वः ।

कृत्स्—ज्ञपनीयम् । ज्ञपनम् । ज्ञपकः । ज्ञपौ । ज्ञपयिता ।
ज्ञप्तः । आज्ञप्तः । ज्ञप्तिः । विज्ञप्तिः (श्रावणा), ज्ञपयि-
तुम् । ज्ञपयितव्यम् । ज्ञपयित्वा । संज्ञप्य । ज्ञप्यम् ।
ज्ञापयन्-मानः । ज्ञप्यमानः । ज्ञपयिष्यन्-थमाणः ।

(१७९) ज्ञा प्रेरणे चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

अयं प्रायेण आंपूर्वकः । कर्त्तरि—आज्ञापयति-ते । आज्ञापयेत्-
त । आज्ञापयतु-ताम् । आज्ञापयत्-त । आज्ञापयाञ्चकार-
चक्रे । अजिज्ञपत्-त । आज्ञापयिष्यति-ते । आज्ञापयिता ।
आज्ञापयिष्यत्-त । कर्मणि—आज्ञाप्यते । आज्ञापि ।

(१८०) ज्या जरायां क्य्रादि० पर० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—जिनाति, जिनौतः, जिनन्ति । जिनीयात् । अज्या-
सीत् । जिज्यौ, जिज्यहुः । जौयात् । ज्यास्यति । भावे—
जौयते । अज्यायि । णिचि—ज्यापयति-ते । अजिज्य-
पत्-त ।

कृत्स्—ज्यानीयम् । ज्यानम् । ज्यायकः । ज्यायी । ज्याता ।
जिनः । ज्यानिः । ज्यातुम् । ज्यातव्यम् । जित्वा ।
संज्याय । ज्येयम् । जिनन् । ज्यास्यन् ।

(१८१) ज्वर् रोगे भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—ज्वरति । अज्वारीत् । णिचि—ज्वरयति-ते । अजि-
ज्वरत्-त ।

कृत्सु—ज्वरणौयम् । ज्वरणम् । ज्वारः । ज्वारकः । ज्वारी ।
ज्वरिता । ज्वरितः । ज्वरा । ज्वरितुम् । ज्वरितव्यम् ।
ज्वरित्वा । संज्वर्य । ज्वर्यम् । ज्वरन् । ज्वरिष्यन् ।
क्विपि—जूः ।

(१८२) ज्वल् दीप्तौ भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—ज्वलति । अज्वालीत् । भावे—ज्वल्यते । अज्वालि ।
षिचि—ज्वलयति-ते ज्वालयति-ते । अजिज्वलत्-त ।
उषसर्गे तु प्रज्वलयति । क्विपं हित्वा अन्यत्र ज्वरवत्,
रकारस्थानं लकारमात्रभेदः ।

(१८३) टङ्क् विदारणे चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—टङ्कयति-ते । अटटङ्कत-त । कर्मणि—टङ्कते । अटङ्कि ।
उत्—उल्लेखे उट्टङ्कयति उल्लिखति ।

कृत्सु—टङ्कनौयम् । टङ्कनम् । टङ्कः । टङ्ककः । टङ्की ।
टाङ्कता । टङ्कितः । टङ्का । टङ्कना । टङ्कयितुम् । टङ्कयि-
तव्यम् । टङ्कयित्वा । उट्टङ्क । टङ्कम् । टङ्कयन्-मानः ।
टङ्कमानः । टङ्कयिष्यन् ष्यमाणः । उत्—उट्टङ्कतः ।

(१८४) डी नभोगतौ भ्वादिः दिवादिश्च

आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—डयते, डीयते । डयेत, डीयेत । डयताम्, डीयताम् ।
अडयत, अडीयत । डिङ्घे । अडयिष्ट । डयिष्यते । अडयि-
ष्यत । डयिषोष्ट । भावे—डीयते ।

कृत्सु—डयनौयम् । डयनम् । डयः । डायकः । डायी ।
डयितः । डीनः । डयितुम् । डयितव्यम् । डयित्वा ।
सण्डौय । डेयम् । डयमानः, डयिष्यमाणः ।

(८५) ढौक् गतौ भ्वादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—ढौकते । अढौकिष्ट । डुढौके । ढौकिता । कर्मणि—
ढौक्यते । अढौकि । णिचि—ढौकयति-ते । अडुढौकत्-त ।
सनि—डुढौकिषते ।

कृतसु—ढौकनीयम् । ढौकनम् । ढौककः । ढौकौ । ढौकिता ।
ढौकितः । ढौका । ढौकितुम् । ढौकितव्यम् । ढौकित्वा ।
संढौक्य । ढौक्यम् । ढौकमानः । ढौक्यमानः । ढौकिष्य-
माणः ।

(१८६) तंस् भूषणे विकल्पचुरादि० उभ०
पक्षे भ्वादि० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—तंसयति-ते । तंसति । अततंसत् । अतंसीत् ।
कर्मणि—तंस्यते । अतंसि ।

कृतसु—तंसनीयम् । तंसनम् । तंसः । तंसकः । तंसी । तंस-
यिता । तंसिता । तंसा । तंसना । तंसयितुम्, तंसितुम् ।
तंसयितव्यम्, तंसितव्यम् । तंसयित्वा, तंसित्वा । अब-
तंस्य । तंस्यम् । तंसयन्-मानः । तंस्यमानः । तंसयिष्यन्-
ष्यमाणः । तंसिष्यमाणः । अवतंसः, वतंसः ।

(१८७) तच् तनूकरणे भ्वादिः स्वादिश्च पर०
सक० वेट् ।

कर्त्तरि—तच्चति, तच्छोति । प्रणितच्चति । अकृशार्थे—तच्चति ।
तच्चतः, तच्छतः । तच्चेत्, तच्छुयात् । तच्चतु, तच्छोतु ।
अतच्चत्, अतच्छोत् । ततच्च । अतच्चौत्, अताच्चौत्, अतच्चि-
ष्टाम्, अताष्टाम् । तच्चिष्यति, तच्च्यति । तच्चिता, तच्छा ।
कर्मणि—तच्च्यते । णिचि—तच्चयति । अततच्चत् । सनि—
तितच्चिषति । यङि—तातच्चते ।

कृत्सु—तक्षणीयम् । तक्षणम् । तक्षः । तक्षकः । तक्षौ ।
तक्षिता, तष्टा । तष्टः । तष्टिः । तक्षितुम्, तष्टुम् । तक्षि-
तव्यम्, तष्टव्यम् । तक्षित्वा, तष्ट्वा । सन्तक्ष्य । तक्ष्यम् ।
तक्षन्, तक्ष्णुवन्, तक्ष्यमाणः । तक्षिष्यन्, तक्ष्यन् । तक्षिष्य-
माणः तक्ष्यमाणः । क्विपि—काष्ठतट् ।

(१८८) तड् ताडने चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—ताडयति-ते । अतोतडत्-त । तिताडयिषति-ते ।
कर्मणि—ताड्यते । अताडि ।

कृत्सु—ताडनीयम् । ताडनम् । तडागः । तण्डुलम् । ताडः ।
ताडकः । ताडौ । ताडयिता । ताडितः । ताडना ।
ताडयितुम् । ताडयितव्यम् । ताडयित्वा । सन्ताड्य ।
ताड्यम् । ताडयन्-मानः, ताड्यमानः । ताडयिष्यन्-
ष्यमाणः । कर्मणि—ताडिष्यमाणश्च ।

(१८९) तन् विस्तारे तनादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—तनोति, तनुतः, तन्वन्ति । तनोषि, तनुथः, तनुथ ।
तनोमि, तन्वः, तनुवः ; तन्मः तनुमः । तनुते, तन्वाते,
तन्वते । तन्वात्, तन्वीत् । तनोतु, तनुताम् । अतनोत्,
अतनुत् । अतानीत्, अतनीत् । अतत, अतनिष्ट ; अतनि-
षाताम्, अतनिषत् । अतथाः, अतनिष्ठाः । ततान,
तेनतुः, तेनुः । तेनिथ । तेने । तनितासि से । तन्वात्,
तनिषौष्ट । तनिष्यति-ते । कर्मणि—तन्वते । अतानि ।
क्विचि—तानयति । अतोतनत् । सनि—तितनिषति-ते,
तितानसति-ते ।

कृत्सु—तननीयम् । तननम् । तानः । तानकः । तानी ।
तनिता । ततः । ततिः । तनितुम् । तनितव्यम् ।

तनित्वा, तत्वा । अवतन्थ, अवतत्य । तान्यम् । तन्वन्,
तन्वानः । तन्वमानः । तनिष्यन्-थमाणः । क्तिप्—
परीतत् । कसी—तेनिवान् ।

(१६०) तप् दाहे भ्वादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—तपति-ते । अतापीत्, अतपीत् ; अतपिष्ट । तताप,
तेपे । तप्ता । भावे—तप्यते । अतापि । णिचि—तापयति-
ते । अतौतपत्-त । भ्वादिगणीयः केवलपरस्मैपदी—
तपति । अताप्सौत् । तताप, तेपतुः तेषुः । तेपिथ,
ततपथ ।

कृतसु—तपनीयम् । तपनम् । ल्यु—तपनः । तपः । तापः ।
णिजन्तस्य परन्तपः, द्विषन्तपः । तापकः । तापी ।
तप्ता । तप्तः । तप्तिः । तप्तुम् । तप्तव्यम् । तप्ता । सन्तप्य ।
तप्यम् । तपन्, तप्स्यन् ।

(१६१) तप् उपतापे सक० ऐश्वर्य्ये अक०
द्विवा० आत्म० अनिट् ।

कर्त्तरि—तप्यते । तप्येत । अतप्त । अन्यत् भ्वादिगणीयवत् ।
विशेषस्त्वेषः तप्यमानः, तप्स्यमानः । अयं दाहे चुरा०
उभ० सक० सेट् । तपयति-ते । अततपत्-त । तापया-
ञ्कार-चक्रे ।

(१६२) तम् खेदे द्विवादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—ताम्यति । अतमत्, अतमौत् । तताम । तेमतुः ।
भावे—ताम्यते । अतामि । णिचि—तामयति-ते । अती-
तामत्-त । कर्मणि—ताम्यते । अतामि, अतामि ।
कृतसु—तामनीयम् । तामनम् । तमः । तमकः । तमी । तमिता ।

तान्तः । तान्तिः । तमितुम् । तमितव्यम् । तमित्वा,
तान्त्वा । सन्तम्य । तम्यम् । ताम्यन् । तमिथ्यन् ।

(१६३) तर्क् विचारणे चुरादि० उभ० सक०
सेट् ।

कर्त्तरि—तर्कयति-ते । तर्कयाञ्चकार-चक्रे । अततर्कत् ।
कर्मणि—तर्कते । अतर्कि ।

कृत्सु—तर्कणौघम्, तर्कणम् । तर्कः । तर्ककः । तर्की । तर्क-
यिता । तर्कितः । तर्कणा । तर्कयितुम् । तर्कयितव्यम् ।
तर्कयित्वा । सन्तर्क्य । तर्क्यम् । तर्कयन्-माणः, तर्क्यमाणः ।
तर्कयिथ्यन्-थ्यमाणः । कर्मणि—तर्क्यमाणश्च ।

(१६४) तर्ज् तिरस्कारे विकल्पचुरादि०
उभ० पक्षे भ्वादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—तर्जयति-ते, तर्जते । अततर्जत् त । अतर्जिष्ट ।
कर्मणि—तर्जते । अतर्जि ।

कृत्सु—तर्जनौघम् । तर्जनम् । तर्जः । तर्जकः । तर्जी ।
तर्जयिता । तर्जिता । तर्जितः । तर्जना । तर्जा ।
तर्जयितुम् । तर्जितुम् । तर्जयितव्यम् । तर्जितव्यम् ।
तर्जयित्वा, तर्जित्वा । सन्तर्ज्य । तर्ज्यम् । तर्जयन्-मानः ।
तर्जमानः, तर्ज्यमानः, तर्जयिथ्यन्-थ्यमाणः । कर्मणि—
तर्जयिथ्यमाणः, तर्ज्यिथ्यमाणश्च ।

(१६५) तर्द् हिंसायां भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—तर्दति । अतर्दत् । ततर्द । कर्मणि—तर्दते ।

अतर्दि । णिच्—तर्दयति-ते । अततर्दत्-त ।

कृत्सु—तर्दनौघम् । तर्दनम् । तर्दकः । तर्दः । तर्दी । तर्दिता ।

तर्दितः । तर्दा । तर्दितुम् । तर्दितव्यम् । तर्दित्वा ।
सन्तर्द्य । तर्द्यम् । तर्दन् । तर्द्यमानः । तर्दिष्यन्-ष्यमाणः ।

(१६६) तिज् तेजने चुरादि० उभ० सक० सिट् ।

कर्त्तरि—तेजयति-ते । अतीतिजत्-त । कर्मणि—तेज्यते ।
अतेजि । उत्—उद्दौपने उत्तेजयति उद्दौपयति ।

लृट्—तेजनोयम् । तेजनम् । अक्षि—तेजः । तेजकः । तेजो ।
तेजयिता । तेजितः । तेजना । तेजयितुम् । तेजयितव्यम् ।
तेजयित्वा । सन्तेज्य । तेज्यम् । तेजयन्-मानः, तेज्यमानः ।
तेजयिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—तेजिष्यमाणश्च । उत्—
उत्तेजितः । उत्तेजना ।

(१६७) तिज् क्षमायां भ्वादि० आत्म० सक०
सिट् ।

कर्त्तरि—तितिक्षते, तेजते । अतितिक्षिष्ट, अतेजिष्ट । कर्मणि—
तितिक्ष्यते । अतितिक्षि ।

लृट्—तितिक्षणीयम् । तितिक्षणम् । तितिक्षकः । तितिक्षी ।
उ—तितिक्षुः । तितिक्षिता । तितिक्षितः । तितिक्षा ।
तितिक्षितुम् । तितिक्षितव्यम् । तितिक्षित्वा । सन्तितिक्ष्य ।
तितिक्ष्यम् । तितिक्षमाणः । तितिक्ष्यमाणः । तितिक्षिष्ण-
माणः ।

(१६८) तुद् व्यथने तुदादि० उभ० सक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—तुदति-ते । तुदेत्-त । तुदतु-ताम् । अतुदत्-त ।
अतीक्षीत, अतुत्त । तुतोद. तुतुदे । तुतोदिथ, तुतुदिषे ।
तोत्तासि-षे । तुद्यात्, तुत्साद् । तोत्सति-ते । कर्मणि—

तुद्यते । अतोदि । णिचि—तोदयति-ते । अतूदत्-त ।
सनि—तुतुक्षति-ते ।

कृत्सु—तोदनीयम् । तोदनम् । तोदः । तोदकः । तोदी ।
तोक्षा । तुन्नः । तुत्तिः । व्र—तोच्चम् । तोत्तुम् । तोत्त-
व्यम् । तुच्चा । सन्तुद्य । तोद्यम् । आतोद्यम् । तुदन्-
मानः, तुद्यमानः । तोद्यन्-समानः ।

(१६६) तुल् उन्माने विकल्पचुरादि० पर०

सक० सेट् ।

कर्त्तरि—तोलयति-ते । तोलति । अतूतुलत्-त । तोलयत्-त ।
तोलयतु-ताम् । अतोलयत्-त । तोलयाम्-बभूव-आस-
चकार-चक्रे । तोलयिष्यति, तोलयिता । अतोलयिष्यत्-त ।
कर्मणि—तोत्ये-ते ।

कृत्सु—तोलयित्वा, तोलितः । तोलितुम् । तुलना ।

(२००) तुष् तोषि दिवादि० पर० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—तुष्यति । तुष्येत् । तुष्यतु । अतुष्यत् । अतुषत् ।
तुतोष । तोष्टा । तुष्यात् । तोच्यति । अतोष्यत् । भावे—
तुष्यते । अतोषि । णिचि—तोषयति-ते । अतूतुषत्-त ।
सनि—तुतुच्यति ।

कृत्सु—तोषणीयम् । तोषणम् । तोषः । तोषकः । तोषी ।
तोष्टा । तुष्टः । तुष्टिः । तोष्टुम् । तोष्टव्यम् । तुष्ट्वा ।
सन्तुष्य । तोष्यम् । तुष्यन् । तोच्यन् ।

(२०१) ढप् प्रीतौ दिवादि० पर० अक०

प्रीणने सक० वेट् ।

कर्त्तरि—ढप्यति । ढप्येत् । ढप्यतु । अढप्यत् । अतर्पीत्,
अत्राप्पीत्, अताप्पीत्, अढपत् । ततर्प । ततर्पिष्य,

तद्वप्य, ततर्प्य । तर्पिता । दृष्टा, तर्षा । दृष्ट्यात् । तर्पि-
ष्यति, त्रप्स्यति, तर्प्स्यति । भावे कर्मणि च—दृष्यते ।
अतर्पि । णिचि—तर्पयति-ते । अततर्पत्, अतीदृषत् ।
सनि—तितर्पिषति, तिदृप्सति । यङि—तरौदृष्यते ।

कृत्सु—तर्पण्यम् । तर्पणम् । तर्पणः । तर्पः । तर्पकः ।
तर्षी । तर्पिता । त्रप्सा, तर्षा । दृष्टः । दृष्टिः । तर्पितुम्,
त्रप्सुम्, तर्प्सुम् । तर्पितव्यम्, त्रप्सव्यम्, तर्पूतव्यम् । तर्पित्वा,
दृष्ट्वा । सन्तृप्य । दृष्यम् । दृष्यन्, दृष्यमाणः । तर्पिष्यन्-
ष्यमाणः । त्रप्स्यन्-तर्पस्यन्-स्यमानः ।

(२०२) दृप् प्रीतौ प्रीणने च स्वादि० पर०
प्रीतौ अक० प्रीणने सक० सेट् ।

कर्त्तरि—दृप्नोति, दृप्नतः । अतर्पीत् । ततर्प, ततर्पिथ ।
तर्पिता । दृष्ट्यात् । तर्पिष्यति ।

कृत्सु—तर्पण्यमित्यादि दिवादिगणोयवत् । तर्पिता ।
तर्पितः । तर्पितुम् । तर्पितव्यम् । तर्पित्वा । दृप्नन्,
दृष्यमाणः । तर्पिष्यन्-ष्यमाणः इति भेदः ।

(२०३) दृष् दृष्णायां दिवादि० पर० अक०
सेट् ।

कर्त्तरि—दृष्यति । अदृषत् । ततर्ष । तर्षिता । दृष्यात् ।
तर्षिष्यति । भावे—दृष्यते । अतर्षि । णिचि—तर्ष-
यति ते । अतीदृषत्-त, अततर्षत्-त ।

कृत्सु—तर्षण्यम् । तर्षणम् । तर्षः । तर्षकः । तर्षी ।
तर्षित्वा । तर्षितः । तर्षा । तर्षितुम् । तर्षितव्यम् ।
तर्षित्वा । डनञ्—दृष्णाक् । नङ्—दृष्णा । सन्तृष्य ।
दृष्यम् । दृष्यन् । तर्षिष्यन् ।

(२०४) ढह् हिंसने रुधादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—ढषेद्भि, ढण्डः, ढंहन्ति । ढषेच्चि, ढण्डः, ढण्ड ।
ढषेच्चि, ढंहः, ढंहः । ढंह्यात् । ढण्डे । अढण्डे ।
अतर्हीत् । ततर्हं । तढहत्तुः । तर्हिता । ढह्यात् ।
तर्हिष्यति । अतर्हिष्यत् । कर्मणि—ढह्यते । अतर्हि ।
णिचि—तर्हयति-ते । अतीढहत्-त, अततर्हत्-त ।

अयं तुदादिगणौयो वेट्—ढहति । ततर्हं । ततर्हिष्य, ततढ ।
अतर्हत् । अढहत् । तर्हिता, तर्हा, तर्हा । तर्हिष्यति,
तर्ह्यति । अतर्हीत्, अतर्हीत् ।

कृतसु—तर्हणौयम् । तर्हणम् । तर्हं । तर्हकः । तर्ही ।
तर्हिता । तर्हितः । तर्हा । तर्हितुम् । तर्हितव्यम् ।
तर्हित्वा । सन्तृह्य । ढह्यम् । ढंहन्, ढह्यमाणः । तर्हिष्यन्-
ष्यमाणः । तुदादेस्तु—ढढः । ढढिः । ढहन् । तर्हिष्यन्-
ष्यमाणः । तर्ह्यन्, ढह्यन् । तर्ह्यमाणः, ढह्यमाणः ।

(२०५) तृ म्लवनतरणयोः भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—तरति । तरेत् । तरतु । अतरत् । ततार, तेरतुः,
तेरुः । तेरिष्य, तेरथुः, तेर । ततार, ततर ; तेरिष्य,
तेरिष्य । अतारीत्, अतारिष्टाम्, अतारिषुः । तरिष्यति,
तरिष्यति । तरिता, तरिता । अतरिष्यत्, अतरिष्यत् ।
तौर्यात् । कर्मणि—तौर्यते । अतारि । णिचि—तार-
यति । अतीतरत् । सनि—तितरीषति, तितरिषात्,
तितरिषति । यङि—तेतिष्यते ।

वि-अतिपूर्वकोऽयमात्मनेपदी—वि + अति—व्यतितरते, तरेत्,
तरताम्, अतरत । तेरे, अत्यतीर्ष, अतरिष्ट, अत्यतरीष्ट ।
तरिष्यते, तरीष्यते । तरिष्येष्ट, तरीष्येष्ट, तीर्षेष्ट ।

कृतसु—तीर्थः । तीर्णः । तीर्त्वा । संतीर्थ्य । तरितुम्, तरोतुम्, तर्त्तुम् । तरितव्यम्, तरोतव्यम्, तर्त्तव्यम् । तरणीयम् । तार्थ्यम् । तर्षः । तरिः, तरीः । अति—अतितरः अतिक्रमः । उत्—उत्तरणम् । सम्—सन्तरणम् । वि—वितरणम् । निर्—निस्तारः । आ—आतरः तर-प्रथम् नद्यादिपारयानस्य शुल्कम् । प्र (णिचि)—प्रतारणा ।

(२०६) त्यज् त्यागे भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—त्यजति । त्यजेत् । त्यजतु । अत्यजत् । अत्याचीत् । तत्याज । तत्यजिथ, तत्यक्थ । तत्याज, तत्यज । तत्यजिव । त्यज्यात् । त्यक्ता । त्यच्चति । अत्यक्षत् । कर्मणि—त्यज्यते । अत्याजि । णिचि—त्याजयति-ते । अतित्यजत्-त । सनि—तित्यक्षति । यङि—तात्यज्यते ।

कृतसु—त्यजनौयम् । त्यजनम् । त्यागः । त्याजकः । धिनुष्—त्यागी । त्यक्ता । त्यक्तः । त्यक्तिः । त्यक्तुम् । त्यक्तव्यम् । त्यक्ता । सन्त्यज्य । त्याज्यम् । त्यजन्, त्यज्यमानः । त्यच्चन्, त्यच्चमाणः ।

(२०७) वप् लज्जायां भ्वादि० आत्म० अक० वेट् ।

कर्त्तरि—वपते । अवपिष्ट, अवपत् । वेपे । वपितासे, वप्तासे । वपिषीष्ट, वप्षीष्ट । भावे—वप्यते । अवपि । णिचि—वपयति-ते, वपायति-ते । आतवपत्-त ।

कृतसु—वपणीयम् । वपणम् । वपाकः । इष्णुच्—अवपिष्णुः । वपिता, वप्ता । वप्तः । वपा । वपितुम् । वप्तुम् । वपितव्यम्, वप्तव्यम् । वपित्वा, वप्त्वा । सन्वप्य । वप्यम् । वपमाणः । वपिष्यमाणः, वप्स्यमानः ।

(२०८) वस् वासि वा दिवादि० पक्षे भ्वादि०
पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—वस्यति, वसति । वस्येत्, वसेत् । वस्यतु, वसतु ।
अवस्यत्, अवसत् ; अवासीत्, अत्रसीत् । तवास ;
वेषतुः, तवसतुः । वसिता । वसिष्यति । भावे—वस्यते ।
अवासि । णिचि—वासयति-ते । अतिवसत्-त ।

कृत्सु—वसनौयम् । वसनम् । वासः । वासकः । वासौ ।
वासिता । वस्तः । वस्तिः । वसितुम् । वसित्वा । कृ—
वसु । सन्वस्य । वस्यन्, वसन् । वसिष्यन् ।

(२०९) वुट् द्वैधीभावे वा दिवा० पक्षे
तुदादि० कुटादिः पर० अक० छिदनार्थे चुरा०
आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वुच्यति, वुटति । अवृटीत् । वृटोत् । वृटिता ।
वुच्यात । वृटिष्यति । भावे—वुच्यते । अवृटि । णिचि—
वृटयति-ते । अतुचुटत्-त । सनि—तुवृटिषति, वृटो-
टिषति ।

चुराटेषु—वृटयते । अतुवृटत ।

कृत्सु—वृटनौयम् । वृटनम् । वृटः । वृटकः । वृटी ।
वृटिता । वृटितः । वृष्टिः । वृष्टिः । वृटौ । वृटितुम् ।
वृटितव्यम् । वृटित्वा । सन्वृच्य । वृच्यम् । वृच्यन् ।
वृटन् । वृटिष्यन् ।

(२१०) वै पालने भ्वा०आत्म०सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—वायते । वायत । वायताम् । अवायत । अवास्त ।
तवै । वास्यते । वाता । वासौष्ट । अवास्यत । वासौष्ट ।
कर्मणि—वायते । अवायि । णिचि—वापयति-ते ।
अतिवपत्-त । सनि—तिवासते ।

कृतसु—त्रायणीयम् । त्राणम् । त्रायः । त्रायकः । त्रायी ।
त्राता । त्राणः, त्रातः । त्रातिः । त्रातुम् । त्रातव्यम् ।
त्रात्वा । सन्त्राय । त्रेयम् । त्रायमाणः, त्रास्यमानः ।
कर्मणि—त्रायिष्यमाणश्च ।

(२११) त्वर् वेगे भ्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—त्वरते । त्वरेत । त्वरताम् । अत्वरत । अत्वरिष्ट ।
तत्त्वरे । त्वरितासे । भावे—त्वर्थ्येते । अत्वारि । णिचि—
त्वरयति-ते । अतत्वरत-त । कर्मणि—अत्वरि, अत्वारि ।
कृतसु—त्वरणीयम् । त्वरणम् । त्वारः । त्वारकः । त्वारी ।
त्वरिता । त्वरितः, तूर्णः । त्वरा । त्वरितव्यम् । त्वरित्वा ।
सन्त्वर्थ्य । त्वार्थ्यम् । त्वरमाणः । णिचि—त्वर्थ्यमाणः ।
त्वरिष्यमाणः ।

(२१२) दृग् दृग्दाने अदन्तचुरादि० उभ०

द्विक० सेट् ।

कर्त्तरि—दृग्दयति-ते । अददृग्दत्-त । दृग्दयितासि-से ।
कर्मणि—दृग्दृते, अदृग्दृ ।

कृतसु—दृग्दानीयम् । दृग्दानम् । दृग्दः । दृग्दकः । दृग्दी ।
दृग्दयिता । दृग्दितः । दृग्दना । दृग्दयितुम् । दृग्दयि-
तव्यम् । दृग्दयित्वा । सन्दृग्दृ । दृग्दृः । दृग्दयन्-
मानः, दृग्दृमानः । दृग्दयिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—
दृग्दृष्यमाणश्च ।

(२१३) दद् दाने धृतौ च भ्वादि० आत्म०

सक० सेट् ।

कर्त्तरि—ददते । ददेत । ददताम् । अददत । ददटे ।
अददिष्ट । ददिष्यते । ददिता । अददिष्यत । ददिषीष्ट ।

कर्मणि—दद्यते । अटादि । णिचि—दादयते । अदीददत् ।
 सनि—दिददिषते । यङि—दादयते । क्लृप्—ददितः ।
 ददितुम् । दद्रुः ।

(२१४) दध् धारणे भ्वादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—दधते इत्यादि ददवत् । क्लृप्—दधितथ्यम् । दध-
 नौयम् । दाध्यम् । दधितः । दधमानः । दधित्वा ।
 सन्दध्य । दधितुम् । दधनः । दधि ।

(२१५) दन्म् दम्भे स्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—दम्भोति । दम्भतः । अदम्भोत् । ददम्भ, देभतुः,
 ददम्भतुः । देभिय, ददम्भिय । भावे—दभ्यते । अदम्भि ।
 णिचि—दम्भयति-ते । अददम्भात्-त । सनि—दिदम्भिषति,
 धीप्सति ।

संघातेऽर्थे चुरादि० आत्म० दम्भयते । अददम्भत । प्रेरणे
 चुरादि० उभ० दम्भयति-ते, अददम्भत्-त ।

क्लृप्—दम्भनौयम् । दम्भनम् । दम्भः । दम्भकः । दम्भो ।
 दम्भिता । दम्भः । दम्भिः । दम्भितुम् । दम्भितथ्यम् ।
 दम्भित्वा, दम्भ्वा । सन्दम्भ्य । दम्भयः । दम्भन् । दम्भिषन् ।

(२१६) दन्श् दंशने भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—दशति । दशेत् । दशतु । अदशत् । अदाङ्गोत् ।
 अदाङ्ष्टाम् । ददंश ; ददंशतुः, ददशतुः । दश्यात् ।
 दङ्गति । कर्मणि—दश्यते । अदंशि । णिचि—दंशयति-
 ते । अददंशत्-त । सनि—दिदङ्गति । यङि—ददंश्यते ।
 अयं चुरादावात्मनेपदी—दंशयते ।

अम्—सन्दंशे (उभयपार्श्वतः कर्षणे, सन्नहने च) सन्दशति ।
 उप—उपदंशे (सहस्रोजने) मूलकेनोपदशति ।

क्षात्सु—दंशनौयम् । दंशनम् । दंशकः । दंशः । दंशौ । दंष्ट्रा ।
दष्टः । दष्टिः । दृन्—दंष्ट्रा । दंष्ट्रम् । दंष्ट्रव्यम् । दष्ट्वा ।
उपदृश्य । दंश्यन् । दशनन्, दङ्गान्, दङ्गमागः । यङ्-
ऊक—दंशूकः । सम्—सन्दंशः । सन्दंशितः । णमुल्—
मूलकोपदंशम् ।

(२१७) दम् दमने दिवादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—दास्यति । दास्येत् । दास्यतु । अदास्यत् । अदमत् ।
अदमौत् । ददाम । देमतुः । दामिष्यति । दमिता ।
अदमिष्यत् । दस्यात् । कर्मणि—दस्यते । अदमि ।
णिचि—दमयति-ते । अदौदमत् त । स्थन्तकर्मणि—
अदमि । अदामि । सनि—दिदमिषति । यङि—दंदस्यते ।
क्षात्सु—दमनौयम् । दमनम् । दमः । दमकः । दमौ ।
दमिता । दान्तः । दान्तिः । दमितः । दन्तः । दमितुम् ।
दमितव्यम् । दमितुम् । दमित्वा । दान्त्वा । सन्दस्य ।
दस्यः । दास्यन् । दामिष्यन् ।

(२१८) द्य् गतौ बधे दाने पालने च भ्वादि०

आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—दयते । अदयिष्ट । अदयिष्टुम् । अदयिध्वम्, अदयिङ्गम् ।
दयाम् बभूव-आस-चक्रे । कर्मणि—दय्यते । अदयि ।
कृत्सु—दयनौयम् । दयनम् । दायः । दायौ । दयिता ।
दयितः । दया । दयितुम् । दयितव्यम् । दयित्वा ।
सन्दय्य । दाय्यम् । दयमानः । दयिष्यमाणः ।

(२१९) दरिद्रा दुर्गतौ अदादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—दरिद्राति, दरिद्रितः, दरिद्रति । दरिद्रियात्-याताम्,
दरिद्रियुः । दरिद्रातु । अदरिद्रात् । दिदरिद्रौ, दरिद्राच्चः

कार । अदरिद्रीत्, अदरिद्रासीत् । दरिद्रिष्यति ।
दरिद्रिता । अदरिद्रिष्यत् । दरिद्र्यात् । कर्मणि—
दरिद्रयते । अदरिद्रि, अदरिद्रायि । दरिद्रयति । अदि-
दरिद्रत् । दिदरिद्रासति, दिदरिद्रिषति । क्लृप्—
दरिद्रितः । दरिद्रितुम् । दरिद्रः ।

(२२०) दल् भेदने भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—दलति । अदालीत् । ददाल, देलतुः । कर्मणि—
दल्यते, अदालि । णिचि—दालयति-ते, दलयति-ते ।
अदीदलत्-त । कर्मणि—दाल्यते, दल्यते । अदालि,
अदालि ।

कृतसु—दलनीयम् । दलनम् । अच्—दलम् । दालकः, उहा-
लकः । दालौ । दलिता । दलितः । दलितुम् । दलि-
तव्यम् । दलित्वा । सन्दल्य । दाल्यः । दलन् । दलिष्यन् ।
दलिष्यमाणः ।

(२२१) दह् दाहे भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—दहति । दहेत् । दहतु । अदहत् । अधाचीत् ।
अदाग्धाम्, अधाक्षुः । ददाह, देहतुः । देहिय, ददग्ध ।
दग्धा । दह्यात् । धक्ष्यति । कर्मणि—दह्यते । अदाहि ।
णिचि—दाहयति-ते । अदीदहत्-त । सनि—दिधक्षति ।
यङि—दन्दह्यते ।

कृतसु—दहनीयम् । दहनम् । दाहः । दाहकः । दाहौ ।
दग्धा । दग्धः । दग्धिः । दग्धुम् । दग्धव्यम् । दग्धा ।
सन्दह्य । दाह्यः । दहन् । दह्यमानः । धक्ष्यन् । धक्ष्य-
माणः । सनन्तस्य—दिधक्षा । दिधक्षुः । दिधक्षन् ।
यङन्तस्य—दन्दह्यमानः ।

(२२२) दा दाने अदादि० जुहोत्यादि० उभ०
सक० अनिट् ।

लटि ।

	प्रथमपुरुषे	मध्यमपुरुषे	उत्तमपुरुषे
एक-व०	ददाति-दत्ते	ददामि-दत्से	ददामि-ददे
द्वि-व०	दत्तः-ददाते	दद्यः-ददाथे	दद्वः-दद्वहे
बहु-व०	ददति-ददते	दद्य-ददध्वे	दद्वः-दद्वहे

लिटि ।

एक-व०	दद्यात् ददीत	दद्याः-ददीथाः	दद्याम-ददीथ
द्वि-व०	दद्याताम्- ददीयाताम् }	दद्यातम्- ददीयाथाम् }	दद्याव-ददीवहि
बहु-व०	दद्युः-ददीरन्	दद्यात-ददीध्वम्	

लोटि ।

एक-व०	ददातु-दत्ताम्	देहि-दत्स्व	ददानि-ददे
द्वि-व०	दत्ताम्-ददाताम्	दत्तम्-ददाथाम्	ददाव-ददावहे
बहु-व०	ददतु-ददताम्	दत्त-ददध्वम्	ददाम-ददामहे

लङि ।

एक-व०	अददात्-अदत्त	अदटाः-अदत्याः	अददाम्-अददि
द्वि-व०	अदत्ताम्- अदटाताम् }	अदत्तम्- अदटाथाम् }	अदद्व-अदद्वहि
बहु-व०	अददुः-अददत	अदत्त-अदद्वम्	

लिटि—ददौ, ददे, ददातुः, ददाते । ददाथ, ददथ । ददौ,
ददे । ददिव, ददिवहे । लुङि—अदात्, अदित, अदाताम्,
अदिषाताम् ; अदुः, अदिषत ; अदाः, अदिथाः ; अदाम्,

अदिषि । ल्घटि—दास्यति-ते । लुटि—दाता । लृडि—
अदास्यत्, अदास्यत । आशीर्लिङि—देयात्, दासीष्ट ।
कर्मणि—दीयते । अदायि । णिचि—दापयति-ते । अदीद-
पत्-त । सनि—दिक्षति-ते । यङि—देदीयते ।

कृतसु—दानीयम् । दानम् । दायः । दायकः । दायी । दाता ।
दत्तः । प्रदत्तः, प्रत्तः । नित्तः । दत्तिः । प्रत्तिः, प्रदत्तिः ।
दातुम् । दातव्यम् । दत्त्वा । सन्दाय । देयम् । ददत् ।
ददानः । दास्यन्-स्यमानः । ददिवान् । क्लिमन्—दक्षिमः ।
सनः,—दिक्षा । दिक्षः । दिक्षन् ।

(२२३) दाण् दाने भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।
कर्त्तरि—यच्छति । यच्छेत् । यच्छतु । अयच्छत् । अदात् ।
ददौ । कर्मणि—दीयते । अदायि ।

अशिष्टव्यवहारे सम्-आत्मनेपदम्—संयच्छते वेश्याया वस्त्रम् ।
कृतसु—जुहोत्यादिगणौयवत् ।

(२२४) दान् खण्डने भ्वा० उभ० सक० सेट् ।
कर्त्तरि (नित्यसनन्तः)—दौदांसति-ते । दौदांसित्-त ।
दौदांसतु-ताम् । अदौदांसत्-त । दौदांसाञ्चकार-चक्रौ ।
अदौदांसौत्-सिष्ट । दौदांसिष्यति-ते ।

कृतसु—दौदांसितुम् ।

(२२५) दिव् क्रीडाविजिगीषाव्यवहारद्युति-
स्तुतिमोदमदस्वप्नकान्तिगतिषु दिवा० पर० क्रीडा-
द्युतिमोदमद-स्वप्नकान्तिष्वर्थेषु अक० विजिगीषा-
व्यवहारगतिषु सक० सेट् ।

कर्त्तरि—दीव्यति । अदेवीत् । दिदेव । देविता । दीव्यात् ।
देविष्यति । भावे कर्मणि च—दीव्यते । अदेवि । णिचि—

देवयति-ते । अदौदिवत्-त । सनि—दिदेविषति, दुद्यू-
षति । यङि—देदौव्यते ।

आ—जिगौषायाम् आदौव्यति । परि+देवि-परिदेवने—परि-
देवयति-ते ।

अयं चुरादौ देवने परिकूजने च उभ० । देवयति-ते । देवया-
ञ्चकार-चक्रे ।

कृतसु—देवनीयम् । देवनम् । देवः । देवकः । देवी । देवितो ।
द्यूतः । द्यूतः । देवितुम् । देवितव्यम् । देवित्वा, द्यूत्वा ।
सन्दीव्य । देव्यम् । दौव्यन् । दिव्यमानः । देविष्यन्-
ष्यमाणः । क्लिप्—अक्षद्यूः । सनः,—दुद्यूषा, दिदेविषा ।
दुद्यूषः, दिदेविषः । दुद्यूषन्, दिदेविषन् । परि—परि-
देवना । आद्यूनः औदारिकः । चुरादिगणोयः देवयितुम् ।

(२२६) दिश् देशने तुदादि० उभ० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—दिशति-ते । दिशेत्-दिशेत । दिशतु-तान् । अदिशत्,
अदिशत । अदिक्षत्-त । दिदेश । दिदिशे । दिदेशिथ,
दिदिशिषे । देष्टासि-से । देख्यति-ते । देष्टा । अदेक्षत्-त ।
कर्मणि—दिश्यते । अदेशि । णिचि—देशयति-ते । अदौदि-
शत्-त । सनि—दिदिक्षति । यङि—देदिश्यते ।

उप—उपदेशे उपदिशति शिचयतीत्यर्थः । सम्—सन्देशे
(वाचिकवार्त्ताकथने) सन्दिशति । आ—आज्ञायाम्
आदिशति । उत्—उद्देशे उद्दिशति । अति—अतिदेशे
(तुल्यतया कथने) अतिदिशति । अप—अपदेशे अप-
दिशति । अपदेशश्च क्लृप्तम् । व्यप—संज्ञाकरणे व्यप-
दिशति, सङ्केतितं करोति । नि—नियोगे निदिशति
नियुङ्क्ते । निर्—निर्देशे निर्दिशति कथयतीत्यर्थः ।

कृतसु—देशनीयम् । देशनम् । देशः । देशकः । देशी । देष्टा ।

दिष्टः । दिष्टिः । ख्यन्तस्य देशना । देष्टुम् । देष्टव्यम् ।
दिष्ट्वा । उपदिश्य । देश्यम् । दिशन्, दिशमानः । दिश्य-
मानः । देख्यन्-क्ष्यमाणः ।

(२२७) दिह् लेपने अदादि० उभ० सक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—दिग्धि, दिग्धः, दिङ्गन्ति । धेत्ति, दिग्धः, दिग्ध ।
देह्नि, दिह्निः, दिह्निः । दिग्धे, धिक्ते । दिह्यात्, दिहीत ।
देग्धु, दिग्धाम् । अधेक्, अधेग्, अदिग्ध । अधिक्त्,
अदिग्ध-अधिक्त्त ; अधिक्ताताम्, अधिक्त्त । अधिक्त्थाः,
अदिग्धाः । अधिक्त्ति, अदिह्नि-अधिक्त्तावहि, अदिह्निहि,
अधिक्त्तामहि । दिदेह, दिदिहे । देग्धासि-से । दिह्यात्,
धिक्त्तीष्ट । धुक्त्ति-ते । कर्मणि—दिह्यते । अदेहि ।
णिचि—देह्यति-ते । अदौदिहत्-त । सनि—दिधि-
क्त्ति-ते । यङि—देहिह्यते ।

सम्—संशये सक० सन्देग्धि ।

कृत्सु—देहनीयम् । देहनम् । देहकः । देही । देग्धा ।
दिग्धः । दिग्धिः । देग्धुम् । देग्धव्यम् । दिग्ध्वा ।
उपदिह्य । देह्यम् । दिहन् । दिहानः । देख्यन्-क्ष्यमाणः ।
सम्—सन्देहः । सन्देग्धः । सन्देहानः ।

(२२८) दीक्ष् मौण्डेज्योपनयननियमव्रताद्याधाने
भादि० आत्म० मौण्डे इज्यायां च अक०
उपनयनादिषु सक० सेट् ।

कर्त्तरि—दीक्षते । दिदीक्षे । अदीक्षिष्ट । दीक्षिष्यते ।
दीक्षिता । अदीक्षिष्यत । दीक्षिषीष्ट । कर्मणि—दीक्ष्यते ।

अदीक्षि । णिचि—दौक्षयति-ते । अदिदौक्षत्-त । सनि—
दिदौक्षिषते ।

कृत्सु—दौक्षणीयम् । दौक्षणम् । दौक्षकः । दौक्षी ।
दौक्षिता । दौक्षितः । दौक्षा । दौक्षितुम् । दौक्षितव्यम् ।
दौक्षित्वा । सन्दौक्ष्य । दौक्षमाणः । दौक्षिषमाणः ।

(२२६) दीप् दीप्ता दिवादि० आत्म० अक०
सेट् ।

कर्त्तरि—दीप्यते । दीप्येत । दीप्यताम् । अदीप्यत । अदीपि,
अदीपिष्ट । दिदौपे । दीपितासे । दीपिष्यते । अदीपिष्यत् ।
दीपिष्यौष्ट । भावे—दीप्यते । अदीपि । णिचि—दीप-
यति-ते । अदीपिपत्-त, अदिदीपत्-त । सनि—दिदी-
पिषते । यङि—देदीप्यते ।

उत्—उद्दीपने उद्दीपयति उक्तेजयतीत्यर्थः ।

कृत्सु—दीपनीयम् । दीपनम् । दीपनः । दीपः । दीपकः ।
दीपी । दीपिता । दीप्तः । दीप्तिः । ख्यन्तस्य—दीपना ।
दीपितुम् । दीपितव्यम् । दीपित्वा । सन्दीप्य । दीप्यम् ।
दीप्यमानः । दीपिष्यमाणः । यङ्—देदीप्यमानः । उत्—
उद्दीपितः । उद्दीपना ।

(२३०) दृ अनुतापे स्वादि० पर० अक० अनु-
तापने सक० वेट् ।

कर्त्तरि—दुनोति, दुनुतः, दुन्वन्ति । दुनुयात् । दुनोतु ।
अदुनोत् । अदावौत् । अदीपौत् । दुदाव । दुदुविथ ।
दविता, दोता । दूयात् । दविष्यति, दोष्यति । भावे
कर्मणि च—दूयते । अदावि । णिचि—दावयति-ते ।
अदूदवत्-त । सनि—दुदूषति । यङि—दोदूयते ।

कृत्स्—दवनीयम् । दवनम् । दवनः । दवः । दावः । दावकः ।
 अथुच्—दवथुः । दावी । दविता, दीता । दूनः । दवितुम्,
 दीतुम् । दवितव्यम्, दीतव्यम् । दवित्वा, दुत्वा । सन्दूय ।
 दव्यम् । आवश्यकार्थे तु दाव्यम् । दुन्वन् । दविष्यन्-
 थ्यमाणः । दीष्यन्-थ्यमाणः ।

(२३१) दुःख दुःखितकरणे अदन्तचुरादि०
 उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—दुःखयति-ते । मतान्तरे दुःखापयति-ते । अदुदुःखत्-त ।
 अदुदुःखपत्-त ।

(२३२) दुल् उत्क्षेपे चुरादि० उभ० सक०
 सेट् ।

कर्त्तरि—दोलयति-ते । अदूदुलत्-त । सनि—दुदोलयिषति-ते ।
 कृत्स्—दोलयित्वा । दोला । दुलिः,—कमठी । दोदुल्य-
 मानः ।

(२३३) दुष् दोषि दिवादि० पर० अक०
 अनिट् ।

कर्त्तरि—दुष्यति । दुष्येत् । दुष्यतु । अदुष्यत् । अदुष्यत्,
 दुदोष । दोष्टा । दोच्यति । दुष्यात् । भावे—दुष्यते ।
 अदोषि । णिचि—दूषयति-ते । सनि—दुदुक्षति । यङि—
 दोदुष्यते । चित्तविकारे तु—दूषयति-ते दोषयति-ते
 चित्तम् । अदूदुष्यत्-त ।

कृत्स्—दोषणीयम् । दोषणम् । दोषः । दोषकः । दोषी ।
 ण्यन्तस्य—दूषणीयम् । दूषणम् । दूषकः । दूष्यम् इत्यादि ।
 दुष्टः । दुष्टिः । दोष्टुम् । दोष्टव्यम् । दुष्टा । सन्दुष्य ।
 दुष्यम् । दुष्यन् ।

(२३४) दुह् दोहने अदादि० उभ० द्विक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—दोग्धि, दुग्धः, दुहन्ति । धोक्षि, दुग्धः, दुग्ध । दोह्नि,
दुह्वः, दुह्वः । दुग्धे, दुहाते, दुहते । धुक्षे, दुहाथे, धुग्धे
दुह्यात्, दुह्यते । दोग्धु, दुग्धाम् । अधुक्-ग्, अदुग्ध ।
अधुक्षत्, अधुक्षत, अदुग्ध ; अधुक्षताम, अधुक्षन्त । अधु-
क्षथाः, अदुग्धाः । अधुक्षि, अधुक्षावहि, अदुह्वहि ;
अधुक्षामहि, अदुह्वहि । दुदोह । दुहोहिय, दुदुहिव ।
दुदुहे । दोग्धासि-से । दुह्यात् । धुक्षोष्ट । धोक्ष्यति-ते ।
कर्म ण—दुह्यते । अदोहि । णिचि—दोहयति-ते ।
अदूदुहत्-त । सनि—दुधुक्षति । यङि—दोदुह्यते ।

कृतसु—दोहनोयम् । दोहनम् । दोहः । दोहकः । दोहो ।
दोग्धा । दुग्धम् । दुग्धि । दोग्धम् । दोग्धयम् । दुग्ध्वा ।
सन्दुह्य । दुह्यम्, दोह्यम् । दुहन् । दुहानः । दुह्यमानः ।
धोक्ष्यन्-क्ष्यमाणः । कामधुक् । कामदुधा गौ । सन्—
दुधुक्षा, दुधुक्षुः । दुधुक्षन् । यङ्—दोदुह्यमानः ।

(२३५) दू खेदे दिवादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—दूयते । अदविष्ट । दुदुवे । दवितासे । दविषीष्ट ।
दविष्यते । भावे—दूयते । अदावि । णिचि—दावयति-
ते । अदूदवत्-त । सनि—दुदूषते ।

कृतसु—दवनोयम् । दवनम् । दावः । दावकः । दावी ।
दविता । दूनः । दूतिः । दवितुम् । दवितव्यम् । दूत्वा ।
सन्दूय । दयम्, आवश्यकार्थे तु दाव्यम् । दूयमानः ।
दविष्यमाणः ।

(२३६) ह आदरे तुदादि० आत्म० सक०
अनिट् ।

कर्त्तरि (प्रायेणाङ्पूर्वकः) — आद्रियते । आद्रियेत । आद्रिय-
ताम् । आद्रियत । आदृत । आदद्रे, आदद्रिषे । आद-
र्त्तासे । आदृषीष्ट । आदरिष्यते । आदरिष्यत । कर्मणि—
आद्रियते । आदारि । णिचि—आदारयति-ते । आदौ-
दरत् त । सनि—आदिदौर्षते । यङि—आदेद्रीयते ।

कृतसु—आदरणीयम् । आदरणम् । दरः, आदरः । आदारकः ।
इनि—आदरौ । आदर्त्ता । आदृतः । आदृतिः । आद-
र्त्तुम् । आदर्त्तव्यम् । आदृत्य । आदृत्यः । आद्रियमाणः ।
आदरिष्यमाणः ।

(२३७) हृप् हर्षे गर्वे च दिवादि० पर० अक०
वेट् ।

कर्त्तरि—हृष्यति । हृष्येत् । हृष्यतु । अहृष्यत् । अदर्पीत्,
अद्राप्सीत्, अदाप्सीत्, अहृषत् । ददर्प ; ददर्पिथ, दद्रपथ,
ददर्पथ । दर्पिता, द्रप्ता, दर्प्ता । दर्पिष्यति, द्रप्स्यति,
दर्प्स्यति । भावे—हृष्यते । अदर्पि । णिचि—दर्पयति-ते ।
अदौहृषत्-त । अददर्पत्-त । सनि—दिदर्पिषति, दिहृप्सति ।
यङि—दरौहृष्यते ।

कृतसु—दर्पणीयम् । दर्पणम् । दर्पणः । दर्पकः । दर्पी ।
दर्पिता, द्रप्ता, दर्प्ता । हृप्तः । हृप्तिः । दर्पितुम्, द्रप्तुम्,
दर्प्तुम् । दर्पितव्यम्, द्रप्तव्यम्, दर्प्तव्यम् । दर्पित्वा, हृष्ट्वा ।
सन्दृष्य । हृष्यः । हृष्यन् । दर्पिष्यन्, द्रप्स्यन्, दर्प्स्यन् ।

(२३८) हृश् दर्शने भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।
कर्त्तरि । पश्यति । पश्येत् । पश्यतु । अपश्यत् । अदर्शत्,

अद्राक्षीत् ; अद्राष्टाम्, अदर्शताम् ; अद्राक्षुः, अदर्शन् ।
ददर्श ; ददर्शिय, दद्रष्ट । ददृशिव । दृष्टा । दृक्षति ।
कर्मणि—दृश्यते । अदर्शि, अदर्शिषाताम्, अदृक्षाताम् ।
दर्शितासे, दृष्टासे । दर्शिषीष्ट, दृक्षीष्ट । णिचि—दर्शयति-
ते । अदौदृशत्-त, अददर्शत्-त । सनि—दिदृक्षते ।
अख्यन्तस्य कर्मणः कर्तृत्वे आत्मनेपदं—दर्शयते राजा
भृत्यान् ।

क्षत्सु—दर्शनीयम् । दर्शनम् । दर्शः । सुदर्शनः सुदर्शः ।
दर्शकः । दर्शी । दृष्टा । दृष्टः । दृष्टिः । ख्यन्तस्य—दर्शितः ।
एवं दर्शना । दृष्टुम्, दर्शयितुम् । दृष्टव्यम्, दर्शयितव्यम् ।
दृष्ट्वा, दर्शयित्वा । सन्दृश्य, सन्दृश्यं । दृश्यम्, दर्श्यम् ।
पश्यन्, दर्शयन्-मानः । दृश्यमानः, दर्श्यमानः । दृक्षन् ।
दृक्ष्यमाणः । क्षत्सु—ददृशिवान्, ददृश्वान् । कर्मणि—
दर्शियमाणः । ख्यन्तस्य—दर्शयिष्यन्-ष्यमाणः । सनि—
दिदृक्षा । दिदृक्षुः । दिदृक्षमाणः ।

(२३६) दृ विदारे क्रादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—दृणाति । दृणीयात् । दृणातु । अदृणात् । अदारीत्,
अदारिष्टाम् । ददार ; ददृतुः, ददरतुः । ददरिष्य ; दद्रथुः,
ददरथुः । दरीता, दरिता । दीर्यात् । दरीष्यति,
दरिष्यति । दरिता, दरीता । अदरिष्यत्, अदरौष्यत् ।
कर्मणि—दीर्यते । अदारि । दद्रे, ददरे । णिचि—
दारयति-ते । अददरत्-त । सनि—दिदरौषति, दिद-
रिषति, दिदौषति । यङि—देदीर्यते ।

अस्य कर्मकर्त्तरि दीर्यते । केचित्तु दिवादावेनं पठित्वा दीर्य-
तीत्यपि रूपमाहुः ।

कृतसु—दरणीयम् । दरणम् । दारः । दाराः । दारकः ।
 दारौ । दरौता, दरिता । दीर्घः । दीर्त्तिः । दरौतुम्,
 दरितुम् । दरौतव्यम्, दरितव्यम् । दीर्त्वा । सन्दीर्य्य ।
 दार्य्यम् । दृणन्, दीर्य्यमाणः । दरौष्यन्, दरिष्यन् ।
 दरौष्यमाणः, दरिष्यमाणः । कर्मणि—दारिष्यमाणश्च ।

(२४०) दे पालने भ्वादि० आत्म० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—दद्यते । अदास्त । दिग्ये । दाता । दास्यते ।
 कृतसु—दातुम् । दत्तः ।

(२४१) देव् देवने भ्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—देवते । अदेविष्ट । दिदेवे । भावे—देव्यते । अदेवि ।
 णिचि—देवयति-ते, अदिदेवत्-त ।
 परि—विलापे परिदेवते । “पर्य्यदेविष्ट सा पुरः” इति भट्टिः ।
 कृतसु—देवनीयम् । देवनम् । देवः । देवकः । देवी । देवि-
 तुम् । देवितः । देवा । देवितुम् । देवित्वा । सन्देव्य ।
 देवमानः । देविष्यमाणः । क्तिप्—देः ।

(२४२) देव् परिदेवने कूजने च चुरादि०

आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—देवयते । अदिदेवत । केचित्त्वेनं दिव इत्याहुः ।
 कृतसु—देवयिता । देवयितुम् । देवना । देवयितव्यम् । देव-
 यित्वा । देवयमानः । देवयिष्यमाण इत्यादिभेदः । अन्यत्
 भ्वादिगणोयवत् ।

(२४३) दो खण्डने दिवादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—दद्यति, द्यतः, द्यन्ति । द्येत् । द्यतु । अद्यत् । अदात् ।
 ददौ । दाता । देयात् । कर्मणि—दौयते । अदायि ३

अदायिषाताम्, अदिषाताम् । ददे । णिचि—दापयति-
ते । अदीदपत्-त । सनि—दिक्षति ।

कृतसु—दानौयम् । दानम् । दायः । दायकः । दायी ।
दाता । दितः । दितिः । दातुम् । दातव्यम् । दित्वा ।
सन्दाय । देयम् । द्यन् । दीयमानः । दास्यन्-
स्यमानः ।

(२४४) द्यु गतौ अदादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—द्योति, द्युतः, द्युवन्ति । द्युयात् । द्योतु । अद्योत् ।
अद्योषीत् । दुद्याव । दुद्यविथ, दुद्योथ । दुद्युविथ ।
द्योता । द्योथति । कर्मणि—द्यूयते । अद्यावि । णिचि—
द्यावयति-ते । अदुद्यवत्-त । सनि—दुद्युषति ।

कृतसु—द्यवनौयम् । द्यवनम् । द्यवः । द्यावकः । द्यावी ।
द्योता । द्युतः । द्युतिः । द्योतुम् । द्योतव्यम् । द्युत्वा ।
सन्द्युत्य । द्यव्यम्, द्याव्यम् । द्युवन् । द्यूयमानः ।
द्योथ्यन्-थ्यमाणः ।

(२४५) द्युत् विद्योते भ्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—द्योतते । द्योतित । द्योतताम्, अद्योतत । लुङि
उभयपदी—अद्युतत्, अद्योतिष्ट । विद्युते । द्योतितासे ।
द्योतिषौष्ट । भावे—द्युत्यते । अद्योति । णिचि—
द्योतयति-ते । अदुद्युतत् । सनि—दिद्योतिषते ।

कृतसु—द्योतनौयम् । द्योतनम् । द्योतः । द्योतकः । द्योती ।
द्योतिता । द्युतितम्, द्योतितम् । द्युत्तः । विद्युत् ।
द्योतितुम् । द्योतितव्यम् । द्योतित्वा । सन्द्युत्य । द्योत्यम् ।
द्योतमानः । द्योतिथ्यमाणः ।

(२४६) द्रु द्रवे गतौ च भ्वादि० पर० द्रवे अक०
गतौ सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—द्रवति । द्रवेत् । द्रवतु । अद्रवत् । अद्रुद्रवत् ।
दुद्राव । दुद्रविथ, दुद्रोथ ; दुद्रुव । द्रोता । द्रोषति ।
अद्रोषत् । भावे कर्मणि च—द्रूयते । अद्रावि । णिच्—
द्रावयति-ते । अदि(दु)द्रव-त्-त । सनि—दुद्रूषति ।
वि—विद्रवे पलायने च विद्रवति । उप—उपद्रवे (अनिष्टो-
त्पादने) उपद्रवति ।

कृत्सु—द्रवणीयम् । द्रवणम् । द्रवः । द्रावः । द्रावकः ।
द्रावो । द्रोता । द्रुतः । द्रुतिः । द्रोतुम् । द्रोतव्यम् ।
द्रुत्वा । सन्द्रुत्य । द्रव्यम्, द्राव्यम् । द्रवन् । द्रूयमाणः ।
द्रोषन्-ष्यमाणः । उत्—उपद्रतः ।

(२४७) द्रुह् द्रोहे दिवादि० पर० अक० उपसर्गे
सक० वेट् ।

कर्त्तरि—(भृत्याय) द्रुहति । अद्रुहत् । अद्रुहत् । दुद्रोह ।
दुद्रोहिथ, दुद्रोघ, दुद्रोढ । द्रोहिता, द्रोग्धा, द्रोढा ।
द्रोहिषति, ध्रोह्यति । अद्रोहिष्यत्, अध्रोह्यत् । कर्मणि—
भृत्योऽभिद्रुहते । आङ्—आद्रोहि, आधुचाताम्, आद्रो-
हिषाताम् ; आद्रोहिषत, आधुचन्त । आदुद्रुहे । आदु-
द्रुहिषे, आदुधुचे । णिवि—द्रोहयति-ते । अदुद्रुहत्-त ।
सनि—दुद्रोहिषति, दुद्रुहिषति, दुधुचति । यङ्—
दोद्रुहते ।

अभि—अभिद्रुहति राजानं खलः ।

कृत्सु—द्रोहणीयम् । द्रोहणम् । द्रोहः । द्रोहकः । द्रोही ।
द्रोहिता, द्रोग्धा, द्रोढा । द्रुग्धः, द्रूढः । द्रुग्धिः, द्रूढिः ।

द्रोहितम्, द्रोग्धुम् द्रोढम् । द्रोहितव्यम्, द्रोग्धव्यम्,
द्रोढव्यम् । द्रुग्ध्वा, द्रूढ्वा । सन्दुह्य । द्रोह्यः । दुह्यन् ।
अभिद्रुह्यमाणः । द्रोह्यन्थ्यमाणः, ध्रीच्यन् माणः ।
मित्रधुक्-ग्, मित्रधुट्-ड् ।

(२४८) द्विष् द्वेषे अदादि० उभ० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—द्वेष्टि, द्विष्टे; द्विष्टः, द्विष्ताते; द्विषन्ति, द्विषते । द्वेत्ति,
द्विच्छे । द्विष्यात्, द्विषीत । द्वेषु, द्विष्टाम् । द्विष्टि, द्विच्छ ।
द्वेषाणि, द्वेषे, अद्वेष्ट् ड्, अद्विष्ट । अद्विच्छत्, अद्विच्छत ।
द्विद्वेष, द्विद्वेषे । द्विष्टासि-से । द्वेच्छति-ते । कर्मणि—
द्विष्यते । अद्वेषि । णिचि—द्वेषयति-ते । अदिद्विषत्-त ।
सनि—द्विद्विच्छति-ते । यङि—द्वेद्विष्यते ।

कृतसु—द्वेषणीयम् । द्वेषणम् । द्वेषः । द्वेषकः । द्वेषी । द्वेष्टा ।
द्विष्टः । द्विष्टिः । द्वेष्टुम् । द्वेष्टव्यम् । द्विष्ट्वा । सन्दिष्य ।
द्वेष्यः । द्विषन्, द्विषाणः । द्विष्यमाणः । द्वेच्छन्-च्यमाणः ।

(२४९) धा धारणे पोषणे च जुहोत्यादि० उभ०
सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—दधाति, धत्ते ; धत्तः, दधाते ; दधति, दधते । दधासि,
धत्से ; धत्यः, दधाते ; धत्य, धद्ध्वे । दधामि, दधे । दध्वः,
दध्वहे ; दध्वा, दध्वहे । दध्यात्, दधीत । दधातु, धत्ताम् ।
अदधात्, अधत्त । अधात्, अधित ; अधिषाताम् ।
दधी, दधे । धातासि-से । धेयात्, धासीष्ट । धास्यति-ते ।
कर्मणि—धीयते । अधायि ; अधायिषाताम्, अधिषाताम् ।
णिचि—धापयति-ते । सनि—धिद्विष्यति-ते ।

सम्—सन्धाने सन्दधाति । अनु+सम्—अनुसन्धाने अनु-
सन्दधाति । वि—विधाने विदधाति । अन्तर्—अन्तर्धाने

अन्तर्दधाति । तिरस्—तिरोधाने तिरोदधाति । अद्—
 अद्भ्याम् अद्दधाति । नि—निधाने निदधाति । अभि—
 अभिधाने अभिदधाति । परि—परिधाने परिदधाति ।
 आ—आधाने आदधाति । प्र+नि—प्रणिधाने प्रणिदधाति ।
 सम्+नि—सन्निधाने सन्निदधाति । उप+आ—उपाधौ
 उपादधाति । वि-आ—व्याधौ व्यादधाति । वि-अव—
 व्यवधाने व्यवदधाति । अव—अवधाने अवदधाति ।
 उप—उपधाने (शयनोपकरणभेदकरणे) उपदधाति ।
 सम्-आ—समाधाने समादधाति ।

कृतसु—धानीयम् । धानम् । धायः । धायकः । कि—उदधिः,
 दधिः । धायौ । धाता । हितः । हितिः । अन्तर्द्वा ।
 अद्वा । धातुम् । धातव्यम् । हित्वा । सन्धाय । धेयम् ।
 दधत्, दधानः । धीयमानः । धास्यन्-स्यमानः । कर्मणि—
 धायिष्यमाणश्च ।

(२५०) धाव् जवे शुद्धौ च भ्वादि० उभ०

शुद्धौ सक० शीघ्रगती अक० सेट् ।

सर्त्तर्धावादेशस्तु पर० । कर्त्तरि—धावति-ते । धावेत् त ।
 धावतु ताम् । अधावत्-त । दधाव, दधावे । अधावौत् ।
 अधाविष्ट । धाविष्यति-ते । धाविता । अधाविष्यत्-त ।
 धाव्यात्, धाविषीष्ट । णिचि—धावयति-ते । अदीधवत्-त ।
 दिधाविषति-ते । यङि—दाधायते ।

अनु—अनुधावने अनुधावति । अप—पलायने अपधावति ।
 निरु—मार्ज्जने निर्धावति ।

कृतसु—धौतः, धावितः । धावित्वा, धौत्वा । प्रधाव्य ।
 धावितुम् । धावितव्यम् । धावनीयम् । धाव्यम् ।
 धौतवान् । धावितवान् । धावन् । धावमानः ।

(२५१) धिन्व् प्रीतौ गतौ च स्वादि० पर०
प्रीतौ अक० प्रीणने गतौ च सक० सेट् ।

कर्त्तरि—धिनीति, धिनुतः, धिन्वन्ति । धिनोषि, धिनुथः,
धिनुथ । धिनोमि, धिन्वः, धिनुवः ; धिन्मः, धिनुमः ।
धिनुयात् । धिनोतु । अधिनोत् । अधिन्वीत् । दिधिन्व ।
धिन्विता । धिन्व्यात् । कर्मणि—धिन्व्यते । अधिन्वि ।
कृतसु—धिन्वनौयम् । धिन्वनम् । धिन्वकः । धिन्वितः ।
धिन्वित्वा । धिन्वन् । धिन्वमानः । धिन्विष्यन् व्यमाणः ।

(२५२) धु कम्पे स्वादि० उभ० अक० चालने
सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—धुनोति, धुनुतः, धुन्वन्ति । धुनोषि । धुनोमि ; धुन्वः,
धुनुवः, धुन्मः, धुनुमः । धुनुते, धुन्वाते, धुन्वते । धुनुयात्,
धुन्वीत् । धुनोतु, धुनुताम् । अधुनोत्, अधुनुत । पाणि-
नौयमते—अधौषीत् । सुग्धबोधमते तु—अधावौत्, अधुत ।
दुधाव, दुधुवे । धोतासि-से । धूयात्, धोषीष्ट । भावे
कर्मणि च—धूयते । अधावि । णिचि—धावयति । अदूध-
वत् । सनि—दुधूषति-ते । यङि—दोधूयते ।

कृतसु—धवनौयम् । धवनम् । धवः । धावकः । धावी । इत्र—
धवित्त्रम् । धोहा । धुतः । धुतिः । धोतुम् । धोतव्यम् ।
धुत्वा । सन्धुत्य । धव्यम्, धाव्यम् । धुन्वन्, धुन्वानः ।
यङः,—दोधूयमानः । धोष्यन् ।

(२५३) धूर्व् हिंसने भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—धूर्वति । अधूर्वत् । अधूर्वीत् । दुधूर्वं । धूर्विता ।
धूर्व्यात् ।

कृत्सु—धूर्वणम् । धूर्त्तः । धूर्त्तिः । धूर्त्वा । क्तिप्—धूः, धुरी,
धुरः । धूर्णतिः । धूर्यः । धूर्त्तः ।

(२५४) धू कम्पे स्वादिः क्रादिः चुरादिश्च
उभ० तुदादि० पर० कम्पे अक० कम्पने सक०
वेट् ।

कर्त्तरि—(स्वादिः) धूनोति, धूनते । धूयात्, धून्वीत् ।
धूनोतु, धूनताम् । अधूनोत्, अधूनुत । (क्रादिः)—
धुनाति, धुनोते ; धुनोतः, धुनाते ; धुनन्ति, धुनते ।
धुनोयात्, धुनोत । धुनातु, धुनोताम् । अधुनात्,
अधुनोत । (चुरादिः)—धूनयति-ते । लिङादिषु—
दुधाव, दुधुवे । अधावौत् ; अधविष्ट, अधोष्ट ।
(पाणिनीयमते अधावौत् । मुग्धकोधमते अधावौत्, अधी-
षीत् ।) धोष्यति, धविष्यति, धोष्यते । धविष्यते । धोता,
धविता ; धोतासि-से ; धवितासि से । अधोष्यत्, अधवि-
ष्यत् ; अधोष्यत, अधविष्यत । धूयात् ; धोषीष्ट, धविषीष्ट ।
भावे कर्मणि च—धूयते । अधावि । णिचि—धूनयति ।
अदुधूनत् । सनि—दुधूषति-ते ।

क्वचित् धूनातीत्याद्याहुः । स्वादी ऋस्वश्चेति पाणिनीयाः ।
तथाच—“धूनोति चम्पकवनानि धूनोत्यशोकं चूतं धुनाति
धुवति स्फुटितातिमुक्तम् । वायुर्विधूनयति चम्पकपुष्परेणून्
यत्कानने धवति चन्दनमञ्जरौञ्च ॥” इति कविरहस्यम् ।

(तुदादिः)—धुवति । धुवेत् । धुवतु । अधुवत् । अधुवीत् ।
धुविष्यति । धुव्रिता । अधुविष्यत् । णिचि—धावयति ।
अयं भ्रादौ उभ० । धवति-ते ।

कृत्सु—धवनोयम् । धवनम् । धविता । धोता । धूनः ।
 धूनिः । धवितुम्, धोतुम् । धवित्वा, धूत्वा । सम्भूय ।
 धुनन् । धुनानः । मतान्तरे धूतः । धूतिः । धून्वन् ।
 धून्वानः । धूयमानः । धाव्यन्-थमाणः । धोव्यन्-
 थमाणः ।

(२५५) धूप् सन्तापने भ्वादि० पर० सक०
 तापे अक० सेट् ।

कर्त्तरि—धूपायति । धूपायेत् । धूपायतु । अधूपायत् । अधू-
 पायीत्, अधूपीत् । धूपायाम्-बभूव-आस-चकार । दुधूप ।
 धूपायिता, धूपिता । धूपाय्यात्, धूप्यात् । धूपायिष्यति,
 धूपिष्यति । कर्मणि भावे च—धूपाय्यते, धूप्यते । अधू-
 पायि, अधूपि । णिच्—धूपाययति-ते, धूपयति-ते ।
 अदुधूपाययत्-त, अदुधूपत्-त ।

कृत्सु—धूपायनीयम्, धूपनीयम् । धूपायनम्, धूपनम् । धूपार-
 यकः, धूपकः । धूपायिता, धूपिता । धूपायितः, धूपितः ।
 धूपाया, धूपा । धूपायितुम्, धूपितुम् । धूपायन्, धूपयन् ।
 धूपायिष्यन्-थमाणः, धूपिष्यन्-थमाणः ।

(२५६) धृ स्थितौ तुदादि० आत्म० अक०
 धारणे सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—ध्रियते । अधृत । दध्रे । धर्त्सि । धृषीष्ट ।
 धरिष्यते । भावे कर्मणि च—ध्रियते । अधारि । णिच्—
 धारयति-ते । अधौधरत्-त । ग्यन्तविषयके भावे कर्मणि
 च—धार्यते । अधारि । सनि—दिधरिषते ।

सन्तोषार्थकसु उभयपदौ भ्वादिगणीयः । धरति-ते इत्यादि ।

अयं धारणार्थं चुरादि० उभ० सक० सेट् । कर्त्तरि—धार-
यति-ते । अदीधरत्-त इत्यादि ।

कृत्स्न—धरणौयम् । धरणम् । धरः । धारः । धारकः । धारी ।
धृतः । धृतिः । धर्त्तुम् । धर्त्तव्यम् । धृत्वा । सन्धृत्य ।
धार्यम् । ध्रियमाणः । धरिष्यन्-ष्यमाणः । णिजन्तस्य—
धनुर्द्धरः, वंशधरः । धारयिता । धारयित्वा । धारितः ।
धारणा । धारयन्-माणः, धार्यमाणः ।

(२५७) धृष् संहतौ हिंसायाञ्च भ्वादि० पर०
संहतौ अक० हिंसायां सक० सेट् ।

कर्त्तरि—धर्षति । धर्षेत् । अधर्षीत् । दधर्ष, दधृषतुः ।
धर्षिता । भावे कर्मणि च—धृष्यते । अधर्षि । णिचि—
धर्षयति-ते । अदीधृषत्-त, अदधर्षत्-त ।

कृत्स्न—धर्षणौयम् । धर्षणम् । धर्षः । दुर्धर्षणः । दुर्धर्षः ।
धर्षकः । धर्षी । धर्षिता । धर्षितः । धृष्टिः । ण्यन्तस्य—
धर्षणा । धर्षितुम् । धर्षितव्यम् । धर्षित्वा, धृष्ट्वा ।
सन्धृष्य । धृष्यः । धर्षन् । धृष्यमाणः । धर्षिष्यन्-ष्यमाणः ।
ङ्नज्—धृष्णक् । कृत्—धृष्णुः ।

(२५८) धृष् प्रागल्भ्ये स्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—धृष्णोति, धृष्णुतः । धृष्णुयात् । धृष्णोतु । अधृष्णोत् ।
अन्यत् सर्वं भ्वादिगणौयवत् । निष्ठायां धृष्टम्, धर्षितम् ।
शतरि—धृष्णन् । क्त्वा-प्रत्यये धर्षित्वा इति भेदः ।

(२५९) धृष् अमर्षे विकल्पचुरादि० उभ०
प्रक्षे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—धर्षयति-ते । धर्षति । अदीधृषत्-त, अदधर्षत्-त ।

अधर्षीत् । धर्षयितासि-से, धर्षितासि । धर्षयिष्यति-ते,
धर्षिष्यति । कर्मणि—धर्ष्यते, घृष्यते । अधर्षि ।

कृत्सु—धर्षयिता । धर्षणा । धर्षयितुम् । धर्षयितव्यम् । धर्ष-
यित्वा । सन्धर्थ । धर्ष्यः । धर्षयन्-माणः । धर्ष्यमाणः ।
धर्षयिष्यन्-ष्यमाणः । अन्यत् भ्वादिगणोपवत् ।

(२६०) धे पाने भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—धयति । धयेत् । धयतु । अधयत् । अदधत्, अधात्,
अधासौत् । दधौ । धाता । धेयात् । कर्मणि—धीयते ।
अधायि । णिचि—धापयति-ते । अदौधपत्-त । सनि—
धिक्नति । यङि—देधोयते ।

कृत्सु—धानीयम् । धानम् । धायः । धायकः । स्तनन्धयः ।
स्तनन्धयी । पुष्पन्धयः । धायी । धाता । धितः । धितिः ।
धातुम् । धातव्यम् । धित्वा । सन्धाय । धेयम् । धयन् ।
धीयमानः । धास्यन्-स्यमानः ।

(२६१) ध्वा मुखमारुतसंयोजने शब्दे च भ्वादि०

पर० सक० शब्दे अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—धमति । धमेत् । धमतु । अधमत् । अध्मासौत् ।
दधौ, दधतुः । दध्वाथ, दध्मिथ । धेयात्, ध्यायात् ।
कर्मणि भावे च—धायते । अध्मायि । णिचि—धापयति-
ते । अदिधपत्-त ।

आं—स्फोटतायाम्, अधमति उदरम् स्फायते ।

कृत्सु—धानीयम् । धानम् । आं—आधानम् । उरस्या-
धानम् । धायः । नाडीन्धमः । धायकः । धायी ।
धातः । धातिः । धातुम् । धातव्यम् । धात्वा । सन्धाय ।

ध्येयम् । धमन् । ध्यायमानः । ध्यास्यन् । ध्यास्यमानः ।
कर्मणि—ध्यायिष्यमाणश्च ।

(२६२) ध्यै चिन्तने भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।
कर्त्तरि—ध्यायति । ध्यायेत् । ध्यायतु । अध्यायत् । अध्या-
सीत् । दध्यौ । ध्याता । ध्येयात्, ध्यायात् । कर्मणि—
ध्यायते । अध्यायि । णिचि—ध्यापयति-ते । अदि-
ध्यपत्-त ।

कृत्सु—ध्यानौयम् । ध्यानम् । ध्यायः । ध्यायकः । ध्यायी ।
ध्याता । ध्यातः । ध्यातिः । ध्यातुम् । ध्यातव्यम् ।
ध्यात्वा । सम्ध्याय । ध्येयम् । ध्यायन् । ध्यायमानः,
ध्यास्यमानः, ध्यायिष्यमाणश्च । क्तिप्—घोः ।

(२६३) ध्वन् रवे भ्वादि० पर० अक० सेट् ।
कर्त्तरि—ध्वनति । अध्वागौत्, अध्वनौत् । दध्वान । भावे—
ध्वन्यते । अध्वानि । णिचि—ध्वनयति, ध्वानयति ।
अदिध्वनत् । ख्यन्तकर्मणि—ध्वन्यते । अध्वानि-अध्वनि ।
कृत्सु—ध्वननीयम् । ध्वननम् । ध्वानः । ध्वानकः । इ—
ध्वनिः । ध्वनिता । ध्वनितः । ध्वान्तम् । ध्वनितुम् ।
ध्वनितव्यम् । ध्वनित्वा । सम्ध्वन्य । ध्वन्यः । ध्वनन् ।
ध्वन्यमानः । ध्वनिष्यन्-थमाणः ।

(२६४) ध्वन शब्दे अदन्तचुरादि० उभ०
अक० सेट् ।

कर्त्तरि—ध्वनयति-ते । अदिध्वनत्-त । अध्वनयीत् । ध्वनयिता ।
भावे—ध्वन्यते । अध्वनि ।
कृत्सु—ध्वनयिता । ध्वनयितुम् । ध्वनयितव्यम् । ध्वनयन्-
मानः । ध्वनयिष्यन्-थमाणः । अन्यत् भ्वादिगणीयवत् ।

(२६५) ध्वग्स् गतौ नाशे च भ्वादि० आत्म०
गतौ सक० नाशे अक० सेट् ।

कर्त्तरि—ध्वंसते । अध्वंसिष्ट । दध्वंसे, दध्वसे । ध्वंसिषौष्ट ।
कर्मणि भावे च—ध्वस्यते । अध्वंसि । णिचि—ध्वसयति-
ते । अदध्वंसत्-त ।

कृतसु—ध्वंसनीयम् । ध्वंसनम् । ध्वंसः । ध्वंसकः । ध्वंसी ।
ध्वंसिता । ध्वस्तः । ध्वस्तिः । ध्वंसितुम् । ध्वंसितव्यम् ।
ध्वंसित्वा, ध्वस्त्वा । अपध्वस्य । ध्वंस्यः । ध्वंसमानः ।
ध्वंसिष्यमाणः ।

यद्यपि नृनृतनटनन्दनक्लनाधनाथभिन्नाः सर्वे नकारादयो
धातवः गणपाठे णकारादिकतया पठितास्तथापि प्रयोग-
काले ते नकारादेशेन नादयो भवन्ति । पुनश्च त एव
प्रादिपूर्वकाः णत्वादेशेन णादयो भवन्ति । अतोऽत्र
प्रयोगानुसारेण नादय एव प्रदर्श्यन्ते ।—

(२६६) नट् अवस्कन्दने (हिंसने) चुरादि०
उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि (प्रायेणायमत्पूर्वकः)—उन्नाटयति-ते । उदनौनटत्-त ।
कर्मणि—उन्नाट्यते । उदनाटि ।

णोपदेशाभावेन नास्य णत्वम्—प्रनटति ।

कृतसु—उन्नाटनीयम् । उन्नाटनम् । उन्नाटकः । उन्नाटयिता ।
उन्नाटितः । उन्नाटना । उन्नाटयितुम् । उन्नाटयितव्यम् ।
नाटयित्वा । उन्नाट्य । उन्नाट्यम् । उन्नाटयन्-मानः,
उन्नाट्यमानः । उन्नाटयिष्यन्-ष्यमाणः । उन्नाटिष्यमाणश्च ।

(२६७) नट् नृत्ये भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—नटति । अनाटौत्, अनटौत् । ननाट, नेटतुः ।

भावे—नद्यते । अनाटि । णिचि—नाटयति । घटादेस्तु
नटयति-ते । ख्यन्तकर्मणि—अनाटि, अनटि ।

अस्य णोपदेशतया णत्वम्—प्रणटति ।

कृत्सु—नटनीयम् । नटनम् । नाटः । नाटकः । नाटी ।
नटिता । नटितः । नटितुम् । नटितव्यम् । नटित्वा ।
सन्नद्य । नाद्यम् । नटन् । नटिष्यन् ।

(२६८) नद् शब्दे भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—नदति । प्रणिनदति । अनादीत्, अनदीत् । ननाद,
नेदतुः, नेदुः । भावे—नद्यते । अनादि । णिचि—
नादयति-ते । अनोनदत्-त । सनि—निनदिषति ।

प्र-परि-परा-निर्-अन्तर्-पूर्वकस्य णत्वं—प्रणदति, परिणदति,
पराणदति इत्यादि ।

कृत्सु—नदनीयम् । नदनम् । नादः । नादकः । नादी ।
नदिता । नदितः । नदितुम् । नदितव्यम् । नदित्वा ।
सन्नद्य । नाद्यम् । नदन्, नदिष्यन् । निर्—निर्णादः ।
अन्तर्—अन्तर्णदनम् ।

(२६९) नन्द् आनन्दे भ्वादि० पर० अक०

सेट् ।

कर्त्तरि—नन्दति । अनन्दत् । अनन्दीत् । ननन्द, ननन्दतुः ।
नन्दिष्यति । नन्द्यात् । भावे—नन्द्यते । णिचि—
नन्दयति-ते । अननन्दत्-त । सनि—निनन्दिषति ।

प्रादिपूर्वस्य न णत्वम्,—प्रनन्दतौत्यादि । अभि—अभिनन्दने
*अभिनन्दति, संवर्द्धयति ।

कृत्सु—नन्दनीयम् । नन्दनम् । नन्दः । ख्यन्तस्य लुः,—
नन्दनः । अथुच्—नन्दथुः । नन्दकः । आनन्दौ ।

नन्दिता । नन्दितः । नन्दा । नन्दितुम् । नन्दितव्यम् ।
नन्दित्वा । सन्नन्य । नन्यः । नन्दन् । नन्दिष्यन् ।

(२७०) नम् नमने भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—नमति । नमेत् । नमतु । अनमत् । अनंसीत् ।
अनंसिष्टाम् । ननाम, नेमतुः, नेमुः । नेमिथ, ननत्य ।
नन्ता । नंस्यति । अनंस्यत् । कर्मणि—नस्यते । अनामि ।
ण्विचि—नमयति-ते । अनौनमत्-त । ख्यन्तकर्मणि—
अनामि, अनमि । सनि—निनंसति । यङि—नंस्यते ।
प्रादिभ्यो णत्वम्, प्र—प्रणमति । परि—परिणामे आत्म०
परिणमते ।

कृतसु—नमनीयम् । नमनम् । नमः । नामकः । नामः ।
प्र—प्रणामः । नामो । नन्ता । नतः । नतिः । नन्तुम् ।
नन्तव्यम् । नत्वा । सन्नन्य, सन्नत्य । नस्यम् । र—नस्यः ।
नमन् । कर्मणि—नस्यमानः । यङि,—नंस्यमानः ।
नंस्यन्-स्यमानः ।

(२७१) नर्द् शब्दे गतौ च भ्वादि० पर० शब्दे
अक० गतौ सक० सेट् ।

कर्त्तरि—नर्दति, प्रणर्दति । अनर्दीत् । ननर्द, ननर्दतुः ।
नर्दिता । नर्दिष्यति । अनर्दिष्यत् । भावे कर्मणि
च—नर्दते । अनर्दि । ण्विचि—नर्दयति-ते । अन
नर्दत्-त ।

कृत्सु—नर्दनीयम् । नर्दनम् । नर्दकः । नर्दी । नर्दिता ।
नर्दितः । नर्दा । नर्दितुम् । नर्दितव्यम् । नर्दित्वा ।
सन्नर्द्य । नर्द्यम् । नर्दन् । नर्दिष्यन् । परि—परिणर्दनम् ।

(२७२) नश् नाशि अदर्शने च दिवादि० पर०
अक० वेट् ।

कर्त्तरि—नश्यति, प्रणश्यति । नश्येत् । नश्यतु । अनश्यत् ।
अनेशत्, अनशत् । ननाश, नेशतुः, नेशुः । नेशिथ, ननंष्ट ।
नेश, ननाश, ननश ; नेशिव, नेश्व । नशिता, नंष्टा,
नङ्ग्धा । अनशिथत्, अनङ्ग्यत् । नशिथति, नङ्गति ।
नश्यात् । भावे—नश्यते । अनाशि । णिचि—नाशयति ।
अनोनशत् । सनि—निनशिषति, निनङ्गति । याङ्—
नानश्यते ।

कृत्सु—नशनीयम् । नशनम् । नाशः । नाशकः । नाशी ।
नशिता, नंष्टा, नङ्ग्धा । नष्टः, नग्धः । नष्टिः, नाग्धिः ।
नशितुम्, नंष्टुम्, नङ्ग्धुम् । नशितव्यम्, नंष्टव्यम्,
नङ्ग्धव्यम् । नशित्वा, नष्ट्वा, नङ्ग्ध्वा । विनश्य ।
नाश्यम् । नश्यन्, नशिथन्, नङ्गन् । प्रादिभ्यः शकार-
स्त्राविकृतिस्थले णत्वं—प्रणाशः । अन्यत्र विकारे तु न—
प्रनष्टः प्रनग्धः ।

(२७३) नह् बन्धने दिवादि० उभ०सक०अनिट् ।

कर्त्तरि—नहति-ते । अनाह्नीत्, अनह । ननाह, नेहतुः । नेहे ।
नहासि-से । नह्यति-ते । कर्मणि—नहते । अनाहि ।
णिचि—नाहयति । अनोनहत् । सनि—निनहति-ते ।
प्रादिभ्यो णत्वं—प्रणहति-ते । सम्—कवचधारणे अकर्मकः,—
सन्नहति-ते । परि—परिणाहे (विशालतायाम्) अक०—
परिणहति ।

कृत्सु—नहनीयम् । नहनम् । नाहः । नाहकः । नहा ।
नहः । नहिः । नहुम् । नह्यम् । नहा । सन्नह ।
नाह्यम् । नहन्-मानः । नह्यन्-त्यमानः । प्र—प्रणहः ।

(२७४) नाथ् आशौर्वादि आत्म० सक० प्रार्थने
पर० द्विक० उपतापे ऐष्वर्य्ये च अक० सेट् ।

कर्त्तरि—नाथते । अनाथिष्ट । ननाथे । उपतापादिष्वर्थेषु
नाथति इत्यादि । कर्मणि—नाथते अनाथि । णिचि—
नाथयति-ते । अननाथत्-त ।

अस्य न णत्वम्, प्रनाथते ।

कृत्सु—नाथनौयम् । नाथनम् । नाथः । नाथकः । नाथी ।
नाथितः । नाथा । नाथितुम् । नाथितव्यम् । नाथित्वा ।
सन्नाथ्य । नाथ्यम् । नाथमानः । नाथ्यमानः । नाथिष्य-
माणः ।

(२७५) निज् शोधने जुहोत्यादि० उभ० सक०
शुद्धौ अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—नेनेक्ति, नेनिक्तः, नेनिजति । नेनेच्छि ; नेनिकथः,
नेनिकथ । नेनेष्मि, नेनिज्वः, नेनिवमः । नेनिक्ते ; नेनि-
जाते, नेनिजते, नेनिच्चे । नेनिज्यात्, नेनिजौत । नेनेक्तु ।
नेनिग्धि । नेनिजानि । अनेनेक्-ग्, अनेनिक्त । अनिजत्,
अनेच्चौत्, अनिक्त । निनेज, निनिजे । नेक्तासि-से ।
निज्यात्, निच्चौष्ट । नेच्यति-ते । अनेच्यत्-त । भावे
कर्मणि च—निच्यते अनेजि । णिचि—नेजयति-ते ।
अनीनिजत्-त । सनि—निनिच्छति-ते । यङि—नेनिज्यते ।

आदिभ्यो णत्वम्, प्रणेनेक्ति ।

कृत्सु—नेजनौयम् । नेजनम् । नेजः । नेजकः । नेजी ।
नेक्ता । निक्तः । निक्तिः । नेक्तुम् । नेक्तव्यम् । निक्त्वा ।
विनिज्य । नेज्यम् । नेनिजत् । नेनिजानः । नेच्यन्-
ष्यमाणः ।

(२७६) निन्द् निन्दायां भ्वादि० पर० सक०

सेट् ।

कर्त्तरि—निन्दति । निन्देत् । निन्दतु । अनिन्दत् । अनिन्दीत् । निनिन्द, निनिन्दतुः । निनिन्दिथ । निन्द्यात् । निन्दिषति । निन्दिता । अनिन्दिषत् । निन्द्यात् । कर्मणि—निन्द्यते । अनिन्दि । णिचि—निन्दयति-ते । अनिनिन्दत्-त । सनि—निनिन्दिषति ।

प्रादिभ्यो णत्वम् प्रणिन्दति ।

कृतसु—निन्दनीयम् । निन्दनम् । निन्दकः । निन्दी । निन्दिता । निन्दितः । निन्दा । निन्दितुम् । निन्दि-तव्यम् । निन्दित्वा । सन्निय्य । निन्द्यम् । निन्दन् । निन्द्यमानः । निन्दिषन् । निन्दिषमाणः ।

कृतसु—पाणिनीयमते वा णत्वं प्रणिन्दा, प्रनिन्दा । सुग्ध-बोधमते तु सर्वत्र वा णत्वम् ।

(२७७) नी प्रापणे भ्वादि० उभ० द्विक० अनिट् ।

कर्त्तरि—नयति, नयतः, नयन्ति । नयते, नीयेते, नीयन्ते । नयेत्, नयेत । नयतु, नयताम् । अनयत्, अनयत । अनैषीत्, अनेष्ट । निनाय, निन्ये ; निन्यतुः, निन्याते ; निन्युः, निन्यिरे । निनयिथ, निनेथ ; निनिषे । निन्यथुः, निन्याथे । नेतासि-से । नेता । नीयात्, नेषीष्ट । नेष्यति-ते, अनेष्यत्-त । कर्मणि—नीयते । अनायि-णिचि—नाययति-ते । अनोनयत्-त । सनि—निनीषति-ते । यङि—नेनीयते ।

प्र—करणे प्रणयति करोति । अप—दूरीकरणे अपनयति । उप—उपनयने आत्मनेपदम् उपनयते । उत्—उन्नयने

(उद्येत्तायाम् ऊङ्क्षेपणे च) उद्भयति उद्येक्षते, ऊङ्क्षिं
क्षिपतीत्यर्थे आत्म० वा । अभि—अभिनये (आकारादिना
तदनुरूपकरणे) अभिनयति । अनु—अनुनये (सन्तोषादि,
जनकव्यापारकरणे) अनुनयति । वि—विनये आत्मने-
पदी विनयते । वि—विगणने च (ऋणशोधनार्थं गणना-
याम्) आत्मनेपदी, ऋणं विनयते शोधनार्थं गणयतीत्यर्थः ।
प्रादिभ्यो णत्वम्—प्रणयति ।

कृत्स्नु—नयनीयम् । नयनम् । नयः । उपनयः । विनयः ।
उद्नायः । सन्नायः, आनायः । नायकः । नायी । नेता ।
नीतः । नीतिः । नेतव्यम् । नीत्वा । विनीय । नेयम् ।
नयन् । नयमानः । नीयमानः । नेष्यन् । नेष्यमाणः ।
कर्मणि—नायिष्यमाणश्च । प्र—प्रणयः ।

(२७८) नु स्तुतौ अदादि० पर० सक० वेट् ।

कर्त्तरि—नौति, नुतः, नुवन्ति । नौषि, नुथः, नुथ । नौमि ।
नुयात् । नौतु । नवानि, नवाव, नवाम् । अनौत् । अना-
वीत्, अनौषीत् । नुनाव । नुनुविथ । नुनुविव । नविता,
नोता । नविष्यति-नोष्यति । कर्मणि—नूयते । अनावि ।
णिचि—नावयति-ते । अनूनवत्-त । सनि—नुनूषति ।
यङि—नोनूयते ।

प्रादिभ्यो णत्वम्—प्रणौति ।

कृत्स्नु—नवनीयम् । नवनम् । नवः, अभिनवः । नावकः ।
नावी । नविता, नोता । नुतः । नुतिः । नावितुम्, नोतुम् ।
नवितव्यम्, नोतव्यम् । नवित्वा, नुत्वा । सन्नृत्य । नव्यम्,
नाव्यम् । नुवन् । नूयमानः । नविष्यन्, नोष्यन् । नविष्य-
माणः, नोष्यमाणः । कर्मणि—नाविष्यमाणश्च । प्र—
प्रणवः ।

(२७६) नुद् प्रेरणे तुदादि० उभ० सक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—नुदति-ते । नुदेत्-त । नुदतु-ताम् । अनुदत्-त ।
अनोत्सोत्, अनुत्त । नुनोद । नुनोदिय । नुनुदिव, नुनुदे ।
नोत्तासि-से । नुद्यात्, नुत्सोष्ट । नोत्त्यति-ते । कर्मणि—
नुद्यते । अनोदि । णिचि—नोदयति-ते । अनूनुदत्-त ।
सनि—नुनुत्सति-ते । यङि—नोनुद्यते ।

प्रादिभ्यो णत्वम्—प्रणुदति । वि—विनोदे (हर्षहेतुकव्यापारे)
सकर्मकः, विनुदति । णिचि—(हर्षसम्पादनव्यापारे)
विनोदयति । अप—अपसारणे खण्डने च अपनुदति ।

कृत्स्नु—नोदनीयम् । नोदनम् । नोदः, विनोदः । नोदकः ।
नोदी, विनोदी । नुत्तः, नुन्नः । नुत्तिः । नोत्तुम् । नोत्त-
व्यम् । नुत्त्वा । सन्नूद्य । नोद्यम् । नुदन्-मानः, नुद्यमानः ।
नोत्त्यन्-स्यमानः । प्र—प्रणोदनम् । वि—विनोदः ।

(२८०) नू स्तवने तुदादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—नुवति, नुवतः, नुवन्ति । नुवेत् । नुवतु । अनुवत् ।
अनुवोत्, अनुविष्टाम् । नुनाव, नुनुवतुः । नुनुविथ ।
नुविता । नुविष्यति । कर्मणि—नूयते । अनावि । णिचि—
नावयति-ते । अनूनवत्-त । सनि—नुनूषति । यङि—
नोनूयते ।

प्रादिभ्यो णत्वम्—प्रणुवति ।

कृत्स्नु—नुवनीयम् । नुवनम् । नुवः । नावकः । नुविता ।
नूतः । नूतिः । नुवितुम् । नुवितव्यम् । नुवित्त्वा । सन्नूय ।
नव्यम् । नाव्यम् । नुवन् । नुवमानः । नूयमानः । नुविष्यन्-
स्यमाणः । कर्मणि—नाविष्यमाणश्च । प्र—प्रणूतः ।

(२८१) नृत् नर्त्तने दिवादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—नृत्यति, नृत्यतः, नृत्यन्ति । नृत्येत् । नृत्यतु । अनृत्यत् ।
अनर्त्तित्, अनर्त्तिष्टाम् । ननर्त्त, ननृततुः । ननर्त्तिथ, ननर्त्त । नर्त्तिता । नृत्यात् । नर्त्तिष्यति, नर्त्स्यति । भावे—
नृत्यते । अनर्त्ति । णिचि—नर्त्तयति-ते । अनीनृतत्, अननर्त्तत् । सनि—निनर्त्तिष्यति, निनृत्यति । यङि—
नरौनृत्यते ।

प्रादिभ्यो न णत्वम्—प्रनृत्यति ।

कृत्सु—नर्त्तनौद्यम् । नर्त्तनम् । नर्त्तः । नर्त्तकः । नर्त्तकी ।
नर्त्ती । नर्त्तिता । नृत्तः । नृत्तिः । नर्त्तितुम् । नर्त्तितव्यम् ।
नर्त्तित्वा । सनृत्य । नृत्यं, नर्त्त्यम् । नृत्यन् । नर्त्तिष्यन्, नर्त्स्यन् ।

(२८२) पच् पाके भ्वादि० उभ० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—पचति-ते । पचेत्-त । पचतु-ताम् । अपचत्-त ।
अपाचौत्, अपक्त । अपाचौः, अपक्थाः । अपाचम्, अपचि । पपाच, पेचतुः । पेचिथ, पपक्थ । पेचिव ।
पेचे । पेचाथे । अपच्यत्, अपच्यत । पक्तासि-से । पचात् ।
पचौष्ट । पच्यति-ते । पक्ता । कर्मणि—पच्यते । अपाचि ।
णिचि—पाचयति-ते । अपौपचत्-त । सनि—पिपचति-ते ।
यङि—पापच्यते ।

कृत्सु—पचनौद्यम् । पचनम् । पाकः । मितम्पचः, द्रोणम्पचः ।
पचः । सुपचः, दुष्यचः । पाचकः । इष्णुच्—उत्पचिष्णुः ।
एलिम्—पचेलिम् । पक्ता । क्ति, म्प च,—पक्लिमः ।
पक्तः । पक्तिः । पचा । पक्तुम् । पक्तव्यम् । पक्ता । सम्पच्य ।
पाच्यम् । पचन्-मानः । पच्यमानः । पच्यन्-माणः ।

(२८३) पञ् व्यक्तीकारे भ्वादि० आत्म० सक०
सेट् ।

कर्त्तरि—पञ्चते । अपञ्चिष्ट । कर्मणि—पञ्चते । अपञ्चि ।
णिवि—पञ्चयति-ते । अपपञ्चत्-त ।

कृत्सु—पञ्चनीयम् । प्रपञ्चनम् । प्रपञ्चः । पञ्चः । पञ्चकः ।
पञ्चितम् । पञ्चितुम् । पञ्चिक्तः । पञ्चितव्यम् । पञ्चिता ।
पञ्चमानः । पञ्चिष्यमाणः ।

(२८४) पञ्च विस्तारे चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पञ्चयति-ते । अपपञ्चत्-त । कर्मणि—पञ्चते ।
अपञ्चि ।

कृत्सु—पञ्चयिता । पञ्चना । पञ्चयितुम् । पञ्चयितव्यम् ।
पञ्चयित्वा । पञ्चयन्-मानः । पञ्चमानः । पञ्चयिष्यन्-
ष्यमाणः, इत्यादि भेदः । अन्यत् भ्वादिगणीयवत् ।

(२८५) पठ् भ्रंशने चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पाठयति-ते । अपीपठत्-त । कर्मणि—पाठ्यते ।
अपाठि ।

उत-उत्पाठने (उन्मूलने) उत्पाठयति मूलादुत्थापयति ।

कृत्सु—पाठनीयम् । पाठनम् । उत्—उत्पाठनम् । पाठकः ।
पाठी । पाठयिता । पाठितः । पाठना । पाठयितुम् ।
पाठयितव्यम् । पाठयित्वा । सम्पाठ्य । पाठ्यम् । पाठ-
यन्-मानः । पाठ्यमानः । पाठयिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—
पाठिष्यमाणश्च ।

(२८६) पठ् पठने भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पठति । पठेत् । पठतु । अपठत् । अपाठीत् ।

अपठौत् । पपाठ, पेठतुः, पेठुः । पेठिथ । पठिथति ।
पठिता । अपठिथत् । पठ्यात् । कर्मणि—पठ्यते,
अपाठि । णिच्—पाठयति-ते । अपीपठत्-त । सनि—
पिपठिषति । यङि—पापठ्यते ।

कृत्सु—पठनीयम् । पठनम् । पाठः । पाठकः । पाठी ।
पठिता । पठितः । पठितिः । पठितुम् । पठित्वा ।
सम्पठ्य । पाठ्यम् । पठन् । पठ्यमानः । पठिष्यन्-
ष्यमाणः । ख्यन्तस्य—पाठनीयम् । पाठनम् । पाठयिता ।
पाठितः । पाठना । पाठयितुम् । पाठयितव्यम् । पाठ-
यित्वा । पाठयन्-मानः, पाठ्यमानः । पाठयिष्यन्-ष्यमाणः,
इति भेदः । सनः,—पिपाठिषा । पिपठिषुः । पिपठिषन् ।
क्लिप्—पिपठीः ।

(२८७) पण् व्यवहारे स्तुतौ च भ्वादि० आत्म०
व्यवहारे पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पणायते, पणायति । अपणायिष्ट । अपणिष्ट ।
पणायाम्-बभूव-आस-चक्रे । पेणे । पणायितासे, पणि-
तासे । स्तुतौ सार्वधातुकेऽपि वा आयः, पणते इत्यादि ।
कर्मणि—पणाय्यते, पण्यते । अपणायि, अपणि ।

कृत्सु—पणायनीयम्, पणनीयम् । पणायनम्, पणनम् । पणः ।
पणायकः, पणकः । पणायिता, पणिता । पणायितः,
पणितः । पणाय । पणायितुम्, पणितुम् । पणायितव्यम्,
पणितव्यम् । पणायित्वा, पणित्वा । सम्पणाय्य, सम्पण्य ।
पणाय्यम्, पण्यम् । पणायन्-मानः । स्तुतौ पणमानोऽपि ।
पणायिष्यन् ष्यमाणः, पणिष्यमाणः ।

(२८८) पत् गतौ भ्वादि० पर० अक० ज्वला०
सेट् ।

कर्त्तरि—पतति । पतेत् । पततु । अपतत् । अपतत् ।
पपात, पेततुः । पेतिय, पेतियुः । पपात, पपत । पतिता ।
पत्यात् । पतिष्यति । अपतिष्यत् । पत्यात् । भावे—
पत्यते । अपाति । णिच्—पातयति-ते । अपोपतत्-त ।
सनि—पिपतिषति, पिषति । यङि—पनोपत्यते ।
उत्-ऊर्द्ध्वपतने उत्पतति । प्र+नि—नमस्कारे सक० प्रणि-
पतति । अनु—अनुगमने अनुपतति ।

कृतसु—पतनोयम् । पतनम् । पातः । पातकः । पातो ।
इष्णुच्—उत्पतिष्णुः । उकञ्—घातुकः । पतितः । पत्तिः ।
पतितुम् । पतितव्यम् । पतित्वा । सम्पत्य । घात्यम् ।
पतन् । पतिष्यन् । ख्यन्तस्य—पातनोयम् । पातनम् ।
पातयिता । घातितः । पातना । पातयितुम् । पातयि-
तव्यम् । पातयन्-मानः, पात्यमानः । पातयिष्यन्-
थमाणः । कर्मणि—घातिष्यमाणश्च । सन्तस्य—पिप-
तिषा, पिषा । पिपतिषुः । पित्सुः । पिषतिषन्,
पित्सन् ।

(२८९) पत गतौ अदन्तचुरादि० उभ०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पतयति-ते, अपपतत्-त । पतयाञ्कार । ऐश्यार्थे अयं
दिवादिः, आत्मनेपदौ—पत्यते, अपतिष्ट । पते इत्यादि ।

(२९०) पट् गतौ दिवादि० आत्म० सक० अनिट् ।
कर्त्तरि—पद्यते । पद्येत । पद्यताम् । अपद्यत । पदे ।

पेटिषे । अपाटि । पत्यत । पत्ता । अपत्यत । पत्नीष्ट ।
कर्मणि—पद्यते । अपाटि । णिचि—पादयति-ते,
अपौपदत्-त । सनि—पिपदिषते, पिक्तते । यङि—
पनौपद्यते ।

अ + नि—प्रणिपद्यते ।

उत्—उद्भवे अक० उत्पद्यते । उटपादि । सम्—सम्पत्तौ
सम्पद्यते । वि—मरणे विपद्यते । आ—आपत्तौ
(आपत्नाप्ती, हठादागमने, तर्कविशेषे च) आपद्यते
आपदं प्राप्नोति, हठादागच्छति, तर्कविषयीभवति ॥
प्रति—ज्ञाने स्त्रीकारे वा, प्रतिपद्यते जानाति स्त्रीकरोति
वा । उप—उपपत्तौ (युक्तियुक्तभवने) । उपपद्यते ॥
णिचिः,—उपपादयति । उपपाद्यते । अभि + उप—
स्त्रीकारे अभ्युपपद्यते स्त्रीकरोति ।

कृत्—पदनोयम् । पदनम् । पादः । पादौ । पादकः ।
पन्नः । पत्तिः । पत्तुम् । पत्तव्यम् । पत्त्वा । प्रपद्य ॥
पाद्यम् । पद्यमानः । पत्यमानः । ण्यन्तस्य—पादनोयम् ॥
पादनम् । पादयिता । पादितः । पादना । पादयितुम् ॥
पादयितव्यम् । पादयित्वा । पादयन्-मानः, पाद्यमानः ।
पादयिष्यन्-थमाणः । कर्मणि—पादिष्यमाणश्च । सन्-
न्तस्य—पिपदिषा, पिक्ता । पिपदिषुः, पिक्तुः । पिपदिष-
माणः, पिक्तमानः । यङि—पनौपद्यमानः । आ—
आपन्नः । आपत्तिः । आपत् । उप—उपपन्नः । उपपत्तिः ।
उपपादनोयम् । उपपाद्यम् । उत्—उत्पन्नः । उत्पत्तिः,
सम्—सम्पन्नः । सम्पत्तिः । सम्पत् । वि—विपन्नः ।
विपत्तिः । विपत् । अभि + उप—अभ्युपपन्नः । अभ्युप-
पत्तिः ।

(२६१) पा पाने भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—पिबति । पिबसि । पिबामि । पिबेत् । पिबेः ।
पिबेद्यम् । पिबतु । पिब । पिबानि । अपिबत् । अपिबः ।
अपिबम् । अपात्, अपाताम्, अपुः । पपौ, पपतुः, पपुः ।
पापथ, पपाथ, पपिब । पाता । पास्यति । पेयात् ।
अपास्यत् । कर्मणि—पौयते, अपायि ; अपायिष्वाताम्,
अपासाताम् । पपे । पायितासे, पातासे । णिचि—
घाययति-ते । अपौष्यत्-त । सनि—षिपासति । यङि—
पेपौयते ।

कृतसु—पानीयम् । पानम् । पायः । पायकः । मधुपः, द्विपः,
फेनपः । क्षीरपायी । पाता । पीतः । पीतिः । पातुम् ।
पातव्यम् । पीत्वा । आपाय । निपीयेति तु पीडो रूपम् ।
पेयम् । पिबन् । पौयमानः । पास्यन्, पास्यमानः ।
सनन्तस्य—पिपासा । पिपासुः । पिपासन् ।

(२६२) पा रक्षणे अदादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—पाति । घायात् । पातु । अपात् । अपासीत् ।
अपान्, अपुः । पपौ, पपुः । घायात् । कर्मणि—पायते ।
अपायि । णिचि—पालयति-ते । अधीपलत्-त ।

कृतसु—पिबतेरिव रूपम् । पातः । पातिः । पात्वा । पान्
इत्यादि भेदः ।

(२६३) पार कर्मसमाप्तौ अदन्तचुरादि० उभ०

सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पारयति-ते । अपपारत्-त । कर्मणि—पार्यते,
अपारि ।

कृत्सु—पारणौयम् । पारणम् । पारः । पारकः । पारयिता ।
पारितः । पारणा । पारयितुम् । पारयितव्यः । पार-
यित्वा । सम्पार्थ्य । पार्थ्यम् । पारयन्-माणः, पार्थ्यमाणः ।
पारयिष्यन्-थ्यमाणः । कर्मणि—पारिथ्यमाणश्च ।

(२६४) पाल् रक्षणे चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पालयति-ते । पालयेत्-त । पालयतु-ताम् । अपाल-
यत्-त । पालयाञ्चकार-चक्रे । पालयितासि-से । पालयि-
ष्यति-ते । पालयिता । अपालयिष्यत्-त । पाल्यात् ।
पालयिषीष्ट । कर्मणि—पाल्यते । अपालि । णिचि—
अपीपलत्-त । सनि—पिपालयिषति-ते ।

कृत्सु—पालनौयम् । पालनम् । पालः । अण्—क्षेत्रपालः,
भूमिपालः, भूपालः । पालकः । पालयिता । पालितः ।
पालना । पालयितुम् । पालयितव्यम् । पालयित्वा ।
सम्पाल्य । पाल्यः । पालयन्-मानः । पाल्यमानः ।
पालयिष्यन्-थ्यमाणः । कर्मणि—पालिथ्यमाणश्च ।

(२६५) पिष् पेषणे रुधादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—पिनष्टि, पिंष्टः, पिंषन्ति । पिनक्षि, पिंष्टः, पिंष्ट ।
पिनाष्, पिंष्वः, पिंष । पिंष्यात्, पिंष्याः, पिंष्याम् ।
पिनष्टु । पिणाङ् । पिनषाणि । अपिनट्-ड, अपिंष्टाम् ।
अपिषत्, अपिषः, अपिषम् । पिपेष । पिपेषिष्य । पिपे-
षिव । पेष्टा । पिष्यात् । पेष्यति । अपेष्यत् । कर्मणि—
पिष्यते । अपेषि । णिचि—पेषयति-ते । अपीपिषत् ।
सनि—पिपिञ्चति । यङि—पेषिष्यते ।

कृत्सु—पेषणौयम् । पेषणम् । पेषः । पेषकः । पेषो । पेष्टा ।
पिष्टः । पिष्टिः । पेष्टुम् । पेष्टव्यम् । पिष्ट्वा । सम्पिष्य ।

णमुन्—शुष्कपेषं पिनष्टि । पेष्यम् । पिंषन् । पिष्यमाणः ।
पेच्यन्-च्यमाणः ।

(३६६) पीङ् पीङ्ने चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पीङ्गति-ते । पीङ्गत्-त । पीङ्गत्-ताम् । अपी-
ङ्गत्-त । पीङ्गाच्चकार-चक्रे । अपीपिङ्गत्-त. अपिपी-
ङ्गत्-त । पीङ्गिष्यति-ते । पीङ्गिता । अपीङ्गिष्यत्-त ।
पीङ्गात्, पीङ्गिषीष्ट । कर्मणि—पीङ्गते । अपीङ्गि ।
सनि—पिपीङ्गिषति-ते ।

आ—भूषणे आपीङ्गति ।

कृत्सु—पीङ्गनीयम् । पीङ्गनम् । पीङ्गः । पीङ्गकः । पीङ्गी ।
पीङ्गिता । पीङ्गितः । पीङ्गा । णिजन्तस्य—पीङ्गना ।
पीङ्गितुम् । पीङ्गितव्यम् । पीङ्गित्वा । सम्पीङ्ग ।
पीङ्गः । पीङ्गन्-मानः, पीङ्गमानः । पीङ्गिष्यन्-ष्यमाणः ।
कर्मणि—पीङ्गिष्यमाणश्च । आ—आपीङ्गा । बर्हापीङ्गः ।

(२६७) पीव् स्यौल्ये भ्वादि० अक० पर० सेट् ।

कर्त्तरि—पीवति । पिपीव । पीविता इत्यादि 'जीवति'वत् ।
णिचि—पीवयति । अपीपिवत् ।

कृत्सु—पीवा । पीवरः । पीवनीयम् । पीव्यम् । पीवितः ।

(२६८) पुथ् हिंसायां दिवादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पुथ्यति । अपोधौत् ।

अथ चुरादौ दौसौ उभ० अक० । पोथयति-ते । अपूपुथत्-त ।

कृत्सु—पोथितुम् । पोथनीयम् । पोथितम् ।

(२६९) पुर्व् पूरणे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पूर्वति । पुपूर्व । अपूर्वीत् । पूर्व्यात् । कर्मणि—
पूर्व्यते । णिचि—पूर्वयति-ते । सनि—पुपूर्वषति ।

अयं चुरादौ निकेतनेऽर्थे उभ० अक० । पूर्वयति-ते ।
अपूपवत्-त ।

कृत्सु—पूर्वितव्यम् । पूर्वणीयम् । पूर्व्यम् । पूर्वितः । पूर्वन् ।
पूर्वितुम् । पूर्वित्वा । प्रपूर्व्य । पूर्वः । पूः । पुरी ।

(३००) पुष् पुष्टौ अक० पोषणे सक० दिवादि०
पर० अनिट् ।

कर्त्तरि—पुष्यति । पुष्येत् । पुष्यतु । अपुष्यत् । अपुषत् । पुपोष ।
पुपोषिथ । पुपुषिव । पोष्टा । पोच्यति । अपोच्यत् ।
पुष्यात् । कर्मणि—पुष्यते । अपोषि । णिचि—पोषयति;
ते । अपूपुषत्-त । सनि—पुपुचति ।

कृत्सु—पोषणीयम् । पोषणम् । पोषः । पोषकः । पोषौ ।
पोष्टा । पुष्टः । पुष्टिः । पोष्टुम् । पोष्टव्यम् । पुष्ट्वा ।
सम्पुष्य । पोष्यम् । पुष्यन्, पुष्यमाणः । पोच्यन्-च्यमाणः ।

(३०१) पुष् पुष्टौ अक० पोषणे सक० क्रादि०
पर० सेट् ।

कर्त्तरि—पुष्णाति, पुष्णोतः, पुष्णन्ति । पुष्णीयात् । पुष्णातु,
पुष्णौताम् । पुष्णाण । अपुष्णात् । अपोषीत् । पोषिता ।
पोषिष्यति । कर्मणि—पुष्यते । अपोषि । णिचि—पोष-
यति-ते । अपूपुषत्-त । सनि—पुपुषिषति, पुपोषिषति ।

कृत्सु टिवादिगणोयवत् ।—पोषिता । पोषितुम् । पोषितव्यम् ।
पोषित्वा । पुष्णन् इत्यादिभेदः ।

द्वादिस्वु पुष्टौ पर० अक० सेट् । पोषति, अपोषीदित्यादि ।
चुरादिस्वु धृती, उभ० सक० सेट् । पोषयति-ते ।
पोषयाञ्चकार-चक्रे । अपूपुषत्-त इत्यादि ।

(३०२) पुष्प् विकाशे दिवादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—पुष्पयति । पुष्पयत् । पुष्पयतु । अपुष्पयत् । अपुष्पयतु ।

पुष्पे । पुष्पिष्यति । पुष्पिता । पुष्पयात् । भावे—पुष्पयते ।

अपुष्पि । णिचि—पुष्पयति-ते । अपूपुष्पत् । सनि—

पुष्पयति । यङि—पुष्पयते ।

कण्ठादि—अपुष्पयति ।

कृतसु—पुष्पणीयम् । पुष्पणम् । अच्—पुष्पम् । पुष्पिता ।

पुष्पितः । पुष्पा । पुष्पितुम् । पुष्पितव्यम् । पुष्पित्वा ।

सम्पुष्प । पुष्पान् । पुष्पिष्यन् ।

(३०३) पू शोधने भ्वादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पवते । पवत । पवताम् । अपवत । अपविष्ट ।

पुपुवे, पुपुविषे । पविष्यते । पविता । पविषीष्ट । कर्मणि—

पूयते । अपावि । णिचि—पावयति-ते । अपीपवत्-त ।

सनि—पिपविषते । णिचः सनि—पिपावयिषति ।

कृतसु—पवनोयम् । पवनम् । ल्यु—पवनः । पावकः । पविता ।

पूतः, पवितः । पूतिः । पवितुम् । पवितव्यम् । पवित्वा,

पूत्वा । सम्पूय । विपूय । पव्यम, पाव्यम । पवमानः ।

पूयमानः । पविष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—पाविष्वमाणश्च ।

(३०४) पू शोधे दिवादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—पूयते । अपविष्ट । पुपुवे । भावे—पूयते । अपावि ।

कृतसु—भ्वादिगणीयवत् । पूयमान इति भेदः ।

(३०५) पू शोधने क्रादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पुनाति, पुनीतः, पुनन्ति । पुनीते । पुनीयात्, पुनीतः ;

पुनीयाः, पुनीथाः ; पुनीयाम्, पुनीय । पुनातु, पुनीताम्

पुनोहि, पुनीष्व ; पुनानि, पुनै । अपुनात्, अपुनीत ।
 अपुनोताम्, अपुनाताम् ; अपुनाः, अपुनीथाः ; अपुनीतम्,
 अपुनाथाम् । अपुनाम्, अपुनि, अपुनीव, अपुनीवहि ।
 अपावौत्, अपविष्ट । अपाविष्टाम्, अपविषाताम् ; अपा-
 विषुः, अपाविषत । पुपाव, पुपुवे । पवितासि-से । पूयात्,
 पविषौष्ट । पविष्यति-ते । सनि—पुपूषति-ते । अन्यत्
 भ्वादिगणोपवत् । निष्ठायां नाश्लिष्ये पूनः, अन्यत्र पूतः ।
 इत्—पवित्रम् । शतरि—पुनन् । शानच्—पुनानः, इति
 भेदः ।

(३०६) पूज् पूजने चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पूजयति-ते । पूजयाञ्चकार-चक्रे । अपूजत्-त ।
 पूजयिष्यति-ते । कर्मणि—पूज्यते । अपूजि । अपूजयि-
 षाताम्, अपूजिषाताम् ।

कृत्स्नु—पूजनीयम् । पूजनम् । पूजकः । पूजी । पूजयिता ।
 पूजितः । पूजा । पुनर्ह्यन्तस्य पूजना । पूजयितुम् ।
 पूजयितव्यम् । पूजयित्वा । सम्पूज्य । पूज्यः । पूजयन्-
 मानः । पूज्यमानः । पूजयिष्यन्-थमाणः । कर्मणि
 —पूजिष्यमाणश्च ।

(३०७) पूर् पूर्त्वा दिवादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पूर्यते । अपूरि, अपूरिष्ट । पुपूरे । पूरिता ।
 कर्मणि—पूर्यते । अपूरि । णिचि—पूरयति-ते । अपू-
 पुरत्-त ।

कृत्स्नु—पूरणीयम् । पूरणम् । पूरः । पूरकः । पूरी । पूरिता ।
 पूर्यः, पूर्य—खातादि । पूर्यः । पूरितुम् । पूरितव्यम् ।
 पूरित्वा । सम्पूर्य । पूर्यम् । पूर्यमाणः । पूरिष्यमाणः ।

(३०८) पूर् पूर्त्तौ प्रीणने च चुरादि० उभ०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पूरयति-ते । अपूपुरत्-त । पूरयिता । कर्मणि—
पूर्यते । अपूरि । अपूरिषाताम्, अपूरयिषाताम् ।

कृत्—पूरयिता । पूर्णः, पूरितः । पूरणा । पूरयितुम् ।
पूरयितव्यम् । पूरयित्वा । पूरयन्-माणः । पूरयिष्यन्-
थ्यमाणः, इत्यादि भेदः । अन्यत् दिवादिगणोपवत् ।

(३०९) पृ पूरणे पालने च जुहोत्यादि० पर०
सक० अनिट्, वा दीर्घः, दीर्घपक्षे सेट् ।

कर्त्तरि—पिपत्ति, पिष्टतः-पिपूर्त्तः, पिप्रति-पिपुरति । पिपत्ति,
पिष्टथः, पिपूर्थः । पिपत्ति, पिष्टवः, पिपूर्वः । पिष्टयात्,
पिपूर्थात् । पिपत्तुः, पिष्टताम्, पिपूर्त्ताम् । पिष्टहि, पिपूर्हि ।
पिपराणि, पिपराव । अपिपः, अपिष्टताम्, अपिपूर्त्ताम् ।
अपिपत्तुः । अपारौत्, अपार्षीत् । पपार, पपरतुः, पप्रतुः ।
परौता, परिता, पत्ता । प्रियात्, पौर्यात् । परिषोष्ट,
पृषोष्ट । परीष्यति, परिष्यति । कर्मणि—प्रियते, पूर्यते ।
अपारि । पारितासे, परौतासे, परितासे, पत्तासे । णिचि—
पारयति-ते । सनि—पिपरीषति, पिपरिषति, पुपूर्षति ।

कृत्—परणीयम् । परणम् । परः । पारः । पारकः । पारौ ।
परौता, परिता, पत्ता । पूर्त्तः, पृतः । पूर्त्तिः, पृतिः ।
परौतुम्, परितुम्, पत्तुम् । परीतव्यम्, परितव्यम्, पत्त-
व्यम् । पौर्त्वा, पृत्वा । आपूर्य, आपृत् । पार्यम्,
पृत्त्यम् । पिपुरत्, पिप्रत् । पूर्यमाणः, प्रियमाणः ।
परीष्यन्, परिष्यन् । परीष्यमाणः, परिष्यमाणः । कर्मणि
—पारिष्यमाणश्च ।

(३१०) पृ व्यापारे तुदादि० आत्म० अक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—(प्रायेणायं व्याङ्पूर्वकः)—व्याप्रियते । व्याप्रियेत ।
व्याप्रियताम् । व्याप्रियत । व्यापृत । व्याप्रे । व्यापृषीष्ट ।
व्यापरिष्यते । कर्मणि—व्याप्रियते । व्यापारि । णिचि—
व्यापारयति-ते । अपीपरत्-त ।

झात्सु—व्यापरणीयम् । व्यापरणम् । व्यापारः । व्यापारकः ।
व्यापाती । व्यापर्ता । व्यापृतः । व्यापृतिः । व्यापर्तुम् ।
व्यापर्त्तव्यम् । व्यापृत्य । व्यापार्यः । व्याप्रियमाणः ।
व्यापरिष्यमाणः । कर्मणि—व्यापारिष्यमाणश्च ।

(३११) पृ प्रीतौ स्वादि० पर० अक० प्रीणने
सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—पृणोति, पृणुतः, पृखन्ति । पृणुयात् । पृणोतु ।
अपृणोत् । अपार्षीत् । पपार, पप्रतुः । पर्ता । प्रियात् ।
परिष्यति । भावे कर्मणि च—प्रियते । अपारि, अपारिषा-
ताम्, अपृषाताम् । णिचि—पारयति-ते । अपीपरत्-त ।
सनि—पुपूर्षति ।

चुरादिस्तु पूर्वो ङभ० सक० सेट् । पारयति-ते । अपी-
परत्-त ।

कृत्सु—पृखन् इति भेदः । अन्यत् तुदादिगणोपवत् ।

(३१२) पृच् सम्पर्के रुधादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—पृणक्ति, पृङ्क्तः, पृञ्चन्ति । पृणक्ति, पृङ्क्त्यः, पृञ्क्त्य ।
पृणक्तिम्, पृञ्क्तुः, पृञ्क्तमः । पृञ्क्तात् । पृणक्तु । पृङ्क्थि ।
अपृणक्त् । अपर्चीत् । पपर्च । पर्चिता । भावे—पृच्यते ।
अपर्चि ।

अदादिस्तु आत्म० अक० सेट् । घृक्ते, अपर्चिष्ट ।

चुरादिस्तु संयमने सक० सम्पर्के अक० उभ० पक्षे भ्वादि० पर०
सेट् । पञ्चयति-ते, पञ्चति । अपौघत्-त । अपपञ्चत्-त ।
अपर्चीत् ।

कृत्सु—पचनीयम् । पचनम् । पकः । घिनुन्—सम्पर्की ।
पर्चिता । घृक्तः । घृक्तिः । पर्चितुम् । पर्चितव्यम् । पर्चित्वा ।
सम्पृच्य । पक्यम् । पञ्चन् । पर्चिष्यन् । क्विप्—घृक् ।

(३१३) पृ पालने पूर्त्तौ च क्रादि० पर०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पृणाति । पृणीयात् । पृणातु, पृणीहि, प्रीणानि ।
अपृणात् । पपार, पपरतुः, पप्रतुः ; पपरुः, पप्रुः ।
पपरिथ, पपरथुः, पप्रथुः । पपर, पप्र, पपर ; पपार ।
अपारीत्, अपारिष्टाम् । परिष्यति, परोष्यति । परिता,
परौता । अपरिष्यत्, अपरोष्यत् । पूर्यात् । कर्मणि—
पूर्यते । णिचि—पारयति । अपौपरत् । सनि—पिपरिष्रति,
पिपरोषति, पुपूर्षति । यङि—पोपूर्यते ।

अयं पालन-पूरणयोरर्थयोर्जुहोत्यादिः ।—पिपर्त्ति, पिपूर्यात्,
पिपर्त्तु, अपिपः ।

पूर्त्तावर्थे चुरादिरपि च ।—पारयति-ते, अपौपरत्-त ।

कृत्सु—पूर्त्तः । पूर्त्वा । पूर्णः ।

(३१४) पेस् गतौ भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पेसति । अपेसीत् । कर्मणि—पेस्यते । अपेसि ।
णिचि—पेसयति-ते । अपिपेसत्-त ।

कृत्सु—पेसनीयम् । पेसनम् । पेसः । पेसकः । पेसी ।
पेसिता । पेसितः । पेसा । पेसितुम् । पेसितव्यम् ।

पेसित्वा । सम्पेस्य । पेस्यम् । पेसन् । पेस्यमानः ।
पेसिष्यन्-थमाणः ।

(३१५) पेस् अनादरे चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—पेसयति-ते । अपीपिनत-त ।

कृत्सु—पेसयिता । पेसयितुम् । पेसयितव्यत् । पेसयित्वा ।
पेसयन्-मानः । पेसयिष्यन्-थमाणः, इत्यादिभेदः । अन्यत्
भ्वादिगणौयवत् ।

(३१६) प्याय् वृद्धौ भ्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—प्यायते । अप्यायि, अप्यायिष्ट । पिये । भावे—
प्याय्यते । अप्यायि । यङि—पेपीयते ।

आ + णिच्—प्रौणने—आप्याययति-ते ।

कृत्सु—प्यायनीयम् । प्यायनम् । प्यायः । प्यायकः । प्यायी ।
प्यायिता । प्यानः । आपीनमूधः । प्यातिः । प्यायितुम् ।
प्यायितव्यम् । प्यायित्वा । सन्प्राप्य । प्याय्यम् । प्याय-
मानः । प्यायिष्यमाणः । यङि—पेपीयमानः । आप्यायितः ।
आप्याययन्-मानः ।

(३१७) प्रच्छ् जिज्ञासायां तुदा० पर० द्विक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—पृच्छति । पृच्छसि । पृच्छामि । पृच्छेत् । पृच्छे,
पृच्छेयम् । पृच्छतु । पृच्छ । पृच्छानि । अपृच्छत् ।
अपृच्छः । अपृच्छम् । अप्राचीत्, अप्राष्टाम्, अप्राक्षुः ।
अप्राचीः, अप्राष्टम्, अप्राष्ट । अप्राक्षम्, अप्राक्ष्, अप्राक्ष्म् ।
अप्राक्ष्म् । अप्रच्छ, अप्रच्छतुः । अप्रच्छिथ, अप्रच्छ । अप्रच्छ्, अप्रच्छ्व ।
प्रष्टा । पृच्छ्यात् । प्रच्छति । अप्रच्छत् ।

कर्मणि—पृच्छते । अपृच्छि । णिचि—प्रच्छयति-ते ।
 सनि—पिपृच्छिषति । यङि—परौपृच्छते ।
 आ—आत्मनेपदं—आपृच्छते । द्विकर्म कृत्वेन दुहादि० गौणे
 कर्मणि लकारादि । पृच्छते शिष्येण गुरुः धर्मम्
 इत्यादि ।

कृत्सु—प्रच्छनीयम् । प्रच्छनम् । प्रच्छः । प्रच्छकः । प्रच्छी ।
 प्रष्टा । पृष्टः । पृष्टिः । प्रष्टुम् । क्विप्—प्राट्, न—प्रश्नः ।
 प्रष्टव्यम् । पृष्टा । आपृच्छ्य । प्रच्छ्यम् । पृच्छन् । पृच्छन्-
 मानः । प्रच्छन्-माणः । आ—आपृष्टः ।

(३१८) प्रथ् ख्यातौ भ्वादि० आत्म० अक०
 ख्यापने सक० सेट् ।

कर्त्तरि—प्रथते । अप्रथिष्ट । पप्रथे । भावे कर्मणि च—
 प्रथते । अप्राथि । णिचि—प्रथयति-ते । अप्रथत्-त ।
 ख्यन्तकर्मणि—अप्राथि, अप्रथि । घटादि० णिच् प्रथयति ।
 चुरादिस्तु ख्यातौ अकर्मकः, विक्षेपे सक० उभ० सेट् घटादि० ।
 प्रथयति-ते । अप्रथत्-त ।

कृत्सु—प्रथनीयम् । प्रथनम् । प्राथः । प्राथकः । प्राथी ।
 प्रथिता । प्रथितः । प्रथा । प्रथितुम् । प्रथितव्यम् ।
 प्रथित्वा । सम्प्रथ्य । प्राथ्यम् । प्रथमानः । प्रथ्यमानः ।
 प्रथिष्यमाणः ।

(३१९) प्री प्रीतौ दिवादि० आत्म० अक०
 प्रीणने सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—प्रीयते । प्रीयेत । प्रीयताम् । अप्रीयत । अप्रीष्ट ।
 पिप्रिये । प्रेतासे । प्रेषीष्ट । प्रेष्यते । भावे कर्मणि च—

प्रीयते । अप्रायि । णिचि—प्राययति-ते । अपिप्रयत्-त ।
सनि—पिप्रीयते ।

कृत्सु—प्रयणीयम् । प्रयणम् । प्रायः । प्रायी । प्रेता । प्रीतः ।
प्रीतिः । प्रेतुम् । प्रेतव्यम् । प्रीत्वा । सम्प्रीय । प्रेयम् ।
प्रीयमाणः । प्रेष्यमाणः ।

(३२०) प्री तर्पणे सक० कान्तौ (इच्छायां)

ह्रस्वौ च अक० क्रादि० उभ० अनिट् ।

कर्त्तरि—(लटि) प्रीणाति, प्रीणीते ; प्रीणीतः, प्रीणाते ;
प्रीणन्ति, प्रीणते । प्रीणासि, प्रीणीषे ; प्रीणीथः, प्रीणाथे ;
प्रीणीथ, प्रीणीध्वे । प्रीणामि-प्रीणे, प्रीणीवः-प्रीणीवहे,
प्रीणीमः-प्रीणीमहे ।

(लिङि)—प्रीणीयात्, प्रीणीत ; प्रीणीयाताम्, प्रीणीयाताम् ;
प्रीणीयुः, प्रीणीरन् । प्रीणीयाः, प्रीणीथाः ; प्रीणीयातम्-
प्रीणीयाथाम्, प्रीणीयाम्-प्रीणीथ, प्रीणीयाव, प्रीणीवहि ।

(लोटि)—प्रीणातु-प्रीणीताम्, प्रीणीहि-प्रीणीध्व, प्रीणानि-
प्रीणे ।

(लृङि)—अप्रीणात्-अप्रीणीत, अप्रीणाः-अप्रीणीथाः, अप्रीणाम्-
अप्रीणि ।

(लिटि)—पिप्राय-पिप्रिये, पिप्रियतुः-पिप्रियाते, पिप्रियथ-
पिप्रेथ, पिप्रियिषे, पिप्रियथुः-पिप्रियाथे । पिप्राय-पिप्रय-
पिप्रिये । पिप्रियिव, पिप्रियिवहे ।

लुङि—अप्रीषीत्-अप्रीष्ट, अप्रीषीः-अप्रीष्टाः, अप्रीषम्-अप्रीषि ।

लुङादिषु—प्रेता । प्रेतासि-से । प्रीयात्, प्रेषीष्ट । प्रेष्यति-ते ।
अप्रेष्यत्-त । कर्मणि भावे च—प्रीयते । अप्रायि ।
णिचि—प्रीणयति-ते । अपिप्रीणत्-त । ह्रदत्तपाठे तु
प्राययति । सनि—पिप्रीषति-ते । यङि—पेप्रीयते ।

चुरादिस्तु तर्षणे सक० उभ० अनिट् । प्राययति-ते । अपिप्रयत्-
त । अत्रापि लुक्, प्रीणयतीत्येके । भ्वादिस्तु उभ० सक०
अनिट् । प्रयति-ते । अप्रैषीत्, अप्रेष्ट । पिप्राय, पिप्रिये
इत्यादि ।

कृत्सु—दिवादिगणोयवत् । प्रीणन् प्रीणान इत्यादिभेदः ।

(३२१) प्रु गमने भ्वादि० आत्म० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—प्रवते । अप्रोष्ट । पुप्रुवे । प्रोतासे । प्रोष्यते ।
कर्मणि—प्रूयते । अप्रावि । णिचि—प्रावयति-ते । अपि-
प्रवत्-त-अपुप्रवत्-त ।

कृत्सु—प्रवणीयम् । प्रवणम् । प्रावः, प्रावकः । प्रावी । प्रोता ।
प्रुतः । प्रुतिः । प्रोतुम् । प्रुत्वा । सम्पुथ्य । प्रव्यम् ।
प्रवमाणः, प्रूयमाणः । प्रोष्यमाणः । कर्मणि—प्राविष्य-
माणश्च ।

(३२२) प्रुष् दाहे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—प्रोषति । अप्रोषीत् । युप्रोष । कर्मणि—पुष्यते ।
अप्रोषि । णिचि—प्रोषयति-ते । अपुप्रुषत्-त ।

क्रादिस्तु सेके वृत्तौ च सक० स्नेहे अक० पर० सेट् । पुष्णाति ।
अप्रोषीत् । पुप्रोष ।

कृत्सु—प्रोषणीयम् । प्रोषणम् । प्रोषः । प्रोषकः । प्रोषी ।
प्रोषिता । प्रुष्टः । प्रुष्टिः । प्रोषितुम् । प्रोषितव्यम् ।
प्रोषित्वा । प्रुष्ट्वा । सम्पुथ्य । प्रोष्यः । प्रोषन् । पुष्यमाणः ।
प्रोषिष्यन्-थमाणः । उदित्-क्त्वा वेट्—पुषित्वा, प्रुष्ट्वा, प्रुष्टः ।

(३२३) प्लव् प्लवने भ्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—प्लवते । अप्लविष्ट । भावे—प्लव्यते । अप्लवि ।
णिचि—प्लावयति-ते । अपिप्लवत्-त ।

कृतसु—प्लवनीयम् । प्लवनम् । प्लवन्त्य—प्लावनम् । प्लवः ।
विप्लवः, विप्लावः । आप्लवः, आप्लावः । प्लावकः । प्लविता ।
प्लवितः । प्लवितुम् । प्लवितव्यम् । प्लवित्वा । संप्लव्य ।
प्लाव्यम् । प्लवमानः । प्लविष्यमाणः ।

(३२४) प्लु सर्पणे उत्प्लुत्य गतौ च भ्वा० आत्म०
सक० प्लुतगतौ अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—प्लवते । अप्लवत । अप्लोष्ट । पुप्लुवे । प्लावयति ।
अपुप्लवत् । सनि—पुप्लुषते ।

(३२५) प्लुष् दाहे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

प्लुष इव कार्यम् । दिवादिस्तु पर० सक० सेट् । प्लुष्यति ।
(लटित्)—अप्लुषत् । क्रादिस्तु सेके पुत्तौ च सक०
सेहे अक० पर० सेट् । प्लुष्णाति । अप्लोषीत् ।
पुप्लोष ।

(३२६) प्सा भक्षणे गतौ च अदादि० पर०
सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—प्साति, प्रणिप्साति ; प्सातः । प्सायात् । प्सातु ।
अप्सात् । अप्सुः, अप्सान् । अप्सासौत्, अप्सासिष्टाम्,
अप्सासिषुः । पप्सौ । प्सायात्, प्सेयात् । कर्मणि—प्सायते ।
अप्सायि । शिचि—प्सापयति । अपिप्सपत् ।

कृतसु—प्सानीयम् । प्सानम् । प्सायः । प्सायकः । प्सायी ।
प्साता । प्सातः । प्सातिः । प्सातुम् । प्सातव्यम् । प्सात्वा ।
संप्साय । प्सेयम् । प्सान् । प्सायमानः । प्सास्यन्-स्यमानः ।
कर्मणि—प्सायिष्यमाणश्च । प्र + नि—प्रणिप्सा ।

(३२७) फक् असदाचारे मन्दगतौ च भ्वादि०
पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—फकति । अफकौत् । भावे—फक्यते । फकयति ।
कृत्सु—फकितः । फकितव्यम् । फकिका ।

(३२८) फण् गतौ भ्वादि पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—फणति । अफणौत्, अफणीत् । पफाण, फेणतुः,
पफणतुः । कर्मणि—फण्यते । णिचि—फाणयति, फणयति ।
कृत्सु—फणः, फणधरः । फणा, फणाधरः ।

(३२९) फल् गतौ सक० निष्पत्तौ च अक०
भ्वादि० पर० सेट् ।

कर्त्तरि—फलति । फलेत् । फलतु । अफलत् । अफालीत् ।
पफाल । फेलतुः । फलिष्यति । फलिता । अफलिष्यत् ।
फल्यात् । कर्मणि भावे च—फल्यते । अफालि । णिचि—
फालयति-ते । गत्यर्थस्य तु फलयति । उभयोः अपौफलत्-
त । सनि—पिफलिषति ।

कृत्सु—फलनीयम् । फलनम् । अच्—फलम् । फालः ।
फालकः । फलिता । फुल्लः । फुल्लवान् । प्रफुल्लः, सम्फुल्लः ।
भावे—फुल्लम् । क्रियारम्भे—फुल्लः । फुल्लितः । फलितुम् ।
फलितव्यम् । फलित्वा । सम्फल्य । फलन् । फल्यमानः ।
फलित्वन्-थमाणः । ज्वलादिः,—फलः, फालः ।

(२३०) फुल् विक्राशे भ्वादि पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—फुल्लति । अफुल्लौत् । पुफुल्ल । फुल्लिता । भावे—
फुल्लयते । अफुल्लि । फुल्लयति-ते । अपुफुल्लत् ।

कृत्स्—फुल्लनीयम् । फुल्लनम् । फुल्ल । उतफुल्लः । सम्फुल्लः ।
प्रफुल्लः । फुल्लकः । फुल्लितः । फुल्लिः । फुल्लितुम् । फुल्लि-
तव्यम् । सम्फुल्लः । फुल्लाम् । फुल्लन् । फुल्लिष्यन् ।

(३३१) वध् निन्दायां बन्धने च ध्वादि० आत्म०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वीभक्षते । वीभत्सेत । वीभक्षताम् । अवीभक्षत ।
अवीभक्षिष्ट । वीभक्षाम-वभ्रुव-शाम-चक्रे । वीभक्षितासे ।
वाभक्षिषाष्ट । वीभक्षिष्यते । अवीभक्षिष्यत । कर्मणि—
वीभक्ष्यते । अवीभक्षि । णिचि—वीभक्षयति ते ।
अवीभक्षत्-त ।

निन्दाभिन्नार्थे तु—वधते । अवधिष्ट । ववधे इत्यादि ।

चुरादिस्तु संयमने उभ० सक० सेट्, वाधयति-ते । अवी-
वधत्-त ।

कृत्स्—वीभक्षनीयम् । वीभक्षनम् । वीभक्षकः । वीभक्षिता ।
वीभक्षितः । वीभक्षा । वीभत्सुः । वीभक्षितुम् ।
वीभक्षितव्यम् । वीभक्षित्वा । आवीभक्ष्य । वीभक्ष्यम् ।
वीभक्षमानः-वीभक्ष्यमानः । वीभक्ष्यमाणः ।

(३३२) वन्ध् बन्धने क्रादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—वध्नाति, वध्नीतः, वध्न्ति । वध्नीयात्, वध्नीयाः,
वध्नीयाम् । वध्नीतु । वधान । अवध्नात् । अवध्नात्-नीत् ।
(सुपञ्जमते—अवान्त्सौत्) । अवध्नाम् । अवध्नात्सुः ।
ववन्ध, ववधत्-ववन्धतुः । ववन्धिथ, ववन्थ । कर्मणि—
वध्द्यते । अवन्धि । णिचि—वन्धयति-ते । अववन्धत्-त ।
सनि—विवन्त्सति । गडि—वावध्द्यते ।

अनु—अनुवन्धने अनुवध्नाति । सम्—सम्बन्धे सम्बध्नाति ।

उत्—उद्धन्वने उद्धध्नाति । प्रति—प्रतिबन्धे प्रतिबध्नाति ।
नि—निबन्धे निबध्नाति । निर्—निर्वन्धे निर्वध्नाति । प्र—
प्रबन्धे प्रबध्नाति ।

धुरादिस्तु संयमने उभ० सक० सेट् । बन्धयति-ते ।
अवबन्धत्-त ।

कृतसु—बन्धनीयम् । बन्धनम् । बन्धः, प्रबन्धः । बन्धकः ।
बन्धो । बन्धा । बद्धः । बद्धिः । बन्धुम् । बन्धव्यम् ।
बद्धा । आबध्य । बन्ध्यः । बध्नुन् । बध्यमानः । बन्त्-
स्यन्-स्यमानः ।

(३३३) बाध् विघाते भ्वादि० आत्म० सक०सेट् ।

कर्त्तरि—बाधते । बाधेत । बाधताम् । अबाधत । अबाधिष्ट ।
बबाधे । बाधिष्यते । बाधिता । अबाधिष्यत । बाधिषीष्ट ।
कर्मणि—बाध्यते । अबाधि । णिचि—बाधयति-ते ।
अवबाधत्-त । सनि—बिबाधिषते । यङि—बाबाध्यते ।

सम्—सम्बाधने (अन्योन्योत्पीडने) सम्बाधते ।

कृतसु—बाधनीयम् । बाधनम् । बाधः । बाधकः । बाधिता ।
बाधितः । बाधा । बाधितुम् । बाधितव्यम् । बाधित्वा,
अपबाध्य । बाध्यः । बाधमानः । बाध्यमानः । बाधिष्य-
माणः । सम्—सम्बाधः ।

(३३४) बुध् ज्ञाने दिवा० आत्म० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—बुध्यते । बुध्येत । बुध्यताम् । अबुध्यत । अबोधि,
अबुद्ध, अभुत्साताम् । अबुद्धाः, अभुत्साथाम् । अभुद्धम् ।
बुबुधे । बोद्धा । बोद्धासे । भुत्सीष्ट । भोव्यते । अभोव्यत ।
कर्मणि—बुध्यते । णिचि—बोधयति-ते । अबूबुधत्-त ।
सनि—बुभुक्षते । यङि—बोबुध्यते ।

उत्—उद्बोधे (उत्प्रेक्षायाम्) उद्बुध्यते । उत् + बोधि—उद्बोधने
(उत्तेजने) उद्बोधयति उत्तेजयति । सम् + बोधि—सम्बोधने
(क्रियासु नियोगार्थमाभिमुख्यसम्पादने) सम्बोधयति ।

कृतसु—बोधनीयम् । बोधनम् । बोधः । बोधकः । बोधोः ।
बोधा । बुद्धः । बुद्धिः । बोद्धुम् । बोद्धव्यम् । बुद्ध्वा । सम्बुध्य ।
बोध्यः । बुध्यमानः । भुक्त्यमानः । णिच्,—बोधयिता ।
बोधितः । बोधना । बोधयितुम् । बोधयितव्यः । बोध-
यित्वा । प्रबोध्य । बोधयन्-मानः । बोध्यमानः । बोध-
यिष्यन्-माणः । सन्,—बुभुक्षा । बुभुक्षुः । बुभुक्षन् ।
सम्—सम्बोधितः ।

(३३५) बुध् बोधने भ्वादि० उभ० सक०

अनिट् ।

कर्त्तरि—बोधति-ते । बोधेत्, बोधेत । बोधतु, बोधताम् ।
अबोधत्, अबोधत । अबोधीत्, अबुधत्, अबोधिष्ट ।
बुबोध, बुबुधे । बुबोधिथ । बुबोधिव । बुबुधे ।
अन्यत् दिवादिगणौघवत्, शतरि बोधन् इति भेदः ।
अवगमनार्थं अयं केवलपरस्मैपदी ।—बोधति इत्यादि ।

(३३६) वृ वरणे (प्रार्थने) क्रादि० पर०

सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वृणाति, वृणाति । वृणीतः, वृणीतः । वृणन्ति,
वृणन्ति । अवारीत् । ववार, ववरतुः । वरीता, वरिता ।
बोर्थात् । वरीष्यति, वरिष्यति । कर्मणि—बोर्ध्यते ।
अवारि । णिच्—वारयति-ते । अवोवरत्-त । सनि—
विवरीषति, विवरिषति, वुवूर्षति ।

कृतसु—वरणीयम् । वरणम् । वरः । वारकः । वरीता-वरिता ।

बोर्णः । बोर्णिः । बरोतुम्, वरितुम् । वरितव्यः,
वरीतव्यः । बोर्त्वा । मम्बीर्य । वार्यः । वृणन्, वृणन् ।
बोय्यमाणः । वरोयन्-थमाणः । वरिथन्-थमाणः ।

कैटिदमं न पठन्ति, वर्गीयञ्कार-पर्याये नास्य गणना इति
बहवः ।

(३३७) ब्रू कथने अदादि० उभ० द्विक० सेट् ।

कर्त्तरि—ब्रवीति, आह । ब्रूतः, आहृतः । ब्रुवन्ति, आहुः ।
ब्रवोषि, आत्य । ब्रूथः, आहृथुः । ब्रूथ । ब्रवोमि, ब्रूवः,
ब्रूमः । ब्रूते, ब्रुवाते, ब्रुवते । ब्रुषे, ब्रुवाये, ब्रुध्वे ।
ब्रुवे, ब्रूवहे, ब्रूमहे । ब्रूयात्, ब्रुवोत । ब्रवोतु, ब्रूताम् ।
अब्रवोत्, अब्रूत् । अबोचत्-अबोचत । अबोचः, अबोचथाः ।
अबोचम, अबोचे । उवाच, ऊचतुः, ऊचुः । उवचिथ,
उवक्थ । ऊच । उवाच, उवच ; ऊचिव । ऊचे ; ऊचाते,
ऊचिरे । वक्तासि-से । उच्यात् । वक्ष्यति-ते । वक्ता ।
अवक्ष्यत्-त । कर्मणि—उच्यते । अवाचि । ऊचे, ऊचिषे ।
वक्तासे । वक्षीष्ट । वक्ष्यते । णिचि—वाचयति-ते । अबी-
वचत्-त । सनि—विवक्षति-ते । यङि—वावच्यते ।

कर्त्तुम्—वचनीयम् । वचनम् । वार्कः । अनुवाकः । वाचकः ।
वक्ता । उक्तः । उक्तिः । वक्तुम् । वक्तव्यम् । उक्ता । प्रोच्य ।
वाच्यम् । पदसमुदाये वाज्वम् । ब्रुवन्, ब्रुवाणः । उच्य-
मानः । कसौ—ऊचिवान् । काने—अनूचानः । वक्ष्य-
माणः । णिच, —वाचयिता । वाचितः । वाचना । वाच-
यितुम् । वाचयित्वा । संवाच्य । वाचयन्-मानः । वाच्य-
मानः । वाचयिथन्-थमाणः । कर्मणि—वाचिथमाणश्च ।
सन्,—विवक्षा । विवक्षुः । विवक्षन् ।

(३३८) भक्ष् भक्षणे चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—भक्षयति-ते । भक्षयेत्-त । भक्षयतु-ताम् । अभक्ष-
यत्-त । अबभक्षत्-त । भक्षयाश्चकार-चक्रे-आस-वभूव ।
भक्षयिता । भक्षयिष्यति-ते । भक्षयितासि से । भक्ष्यात्-
भक्षयिषीष्ट । अभक्षयिष्यत्-त । कर्मणि—भक्ष्यते । अभक्षि ।
सनि—विभक्षयिषति-ते ।

विकल्पचुरादिवत् भक्षति भक्षते इत्याद्यपि भवति ।

कृत्सु—भक्षणीयम् । भक्षणम् । भक्षः । भक्षकः । भक्षयिता ।
भक्षितः । भक्षणा । भक्षणीयम् । भक्षयितव्यम् । भक्षयित्वा ।
आभक्ष्य । भक्ष्यः । भक्षयन्-माणः । भक्ष्यमाणः । भक्षयि-
ष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—भक्षिष्यमाणश्च ।

(३३९) भज् भागे सेवने च भ्वादि० उभ० सक०
अनिट्, पाके णि च चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—भजति-ते । भजेत्, भजेत । भजतु, भजताम् ।
अभजत्-त । अभजात्, अभक्त । वभाज, भजेतुः, भेजुः ।
भेजिथ-वभक्त्य । भेजे, भेजाते, भेजिरे । भक्तासि-से ।
भज्यात्, भजौष्ट । भज्यति-ते । भक्ता । अभज्यत्-त ।
कर्मणि—भज्यते । अभजि । णिचि—भाजयति-ते ।
अवोभजत्-त । सनि—विभक्षति-ते ।

अयं दोषावर्थे इदित्, चुरादि० उभ० सक० सेट् ।—
भज्यात-ते ।

कृत्सु—भजनोयम् । भजनम् । भागः । भाजकः । धिनुण—
भागो । भक्ता । भक्तः । भक्तिः । भक्तुम् । भक्तव्यः । भक्त्वा ।
विभज्य । भाज्यम् । भाज्यम् । भजन्, भजमानः । भज्य-
मानः । भज्यन् । भज्यमाणः ।

(३४०) भण् व्यक्तवाक्ये भ्वादि० पर० द्विक० सेट् ।

कर्त्तरि—भणति । अभणीत्, अभणीत् । वभाण, वभणतुः ।
भणिष्यति, भणिता । कर्मणि—भण्यते । अभणि ।
णिचि—भाणयति-ते । अबभणत्-त, अबभाणत्-त, अब-
भणत्-त । सनि—विभणिषति । यङि—वभण्यते ।

कृत्सु—भणनौयम् । भणनम् । भाणः । भाणकः । आभा-
णकः । भणिता । भणितः । भणितिः । भणितुम् ।
भणितव्यम् । भणित्वा । सभ्रण्य । भाण्यम् । भणन् ।
भण्यमानः । भणिष्यन्-अभाणः ।

(३४१) भण्ड् परिभाषणे भ्वादि० आत्म० सक०
सेट् ।

कर्त्तरि—भण्डते । अभण्डिष्ट । अयं कल्याणभाषणे चुरादि०
उभ० ।—भण्डयति-ते । अबभण्डत्-त ।

कृत्सु—भण्डः । भण्डरः । भण्डलः । भण्डीरः । भण्डी ।

(३४२) भञ्ज् भञ्जने रुधादि० पर० सक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—भनक्ति, भङ्क्ताः, भञ्जन्ति । भनक्ति, भङ्क्थः, भङ्क्थ ।
भनक्ति, भञ्जुः, भञ्जुः । भञ्ज्यात् । भनक्तु, भङ्क्तात् ।
भङ्क्थि । भनजानि । अभनक्-ग् । अभङ्क्तीत्, अभङ्-
क्ताम् । वभञ्ज, वभञ्जतुः-वभजतुः, वभञ्जिथ-वभङ्क्थ ।
भङ्क्ता । भञ्ज्यात् । कर्मणि—भञ्ज्यते । अभञ्जि,
अभञ्ज । उपसर्गादपि प्राभञ्जि-प्राभाजि । अभङ्क्ताताम् ।
णिचि—भञ्जयति-ते । अबभञ्जत्-त । सनि—विभञ्जति ।
कृत्सु—भञ्जनौयम् । भञ्जनम् । भङ्क्थः । भञ्जकः । प्रभञ्जनः ।

धुरच्—भङ्गुरः । भङ्क्ता । भङ्गः । भङ्क्तिः । भङ्क्तुम् ।
भङ्क्तव्यम् । भङ्क्ता, भङ्क्ता । प्रभङ्ग्य । भङ्गम् । भङ्गन् ।
भङ्ग्यमानः । भङ्गान्, भङ्ग्यमाणः ।

(३४३) भर्त्सन् भर्त्सने चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—भर्त्सयति ते । अबभर्त्सन्त-त । भर्त्सयाञ्चकार-चक्र-
आस-वभूव । कर्मणि—भर्त्स्यते । अभर्त्सि ।
पाणिनीयमते अथमात्मनेपदी—भर्त्सयते इत्यादि ।
कृत्सु—भर्त्सनीयम् । भर्त्सनम् । भर्त्सः । भर्त्सकः । भर्त्सयिता ।
भर्त्सितः । भर्त्सना । भर्त्सयितुम् । भर्त्सयितव्यम् । भर्त्स-
यित्वा । सञ्चख्ये । भर्त्स्यम् । भर्त्सयन्-मानः । भर्त्स्यमानः ।
भर्त्सयिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—भर्त्सिष्यमाणश्च ।

(३४४) भा दौप्तौ अदादि० पर० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—भाति, भातः, भान्ति । भायात् । भातु । अभात् ।
अभान्, अभुः । अभासोत् । बभौ, वभतुः, वभुः । बभित्-
वभाथ । बभिव । भाता । भातासि । भास्यति । अभास्यत् ।
भायात् । भावे—भायते । अभायि । णिचि—भापयति-ते ।
अवीभपत्-त । सनि—विभासति । यङि—वाभायते ।
व्यति—परस्परभाने व्यतिभाते, व्यतिभाते, व्यतिभान्ते । व्यति-
भासे । व्यतिङ्हे । प्रति—प्रतिभायाम्, प्रतिभाति ।
कृत्सु—भानौयम् । भानम् । भायः । भायकः । भाता ।
भातः । भातिः । प्रभा । आभा । भातुम् । भातव्यम् ।
भात्वा । विभाय । भेयम् । भान् । भास्यन् ।

(३४५) भाष् कथने भ्वादि० आत्म० द्विक० सेट् ।

कर्त्तरि—भाषते । अभाषिष्ट । वभाषे । भाषितासे । अभाषि-

थत । कर्मणि—भाष्यते । अभाषि । णिचि—भाषयति-
ते । अबभाषत्-त, अबीभषत्-त । सनि—विभाषयते ।
यङि—वाभाष्यते ।

सम्—सम्भाषणे (परस्परकथने) सम्भाषते । वि—विकल्पे
विभाषते । कर्मणि—विभाष्यते ।

कृत्सु—भाषणौयम् । भाषणम् । भाषः । भाषकः । भाषी ।
भाषिता । भाषितः । भाषा । भाषितुम् । भाषितव्यम् ।
भाषित्वा । सम्भाष्य । भाष्यम् । भाषमाणः । भाष्यमाणः ।
भाषिष्यमाणः ।

(३४६) भास् दीप्तौ स्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

सर्वं भाषवत् षकारस्थाने सकारमात्रभेदः । णिचि—अव-
भसत्-त, अबभासत्-त इति । भासनीयमित्यादौ णत्व-
निमित्तहेत्वभावात् णत्वमिति । घृच्—भासुरः । वर—
भास्वरः, इति च भेदः ।

(३४७) भिच् लोभे सक० क्लेशे अक० याचने
द्विक० स्वादि० आत्म० सेट् ।

कर्त्तरि—भिच्छते । भिच्छत । भिच्छताम् । अभिच्छत । अभि-
च्छिष्ट । विभिच्छे । भिच्छिष्यति । भिच्छिता । अभिच्छिष्यत ।
भिच्छिषीष्ट । कर्मणि—भिच्छ्यते । अभिच्छि । णिचि—
भिच्छयति-ते । अबिभिच्छत्-त । सनि—विभिच्छयते ।
यङि—वेभिच्छ्यते ।

कृत्सु—भिच्छणीयम् । भिच्छणम् । भिच्छः । दुर्भिच्छम् । सुभि-
च्छम् । भिच्छकः । षाक—भौक्षाकः, भिक्षाकौ । भिच्छी ।
उ—भिच्छुः । भिच्छिता । भिच्छितः । भिच्छा । भिच्छितुम् ।
भिच्छितव्यम् । भिच्छित्वा । सम्भिच्छ्य । भिच्छ्यम् । भिच्छ-
माणः । भिच्छ्यमाणः । भिच्छिष्यमाणः ।

(३४८) भिद् द्विधाकरणे विशेषकरणे च
रुधादि० उभ० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि (लटि)—भिनत्त, भिन्तः, भिन्दन्ति । भिनत्सि, भिन्यः ।
भिन्य । भिनद्मि, भिन्दः, भिन्द्वः । भिन्ते, भिन्दाते, भिन्दते ।
भिन्त्से, भिन्दाथे, भिन्द्हे । भिन्दे, भिन्द्वहे, भिन्द्वहे ।

लिटि—भिन्द्यात्, भिन्दीत । भिन्द्याः, भिन्दीथाः । भिन्द्याम्,
भिन्दोय ।

लोटि—भिनत्तु, भिन्ताम् । भिन्धि, भिन्त्स्व । भिनदानि,
भिनद्वै ।

लङि—अभिनत्, अभिन्त । अभिनत्, अभिनः । अभिन्याः ।
अभिनदम्, अभिन्दि ।

लृटि—विभेद, विभेदे ; विभिदतुः, विभिदाते । विभेदिय,
विभिदिषे ; विभिदथुः, विभिदाथे । विभेद, विभिदे ;
विभिदिव, विभिदिवहे ।

लृङि—अभैत्सीत्, अभिदत् ; अभैत्ताम्, अभिदताम् ; अभैत्सुः,
अभिदन् । अभैत्सौः, अभिदः ; अभैत्तम्, अभिदतम् ;
अभैत्त, अभिदत । अभैत्सम्, अभिदम् ; अभैत्सू,
अभिदाव ; अभैत्सम्, अभिदाम । अभित्त, अभित्ताताम्,
अभित्तत । अभित्याः, अभित्ताथाम्, अभिद्वम् । अभित्ति,
अभित्स्वहि, अभित्स्वहि ।

लिटिदिषु—भेत्स्यति-ते । भेत्ता । भेत्तासि-से । अभेत्स्यत्-त ।
भिद्यात्, भिद्वीष्ट । कर्मणि—भिद्यते । अभेदि । णिच्
—भेदयति । अबीभिदत् । सनि—विभित्साति-ते । यङि—
वेभिद्यते ।

कृतसु—भेत्तव्यम् । भेदनीयम् । भेद्यम् । भित्तम् । भिन्नम् ।

भिन्दन् । भिन्दती । भिन्दानः । भित्तुम् । भित्त्वा ।
 विभिद्य । केलिमर्—भिदेलिमाः । भिद्यः,—नदः । भेदुरम् ।
 भिदा । भिदिरम्—वज्रम् । भेदः । निर्—निर्भेदः, प्रकाशः ।
 सम्—सम्भेदः, संश्लेषः ।

(३४६) भौ भये जुहोत्यादि० पर० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—विभेति, विभोतः, विभितः, विभ्यति । विभेषि,
 विभोथः-विभिथः । विभेमि, विभौवः, विभवः । विभयात्-
 विभोयात् । विभेतु । विभिह्वि-विभौह्वि । विभयानि ।
 अविभेत, अविभोताम्-अविभिताम्, अविभयुः । अभेषीत् ।
 विभयाम्-वभ्रव-आस-चकार, विभाय । आमभावपक्षे—
 विभ्यतुः, विभ्युः । विभायथ-विभेथ । विभ्यव । भेता ।
 भेषति । अभेषत् । भोयात् । भावे—भोयते । अभायि ।
 णिचि—प्रयोजकात् भये आत्मनेपदी—भोषयते । अन्यत्र
 उभयपदी—भापयति-ते । अबोभयत्, अबोभपत्, अबो-
 भोषत् । सनि—विभोषति । यङि—वेभोयते ।

क्रादिस्तु भये अक० भरणे सक० पर० अनिट् । भौनाति-
 भिनाति । अभेषीत् ।

कृत्सु—भयनीयम् । भयनम् । भयम् । भायकः । आनक—
 भयानकः । भेता । भोतः । भोतिः । भेतुम् । भेतव्यम् ।
 सञ्चोय । भेयम् । क्तु—भौरुः । क्तुक—भौलुकः । म—
 भौमः । णिचः,—भोषः । विभ्यत् । भेषन् । णिचः,—
 भोषणीयम्-भापनीयम् । भोषणम्-भापनम् । भोषणः,—
 भापनः । भोषकः-भापकः । भोषयिता, भापयिता ।
 भोषितः, भापितः । भोषणा, भापना । भोषितुम्,
 भापयितुम् । भोषयितव्यम्, भापयितव्यम् । भोषयित्वा,

भापयित्वा । सम्भोष्य, सम्भाष्य । भोष्यन्, भाष्यम् ।
भोषयमाण, भोष्यमाणः । भापयमानः, भाष्यमानः ।
भोषयिष्यमाण, भापयिष्यमाण । सन्,—विभोषा ।
विभोषु । विभोषन् ।

(३५०) भुज् वक्रौकरणे तुदादि० पर० सक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—भुजात् । अभौक्षित् । बुभोज । भोक्ता । कर्मणि—
भुज्यते । अभोजि । णिचि—भोजयति-ते । अबूभुजत्-
त । सनि—बुभुक्षति । यङि—बोभुज्यते ।

कृतसु—भोजनीयम् । भोजनम् । भोजकः । भोजौ । भोक्ता ।
भुग्नः । भुक्तः । भोक्तुम् । भोक्तव्यम् । भुक्ता । सम्भुज्य ।
भोज्यम् । भुजन् । भुज्यमानः । भोक्ष्यन्-क्ष्यमाणः ।

(३५१) भुज् भक्षे पालने च रुधादि० भक्षे
आत्म० पालने पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—भुनक्ति, भुङ्क्तः, भुञ्जन्ति । भुनङ्ङि, भुङ्क्ष्यः, भुङ्क्ष्य ।
भुनक्ति, भुञ्ज, भुञ्जम् । भुङ्क्ते, भुञ्जाते, भुञ्जते ।
भुङ्क्ते, भुञ्जाथे, भुङ्क्ष्वे । भुञ्जे, भुञ्जहे, भुञ्जमहे ।
भुञ्ज्रात्, भुञ्जीत । भुनक्तु, भुङ्क्ताम् । अभुनक्-ग्, अभु-
ङ्क्त । अभौक्षात् अभुक्त । बुभोज, बुभोजिथ । बुभुजे-
भोक्तासि-से । भुज्यात्, भुञ्चौष्ट । भोक्ष्यति-ते । अभोक्ष्यत्-
त । कर्मणि—भुज्यते । अभोजि । णिचि—भक्षणार्थकस्य
पर० ।—भोजयति । पालनार्थस्य उभ० ।—भोजयति-ते ।
अबूभुजत्-त । सनि—बुभुक्षते । पालनार्थस्य बुभुक्षति ।

कृतसु—तुदादिगणौयवत्, केवलं भुक्तः, भूर्भोग्या, प्रत्नं भोज्यम्,
भुञ्जन्, भुञ्जान इत्यादिभेदः ।

(३५२) [सव्वधातुवरिष्ठत्वात् प्रथमत्वाच्च भूधातुः
प्रारम्भ एव प्रदत्तः] ।

(३५३) भूष् भूषणे विकल्पचुरादि० उभ०
पक्षे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—भूषयति-ते, भूषति । भूषयेत्-त, भूषेत् । भूषयतु,
भूषयताम्, भूषतु । अभूषयत्-त, अभूषत् । अबुभूषत-त,
अभूषीत् । भूषयाञ्चकार-चक्रे-आस-बभूव ; बुभूष ।
भूषयिष्यति-ते, भूषिष्यति । भूषयिता, भूषिता ।
अभूषयिष्यत्-त, अभूषिष्यत् । कर्मणि—भूष्यते । अभूषि ।
अभूषयिषाताम् । अभूषिषाताम् । सनि—बुभूषयिषति-ते,
बुभूषिषति । यङि—बोभूष्यते ।

कृत्सु—भूषणीयम् । भूषणम् । भूषकः । भूषणः । भूषी ।
भूषयिता, भूषिता । भूषितः । भूषणा । भूषा । भूषयि-
तुम्, भूषितुम् । भूषयितव्यम्, भूषितव्यम् । भूषयित्वा,
भूषित्वा । सम्भूष्य । भूष्यम् । भूषयन्-माणः । भूषन् ।
भूष्यमाणः । भूषयिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—भूषिष्य-
माणश्च । भूषिष्यन्-ष्यमाणः ।

(३५४) भृ धारणे पोषणे च जुहोत्यादि० उभ०
सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—विभर्त्ति (आत्मनेपदिपक्षे तु—विभृते इत्यादि),
विभृतः, विभ्रति । विभर्षि, विभृथः, विभृथ । विभर्षि,
विभृवः, विभृमः । विभृयात् । विभर्त्तु, विभृताम्, विभ्रतु ।
विभृद्भि । विभराणि । अविभः, अविभृताम्, अविभरुः ।
अभार्षीत् । विभराम्-बभूव-आस-चकार, बभार । आस;

भावपक्षे—वभ्रतुः । वभर्थ । भर्त्ता । भ्रियात् । भ्रिष्यति ।
कर्मणि—भ्रियते । अभारि, अभारिषाताम्-अभ्रषाताम् ।
णिचि—भारयति-ते । अबौभरत्-त । सनि—बुभूर्षति ।

कृत्सु—भरणोयम् । भरणम् । भरः । भारः । भारकः । भारी ।
भर्त्ता । भृतः । भृतिः । भर्त्तुम् । भर्त्तव्यम् । भृत्वा । अबभृत्य ।
भार्त्यम् । विभ्रत् । सामर्थ्यं कवचं विभ्राणः । भ्रियमाणः ।
भ्रिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—भारिष्यमाणश्च ।

(३५५) भृ भरणे पोषणे च भ्वादि० उभ० सक०

अनिट् ।

कर्त्तरि—भरति-ते । भरेत्, भरेत । भरतु, भरताम् । अभरत्,
अभरत । अभार्षीत्, अभृत । वभार वभ्रे । सान—
विभरिषति ते, बुभूर्षति-ते । अन्यत् जुहोत्यादिगणोयवत् ।
द्विमाद्युप्रत्यययोः,—भृत्रिमः भरथुः । भृङ्गारः । शब्द-
शानचोः भरन्, भरमाण इति भेदः ।

(३५६) भृज् भर्जने भ्वादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—भर्जते । भर्जेत । भर्जताम् । अभर्जत ।
वभृजे । अभर्जिष्ट । भर्जिष्यते । भर्जिता । अभर्जिष्यत ।
भर्जिषौष्ट । कर्मणि—भृज्यते । अभर्जि । णिचि—
भर्जयात-ते । अबौभृजत्, अबभर्जत् । सनि—विभर्जि-
षत । यङि—वरीभृज्यते ।

कृत्सु—भर्जितव्यम् । भर्जनीयम् । भृज्यम् । भृक्तम् । भर्जित्वा ।
भृक्त्वा । संभृज्य । भर्जितुम् । भर्गः ।

(३५७) भ्रन्श् भंशने (अधःपतने) दिवादि० पर०

अक० वेट् ।

कर्त्तरि—भ्रश्यति । भ्रश्येत् । भ्रश्यतु । अभ्रश्यत् । अभ्रश्यत् ।

वभ्रंश । भ्रंशिता । भ्रश्यात् । भ्रंशिष्यति । अभ्रंशिष्यत् ।
 भावे—भ्रश्यते । अभ्रंशि । णिचि—भ्रंशयति-ते ।
 अब्रभ्रंशत्-त । सनि—विभ्रंशिषते । यङि—वाभ्रश्यते ।
 क्त्वा—भ्रंशनीयम् । भ्रंशनम् । भ्रंशः । भ्रंशकः । भ्रंशो ।
 भ्रंशिनः । भ्रष्टः । भ्रष्टिः । भ्रंशितुम् । भ्रंशितव्यम् ।
 भ्रंशत्वा, भ्रष्ट्वा । सम्भ्रश्य । भ्रंश्यः । भ्रश्यमानः ।
 भ्रंशिष्यमाणः ।

अयं दन्त्यमकारवानपि—भ्रंसते, भ्रस्यति इत्यादि ।

(३५८) भ्रन्श् भ्रंशे भ्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—भ्रंशते । भ्रंशेत । भ्रंशताम् । अभ्रंशत । वभ्रंशे ।

लुङि परस्मैपदञ्च—अभ्रशत, इत्यादि ।

क्त्वा—टिवादिगणीयवत् । शानचि—भ्रंशमान इति भेदः ।

(३५९) भ्रम् भ्रमणे भ्वादि० पर० सक० सेट्,

फणादि० ज्वलादि० ।

कर्त्तरि—भ्रमति, भ्रम्यति । कौटिल्ये इरित् । अभ्रमत्-अभ्रमीत् ।

वभ्राम । फणादेः, -भ्रमतुः, वभ्रमतुः । वभ्रमिथ,

भ्रमिथ । भ्रमिष्यति । भ्रमिता । अभ्रमिष्यत् । भ्रम्यात् ।

कर्मणि—भ्रम्यते । अभ्रामि । णिचि—भ्रमयति-ते ।

भ्रामयति-ते । अब्रिभ्रमत्-त । सनि—विभ्रमिषति ।

यङि—वभ्रम्यते । चङि न ऋस्वः ।

क्त्वा—भ्रमणीयम् । भ्रमणम् । भ्रमः । भ्रमकः । भ्रमो ।

भ्रमिता । भ्रान्तः । भ्रान्तिः । भ्रमितुम् । भ्रमितव्यम् ।

भ्रमित्वा-भ्रान्त्वा । विभ्रम्य । भ्रम्यम् । भ्रमन् । यङः, -

वभ्रम्यमाणः । भ्रमिष्यन् । ज्वलादेः, -भ्रमः, भ्रामः ।

भ्रमरः ।

(३६०) भ्रम् भ्रमणे दिवादि० पर० अक०
सेट् शमादि० ।

कर्त्तरि—भ्राम्यति । भ्राम्येत् । भ्राम्यतु । अभ्राम्यत् । आर्द्ध-
धातुके क्लृप् च भ्वादिगणोपवत् । शतरि—भ्राम्यन् । क्वा-
भ्रमिस्वा । क्त—भ्रमितः, इत्यादिभेदः ।

(३६१) भ्रस्ज् पाक्ते (भर्जने) तुदा० उभ० सक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—भ्रज्जति-ते । आर्द्धधातुके वा भर्जादेशः, स च सेट् ।
अभ्राच्चौत्, अभ्रष्ट । बभर्ज्ज, बभ्रज्ज, बभर्जतुः-वभ्रज्जतुः ।
वभ्रर्जिथ-वभ्रज्जिथ-वभ्रष्ट । बभर्जिव, बभ्रज्जिव । बभर्ज-
वभ्रज्जे । भर्जितासि से । भ्रष्टासि-से । भ्रज्ज्रात्, भर्ज्यात् ।
भर्जिषोष्ट, भ्रक्षोष्ट । भर्जिष्यति-ते, भ्रक्ष्यति-ते । भ्रक्ष्यति-ते ।
कर्मणि—भ्रज्जते । अभ्रज्जि । णिचि—भर्जयात-ते,
भ्रज्जयति-ते । सनि—विभर्जिषति-ते, विभ्रज्जिषति-ते,
विभ्रक्षति-ते ।

क्लृप्—भर्जनौयम्, भ्रज्जनौयम् । भर्जनम्, भ्रज्जनम् । भर्जः,
भ्रज्जः । भर्जकः, भ्रज्जकः । भर्जिता, भ्रष्टा । भर्जितः,
भ्रष्टः । भर्जा । भ्रष्टिः । भर्जितुम्, भ्रष्टुम् । भर्जितव्यम्,
भ्रष्टव्यम् । भर्जित्वा, भ्रष्ट्वा । आभर्ज्ये, आभ्रज्ये । भर्ज्यम्,
भ्रज्यम् । भ्रज्जन्-मानः-भ्रज्जमानः । भर्जिष्यन्-माणः ।
भ्रक्ष्यन्-माणः ।

(३६२) भ्राज् दीप्तौ भ्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—भ्राजते । अभ्राजिष्ट । फणादित्वाद् बभ्राजि, भ्रेजे ।
भ्राजितासे । चङि वा ऋस्वः । भावे—भ्राज्यते ।

अभ्राजि । णिचि—भ्राजयति-ते । अबिभ्रजत्-त, अबः
भ्राजत्-त ।

कृत्सु—भ्राजनौयम् । भ्राजनम् । भ्राजः । भ्राजकः । भ्राजी ।
भ्राजिता । भ्राजितः । भ्राजा । भ्राजितुम् । भ्राजितव्यम् ।
भ्राजित्वा । विभ्राज्य । भ्राज्यन् । क्तिन्—विभ्राट् ।
अथुः,—भ्राजथुः । भ्राजमानः । भ्राजिष्यमाणः । इणुच्—
भ्राजिष्णुः ।

(३६३) मण्ड् भूषणे चुरादि० उभ० पक्षे
भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मण्डयति-ते । मण्डति । अममण्डत्-त । अमण्डोत् ।
ममण्ड । मण्डिष्यति । मण्डिता । अमण्डिष्यत् । मण्ड्यात् ।
कर्मणि—मण्ड्यते । अमण्डि । सनि—मिमण्डिषति ।
यङि—मामण्ड्यते ।

कृत्सु—मण्डनौयम् । मण्डनम् । मण्डः । मण्डनः । मण्डकः ।
मण्डो । मण्डयिता, मण्डिता । मण्डितः । मण्डना ।
मण्डा । मण्डयितुम्, मण्डितुम् । मण्डयितव्यम्, मण्डि-
तव्यम् । मण्डयित्वा, मण्डित्वा । सम्मण्ड्य । मण्ड्यम् ।
मण्डयन्-मानः । मण्डन् । मण्ड्यमानः । मण्डयिष्यन्-
ष्यमाणः, मण्डिष्यन्-ष्यमाणः ।

(३६४) मथ् विलोडने भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मथति । ममाथ, मेथतुः । अमथोत् । कर्मणि—
मथ्यते । अमाथि । णिचि—मथयति-ते । अमीमथत्-त ।
सनि—मिमथिषति ।

कृत्सु—मथनौयम् । मथनम् । मथः । माथः । माथकः ।
प्रमाथै । मथिता । मथितः । मत्तिः । मथितुम् । मथि-

तथ्यम् । मथित्वा । सम्मथ्य । माथ्यन् । मथन्, मथ्यन् ।
मथ्यमानः । मथिष्यन्-थ्यमाणः ।

(३६५) मड् हर्षे दिवादि० पर० अक० सेट्,
शमादि० पुषादि० ।

कर्त्तरि—माद्यति । माद्यत् । माद्यतु । अमाद्यत् । अमदत्,
अमादौत्, अमदौत् । ममाद् । मेदतुः । मदिष्यति ।
मदिता । अमदिष्यत् । मद्यात् । भावे—मद्यते । अमादि ।
णिचि—मादयति-ते । अमीमदत्-त । सनि—मिमदिषति ।
यङि—मामद्यते ।

उत्—उन्मादे उन्माद्यति । प्र—प्रमादे प्रमाद्यति ।

कृत्सु—मदनीयम् । मदनम् । मदनः । णिचः,—मदनः ।
मादकः । मादी । मदिता । निष्ठायामनिट्—मत्तः ।
मत्तिः । मदितुम् । मदितव्यम् । मदित्वा । सम्मद्य ।
माद्यः । माद्यन् । मदिष्यन् ।

उत्—उन्मादः । उन्मत्तः । प्र—प्रमादः । प्रमत्तः ।

(३६६) मड् तर्पणे चुरादि आत्म० सक० सेट् ।
कर्त्तरि—मादयते । अमीमदत । मादयाञ्चक्रे-आस-बभूव-
मादयिष्यते । कर्मणि—माद्यते । मादयितासे, मादितासे ।
श्वादिस्तु गर्वे दैन्ये च पर० अक० सेट् । मदति । घटादि०
मदयति । जाड्ये स्वप्ने मदे आमोदे दौष्टौ च आत्म० अक०
स्तुतौ सक० । इदित्—मन्दते । अमन्दिष्ट ।

कृत्सु—मादनीयम् । मादनम् । मादः । मादकः । मादी ।
मादयिता । मादितः । मादना । मादयितुम् । मादयि-
तव्यम् । मादयित्वा । सम्माद्य । माद्यम् । मादयमानः ।
मादयिष्यमाणः ।

(३६७) मन् बोधे दिवा० आत्म० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—मन्यते । मन्येत । मन्यताम् । अमन्यत । अमंस्त ।
मेने, मेनाते, मेनिरे । मन्ता । मन्तासे । अमंश्यत ।
मंसीष्ट । कर्मणि—मन्यते । अमानि । णिचि—मानयतिः
ते । अमीमनत्-त । सनि—मिमंसते ।

अभि—अभिमाने—अभिमन्यते । सम्—सम्मतौ, सम्माने
(गौरवान्वितक्रियायाम्) च—सम्नन्यते । अप+अव—
अपमाने—अपमन्यते,—अवमन्यते । अनु—अनुमतौ—
अनुमन्यते । वि—विभतौ—विमन्यते ।

कृतसु—मननीयम् । मननम् । मानः । अभिमानः । मानकः ।
मानौ । मन्ता । मतः । मतिः । मन्तुम् । मन्तव्यम् ।
मत्वा । विमत्य, विमन्य । मान्यम् । मन्थमानः ।
मंथमानः ।

अभि—अभिमानः । सम्—सम्मानः । अप-अव—अपमानः,
अवमानः । अनु—अनुमतिः । वि—विमतिः ।

(३६८) मन् बोधे तनादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मनुते । मन्वाते, मन्वते । मन्वौत । मनुताम् ।
अमनुत । अमनिष्ट । मेने । मनिता । मनितासे ।
मानयते । अमनिष्यत । कर्मणि—मन्यते । अमानि ।
णिचि—मानयति-ते । अमीमनत् त । सनि—मिमनिषते ।
मतान्तरे तुदा० आत्म० ।—मनते इत्यादि । चुरादिश्च गर्वे
आत्म० अक० सेट् ।—मानयते । अमीमनत । अदन्त-
चुरादिस्तु धृत्तौ उभ० सक० सेट् ।—मनयति ते । अम-
मनत् त ।

कृत्सु—मनिता । मन्तुम् । मन्तव्यम् । उदित्—मनिता,

मत्वा । मन्वानः । मन्विष्यमाण इति भेदः । अन्यत्
दिवादिगणोपवत् ।

(३६६) मन्न् मन्त्रणे (गुप्तभाषणे) चुरादि०

उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मन्त्रयति-ते । मन्त्रयेत्-त । मन्त्रयतु-ताम् ।
अमन्त्रयत्-त । अममन्त्रत्-त । मन्त्रगञ्जकार-चक्रे आस-
बभूव । मन्त्रयिता । मन्त्रयिष्यति-ते । मन्त्रयिता ।
कर्मणि—मन्त्रते । अमन्त्रि । अममन्त्रत्-त । सनि—
मिमन्त्रिषति-ते ।

आ—आमन्त्रणे (यस्याः करणे प्रत्यवायो नास्ति तादृशक्रियायां
नियोगे) सखोधने च—आमन्त्रयते । नि—निमन्त्रणे
(अवश्यकर्त्तव्यक्रियायां नियोगकरणे) सखोधने च—
निमन्त्रयते । अभि—अभिमन्त्रणे, मन्त्रपाठेन संस्कार-
करणे—अभिमन्त्रयते ।

काल्—मन्त्रणोप्यम् । मन्त्रणम् । मन्त्रः । मन्त्रकः । मन्त्रयिता ।
मन्त्रितः । मन्त्रणा । मन्त्रयितुम् । मन्त्रयितव्यम् । मन्त्र-
यित्वा । सम्मन्त्र । अभिमन्त्र । मन्त्रयाम् । मन्त्रयमाणः ।
मन्त्रयमाणः । मन्त्रयिष्यमाणः । कर्मणि—मन्त्रिष्यमाणश्च ।

(३७०) मन्य् विलोङ्गने वधे च सक० क्लेशे

अक० भ्वादि० पर० सेट् ।

कर्त्तरि—मन्यति । अमन्यीत् । ममन्य । ममन्यतुः, ममयतुः ।
मन्यात् । भावे कर्मणि च—मन्यते । अमन्यि । णिचि
—मन्ययति-ते । अममन्यत्-त । सनि—मिमन्यति ।
यङि—मामन्यते ।

काल्—मन्यनीयम् । मन्यनम् । मन्यनः । मन्यानः । मन्यः ।

मन्यकः । मन्यो । मन्यता । मथितः । मन्या । मन्यितुम् ।
मन्यितव्यम् । मन्यित्वा, मथित्वा । प्रमथ्य । मन्याम् ।
मन्यन् । मथ्यमानः । मन्यिष्यन्-ष्यमाणः ।

(३७१) मन्य् क्लेशने क्रादि० पर० द्विक० सेट् ।
कर्त्तरि—मथ्राति, मथ्रीतः, मथ्रन्ति । मथ्रीयात्, मथ्रातु ।
अमथ्रात् । अन्यत् भ्वादिगणीयवत्, शतरि—मथ्रन्
इति विशेषः ।

(३७२) मस्ज् मज्जने (सशिरस्कृत्ताने) तुदा०
पर० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—मज्जति । मज्जेत् । मज्जतु । अमज्जत् । अमाङ्गोत्,
अमाङ्काम्, अमाङ्गुः । अमाङ्गोः, अमाङ्कम् । अमाङ्गम् ।
अमाङ्क्त्व । ममज्ज । ममज्जिथ, ममङ्गथ । मङ्क्ता ।
मङ्क्तासि । मज्जात् । मङ्क्यति । अमाङ्कीत् । भावे—
मज्जते । अमज्जि । णिचि—मज्जयति-ते । अममज्जत्-त ।
सनि—मिमङ्कति । यङि—मामज्जते ।

नि—निमज्जने (अत्यन्तासक्तौ अत्यन्तसंश्लेषे च)—निम-
ज्जति । उत्—उन्मज्जने (उद्वेगवने) उन्मज्जति, उत्तिष्ठति ।
ङात्सु—मज्जनौयम् । मज्जनम् । मज्जः । मज्जकः । मज्जौ ।
मंष्टा । मग्नः । मंष्टिः । मंष्टुम् । मंष्टव्यम् । मंष्टा ।
समज्जय । मज्जयम् । मज्जन् । मङ्क्यन् । अथु—मज्जथुः ।
सनः,—मिमङ्का । मिमङ्कः । मिमङ्कन् ।

(३७३) मह् पूजने भ्वादि पर० सक० सेट् ।
कर्त्तरि—महति । अमहौत् । अमाह, मेहतुः । कर्मणि—
मह्यते । अमाहि । णिचि—माहयति-ते ।
आत्मनेपदौ तु वृद्धौ अक० सेट् । इदित् ।—मंहते । अमंहिष्ट ।

अदन्तचुरादिरपि पूजने उभ० सक० सेट् ।—महयति-वे ।
अममहत्-त ।

मही—पूजायां कण्डूदि० ।—महीयते । महीयताम् ।

कृतसु—महनीयम् । महनम् । असि—महः । माहः । माहकः ।
माही । महितः । माढिः । महितुम् । महितव्यम् । महित्वा ।
सम्पद्य । माह्यः । महन् । मह्यमानः । महिष्यन्-थमाणः ।

(३०४) मा माने अदादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—माति । मायात् । मातु । अमात् । अमान् । अमा-
सीत् । ममौ, ममतुः । ममिथ, ममाथ । मेयात् । माता ।
मास्यति । अमास्यत् । कर्मणि—मौयते । अमायि ।
अमायिषाताम्, अमासाताम् । णिचि—मापयति-ते ।
अमौमपत्-त । सनि—मिस्सति । यङि—मेमौयते ।

प्र—प्रमाणे, प्रमाति । परि—परिमाणे, परिमाति । उत्—
उन्माने, उन्माति । वि—विमाने, विमाति ।

कृतसु—मानौयम् । मानम् । मायकः । मायी । माता ।
मितः । मितिः । मातुम् । मातव्यम् । मित्वा । सम्नाय ।
मेयः । मान् । मौयमानः । मास्यन्-स्यमानः । कर्मणि—
मायिष्यमाणश्च । प्र—प्रमाणम् । परि—परिमाणम् ।

(३०५) मा शब्दे अक० माने सक० जुहोत्यादि०
आत्म० अनिट् ।

कर्त्तरि—मिमौते । मिमौत । मिमौताम् । अमिमौत । ममे ।
अमास्त । मास्यते । अमास्यत । मामौष्ट । सनि—मिस्सते ।
अन्यत् सर्व्वं पूर्व्ववत् ।

द्विवादिसु म ने डित् आत्म० सक० अनिट् ।—मायते । अमास्त ।
कृतसु—पूर्व्ववत् ।

(३७६) मान् विचारणे भ्वादि० आत्म० सक०
सेट् ।

कर्त्तरि—(नित्यसनन्तोऽयम्) मौमांसते । अमीमांसिष्ट ।
मौमांसाम् बभूव आस-चक्रे । कर्मणि—मौमांस्यते । अमौ-
मांसि ।

कृतसु—मौमांसनीयम् । मौमांसनम् । मौमांसः । मौमांसकः ।
मौमांसो । मौमांसिता । मौमांसितः । मौमांसा ।
मौमांसुः । मौमांसितुम् । मौमांसितव्यम् । मौमांसित्वा ।
सम्मीमांस्य । सीमांस्यम् । मौमांसमानः । मौमांस्यमानः ।
मौमांसिष्यमाणः ।

(३७७) मान् पूजने विकल्पचुरादि० उभ० पक्षे
भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मानयति-ते, मानति । अमीमनत्-त, अमानीत् ।
कर्मणि—मान्यते । अमानि ।

कृतसु—माननीयम् । माननम् । मानः । मानकः । मानो ।
मानयिता, मानिता । मानितः । मानना । माना ।
मानयितुम्, मानितुम् । मानयितव्यम्, मानितव्यम् ।
मानयित्वा, मानित्वा । सम्मान्य । मान्यः । मानयन्-मानः ।
मानन् । मान्यमानः । मानयिष्यन्-ष्यमाणः । मानिष्यन् ।
कर्मणि—मानिष्यमाणश्च ।

(३७८) मार्गं अन्वेषणे विकल्पचुरादि०
उभ० पक्षे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मार्गयति-ते, मार्गति । अममार्गत्-त, अमार्गीत् ।
कर्मणि—मार्ग्यते । अमार्गि ।

चुरादिस्तु संस्कारे सपञ्चे च उभ० सक० सेट् ।—मागेयति-ते ।
अममार्गत्-त ।

कृतसु—मार्गणीयम् । मार्गणम् । मार्गणः । मार्गकः । मार्गी ।
मार्गयिता, मार्गिता । मार्गितः । मार्गणा, मार्गा । मार्ग-
यितुम्, मार्गतुम् । मार्गयितव्यम्, मार्गितव्यम् । मार्गयित्वा,
मार्गित्वा । सम्भाग्ये । मार्ग्यम् । मार्गयन्-माणः । मार्गन् ।
मार्ग्यमाणः । मार्गयिष्यन्-थमाणः । मार्गिष्यन्-थमाणः ।
कर्मणि—मार्गिष्यमाणश्च ।

(३७६) मार्ज् मार्जने चुरा० उभ० सक० ध्वञ्चौ
अक० सेट् ।

कर्त्तरि—मार्जयति-ते । अममार्जत्-त । मार्जयेत्-त । मार्ज-
यतु-ताम् । अमार्जयत्-त । मार्जयाञ्चकार-चक्रे-आस-
बभूव । मार्जयिष्यति-ते । मार्जयिता । अमार्जयिष्यत्-त ।
मार्ज्यात्, मार्जयिष्योष्ट । कर्मणि—मार्ज्यते । अमार्ज् ।
अमार्जयिषातात् । अमार्जिषाताम् ।

कृतसु—मार्जनौयम् । मार्जनम् । मार्जः । मार्जकः ।
मार्जी । मार्जयिता । मार्जितः । मार्जना । मार्जयि-
तुम् । मार्जयितव्यम् । मार्जयित्वा । सम्मार्ज्यं । मार्ज्यम् ।
मार्जयन्-मानः । मार्ज्यमानः । मार्जयिष्यन्-थमाणः ।
कर्मणि—मार्जिष्यमाणश्च ।

(३८०) मि क्षेपणे स्वादि० उभ० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—मिनोति, मिनुतः, मिन्वन्ति । मिनोमि, मिन्वः,-
मिनुवः, मिन्वः,-मिनुमः । मिनुते, मिन्वाते, मिन्वते ।
मिन्वे, मिनुवहे-मिन्वहे, मिनुमहे-मिन्महे । मिनुयात्,
मिन्वीत् । मिनोतु । मिनु । मिनवानि । मिनुताम् ।

मिनुष्व । मिनवै । अमिनोत्, अमिनुताम्, अमिन्वन् ।
 अमिनोः । अमिनवम् । अमिनुत । अमासोत्, अमास्त ।
 ममौ, मिम्यतुः । ममिथ-ममाथ । मिम्यव । मिम्ये । माता ।
 मौयात् । मावीष्ट । मास्यति-ते । कर्मणि—मोयते । अमायि ।
 अमायिषाताम्, अमासाताम् । णिचि—मापयति-ते ।
 अमीमपत्-त । सनि—मिन्साति-ते । यङि—मेमीयते ।
 अनु—अनुमितौ अनुमिनोति । उप—उपमाने उपमिनोति ।
 प्र—प्रमाणे प्रमिणोति ।

कृतसु—मानोयम् । मानम् । मायः । मायकः । मायी । माता ।
 मितः । मितिः । प्र—प्रमितिः । प्रमितः । प्रमाणम् ।
 उप—उपमितिः । उपमानम् । अनु—अनुमितिः ।
 अनुमानम् । मातुम् । मातव्यम् । मित्रा । सम्प्रय ।
 मेयम् । मिन्वन् । मिन्वानः । मास्यन्-स्यमानः । कर्मणि
 —मायिष्यमाणश्च । ङित् त्रिमप् च—मित्रिमम् ।

(३८१) मिट् स्नेहे दिवा० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—मेदति । अमेदत् । अमिदत्, अमेदौत् । मिमेद ।
 मेदिता । भावे—मिदते । अमेदि । णिचि—मेदयति-ते ।
 अमीमिदत्-त ।

भ्वादिस्तु आत्म० लुङि पर०, अक० सेट् । बाधे मेधायाञ्च
 उभ० सक० सेट् । वैकल्पिकचुरादि० उभ०, पक्षे भ्वा०
 उभ० अक० सेट् इदित् । चुरादिस्तु उभ० सक० सेट् ।
 यथाक्रममुदाहरणानि यथा—मेदते, इरित्—अमिदत् ।
 मेदति-ते । अमेदौत् । ऋदित् चाङि न ऋः । मिन्द्यात्,
 अमिन्दत्-त । पक्षे मिन्दति । अमिन्दौत् । मेदयति-ते ।
 अमीमिदत्-त ।

कृत्सु—मेदनौयम् । मेदनम् । असि—मेदः । मेदः । मेदकः ।
मेदौ । मेदिता । मेदितं मिदितं-मिन्नम् । मित्तिः ।
मेद्यन् । मेदिष्यन् ।

(३८२) मिल् श्लेषे तुदादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मिलति-ते । मिलेत्-त । मिलतु-ताम् । अमिलत्-त ।
मिमिन, मिमिले । अमिलौत्, अमिलिष्ट । मलिता ।
मेलिष्यति-ते । अमेलिष्यत्-त । मिल्थात्, मिलिषोष्ट । भावे
—मिल्यते । अमिलि । णिचि—मेलयति-ते । अमीमिलत्-त ।
कुटादिरर्थासत्येके, तेन अमिलौत् ।

कृत्सु—मेलनीयम् । मेलनम्, मिलनम् । मेलकः । मेली ।
मेलिता । मिलितः । मेलितुम् । मेलितव्यम् । मिलित्वा ।
सम्मिल्य । मेल्यम् । मिलन् । मिलमानः । मेलिष्यन्-
थमाणः ।

(३८३) मिश्र (स्र) युतौ योजने च अदन्त-
चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मिश्रयति-ते । अमिमिश्रत्-त । कर्मणि—मिश्रते ।
अमिश्रि ।

कृत्सु—मिश्रणीयम् । मिश्रणम् । मिश्रः । मिश्रकः । मिश्री ।
मिश्रयिता । मिश्रितः । मिश्रणा । मिश्रयितुम् । मिश्रयि-
तव्यम् । मिश्रयित्वा । सम्मिश्र । मिश्रम् । मिश्रयन्-
माणः । मिश्रमाणः । मिश्रयिष्यन्-थमाणः । कर्मणि—
मिश्रिष्यमाणश्च ।

(३८४) मिष् स्पृङ्ग्याम् तुदादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मिषति । अमेषौत् । भावे—मिष्यते । अमेषि ।
णिचि—मेषयति-ते, अमीमिषत्-त ।

उत्—उन्मेषे (प्रकाशे) उन्मिषति । नि—निमेषे निमिषति ।
 सेवनार्थको भ्वादिभ्यु उदित् ह्या वेट्—मिषति ।
 अमेषीत् । पराभिभववेच्छयान्तु—मिषति । अमेषीत् ।
 मिमेष ।

कृत्—मेषणोयम् । मेषणम् । मेषः । मेषकः । मेषी ।
 मेषिता । मिषितः । मिष्टिः । मेषितुम् । मेषितव्यम् ।
 मेषित्वा । सम्मिथ । मेषम् । मिषन् । मेषिष्यन् ।

(३८५) मिह् सेवने भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—मेहति । अमिहत् । मेढा । मेह्यति । कर्मणि—
 मिह्यते । अमेहि । णिचि—मेहयति-ते, अभीमिहत्-त ।
 सनि—मिमिहति ।

कृत्—मेहनोयम् । मेहनम् । मेहः । मेहकः । मेही । मेढा ।
 मीढः । मीढिः । मेढुम् । मेढव्यम् । मेहन् । मिह्यमानः ।
 मेह्यन् ।

(३८६) मी हिंसायां दिवा० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मीयते । मीयेत । मीयताम् । अमीयत । मिस्ये ।
 अमिष्ट । मेष्यति । मेता । अमिष्यत । मेषीष्ट । कर्मणि—
 मीयते, अमायि । णिचि—माययति । सनि—मिह्यते ।
 यडि—मेमीयते ।

कृत्—मीनः । मीत्वा । मीतुम् ।

(३८७) मी हिंसायां क्रादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मीनाति, मीनौते । प्रमीणाति-ते । मीनौयात् ।
 मीनौत । मीनातु, मीनौताम् । अमीनात्, अमीनीत ।
 ममी, मिस्ये । अमाषीत्, अमास्त । माष्यति-ते । माता ।

मीयात्, मासोष्ट । णिचि—मापयति । अमीमपत् ।
सनि—मित्कति-ते ।

कृत्स्—मीतः । मीत्वा, प्रमीय । मातुम् । मातय्यः । मानीयः ।
मेयः । मीनन् । मिनती । मीनानः । मानम् ।

(३८८) मील् निमेषे भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—मीलति । अमीलीत् । णिचि—मीलयति । अमिः ।
मीलत्-त, अमीमिलत्-त ।

प्र—प्रमीलायाम् प्रमीलति । नि—निमीलने निमीलति । उत्—
उन्मीलने उन्मीलति ।

कृत्स्—मीलनीयम् । मीलनम् । मीलः । मीलकः । मिलिता ।
मीलितः । मीला, प्रमीला । मीलयितुम् । मिलितव्यम् ।
मीलित्वा । समील्य । मील्यम् । मीलन् । मीलथ्यन् ।

(३८९) मुच् मोचने तुदादि० मुचादि० उभ०
सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—मुञ्चति, मुञ्चतः, मुञ्चन्ति । मुञ्चते । मुञ्चेत्, मुञ्चेत ।
मुञ्चतु, मुञ्चताम् । अमुञ्चत्, अमुञ्चत । अमुचत्, अमुक्त ।
मुमोच । मुमोचिथ । मुमुचे । मोक्ता । मोक्तासि-से ।
मुचात्, मुचीष्ट । मोच्यति-ते । अमोच्यत्-त । कर्मणि—
मुचते । अमोच । णिचि—मोचयति-ते । अमूमुचत्-त ।
सनि—मुमुञ्चति-ते । यङि—मोमुचते ।

आ—परिधाने आमुञ्चति परिधत्ते । वि—त्यागे विमुञ्चति
त्यजति ।

भ्वादिस्तु दृशे शाक्ये आत्म० सक० सेट् ।—मोचते । अमोचिष्ट ।
इदिदप्यथमत्रार्थे मुञ्चते । चुरादिस्तु त्यागे उभ० सक०
सेट् ।—मोचयति-ते । अमूमुचत्-त ।

कृत्सु—मोचनीयम् । मोचनम् । मोकः, निर्माकः । मोचकः ।
 मोची । मोक्ता । मुक्तः । मुक्तिः । मोक्तुम् । मोक्तव्यः ।
 मुक्ता । विमुच्य । मोच्यः । मुञ्चन्-मानः । मुच्यमानः ।
 मोच्यन् माणः ।

(३६०) मुण्ड् खण्डने भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मुण्डति । मुमुण्ड । अमुण्डोत् । मुण्डिष्यति । णिचि—
 मुण्डयति ।

कृत्सु—मुण्डितः । मुण्डनम् । मुण्डित्वा ।

(३६१) मुट् हर्षे भ्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—मोदते । मोदत । मोदताम् । अमोदत ।
 अमोदिष्ट । मुमुदे । मोदितासे । मोदिषीष्ट । मोदिष्यते ।
 भावे—मुद्यते । अमोदि । णिचि—मोदयति-ते ।
 अमूमुदत्-त । सनि—मुमुदिषते, मुमोदिषते । यङि—
 मोमुद्यते ।

चुरादिसु सम्भार्जने उभ० सक० सेट् ।—मोदयति-ते ।
 अमूमुदत त ।

कृत्सु—मोदनौयम् । आमोदनम् । मोदनः । मोदकः ।
 मोदिता । मुदितः । क्लिप्—सुत्-द् । मोदितुम् । मोदि-
 तव्यम् । मोदित्वा । सम्मुद्य । मोद्यम् । मोदमानः ।
 मोदिष्यमाणः ।

(३६२) मुच्छ् मोहे हृद्यौ च भ्वादि० पर० अक०
 सेट् ।

कर्त्तरि—मूच्छति । अमूच्छीत् । भावे—मूच्छ्यते । णिचि—
 मूच्छयति-ते अमूमूच्छत्-त ।

सम्—समूर्च्छने (प्रतिविम्बने) समूर्च्छति—दर्पणे प्रति-
विम्बति ।

कृत्सु—मूर्च्छनौयम् । मूर्च्छनम् । मूर्च्छकः । मूर्च्छिता ।
मूर्च्छितः । भावादिकर्मणोस्तु—मूर्च्छितम्, मूर्त्तम् ।
मूर्त्तिः । मूर्च्छा । मूर्च्छितुम् । मूर्च्छितव्यम् । मूर्च्छित्वा ।
समूर्च्छ । मूर्च्छन् । मूर्च्छिष्यन् । क्तिप्—सूः ।

(३६३) मुष् लुण्ठने क्रादि० पर० द्विक० सेट् ।

कत्तरि—मुष्णाति, मुष्णीतः, मुष्णन्ति । मुष्णीयात् । मुष्णातु ।
मुष्णाण । अमुष्णात् । अमोष्णीत् । मुष्णाष । मुष्णिता ।
मुष्णात् । मुष्णिष्यति । कर्मणि—मुष्णते । अमोष्णि ।
णिचि—मोष्णयति ते । अमूमुष्णत्-त ।

श्वादिस्तु बधे पर० सक० सेट्—मोष्णति । अमोष्णीत् ।
दिवादिस्तु क्लेदने पर० सक० सेट्—मुष्णति । इरित्—
अमुष्णत-अमोष्णीत् । पुष्णादिरयमित्यन्धे ।

कृत्सु—मोष्णौयम् । मोष्णम् । मोष्णः । मोष्णकः । मोष्णी ।
मोष्णिता । मुष्णितः । मुष्णित् । क्तिप्—मुट्-ड् । मोष्णितुम् ।
मोष्णितव्यम् । मुष्णित्वा । समूष्ण । मुष्णन् । मुष्णमाणः ।
मोष्णिष्यन्-थमाणः ।

(३६४) मुह् विमोहने दिवा० पर० अक० सेट् ।

कत्तरि—मुह्यति । मुह्येत् । मुह्यतु । अमुह्यत् । अमुहत् ।
मुमोह । मुमोह्यथ, मुमोग्ध, मुमोढ । मुमुह्यथ, मुमुह्यत् ।
मुमोहिता, मुमोग्धा, मुमोढा । मुह्यात् । मुह्यिष्यति, मुह्यति ।
अमुह्यिष्यत्, अमुह्यत् । भावे—मुह्यते । अमुहि ।
णिचि—मोहयति-ते । अमूमुह्यत्-त । सनि—मुमुह्यि-
षति, मुमोह्यिषति, मुमुह्यति । यङि—मोमुह्यते ।

कृत्सु—मोहनोयम् । मोहनम् । मोहः । मोहकः । मोहो ।
मोहिता, मोग्धा, मोढा । मुग्धः, मूढः । मुग्धिः, मूढिः ।
मोहितम्, मोग्धम्, मोढम् । मोहितव्यम्, मोग्धव्यम्,
मोढव्यम् । मुहिला, मोहिला ; मुग्धा, मूढा । परिमुह्य ।
मोह्यम् । मुह्यन् । मोहिष्यन् मोह्यन् ।

(३९५) मृ मरणे तुदादि० अक० अनिट् स्ये
सेट्, लट् लिङ् लोट् लङ् लुङ्षु, आशीर्लिङि
च आत्म० अन्यत्र पर० ।

कर्त्तरि—म्रियते । म्रियेत । म्रियताम् । अम्रियत । अमृत ।
ममार, मम्रतुः । मम्रिय । मर्त्ता । अमारयत्, मर्त्ताभि ।
मृषीष्ट । मरिष्यति । भावे—म्रियते । अमारि । मम्रे ।
णिचि—मारयति-ते । अमौमरत्-त । सनि—सुमूर्षति ।
यङि—मेन्नीयते ।

कृत्सु—मरणोयम् । मरणम् । मारः । मारी । मर्त्ता । मृतः ।
मृतिः । मर्त्तुम् । मर्त्तव्यम् । मृत्वा । अपमृत्य ।
मार्यम् । म्रियमाणः । मरिष्यन् । णिचः,—मारकः ।
मारः । सनः,—सुमूर्षा-सुमूर्षुः । सुमूर्षमाणः ।

(३९६) मृग अन्वेषणे याचने च अदन्तचुरादि०
आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मृगयते । अममृगत । मृगयाचक्रो । मृगयिष्यति ।
कर्मणि—मृग्यते । अमृगि । अमृगयिषाताम्, अमृग-
षाताम् ।

दिवादिस्तु अन्वेषणे पर० सक० सेट् ।—मृग्यति । अमर्गीत् ।
कण्ठ्वादिप्रयत्नं, तेन मृग्यति इत्यादि ।

कृतसु—सृगणोधम् । सृगणम । सृगः । सृगकः । सृगयिता ।
 सृगितः । सृगणा । सृगयितुम् । सृगयितव्यम् । सृग-
 यित्वा । सम्भृग्य । सृग्यम् । सृगयमाणः । सृग्यमाणः ।
 सृगयिष्यमाणः । कर्मणि—सृगिष्यमाणश्च ।

(३६०) सृज् शोधने भूषणे च विकल्पचुरादि०

उभ० पक्षे अदादि० पर० सक० वेट् ।

कर्त्तरि—मार्ष्टि, सृष्टः, मर्जन्ति-सृजन्ति । मार्ष्टि, सृष्टः, सृष्ट ।
 मार्ष्टि, सृष्ट, सृष्टः । सृष्ट्यात् । मार्ष्टुः सृष्टाम् । सृष्टि,
 सृष्ट, सृष्ट । मार्जानि, मार्जाव, मार्जाम । अमार्ष्ट-ड्,
 असृष्टाम्, अमार्जन्-असृजन् । अमार्ष्ट-ड्, असृष्टम्,
 असृष्ट । अमार्जम् । अमार्जात्, अमार्जात्, अमार्ष्टि ।
 ममार्ज, ममार्जतुः, मसृजतुः । ममार्जिथ, मसृष्ट, ममार्ष्टि ।
 मार्जिता, मार्ष्टा, म्रष्टा । सृष्ट्यात् । मार्जिष्यति, म्रक्ष्यात्,
 मार्क्ष्यात् । पाणिनीयमते अस्य ऋदुपधत्वेन अम्, सुध्वोष-
 मते तन्न इति भेदः । कर्मणि—सृज्यते । अमार्जि ।
 णिचि—मार्जयति-ते । अमोसृजत्-त, अममार्जत्-त । सति
 —मिमार्जयति, मिसृष्टति । याङ्—मरीसृज्यते ।

कृतसु—मर्जनीयम् । मर्जनम् । मार्गः । मार्जकः । मार्जी ।
 सृष्टः । सृजा । मार्जितुम्-म्रष्टुम्-मार्ष्टुम् । मार्जितव्यम्-
 म्रष्टव्यम्-मार्ष्टव्यम् । सृष्ट्वा । सम्भृज्य । सृज्यम् । मार्जन्-
 सृजन् । सृज्यमाणः । मार्जिष्यन्-म्रक्ष्यन्-मार्क्ष्यन् ।
 मार्जिष्यमाणः-म्रक्ष्यमाणः-मार्क्ष्यमाणः ।

(३६८) सृद् क्षोदे क्रादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—सृद्धाति, सृद्धीतः, सृद्धन्ति । सृद्धीयात् । सृद्धातु ।

अमृद्गात् । अमर्दीत् । ममर्द । ममृदतुः । मर्दितासि ।
मर्दिष्यति । मर्दिता । अमर्दिष्यत् । मृद्यात् ।
कर्मणि—मृद्यते । अमर्दि । णिच्—मर्दयति-ते ।
अमौमृदत्-त, अममर्दत्-त । सनि—मिमर्दिषति । यङि—
मरौमृद्यते ।

कृत्सु—मर्दनीयम् । मर्दनम् । मर्दनः । मर्दकः । मर्दः ।
मर्दी । मर्दिता । मर्दितः । मर्दा । मर्दितुम् । मर्दित-
व्यम् । मृदित्वा । सम्मृद्य । मृद्यम् । मर्दन् । मृद्य-
मानः । मर्दिष्यन्-ष्यमाणः ।

(३६६) मृश् मर्शने प्रणिधाने च तुदा० पर० सक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—मृशति । अस्त्राक्षीत्, अमार्चीत्, अमृक्षत् । ममर्श ।
ममर्शिय । ममृशिव । मृशा, मर्शा । मृक्ष्यति, मर्क्ष्यति ।
कर्मणि—मृश्यते । अमर्श । णिच्—मर्शयति-ते ।
अमौमृशत्-त, अममर्शत्-त । सनि—मिमृक्षति ।
परा—परामर्शे (पूर्वोक्तस्य स्वरणे । न्यायमते व्याप्तिविशिष्टपक्ष-
वृत्तित्वज्ञाने) परामृशति । वि—विमर्शे (चिन्तने)
विमृशति । अभि—अभिमाने मर्दने पराभवने च—अभि-
मृशति ।

कृत्सु—मर्शनीयम् । मर्शनम् । मर्शः । मर्शकः । मर्शी ।
मृशा, मर्शा । मृष्टः । मृष्टिः । मृष्टम्, मर्ष्टुम् । मृष्टव्यम्,
मर्ष्टव्यम् । मृष्ट्वा । सम्मृश्य । मृश्यम् । मृशन् । मृश्य-
मानः । मृक्ष्यन्-माणः । मर्क्ष्यन्-माणः ।

परा—परामर्शः । वि—विमर्शः । अभि—अभिमर्शनम् ।

(४००) मृश् मर्शने गतौ च स्वादि० पर०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मर्शति । अमर्शात् इत्यादि । अन्यत्र तुदादिः
गणीयवत् । किन्तु बलादाविट् । शतरि—मर्शन् ।

(४०१) मृष् सहने चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मर्षयति-ते । अमौमृषत्-त । अममर्षत्-त । कर्मणि
—मर्षते । अमर्षि ।

(४०२) मृष् सहने भ्वादि० उभ० सेचने पर०

सक० सेट् ऊदित्-क्त्वा वेट् ।

कर्त्तरि—मर्षति-ते । अमर्षीत् । अमर्षिष्ट । कर्मणि—मृष्यते ।
अमर्षि । णिचि चुरादिगणीयवत् ।

(४०३) मृष् सहने विकल्पचुरादि० पक्षे दिवादि०

उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मृष्यति-ते । मर्षयति-ते । अमर्षीत् । अमर्षिष्ट ।
अन्यत् भ्वादिगणीयवत् ।

अदन्तचुरादिरपि क्षमायां, उभ० सक० सेट् ।—मृष्यति-ते ।
अमौमृषत्-त ।

कृत्स्न—मर्षणीयम् । मर्षणम् । मर्षः । मर्षकः मर्षी । मर्षिता ।
मर्षितुम् । मृष्टः । मृष्टिः । भौवादिकस्य देवादिकस्य च—
मर्षितव्यम् । मर्षित्वा, मृषित्वा । देवादिकस्य चौरादिकस्य
च—मर्षितः । मर्षित्वा । चौरादिकस्य—मर्षयिता । मर्षयि-
तुम् । मर्षयित्वा । सम्प्रार्थ इति भेदः । शतरि शानचि च
चौरादिकस्य—मर्षयन्-माणः । मर्षमाणः । मर्षयिष्यन्-

थ्यमाणः । दैवादिकस्य—मृथ्यन् । मृथ्यमाणः । मर्षिष्यन्-
थ्यमाणश्च । भौवादिकस्य—मर्षन् । मृथ्यमाणः । मर्षिष्यन्-
थ्यमाणः ।

(४०४) मोच् मोचने विकल्पचुरादि० उभ० पक्षे
भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—मोचयति-ते, मोचति । अमुमोचत्-त, अमोचोत् ।
कर्मणि—मोच्यते । अमोचि ।

कृत्स्न—मोचणीयम् । मोचणम् । मोचः । मोचकः । मोच-
यिता, मोचिता । मोचितः । मोचणा । मोचा । मोचयि-
तव्यम् । मोचितव्यम् । मोचयितुम् । मोचितुम् ।
मोचयित्वा, मोचित्वा । सम्मोच्य । मोच्यम् । मोचयन्-
माणः । मोचन् । मोच्यमाणः । मोचयिष्यन्-थ्यमाणः ।
मोचिष्यन्-थ्यमाणः । कर्मणि—मोचिष्यमाणश्च ।

(४०५) म्ना अभ्यासे भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—मनति, मनतः, मनन्ति । मनेत् । मनतु । अमनत् ।
अन्नासौत्, अन्नासिष्टाम्, अन्नासिषुः । मन्त्रौ । मन्त्रिथ,
मन्त्राय । म्नाता । म्नायात्, म्नेयात् । म्नास्यति ।
कर्मणि—म्नायते । अन्नायि । अन्नायिष्वाताम्, अन्ना-
साताम् । णिचि—म्नापयति-ते । अमीन्नापत्-त ।

कृत्स्न—म्नानीयम् । म्नानम् । आम्नायः । म्नायी । म्नायकः ।
म्नाता । अम्नातः । म्नातिः । म्नातुम् । म्नातव्यम् ।
म्नात्वा । संम्नाय । म्नेयम् । मनन् । म्नायमानः ।
म्नास्यन् । म्नास्यमानः । कर्मणि—म्नायिष्यमाणश्च ।

(४०६) स्तौ हर्षक्षये भ्वादि० पर० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—स्नायति । अस्नामीत् । स्नायात्, स्नेयात् । स्नान-
मित्यादिभेदः । अन्यत् स्नैवत् ।

(४०७) यज् दाने पूजने यागे (देवीहेश्यक-
हविस्त्यागे) सङ्कृतौ च भ्वादि० उभ० सक०
यजादि० अनिट् ।

कर्त्तरि—यजति-ते । यजेत्-त । यजतु-ताम् । अयजत्-त ।
अयाचौत्, अयष्ट ; अयाष्टाम्, अयक्षाताम् । इयाज,
ईजतुः । इयजिथ-इयष्ट । ईजिव । ईजे । यष्टासि-से ।
इज्यात् । यचौष्ट । यच्यति-ते । अयच्यत्-त । कर्मणि—
इज्यते । अयाजि । णिचि—याजयति-ते । अयौयजत्-
त । सनि—यियच्चति-ते । यडि—यायज्यते ।

कृत्स्—यजनौयम् । यजनम् । यागः । याजकः । याजौ । यष्टा ।
इष्टः । इष्टिः । क्यप्—इज्या । वनिप्—यज्वा । यष्टव्यम् ।
यष्टुम् । इष्ट्वा । सामिज्य । याज्यम् । यजन् । यजमानः ।
इज्यमानः । यच्यन्-माणः । सनः,—यियच्चन्-माणः ।
यियच्चुः । यडः + ऊक—यायजूकः ।

(४०८) यत् खेदे (ताडने) उपस्करणे च
चुरादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—यातयति । अयौयतत् । कर्मणि—यात्यते । अयाति ।
निर्—निर्यातने (प्रतिरूपकरणेन शोधने प्रत्यर्पणे च)
निर्यातयति-ते ।

कृत्स्—यातनीयम् । यातनम् । यातकः । यातयिता । क्तिन् ।

नास्ति, युच्—यातना । यातयितव्यम् । यातयितुम् ।
यातयित्वा । संयात्य । यातयन् । यातयमानः । यात्य-
मानः । यातयिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—यातिथ्यमाणश्च ।

(४०६) यत् यत्ने भ्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—यतते । यतत । यतताम् । अयतत । अयतिष्ट । येते ।
यतितासे । यतिषौष्ट । यतिष्यते । अयतिष्यत । भावे—
यत्यते । अयाति । णिचि—यातयति-ते । अयौयतत्-त ।

आ—वशीभवनं—आयतते ।

कृत्स्—यतनौयम् । यतनम् । यतिता । इदित् निष्ठायां
अनिट्—यत्तः, आयत्तः, प्रयत्तः । यत्तिः । यतितव्यम् ।
यतितुम् । यतित्वा । नङ्—यत्नः । आयत्य । यात्यम् ।
यतमानः । यतिथ्यमाणः । आं—आयत्तः । आयत्तिः ।

(४१०) यन्व सङ्कोचने विकल्पचुरादि० उभ०

पक्षे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—यन्वयति-ते । यन्वति । अययन्वत्-त । अयन्वीत् ।
कर्मणि—यन्व्रते । अयान्वि ।

कृत्स्—यन्वणौयम् । यन्वणम् । यन्वः । यन्वकः । यन्वयिता ।
यन्वितः । क्तिन् नास्ति, युच्—यन्वणा । यन्वयितव्यम् ।
यन्वयितुम् । यन्वयित्वा । संयन्व्र । यन्व्रम् । यन्वयन्-
माणः । यन्व्रमाणः । यन्वयिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—
यन्विथ्यमाणश्च ।

(४११) यम् उपरमे भ्वादि० पर० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—यच्छति । यच्छेत् । यच्छतु । अयच्छत् । अयंसोत्,
अयंसिष्टाम्, अयंसिषुः । ययाम, येमतुः । येमिथ-ययन्व,

येमिव । यन्ता । यन्तासि । यस्यात् । यंस्यति । अयंस्यत् ।
भावे—यस्यते । अयामि, अयामि । णिचि—यमयति-ते,
यामयति-ते । सनि—यियंसति । यङि—ययस्यते ।

आ—आयासे दीर्घाभवने आत्म० आयच्छते । दीर्घाकरणे तु
सकर्मकः पादमायच्छते । नि—नियमे (व्याप्तौ व्रतभेदे
च) नियच्छति । सम्—संयमने (बन्धने) संयच्छति
बध्नाति । उद्—उद्यमे आत्म० उद्यच्छते । उप—स्रौकरणे
(सुपञ्जमते विवाहे) आत्म० उपयच्छते ।

चुरादिस्तु परिवेषणे उभ० सक० सेट्, वा घटादि० ।—यम-
यति, यामयति, अयौयमत्-त । अययामत्-त ।

कृत्सु—यमनीयम् । यमनम् । यमः । यामः । यामकः । यमकः ।
यमी । यामौ । यन्ता । यतः । यतिः । यन्तव्यम् । यन्तुम् ।
ऊदित् क्त्वा वेट्—यमित्वा-यत्वा । संयस्य । यस्यः । यच्छन् ।
यस्यमानः । यंस्यन्-स्यमानः ।

आं—आयामः । नि—नियमः । सं—संयमः, संयतः । उत्—
उद्यमः, उद्यतः, उद्यतिः ।

(४१२) यस् यत्ने दिवादि० पर० अक० पक्षे भ्वादि०
सेट् ।

कर्त्तरि—यस्यति यसति, संयस्यति संयसति, प्रयस्यति, निर्य-
स्यति । इरित्—अयसत्, अयासौत्, अयसौत् । अयं
पुषादिरित्यन्ते । ययास, येसतुः । भावे—यस्यते । अयासि ।
णिचि—यासयति-ते । अयौयसत्-त ।

आ—आयासे—आयस्यति ।

कृत्सु—यसनौयम् । यसनम् । यासः, प्रयासः । प्रयासौ ।
आयासः । निर्यासः । यसिता । यस्तः । यस्तिः । यसि-

तव्यम् । यसितुम् । ऋदित् क्त्वा वेट्—यसित्वा, यस्त्वा ।
 प्रयस्य । यास्यम् । यस्यन् यसन् । संयस्यन्-संयसन् ।
 प्रयस्यन् । यसिष्यन् ।

(४१३) या गतौ अदा० पर० संक० अनिट् ।

क्वर्त्ति—याति । यायात् । यातु । अयात् । अयुः, अयान् ।
 अयासीत्, अयासिष्टाम्, अयासिषुः । यथौ, ययतुः ।
 यथिथ, ययाथ । यथिव । यातामि । यायात् । यास्यति ।
 याता । अयास्यत् । यायात् । कर्मणि—यायते । अयायि ।
 णिचि—यापयति-ते । अयौयपत्-त । सनि—यियासति ।
 यङि—यायायते ।

क्वत्सु—यानीयम् । यानम् । याथौ । याता । यातः । यातिः ।
 यातव्यम् । यातुम् । यात्वा । प्रयाथ । येयम् । यान् ।
 यायमानः । यास्यन्-स्यमानः । सनः,—यियासा । यियासुः ।
 यङ् + वरच्—यायावरः ।

(४१४) याच् प्रार्थने भ्वादि० उभ० द्विक० सेट् ।

क्वर्त्तिरि—याचति-ते । याचेत् त । याचतु-ताम् । अयाचत्-त ।
 अयाचीत्, अयाचिष्ट । ऋदित् चङि न ऋस्रः । अयाचि-
 ष्यत् । ययाच, यथोचे । यावितासि-से । याच्यात्,
 याचिषीष्ट । याचिष्यति-ते । कर्मणि—याच्यते । अयाचि ।
 णिचि—याचयति-ते । अययाचत्-त । सनि—यियाचि-
 षति-ते । यङि—यायाच्यते ।

क्वत्सु—याचनीयम् । याचनम् । याचकः । याची । याचिता ।
 याचितः । याचितव्यम् । याचितुम् । याचित्वा । नञ्—
 याञ्जा । उपयाच्य । याच्यम् । याचन्-मानः । याच्यमानः ।

याचयिष्यन्-ष्यमाणः । द्वित् + अश्नु—याचशुः । द्वित्—
याचितम् ।

(४१५) यु मिश्रणेऽमिश्रणे च अदा० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—यौति, युतः, युवन्ति । युयात् । यौतु । अयौत् ॥
अयावौत् । युयाव, युयुवतुः । युयुविथ । यवितासि ॥
यूयात् । यविष्यति । कर्मणि—यूयते । अयावि । णिचि—
यावयति-ते । सनि—यियविषति, युटूषति । णिचः सनि—
यियावविषति-ते । यडि—योययते ।

क्रादिस्तु बभ्भे सक० उभ० अनिट् ।—युनाति । युनीते ।
अयौषीत् । अयोष्ट ।

चुरादिस्तु निन्दने आत्म० सक० सेट् ।—यावयते । अयौषवत ।
कृतसु—यवनीयम् । यवनम् । यवः । यविता । युतः । युतिः ।
यवितव्यम् । यवितुम् । युत्वा । संयुत्य । यव्यम् । याव्यम् ।
युवन् । यूयमानः । यविष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—याविष्य-
माणश्च ।

(४१६) युज् समाधौ द्विवा० आत्म० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—युज्यते । युज्येत । युज्यताम् । अयुज्यत । अयुक्त ।
युयुजे । योक्तासे । युचीष्ट । योच्यते । भावे—युज्यते ।
अयोजि । णिचि—योजयति-ते । अयूयुजत्-त ।

कृत्सु—योजनीयम् । योजनम् । योगः । योजकः । विणुन्—
योगी । योक्ता । युक्तः । युक्तिः । योक्तव्यम् । योक्तुम् ।
संयुज्य । योज्यम् । योग्यः । युज्यमानः । योच्यमाणः ।

(४१७) युज् युतौ रुधादि० उभ० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—युनाक्ति, युङ्क्तः, युज्जन्ति । युनाक्ति, युङ्क्थः ।

युनक्ति. युञ्जुः । युङ्क्ते, युञ्जाते, युञ्जते । युञ्ज्यात्,
युञ्ज्नीत । युनक्तु, युङ्क्ताम् । अयुनक्-ग्, अयुङ्क्त । इरित्
—अयुजत् अयोञ्चीत् । अयुक्त । युयोज, युयुजे । यीच्यति-
ते । अयोच्यत्-त । युज्यात्, युञ्चीष्ट । कर्मणि—युज्यते ।
अयोजि । सनि—युयुञ्चति-ते । यङि—योयुज्यते ।

उद्—उद्योगे सक०—उद्युङ्क्ते । प्र—प्रयोगे सक० आत्म०
प्रयुङ्क्ते । अनु—प्रश्ने सक० आत्म० अनुयुङ्क्ते । अभि—
अभियोगे सक० आत्म० अभियुङ्क्ते । उप—भोजने सक०
सम्बन्धभेदे अक० आत्म० उपकारार्थे उपयुङ्क्ते भुङ्क्त
उपकरोति वा । नि—नियोगे सक० आत्म० नियुङ्क्ते ।

कृत्स्नु—देवादिकवत् अतरि—युञ्जन्, युञ्जान इति भेदः ।

उत्—उद्योगः । उद्युक्तः । प्र—प्रयोगः । प्रयुक्तः । अनु—
अनुयोगः । अनुयुक्तः । अभि—अभियोगः । अभियुक्तः ।
उप—उपयोगः । नि—नियोगः ।

(४१८) युज् निन्दायां बन्धने च चुरादि० उभ०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—योजयति-ते । योजयेत् त । योजयतु-ताम् । अयोजयत्-
त । योजयाञ्चकार चक्रे । अयूयुजत् त । योजयिष्यति-ते ।
कृत्स्नु—योजयितव्यः । योजयितः । योजयिता । योजयित्वा ।
योजना । योजयितुम् ।

(४१९) युध् योधने दिवादि० आत्म० अक० अनिट् ।
कर्त्तरि—युध्यते । युध्येत । युध्यताम् । अयुध्यत । अयुद्ध ।
अयुत्सातःम् । युयुधे, युयुधाते, युयुधिरि । योद्धा । योद्धासे ।
युद्धीष्ट । योध्यत । अयोध्यत । कर्मणि—युध्यत ।

अयोधि । णिचि—योधयति-ते । अयूयुधत्-त । सनि—
ययुत्सते । यङि—योयुध्यते ।

कृत्सु—योधनीयम् । योधनम् । योधो । योद्वा । युद्धः ।
युद्धिः । योद्धव्यम् । योद्धुम् । युद्ध्वा । संयुध्य । योध्यः ।
युध्यमानः । योत्स्यमानः । सनः + उ—युयुत्सुः ।

(४२०) रच् पालने भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—रक्षति, प्रनिरक्षति । रक्षेत् । रक्षतु । अरक्षत् ।
अरक्षीत्, अरक्षिष्टाम्, अरक्षिषुः । ररक्ष । रक्षिता ।
रक्ष्यात् । रक्षिष्यति । अरक्षिष्यत् । कर्मणि—रक्ष्यते ।
अरक्षि । णिचि—रक्षयति-ते । अररक्षत्-त । सनि—
रिरक्षिषति । यङि—रारक्ष्यते ।

कृत्सु—रक्षणीयम् । रक्षणम् । रक्षः । रक्षकः । रक्षी । रक्षिता ।
रक्षितः । रक्षा । रक्षितव्यम् । रक्षितुम् । रक्षित्वा । संरक्ष्य ।
रक्ष्यम् । रक्षन् । रक्ष्यमाणः । रक्षिष्यन्-थ्यमाणः ।

(४२१) रच विधाने अदन्तचुरादि० उभ०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—रचयति-ते । रचयेत्-त । रचयतु-ताम् । अरचयत्-त ।
अररचत्-त । रचयाञ्चकार-चक्रे-आस-बभूव । रचयितासि-
से । रचयिता । रचयिष्यति-ते । अरचयिष्यत्-त । रच्यात्,
रचयिषीष्ट । कर्मणि—रच्यते । अरचि । सनि—रिरचयि-
षति-ते । यङि—रारच्यते ।

कृत्सु—रचनीयम् । रचनम् । रचकः । रचयिता । रचितः ।
रचना । रचयितुम् । रचयित्वा । विरचय्य, विरच्य ।
रच्यम् । रचयन्-मानः । रच्यमानः । रचयिष्यन्-थ्यमाणः ।

(४२२) रध् हिंसायां पाक्षे च दिवा० पर०
सक० वेट् ।

कृत्तरि—रध्यति । रध्येत् । रध्यतु । अरध्यत् । लृटित्—अरधत् ।
इडित्—अरन्धत् । ररन्ध, रेधतुः, -ररन्धतुः । ररन्धिय-ररद्ध ।
ररन्धिव रेध्व । रधितामि-रद्धामि । रत्यति । कर्मणि—
रध्यते । अरन्धि । णिचि—रन्धयति-ते । अररन्धत्-त ।
कृतसु—रन्धनीयम् । रन्धनम् । रन्धः । रन्धकः । रधिता,
रद्धा । रद्धः । रधितव्यम्, रद्धव्यम् । रधितुम्, रद्धम् ।
ऊटित क्त्वा वेट्—रधिता, रद्धा । संरध्य । रध्यन् ।
रधिष्यन्-ष्यमाणः । रत्यन्-त्यमानः ।

(४२३) रन्ज् रञ्जने (वर्णान्तरसम्पादने) सक०
प्रीतौ अक० दिवादि० उभ० अनिट् ।

कृत्तरि—रज्यति-ते । रज्येत्-त । रज्यतु-ताम् । अरज्यत्-त ।
अराङ्गीत् । अरङ्क्त । ररञ्ज । ररञ्जिय-ररङ्ज्य, ररञ्जिव-
ररजिव । ररञ्जे-ररजे । रङ्क्तामि-से । रज्यात् । रङ्गीष्ट ।
रज्याः । रङ्गीष्टा । रङ्ज्यति-ते । अरङ्ज्यत्-त । भावे
कर्मणि च—रज्यते । अरञ्जि । णिचि—रञ्जयति-ते ।
घटादि० रजयतीति भेदः । अररञ्जत्-त, अरिरजत्-त ।
सनि—रिरञ्जति ते । यङि—रारज्यते ।
उप—ग्रहणे ग्रासे च—उपरज्यति । अनु—प्रीतौ अनुरज्यति
प्रीणाति । वि—विरागे विरज्यति ।
कृतसु—रञ्जनीयम् । रञ्जनम् । रङ्जः । रञ्जकः । रङ्क्ता । रक्तः ।
रक्तिः । रङ्क्तव्यम् । रङ्क्तुम् । रक्ता । उपरज्य । रज्यम् ।
रज्यन् । रज्यमानः । रङ्ज्यन् । रङ्ज्यमाणः ।

उप—उपरागः । अनु—अनुरक्तः, अनुरागः । वि—विरक्तः,
विरागः ।

(४२४) रन्ज् रागे सक० आसक्तौ अक० भ्वादि०
उभ० अनिट् ।

कर्त्तरि—रजति, रजते । रजेत्-त । रजतु ताम । अरजत्-त ।
अगाङ्गोत् । अरङ्क्त । णिचि—रजयति-ते । रजयति—
दृणदानेन मृगान् रमयतीत्यर्थः । अन्यत्र रञ्जयति ।

(४२५) रभ् आरम्भे सक० औत्सुक्ये च अक०
भ्वादि० आत्म० अनिट् ।

कर्त्तरि—रभते, (प्रायेणायमापूर्वकः) आरभते । रभेत ।
रभताम् । अरभत । अरब्ध । रभे, आरभे । रब्धासि ।
रप्सोष्ट । रप्सते । भावे कर्मणि च—आरभ्यते, आरम्भ ।
णिचि—रभयति ते । अररभत्-त । सनि—आरिष्यते ।
यङि—रारभ्यते ।

शब्दे तु भ्वादि० आत्म० अक० सेट् इदित् । रभते । अरम्भिष्ट ।
कान्तु—रम्भणीयम् । रम्भणम् । आरम्भः । रम्भौ, आरम्भौ ।
रब्धा । रब्ध । रब्धिः । रब्धुम् । रब्धव्यम् । रब्धा । आरभ्य ।
-आरम्भ्यः । रभमाणः । रभ्यमाणः । रप्समानः ।

(४२६) रम् क्रीडायां भ्वादि० आत्म० अक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—रमते । रमेत । रमताम् । अरमत । अरंस्तु, अरंस्थाः,
अरंसि । रमे । रन्तासि । रंसीष्ट । रंस्यते । भावे—रम्यते ।
अराम । णिचि—रमयति । अरौरमत्-त । सनि—
रिरंसते । यङि—रंरम्यते ।

उप—निवृत्तौ नाशि कर्मत्यागि च । वा पर० उपरमति ते ।

वि—विश्रामे वा पर० विरमति-ते । उप + आ—निवृत्तौ

प्रत्यागतौ च, उपारमते । सुपङ्गमते तु—नित्यं परस्मैपदम्,

केवलमुपोपसर्गादकर्मकाद्वा परस्मैपदम् ।

कृतसु—रमणीयम् । रमणम् । ज्वलादि० णः,—रमः, रामः ।

घञ् च रामः । रामकः । रामौ । रन्ता । रतः । रतिः ।

रन्तव्यम् । रन्तुम् । क्त्वा-वेट्—रमित्वा, रत्वा । उपरम्य,

उपरत्य । रम्यः । रममाणः । रंस्यमानः ।

उप—उपरतः, उपरतिः । वि—विरामः, विरतः, विरतिः ।

उप + आ—उपारतः ।

(४२७) रस् शब्दे भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—रसति । रसेत् । रसतु । अरसत् । अरासौत्, अरसौत् ।

ररास, रसतुः । रसितासि । रस्यात् । रसिष्यति । भावे—

रस्यते । अरासि । णिचि—रासयति ते । अरौरसत्-त ।

कृतसु—रसनौयम् । रसनम् । रासः । रासकः । रासौ । रसिता ।

रसितः । रस्तिः । रसितव्यम् । रसितुम् । रसित्वा । संरस्य ।

रास्यम् । रसन् । रसिष्यन् ।

(४२८) रस आस्त्रादे अदन्तचुरादि० उभ०

सक० सेट् ।

कर्त्तरि—रसयति-ते । रसयेत्-त । रसयतु-ताम् । अरसयत्-त ।

अररसत्-त । रसयाम्-वभूव-आस चकार-चक्रे । रसयि-

तासि-से । कर्मणि—रस्यते । अरसि ।

कृतसु—रसनौयम् । रसनम् । रसः । रसौ । रसकः । रसयिता ।

रसितः । रसना । रसयितव्यम् । रसायतुम् । रसयित्वा ।

संरख् । रखम् । रखयन् मानः । रखमानः । रखयिष्यन्-
ष्यमाणः ।

(४२६) रह् त्यागे अदन्तचुरादि० उभ० सक०
सेट् ।

कर्त्तरि—रहयति-ते । रहयेत्-त । रहयतु-ताम् । अरहयेत्-त ।
अरहरहत्-त । कर्मणि—रह्यते । अरह्ति ।

भ्वादिस्तु त्यागे पर० सक० सेट्—रहति । अरह्यीत् ।
गत्यर्थस्तु इदित्—रंहति । अरंह्यीत् ।

झट्सु—रहणोयम् । रहणम् । रहः । रहकः । असि—रहः ।
रहयिता । रहितः । रहणा । रहयितव्यम् । रहयि-
तुम् । रहयित्वा । विरह्य्य, विरह्य । रह्यः । रहयन्-
माणः । रह्यमाणः । रहयिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि
रह्यिष्यमाणश्च ।

(४३०) राज् दीप्तौ भ्वादि० उभ० अक० सेट्
फणादिः ।

कर्त्तरि—राजति-ते । राजेत-त । राजतु-ताम् । अराजत्-त ।
अराजीत्, अराजिष्ट । रराज. रेजत्, रराजतुः । रेजे,
रराजे । राजितासि-से । राज्यात्, राजिषीष्ट । राजिष्यति-ते ।
भावे—राज्यते । अराजि । णिच्—राजयति-ते । अर-
राजत्-त । ऋदित् । चङि न ङस्वः । सनि—रिराजि-
षति-ते । यङि—राराज्यते ।

निर्-राज्-णिच्—निर्मञ्छनं आरतिः, तस्मिन्नर्थे नौराजयति ।

ऊस्सु—राजनीयम् । राजनम् । राजः । राजकः । राजी ।
राजिता । राजितः । राजा । क्विप्—राट्-ङ् । राजि-

तव्यम् । राजितुम् । राजित्वा । विराज्य । राज्यम् ।
राजन्-मानः । राजिष्यन्-थमाणः । नि-निराजना ।

(४३१) राध् सिद्धौ अक० शुभाशुभविषयप्रश्ने,
निष्पादने, पाक्षे च सक० दिवा० स्वादिश्च पर०
अनिट् फणादिः ।

कर्त्तरि—राध्यति, राध्नीति । राध्येत्, राधुयात् । राध्यतु,
राध्नीतु । अराध्यत्, अराध्नीत् । अराक्षीत् । रराध, रेधतुः,
रराधतुः । राडा । राध्यत् । राध्यति । भावे—राध्यते ।
अराधि । णिच्—राधयति ते । सनि—आरिराक्षति,
रिक्तति । यङि—वाराध्यते ।

आ—सेवने सक० आराध्यति । अप—अपराधे अपराध्यति ।

कृतसु—राधनीयम् । राधन्म् । राधकः । राधौ । राद्धा । राद्धः ।
राद्धि । राद्धव्यम् । राद्धुम् । राद्धा । अपराध्य । राध्यम् ।
राध्यन् । राध्यन् । आं—आराधनीयम् । णिच् + युच्—
आराधना । अप—अपराधः ।

(४३२) रिच् विरेचने रुधादि० उभ० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—रिणक्ति, रिङ्क्ते, रिञ्चन्ति । रिणक्ति, रिङ्क्थः ।
रिणक्तिम्, रिञ्चुः । रिङ्क्ते इत्यादि च । रिञ्चयात् । रिणक्तु,
रिङ्क्ताम्, रिञ्चन्तु । रिङ्ग्धि । रिणचानि । रिङ्क्ताम् ।
अरिणक्त्, अरिङ्क्ताम्, अरिञ्चन् । इरित्—अरिचत्,
अरिचीत् । अरिक्त । रिरिच । रिक्तासि-से । रिच्यात् ।
रिच्यति-ते । भावे—रिच्यते । अरिचि । णिच्—रेचयति,
ते । अरीरिचत्-त ।

वैकल्पिकचुरादिस्तु उभ० पक्षे भ्वादि० सम्पर्के, वियोगार्थे वा

पर० सक० सेट् । रेचयति ते, रेचति । अरौरिचत्-त ।
अरेचीत् ।

अति—अतिशये (अतिक्रमे) सकर्मकः,—अतिरिणक्ति । वि +
अति—व्यतिक्रमे (विपरीतकरणे) व्यतिरिणक्ति ।

कृतसु—रेचनीयम् । रेचनम् । रेकः । रेचकः । रेचो । रेक्ता ।
रिक्तः । रिक्तिः । रेक्तथ्यम् । रेक्तुम् । रिक्ता । अतिरिच्य ।
रेक्यम् । रिच्यन् । रेच्यन् ।

अति—अतिरिच्यमानः । अतिरिक्तः । अतिरेकः । वि + अति—
व्यतिरेकः । व्यतिरिक्तः । व्यतिरिच्यमानः ।

(४३३) रु ध्वनौ अदादि० पर० अक० सेट् ।

कत्तरि—रौति, रवीति ; रुवीतः, (मुग्धबोधादिमते) रुवः,
रुवन्ति । रौषि-रवोषि, (रुथः) रुवीथः, (रुथ) रुवीथ ।
रौमि-रवीमि, रुवीवः (रुवः) । रुवीयात् (रुयात्) ।
रोतु रवीतु, रुवीताम् (रुताम्), रुवन्तु । अरौत्-अरवीत्,
अरुवीताम् । (अरुताम्) अरुवन् । अरौः, -अरवौः ।
अरावौत्-अरौषीत् । रुराव । रुरविथ । रुरुविव ।
रविता-रोता । रुयात् । राविष्यति-रोष्यति । भावे—
रुयते । अरावि । णिचि—रावयति-ते । अरौरवत्-त ।
सनि—रुह्यति । यङि—रोरुयते ।

श्वादिस्तु बध्ने गतौ च आत्म० सक० अनिट् ।—रवते । अरोष्ट ।
रुराविषे ।

कृतसु—रंवणीयम् । रवणम् । रवः । आरावः, विरावः, संरावः ।
रावकः । रावी । रविता, रोता । रुतः । रुतिः । रवितव्यम्,
रोतव्यम् । रवितुम्, रोतुम् । रुत्वा । आरुत्वा । रव्यम् ।

राव्यम् । क्तिप्—रुत् । रुवन् । रविष्यन्-रोष्यन् । यङ्, —
रोह्यमाणः ।

(४३४) रुच् प्रीतौ प्रकाशे च भ्वादि० आत्म०
अक० सेट् ।

कर्त्तरि—रोचते । रोचेत । रोचताम् । अरोचत । लुङि उभ०—
अरुचत, अरोचिष्ट । रुचे । रोचितासे । रोविष्यते ।
भावे—रुच्यते । अरोचि । णिचि—रोचयति-ते । अरुचत्-
त । सनि—रुचिषते, रुचिषते । याङि (पौनःपुन्ये)
रोरुच्यते । अस्य भृशार्थं यङ् नास्ति ।

कृतसु—राचनीयम् । रोचनम् । रोचः । रोचकः । रोची ।
रोचिता । रुचितः । भावादिकर्मणोस्तु—रुचितम्-
रोचितम् । रुक्तः । रोचितव्यम् । रोचितुम् । रोचित्वा,
रुचित्वा । संरुच्य । रोच्यम् । रोचमानः । रोचिष्यमाणः ।

(४३५) रुज् भङ्गे सक० रोगे च अक० तुदादि०
पर० अनिट् ।

कर्त्तरि—रुजति । रुजेत् । रुजताम् । अरुजत् । अरौच्चीत् ।
रुरोज । रुरोजिथ । रुरुजिव । रोज्जा । रोच्चाति ।
भावे—रुज्यते । अरोजि । णिचि—रोजयति-ते ।
अरुजत्-त ।

सुरादिस्तु हिंसायाम् उभ० सक० सेट् । रोजयति-ते । अरु-
रुजत्-त ।

कृतसु—रोजनीयम् । रोजनम् । रोगः । घिणुन्—रोगी ।
रोक्ता । रुग्णः । क्तिन् नास्ति, अ—रुजा । रोज्जव्यम् ।
रोक्त्वम् । रुक्त्वा । संरुज्य । रोग्यम् । रुजन् । रोच्चन् ।

(४३६) रुद् रोदने अदादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—रोदति, रुदितः, रुदन्ति । रोदिषि, रुदिथः, रुदिथ ।
 रोदिमि, रुदिवः, रुदिमः । रुद्यात् । रोदितु, रुदिताम्,
 रुदन्तु । रुदिहि । रोदानि । अरुदिताम्, अरुदन् ।
 अरोदौः, अरोदः । अरुदत्-प्ररोदौत् । अरोदीः-अरुदः ।
 रुरोद । रुरोदिथ । रुरुदिव । रोदिता । रुद्यात् ।
 रोदिष्यति । भावे—रुद्यते । अरोदि । णिचि—रोदयति-
 ते । अरुरुदत्-त । सनि—रुरुदिषति । यङि—रोरुद्यते ।
 छत्सु—रोदनीयम् । रोदनम् । रोदः । रोदकः । रोदौ ।
 रोदिता । रुदितः । रुत्तिः । रोदितव्यम् । रोदितुम् ।
 रुदित्वा । विरुद्य । रोद्यम् । रुदन् । रोदिष्यन् । सनः,—
 रुरुदिषा । रुरुदिषन् । यङः,—रोरुद्यमानः ।

(४३७) रुध् आवरणे रुधा० उभ० द्विक० अनिट् ।

कर्त्तरि—रुणद्धि, रुन्धः, रुन्धन्ति । रुणद्धि, रुन्ध, रुन्ध ।
 रुणद्धि । रुन्ध । रुन्धे । रुन्ध्यात्, रुन्धीत । रुणद्धु, रुन्धाम,
 रुन्धन्तु । रुन्धि । रुन्धाम् । अरुणत्-दु, अरुन्धाम्, अरुन्धन् ।
 अरुणत्, अरुणः । अरुन्ध । अरुधत्, अरुधौत्, अरुद्ध ।
 रुराध । रुरोधिथ । रुरुधिव । रुरुधे । रोडासि-से । रुध्यात् ।
 रुन्धौष्ट । रोत्स्यति-ते । कर्मणि—रुध्यते, अरोधि । णिचि—
 रोधयति-ते । अरुरुधत्-त । सनि—रुरुत्सति-ते । यङि—
 रोरुध्यते ।

दिवादिस्तु कामे आत्म० सक० अनिट् । प्रायेणानुपूर्वः ।—
 अनुरुध्यते । अन्व रुद्ध ।

नि—निरोधे सक० प्रलये अक० निरुणद्धि । प्रति—प्रतिरोधे-

प्रतिरुणद्धि । उप—उपरोधे, उपरुणद्धि । अनु—अनुरोधे,
अनुरुणद्धि । वि—विरोधे, विरुणद्धि ।

कृतसु—रोधनीयम् । रोधनम् । रोधः । रोधकः । रोधी । रोद्धा ।
रुद्धः । रुद्धिः । रोद्धव्यम् । रोद्धुम् । रुद्ध्वा । संरुध्य । रोध्यम् ।
रुन्ध्यन् । रुन्धानः । रुध्यमानः । रोत्स्यन्-त्स्यमानः ।

अति—प्रतिरुद्धः । प्रतिरोधः । उप—उपरुद्धः । उपरोधः ।
अनु—अनुरुद्धः । अनुरोधः । वि—विरुद्धः । विरोधः ।
अव—अवरुद्धः । अवरोधः ।

(४३८) रुह् उद्भवे अक० रोहणे सक० भ्वादि०
पर० अनिट् ।

कर्त्तार—रोहति । रोहेत् । रोहतु । अरोहत् । अरुहत् ।
रुरोह । रुरोहिय । रुरोहिव । रोढा । रुह्यात् । रोह्यति ।
कर्मणि—रुह्यते । अरोह । णिचि—रोपयति-ते, रोहयति-
ते । अरुरूपत्-त, अरुरुहत्-त । सानि—रुरुहति ।
याङि—रोरुह्यते ।

आ—आरोहे । आरोहति । अव—अवरोहे (ऊर्द्धस्थाना-
दधोगमने) अवरोहति । वि—उन्मलीभवने विरोहति
(उच्छिद्यते) ।

कृतसु—रोहणायम् । रोहणम् । रोहः । रोही । रोढा । रुद्धः ।
रुद्धिः । रोद्धव्यम् । रोद्धुम् । रुद्ध्वा । आरुह्य । रोह्यम् ।
रोहन् । रुह्यमाणः । रोह्यन्-माणः । ज्वलादि०—रोहः,
रुहः । आं—आरोहः । अव—अवरोहः ।

(४३९) रूप रूपक्रियायां विचारणे च अदन्त-
चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—रूपयति-ते । रूपयाञ्कार चक्रे । अरुरूपत्-त ।

रूपयिष्यति-ते । कर्मणि—रूप्यते । सनि—रूपयिषति ।
निं—(प्रमाणोपन्यासेन स्वरूपादिकथने)—निरूपयति । अनु
—अनुकरणे, अनुरूपयति-ते ।

विकल्पचुरादिवत् पक्षे रूपति [इत्याद्यपि भवति । अयं
विमोहनेऽर्थे ऋसोपधोऽपि दिवादिः ।—रूप्यति । कुरोप ।
करोपिथ, करुपथुः । अरोपीत्, अरुपत् ।

कृतसु—रूपयितुम् । रूपयित्वा । भ्वादिपक्षे—रूपित्वा ।
निरूप्य ।

(४४०) लच् दर्शने अङ्गने च चुरादि० उभ०
सक० आलोचने आत्म० सेट् ।

कर्त्तरि—लक्षयति-ते । अललक्षत्-त । लक्षयाञ्कार-चक्रे ।
लक्षयितार्सि से । लक्षयिष्यति-ते । कर्मणि—लक्ष्यते ।
अलक्ष । सनि—लिलक्षयिषति ।

कृतसु—लक्षणायम् । लक्षणम् । विलक्षणम् । लक्षः । लक्षकः ।
लक्षी । लक्षयिता । लक्षितः । लक्षणा । लक्षयितव्यम् ।
लक्षयितुम् । लक्षयित्वा । संलक्ष्यः । लक्ष्यम् । लक्ष्योः ।
लक्षयन्-माणः । लक्ष्यमाणः । लक्षयिष्यन्-ष्यमाणः ।
कर्मणि—लक्षिष्यमाणश्च ।

उप—उपलक्षणे (स्वस्य स्वान्यस्य च लक्षणया बोधने) उप-
लक्षयति । वि—विलक्षणे (विशेषधर्मेण ज्ञापने) विल-
क्षयति ।

(४४१) लधि अभोजने अक० अतिक्रमे गतौ
च सक० भ्वादि० आत्म० सेट् ।

कर्त्तरि—लङ्घते । अलङ्घिष्ट । लङ्घे । कर्मणि भावे च—

लङ्घते । अलङ्घि । णिचि—लङ्घयति-ते । अललङ्घत्-त ।
शोषणे पर० ।—लङ्घति । अलङ्घीत् ।

प्रकाशे चुरादि० उभ० सक० सेट् इदित् ।—लङ्घयति-ते ।
अललङ्घत्-त । आस्त्रादने अनिदित् ।—लाघयति ते ।
अलीलघत्-त ।

कृत्सु—लङ्घनीयम् । लङ्घनम् । लङ्घः । लङ्घकः । लङ्घी ।
लङ्घिता । लङ्घितः । लङ्घा । लङ्घितव्यम् । लङ्घितुम् ।
लङ्घित्वा । विलङ्घ्य । लङ्घ्यम् । लङ्घमानः । लङ्घ्यमानः ।
लङ्घिष्यन्-ष्यमाणः ।

(४४२) लप् भाषणे भ्वादि० पर० द्विक० सेट् ।

कर्त्तरि—लपति । आलपति । अलापीत्, अलपीत् । ललाप,
लेपतुः । कर्मणि—लप्यते । अलापि । णिचि—लपयति-ते,
अलीलपत्-त । सनि—लिलपिषति । यङि—लालप्यते ।

वि—विलापे (परिश्रवने) विलपति । प्र—प्रलापे (अनर्थक-
वाक्यप्रयोगे) प्रलपति । सम्—संलापे (मिथोभाषणे)
संलपति । अनु—(सुहुभाषणे) अनुलपति । अप-
—अप्रलापे (अन्यथास्थितस्य वस्तुनोऽन्यथात्वप्रतिपादने)
अपलपति ।

कृत्सु—लपनीयम् । लपनम् । लापः । लापकः । लापी ।
लपिता । लपितः । लपिः । लपितव्यम् । लपितुम् ।
लपित्वा । विलप्य । लाप्यम् । लपन् । लप्यमानः । लपि-
ष्यन्-ष्यमाणः ।

वि—विलापः । विलपितम् । वि + प्र—विप्रलापः (विरोधोक्तिः) ।
प्र—प्रलापः । प्रलपितम् । सं—संलापः । अनु—अनुलापः ।
अप—अप्रलापः ।

(४४३) लवि आलम्बने सक० भंशने शब्दे च
अक० भ्वादि० आत्म० सेट् ।

कर्त्तरि—लम्बते । अलम्बिष्ट । ललम्बे । लम्बिता । कर्मणि—
लम्बयते । अलम्बि । णिचि—लम्बयति-ते । अललम्बत्-
त । सनि—लिलम्बिषते ।

अव—अधोगमने अक० अवलम्बने (आश्रयकरणे) च सक०
अव—अवलम्बते । वि—विलम्बकरणे, विलम्बते । आ
आलम्बने, आलम्बते ।

ल्लत्सु—लम्बनीयम् । लम्बनम् । लम्बः । लम्बकः । लम्बो ।
लम्बिता । लम्बितः । लम्बा । लम्बितव्यम् । लम्बितुम्
लम्बित्वा । अवलम्बय । अवलम्बः । अवलम्बनम् । विलम्बः ।
आलम्बनम् । विलम्बितम् ।

(४४४) लभ् प्राप्तौ भ्वादि० आत्म० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—लभते । लभत । लभताम् । अलभत । अलब्ध,
अलब्धाः, अलप्सि । लेभे । लेभिरं । लेभिषे । लेभे । लब्धा ।
लब्धासे । लप्सते । लप्सीष्ट । कर्मणि—लभ्यते । अलाभि,
अलम्भि । प्रालम्भि । णिचि—लम्भयति-ते, अललम्भत्-त ।
सनि—लिप्सते । यङि—लालभ्यते ।

आ—आलभने (स्पृशने घातने च) आलभते । वि+प्र—विप्र-
लम्भे (विसंवादे) विप्रलभते । उप+आ—उपालम्भे
(निन्दापूर्वकदृष्टीकौ)—उपालभते ।

ल्लत्सु—लभनीयम् । लभनम् । लाभः । आलम्भः । आलम्भयः ।
विप्रलम्भः । विप्रलम्बः । उपालम्भः । उपालम्बः । लाभो ।
लब्धा । लब्धम् । लब्धव्यम् । लाब्धः । क्लिप्त—लब्धिमः ।
लब्ध्वा । आलम्भ्य । लम्भ्यम् । आलम्भ्यः । दुर्लभः । सुलभः ।

लभमानः । लभ्यमानः, लप्स्यमानः । षित्—लभा । सन्
—लिप्सा, लिप्सुः ।

(४४५) लष् ड्रच्छायां वा दिवादि० पक्षे भ्वादि०
उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—लष्यति-ते, लषति-ते । अलाषीत्, अलषीत् ।
अलषिष्ट । ललाष, लेषतुः । लेषे । लषिष्यति-ते । कर्मणि
—लष्यते । अलाषि । णिचि—लाषयति-ते । अलौलषत्-त ।
सनि—लिलषिषति-ते । यङि—लालष्यते ।

अभि—अभिलाषे, अभिलष्यति-ते । अभिलषति-ते ।

कृत्सु—लषणीयम् । लषणम् । लाषः । लाषकः । लाषी ।
उक—लाषुकः । लषिता । लषितः । लषिष्टिः । लषि-
तव्यम् । लषितुम् । लषित्वा । अभिलष्य । लाष्यम् ।
लष्यन्-लषन् । लष्यमाणः-लषमाणः । कर्मणि—लष्यमाणः ।
लषिष्यन्-ष्यमाणः ।

(४४६) लस् सम्बन्धे श्लेषे क्रीडायां दीप्तौ च भ्वादि०
पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—लसति । अलासीत्, अलसीत् । ललास, लेसतुः । भावे—
लस्यते । अलासि । णिचि—लासयति-ते । अलौलसत्-त ।

वि—विलासे विलसति । उट्—उल्लासे (हर्षकरणे) उल्लसति ।
सुपञ्जमते सार्वधातुके दिवादिगणोपवत् ।—लस्यति, लस्यतु
इत्यादि । मुग्धबोधदिमते शिल्पयोगेऽर्थे चुरादिरप्यस्ति ।
—लासयति कुशलो नृत्ये, शिल्पं युनक्तौत्यर्थः ।

कृत्सु—लसनोयम् । लसनम् । लासः । लासी । लसिता ।
लसितः । लसितव्यम् । लसिष्टिः । लसितुम् । लसित्वा ।
विलस्य । लास्यम् । लसन् । लसिष्यन् । विलासः । उल्लासः ।

(४४७) लस्ज् ब्रीडायाम् भ्वादि० आत्म० अक०
सेट् ।

कर्त्तरि—लज्जते । अलज्जिष्ट । लज्जे । लज्जिता । भावे—
लज्जते । अलज्जि । णिचि—लज्जयति-ते । अललज्जत्-त ।
सनि—लिलज्जिषते ।

कृत्स्—लज्जनोयम् । लज्जनम् । लज्जिता । इदित्, निष्ठायाम्-
मनिट् । ओदित् निष्ठा-तस्य नः,—लज्जन्ः । लज्जा ।
लज्जितव्यम् । लज्जमानः । लज्जिष्यमाणः ।

(४४८) लिख् लेखने तुदा० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—लिखति । लिखेत् । लिखतु । अलिखत् । अलेखीत् ।
लिलेख । लिख्यात् । लेखिष्यति । अलेखिष्यत् । कर्मणि
—लिख्यते । अलेखि । णिचि—लेखयति-ते । अलौ-
लिखत् त । सनि—लिलेखिषति-लिलिखिषति । यङि—
लेलिख्यते ।

उट्—उल्लेखे (उच्चारणे) विदारणे च ।—उल्लिखति । भ्वादिस्तु
गतौ पर० सक० सेट् इदित् ।—लिङ्गति । अलिङ्गीत् ।

कृत्स्—लेखनोयम् । लेखनम् । लेखः । लेखी । लेखिता ।
लिखितः । लेखितव्यम् । लिखित्वा, लेखित्वा । विलिख्य ।
लेख्यम् । लिखन् । लिखमानः । लेखिष्यन्-ष्यमाणः ।
कुटादिरप्ययं, तेन लिखनमिति सिद्धम् ।

(४४९) लिप् लेपने तुदा० उभ० सक० अनिट्
मुचादिः ।

कर्त्तरि—लिम्पति-ते । अलिम्पत्-त । अलिपत्, अलिपत,
अलिप्त । लिलेप, लिलिपे । लिप्यात् । लेप्तासि-से ।

कर्मणि—लिप्यते । अलोप । णिचि—लेपयति-ते ।
अलोलिपत्-त ।

अव—गर्वे अक० अवलिम्पति । अनु—चन्दनादिमर्दने, अनु-
लिम्पति ।

कृत्सु—लेपनीयम् । लेपनम् । लेपः । लेपकः । लेपौ । लेप्ता ।
लिप्तः । लिप्तिः । लेप्तव्यम् । लिप्त्वा । संलिप्य । लेप्यम् ।
लिम्पन् । लिम्पमानः । लिप्यमानः । लेप्स्रन् । लेप्स्र-
मानः ।

अव—अवलिप्तः । अवलेपः (गर्वः) । अनु—अनुलिप्तः । अनु-
लेपनम् ।

(४५०) लिह् आस्वादे अदा० उभ० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—लेदि, लीदः, लिहन्ति । लेच्चि, लीदः, लीद । लेच्छि ।
लीद्रे । लिह्यात्, लिहोत । लेदु-लीदाम्, लिहन्तु-लिहताम् ।
लीदि-लिच्छ । लेहानि-लेहे । अलेट्-ड्, अलीदाम् ।
अलिहन्, अलीद । अलिहत्-त । लिलेह, लिलिहे ।
लेदामि-से । लिह्यात्, लिहोष्ट । लेह्यति । कर्मणि—
लिह्यते । अलेहि । णिचि—लेहयति-ते । अलोलिहत्-त ।
सनि—लिलिहति-ते । यङि—लेलिह्यते ।

कृत्सु—लेहनीयम् । लेहनम् । लेहः । लेहकः । लेहो । लेदा ।
लीदः । लेद्व्यम् । लीदिः । लेदम् । लीद्व । संलिह्य । लेह्यम् ।
लिहन् । लिहानः । लिह्यमानः । लेह्यन्-ह्यमाणः ।

(४५१) ली श्लेषे दिवादि० आत्म० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—लीयते । लीयत । लीयताम् । अलीयत । अलेष्ट,
अलास्त । लिह्ये । लेतासे, लातासे । लेषीष्ट, लाषीष्ट ।
लेथति, लास्यति । भावे—लीयते । अलायि । णिचि—

विलीनयति-ते, विलापयात-ते । सुपञ्जमते विलालयति-ते
घृतम् । अन्यत्र विलाययतीत्येव ।

क्रादिस्तु एवादि० पर० अक० अनिट् । न्तिनाति । अल्लैषीत् ।
द्रावणे वा चुरा० उभ० सक० सेट्, पक्षे भ्वादि० पर०
अनिट् । लानयति-ते । लापयति-ते, लाययति-ते, घृतम् ।
लयति । अलोलनत्-त । अलोल(प)यत्-त । अल्लैषीत्,
अलासीत् । प्रलम्बने अभिभवे पूजायाञ्च सक० आत्म० ।
तत्र निच्यमात्वे पुक्, बालमुल्लापयते, वच्चयतीत्यर्थः । श्येनो
वर्त्तिकामुल्लापयते, अभिभवतीत्यर्थः । जटाभिर्लापयते,
पूजामभिमगच्छतीत्यर्थः ।

ल्लु—लयनीयम्, लानीयम् । लयनम्, लानम् । लायः । लयः ।
लेता, लाता । ओदित् निष्ठा-तस्य नः,—लोनः । लेतव्यम्,
लातव्यम् । लीतिः । लातुम्, लेतुम् । लीत्वा । संलीय,
संलाय । लेयम् । लीयमानः । लेथ्यमाणः, लास्यमानः ।

(४५२) लुठ् लोठे तुदा० पर० अक० सेट् कुटादिः ।

कर्त्तरि—लुठति । अलुठीत् । लुलोठ । लुलुठिथ । लुठिता ।
लुठिथति । भावे—लुठ्यते । अलोठि । णिचि—लोठ-
यति-ते । अलूलुठत्-त, अलुलोठत्-त ।

भ्वादिस्तु उपघाते पर० सक० सेट् । लोठति । अलोठीत् ।
प्रतिघाते आत्म० लुडि उभ० सक० सेट् । लोठते ।
अलुठत्, अलोठिष्ट । ऋटित् चडि न ऋस्रः । चुरादिस्तु
चौर्ये उभ० सक० सेट् । लोठयति-ते । अलूलुठत्-त ।

ल्लु—लुठनीयम् । लुठनम् । लोठः । लोठकः । लोठी ।
लुठिता । लुठितः । लुठितव्यम् । लुठिः । लुठितुम् ।
लुठित्वा । सलुठ्य । लोठ्यम् । लुठन् । लुठिथन् ।

(४५३) लुगृह् लुगृहने भ्वादि पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—लुगृहति । अलुगृहौत् । लुलुगृह । लुगृहता । कर्मणि
—लुगृहति । णिचि—लुगृहयति-ते । अलूलुगृहत्-त ।
कृत्स्न—लुगृहनम् । लुगृहतः । लुगृहतुम् । लुगृहनीयम् ।

(४५४) लुप् क्लेदने विनाशने च तुदादि० उभ०
सक० अनिट् मुचादिः ।

कर्त्तरि—लुम्पति-ते, लुम्पेत-त । ऋदित् चडि वा ङस्त्रः
—अलुपत्, अलुप्त । लुलोप, लुलोपिथ । लुलुपिव । लुलुपे ।
लोप्तासि से । लुप्यात्, लुप्सीष्ट । लोप्सति-ते । कर्मणि—
लुप्यते । अलोपि । णिचि—लोपयति-ते । अलूलुपत्-त,
अलुलोपत्-त ।

कृत्स्न—लोपनीयम् । लोपनम् । लोपः । लोपकः । लोपी ।
लोप्ता । लुप्तः । लोप्तव्यम् । लुप्तिः । इन्—लोप्त्रम् ।
लुप्ता । संलुप्य । लोप्यम् । लुम्पन् । लुम्पमानः । लुप्य-
मानः । लोप्सन्-प्समानः ।

(४५५) लुप् प्राप्ता सक० अदर्शने नाशि
आकुलीभावे च अक० दिवादि० पर० सेट् ।

कर्त्तरि—लुप्यति । अलुपत् । अलोपीत् । नित्यमडित्येके ।
लुलोप । लोपिता । भावे—लुप्यते । अलोपि । णिचि—
तौदादिकवत् ।

कृत्स्न—लोपिता । लोपितव्यम् । लोपितुम् । लोपित्वा, लुप्ता ।
लुप्यन् । लोपिष्यन् इति भेदः । अन्यत् तौदादिक-लुप्-
वत् । क्लिप्—लुप् ।

(४५६) लुभ् सातिशयेच्छायां दिवादि० पर०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—लुभ्यति । लुभ्येत् । इरित्—अलुभत् । वोपदेवमते
अलोभौदित्यपि । लुलोभ । लोभिता । लोब्धा ।

तुदादिस्तु विमोहने पर० अक० सेट् । लुभति । अलोभीत् ।
कृत्सु—लोभनौयम् । लोभनम् । लोभः । लोभी । लोभिता, लोब्धा ।
लुब्धः । लोभितव्यम्, लोब्धव्यम् । लुब्धः । लोभितुम्,
लोब्धुम् । लुभित्वा, लुब्ध्वा । लोभ्यम् । लुभ्यन् । लुभ्यमानः ।

(४५७) लू छेदने क्रादि० उभ० सक० सेट् ष्वादिः ।

कर्त्तरि—लुनाति, लुनीतः, लुनन्ति । लुनीते । लुनीयात्,
लुनीत । लुनातु, लुनीताम्, लुनन्तु । लुनीहि । लुनीताम् ।
अलुनात् । अलुनीत । अलावीत्, अलविष्ट । लुलाव,
लुलुवतुः । लुलुवे । लविता । लूयात्, लविषीष्ट । लवि-
ष्यति-ते । कर्मणि—लूयते । अलाव । णिचि—लावयति-
ते । अलूलवत्-त । सनि—लुलूषति-ते । यङि—लूलूयते ।
कृत्सु—लवनौयम् । लवनम् । रसे—लवणम् । लवः । लावः ।
लावकः । लावौ । लविता । लूनः । लूनिः । लवितव्यम् ।
लवितुम् । लवित्वा । संलूय । लव्यम् । लाव्यम् । लुनन्,
लुनानः । लूयमानः । लविष्यन्-ष्यमाणः ।

(४५८) लोक् दर्शने भ्वादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—लोकते । अलोकिष्ट । लुलोके । लोकिता । कर्मणि
—लोक्यते । अलोकि । णिचि—लोकयति-ते । ऋदित्
चङि न ऋस्रः । अलुलोकत्-त । सनि—लुलुकिषते ।
यङि—लोलोक्यते ।

वि—विलोकते । अव—अवलोकते ।

कृतसु—लोकनीयम् । लोकनम् । लोकः । लोककः । लोको ।
 लोकिता । लोकितः । लोका । लोकितव्यम् । लोकितुम् ।
 लोकित्वा । संलोक्य । लोक्यम् । लोकमानः । लोक्यमानः ।
 लोकियन्-ष्यमाणः । अवलोकनम् । विलोकनम् ।

(४५६) लोक् दीपने चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—लोकयति-ते । अल्लुकत्-त । लोकायितासि-से ।
 कर्मणि—लोक्यते । अलोकि ।

कृतसु—लोकयिता । लोकयितव्यम् । लोकायित्वा । लोकयन्-
 मानः । लोकियिष्यन्-ष्यमाणः इति भेदः । अन्यत्
 भ्वादिगणीय-लोकवत् ।

(४६०) लोच् दर्शने आलोचने च भ्वादि०
 आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—लोचते । सर्व्वं भ्वादिगणीय-लोकवत्, ककारस्थाने
 चकारमात्रभेदः ।

(४६१) लोच् दीप्तौ चुरादि० उभ० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—लोचयति-ते । सर्व्वं चुरादिगणीयलोकवत्, ककार-
 स्थाने चकारमात्रभेदः ।

(४६२) वच् व्यक्तायां वाचि अदादि० पर० द्विक०
 आर्द्धधातुके ब्रुवादेशस्तु उभयपदौ अनिट् ।

कर्त्तरि—वक्ति, वक्तः । अन्तिप्रयोगो नास्ति । वक्ति, वक्थः,
 वक्थ । वक्ति, वक्थः, वक्थः । वच्चात् । वक्तु, वक्ताम् ।
 अवक्-ग् । अवोचत् । ब्रुवादेशस्य अवोचत्-त । उवाच,
 ऊवत्, ऊवुः । उवचिथ-उवक्थ । उचिव । उचे ।
 वक्तासि-से । उच्चात्, वचौष्ट । वच्च्यति-ते । कर्मणि—

उच्यते । अवाचि । णिचि—वाचयति-ते । अवीवचत्-त ।
सनि—विवञ्चति-ते । यङि—वावच्यते ।

निर्—निरुक्तौ निर्वक्ति । अनु—अनुवादे अनुवक्ति । प्रति—
प्रतिवाक्ये प्रतिवक्ति ।

कृत्स्नु—वचनीयम् । वचनम् । वाकः । वाचकः । अस्मि—
वचः । वाची । वक्ता । उक्तः । उक्तिः । वक्तुम् ।
वक्तव्यम् । उक्ता । निरुच्य । वाच्यम्, पदसमुदाये वाक्यम् ।
वचन् । उच्यमानः । वच्यन् । निरुक्तिः । वच्यमाणः ।
खि(क्लिप्)—वाक् । सनः,—विवक्षा । विवक्षुः । विवक्षन् ।
विवक्षितः ।

निर्—निर्व्वचनम् । अनु—अनूक्तः । अनुशाकः । कान—अनू-
चानः । प्रति—प्रत्युक्तः । प्रत्युक्तिः । प्रतिवाक्यम् ।

(४६३) वच् सन्देशे चुरादि० उभ० सक० कथने
द्विक० सेट् ।

कर्त्तरि—वाचयति-ते । अवीवचत्-त । कर्मणि—वाच्यते ।
अवाचि । अवाचयिषाताम् । अवाचिषाताम् ।

कृत्स्नु—वाचनीयम् । वाचनम् । वाचकः । वाची । वाचयिता ।
वाचितः । वाचना । वाचयितुम् । वाचयितव्यः । वाच-
यित्वा । प्रवाच्य । वाचयन्-मानः । वाच्यमानः । वाचयि-
ष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि वाचिष्यमाणश्च ।

(४६४) वद् वाचि भ्वादि० पर०, भासने उप-
सान्त्वने च आत्म० द्विक० सेट् यजादिः ।

कर्त्तरि—वदति, वदतः, वदन्ति । वदसि । वदेत् । वदेः । वदे-
यम् । वदतु । वद । अवदत् । अवदः । अवदम् । अवादीत्,

अवादिष्टाम्, अवादिषुः । उवाद, ऊदतुः । वदिता ।
उद्यात् । वदिष्यति । अवदिष्यत् । तडि—वदते इत्यादि ।
कर्मणि—उद्यते । अवादि । णिचि—वादयति-ते ।
अवीवदत्-त । सनि—विवादिषति । यडि—वावद्यते ।

भासने—शास्त्रे वदते, भासमानो वदतीत्यर्थः । उपसान्त्वने—
भृत्यान् उपवदते, सान्त्वयतीत्यर्थः । ज्ञानयन्नादावात्मने-
पदीत्यन्ते । ज्ञानार्थे—ज्ञाने शास्त्रे वदते, वदितुं
जानातीत्यर्थः । यत्ने—क्षेत्रे वदते, तद्विषयकमुत्साह-
माविष्करोतीत्यर्थः । विमतौ—क्षेत्रे विवदन्ते, सम्भूय
विचित्रं भाषन्ते इत्यर्थः । उपच्छन्दने—उपवदते, रहसि
उपच्छन्दयतीत्यर्थः । मनुष्यविषयकसमुच्चारणे—सम्प्रवदन्ते
राजानः । अमनुष्यविषये—सम्प्रवदन्ति कुक्कुटाः । उपसर्ग-
संज्ञकादनोरकर्मकात्—अनुवदते कठः कालापकस्य—
अधीयानः कालापकः यथा पठति, तथा कठः इत्यर्थः ।
विप्रलापार्थे—विप्रवदन्ते(न्ति) वैद्याः, रोगस्य निदाननिर्णये
युगपद् विरुद्धं भाषन्ते इत्यर्थः । अनादरे—धनकामो
न्यायमपवदते, नाद्रियते इत्यर्थः ।

वाक्ये सन्देशे च उभ० सक० सेट् । वदति-ते । अवादीत्,
अवदिष्ट । चुरादिस्तु वावि सन्देशे च सक० उभ० सेट् ।
—वादयति-ते । अवीवदत्-त । अभि—प्रणामे, अभि-
वादयते, प्रणमतीत्यर्थः ।

ऊत्सु—वदनौयम् । वदनम् । वादः । प्रियंवदः, वशंवदः,
कडदः । वादकः, वादौ । वदिता । उदितः । उक्तिः ।
वदितुम् । वदितव्यम् । उदित्वा । अनूद्य । वाद्यम् ।
अवद्यम् । वदन् । उद्यमानः । वदिष्यन्-थम-णः । यडः +
ऊक—वावदूकः । णिचः + इत्—वादितम् ।

(४६५) वञ्च् वञ्चने भ्वादि० पर० पक्षे चुरादि०
आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वञ्चति, वञ्चयते । अवञ्चीत्, अववञ्चत । वञ्चयामासा
वञ्चयिष्यते । कर्मणि—वञ्चते । अवञ्चि ।

कृत्स्न—वञ्चनौयम् । वञ्चनम् । वञ्चकः । प्रवञ्चकः । वञ्चो
वञ्चिता, वञ्चयिता । वञ्चितः । वञ्चना । वञ्चितुम्, वञ्चयि-
तुम् । वञ्चयितव्यम् । वञ्चयित्वा । प्रवञ्चय । वञ्चयाम् ।
वञ्चयमानः । वञ्चयमानः । वञ्चयिष्यमाणः । कर्मणि—
वञ्चिष्यमाणश्च ।

(४६६) वन्द् (वदि) नमने स्तवने च भ्वादि०
आत्म० सक० सेट् इदित् ।

कर्त्तरि—वन्दते । वन्देत । वन्दताम् । अवन्दत । अवन्दिष्ट ।
ववन्दे । वन्दिषीष्ट । कर्मणि—वन्द्यते । अवन्दि । णिचि
वन्दयति-ते । अववन्दत्-त ।

कृत्स्न—वन्दनौयम् । वन्दनम् । वन्दकः । वन्दः । वन्दो ।
वन्दिता । वन्दितः । क्तिन् नास्ति । युच्—वन्दना ।
वन्दितुम् । वन्दितव्यम् । वन्दित्वा । अभिवन्द्य । वन्द्यम् ।
वन्दमानः । वन्दिष्यमाणः । वारु—वन्दारु ।

(४६७) वप् मुण्डने तन्तुबीजयोः सन्ताने च
भ्वादि० उभ० सक० अनिट् यजादिः ।

कर्त्तरि—वपति-ते । वपेत्-त । वपतु-ताम् । अवपत्-त ।
अवाप्सीत्, अवपत् । उवाप, ऊपतुः । उवपिथ, उवप्यथ ।
ऊपिव । ऊपे । वप्सासि-से । उप्यात्, वप्सीष्ट । वप्स्यति-ते ।
कर्मणि—उप्यते । अवपि । णिचि—वापयति-ते । अबी-
वपत्-त ।

निर्—दाने निर्वपति । प्र + णि—प्रणिवपति ।

कृत्सु—वपनौघम् । वपनम् । वापः । वापकः । वापो ।

वप्ता । उप्तः । उप्तिः । वप्तुम् । वप्तव्यम् । उप्ता । निरुप्य ।

डित् + क्तिम—उप्तिमः । वपन्-मानः । उप्यमानः ।

वप्स्यन्, वप्स्यमानः । नि—निवापः ।

(४६८) वम् उद्गिरणे भ्वादि० पर० सक० सेट्,

फणादिः ।

कर्त्तरि—वमति । वमेत् । वमतु । अवमत् । अवमोत् । ववाम,

वेमतुः, -ववमतुः । ववमिथ । वेमथः, -ववमथुः । वमिता ।

वम्यात् । वमिष्यति । अवमिष्यत् । कर्मणि—वम्यते ।

अवामि । णिचि—वमयति-ते । अवोवमत्-त । सनि—

विवमिषति । यङि—ववम्यते ।

कृत्सु—वमनौघम् । वमनम् । वामः । वामकः । वामो ।

वमिता । वान्तः । वान्तिः । वमितव्यम् । वमितुम् ।

वमित्वा-वान्त्वा । अभिवम्य । वम्यम् । वमन्-वममानः ।

वम्यमानः । वमिष्यन्-ष्यमाणः । सनः, -विवमिषा । टित् +

अथु—वमथुः । ज्वला० वमः, वामः ।

(४६९) वर्णं स्तुतौ, विस्तारे, शुक्लतादिकरणे,

उट्टयोगे, दीपने च अदन्तचुरादि० उभ० सक०

सेट् ।

कर्त्तरि—वर्णयति-ते । वर्णयेत्-त । वर्णयतु ताम् । अवर्णयत्-त ।

अववर्णत्-त । वर्णयिता । वर्णयिष्यति-ते । अवर्णयिष्यत्-त ।

कर्मणि—वर्णयन्ते । अवर्णि । अवर्णिषाताम्, अवर्णयिषाताम् ।

कृत्सु—वर्णनीयम् । वर्णनम् । वर्णः । वर्णकः । वर्णी । वर्ण-

यिता । वर्णितः । वर्णना । वर्णयितुम् । वर्णयितव्यम् ।

वर्णयित्वा । संवर्ण्य । वर्ण्यम् । वर्णयन्-मानः । वर्ण्यमानः ।
वर्णयिष्यन्-ष्यमाणः ।

(४७०) वर्द्ध पूरणे, क्तेदने च चुरा० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वर्द्धयति-ते । अववर्द्धत्-त् । कर्मणि—वर्द्धयते । अवर्द्धि ।
कृतसु—वर्द्धनीयम् । वर्द्धनम् । वर्द्धः । वर्द्धकः । वर्द्धी । वर्द्धयिता ।
वर्द्धितः । वर्द्धना । वर्द्धयितुम् । वर्द्धयितव्यम् । वर्द्धयित्वा ।
प्रवर्द्धय । वर्द्धयाम् । वर्द्धयन्-मानः । वर्द्धयमानः । वर्द्धयिष्यन्-
ष्यमाणः । कर्मणि—वर्द्धयिष्यमाणश्च । अयं परस्मैपदौत्यन्ये ।
मुग्धबोधसम्मतोऽयं “वर्द्धक् पूर्तिच्छिटोः” इति कविकल्पद्रुमः ।

(४७१) वर्ष स्नेहने भ्वादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वर्षते । वर्षेत । वर्षताम् । अवर्षत । अवर्षे । पाणिनि-
सम्मतोऽयम् । “वृषु सेचने” इति कालापादयः ।

(४७२) वश् द्रुच्छायाम् अदा० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वाश्, उष्टः, उश्नन्ति । वशि, उष्टः, उष्ट । वशिम, उश्नः,
उश्मः । उश्नात् । वष्टु, उष्टाम्, उश्नुत् । उष्टि, उष्टम्,
उष्ट । वशानि । अवष्ट-ङ् । अवाशीत्, अवशीत् । उवाश,
ऊश्नुत् । वशिता । उश्नात् । वशिष्यति । कर्मणि—
उश्नते । अवाशि । णिच्—वाशयति-ते । अवोवश्नुत् त ।
कृतसु—वशनीयम् । वशनम् । वाशः । वाशकः । वाशी ।
वशिता । उशितः । उष्टिः । वशितुम् । वशितव्यम् ।
उशित्वा । न्युश्य । वाश्यम् । उश्नु । उश्नमानः । वशि-
ष्यन्-ष्यमाणः ।

(४७३) वस् निवासे भ्वादि० पर० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—वसति । वसेत् । वसतु । अवसत् । अवासीत्, अवा-

त्ताम्, अवात्सुः । अवात्सौः, अवात्तम्, अवात्त । अवात्सम्,
अवात्स । उवास, ऊषतुः, ऊषुः । उवसिथ, उवस्य ।
ऊषिव । वसिता, वस्ता । उष्यात् । वत्स्यति । अवत्स्यत् ।
भावे—उष्यते । अवासि । णिचि—वासयति ते । अवी-
वसत्-त । सनि—विवक्षति ।

मुग्धबोधमते यजादिरयम् । “वसै औ निवासे” इति कविकल्पद्रुमः ।
उप—भोजनाभावार्थं नाधारस्य कर्मता,—उपवसति । अनु
+ अधि + उप + आङ्पूर्वः सक० ।—अनुवसति, अधिवसति,
उपवसति, आवसति वा गृहम् । प्र—प्रवासे (विदेश-
गमने) प्रवसति ।

उप—उपोषितः, उपवासः । ल्युटि उपोषणमित्येके । प्र—प्रवासः ।
प्रोषितः, प्रोषितवान् । अधि—अधिवासः । आं—आवासः ।
कृतसु—वसनीयम् । वसनम् । वासः । वासकः । वासी । वसिता,
वस्ता । उषितः । उष्टिः । वसितुम्, वस्तुम् । वसितव्यम्,
वस्तव्यम् । उषित्वा । उपोष्य । वास्यम् । कृतसु—ऊषिवान् ।
वसन् । अनूष्यमाणः । वत्स्यन् । अनुवत्स्यमानः ।

(४७४) वस् आच्छादने अटा० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वस्ते, वसाते, वसते । वस्ते, वसाथे, वध्वे । वसे,
वस्यहे । वसीत, वसीयाताम्, वसीरन् । वस्ताम् । अवस्त ।
अवसिष्ट । ववसे । वसितासे । वसिषीष्ट । वसिष्यते ।
कर्मणि—वस्यते । अवासि । णिचि—वासयति ते । अवी-
वसत्-त । सनि—विवसिषते । यङि—वावस्यते ।

चुरादिस्तु स्नेहे क्लेदने बधे च उभ० सक० सेट् ।—वासयति-ते ।
अवीवसत्-त । दिवा० स्तम्भे पर० सक० सेट् ।—वस्यति ।
ईरित—अवसत्-अवासीत् । अटन्तचुरादिस्तु वासने (सुरभौ-
करणे) उभ० सक० सेट् ।—वसयति-ते । अववसत्-त ।

कृतसु—वसनीयम् । वसनम् । वासः । णिच्-प्रसि—वासः,
वाससौ । वासकः । वासी । वसिता । वसितः । वस्तिः ।
वसितुम् । वसितव्यम् । उदित्-क्ता-वेट् ।—वसित्वा-वस्त्वा ।
प्रवास्य । वास्यम् । वसानः । वस्यमानः । वसिष्यमाणः ।

(४७५) वह् प्रापणे भ्वादि० उभ० द्विक० अनिट्
यजादिः ।

कर्त्तरि—वहति-ते । वहित्-त । वहतु-ताम् । अवहत्-त ।
अवाक्षीत्, अवोढाम्, अवाक्षुः । अवाक्षीः, अवोढम् अवोढ ।
अवाक्षम्, अवाक्ष् । अवोढ, अवक्षाताम्, अवक्षत । अवोढाः,
अवक्षाथाम्, अवोढम् । अवक्षि, अवक्षहि । उवाह, ऊहतुः ।
उवहिथ, उवोढ । ऊहिव । ऊहे । ऊहिषे । वोढासि-से ।
उह्यात् । वक्षीष्ट । वक्ष्यति-ते । अवक्ष्यत्-त । कर्मणि—
उह्यते । अवाहि । णिचि—वाहयति-ते । अवोवहत्-त ।
सनि—विवक्षति-ते । यङि—वावह्यते ।

उद्—विवाहे,—उहहति । चुरादिस्तु दौसी उभ० सक० सेट्
इदित्—वंहयति-ते । अवंहिष्ट ।

कृतसु—वहनोयम् । वहनम् । वाहः । प्रवहः । निवहः ।
आवहः । वाहकः । वाही । इत्—वहितम् । वोढा ।
ऊढः । ऊढिः । वोढव्यम् । वोढुम् । ऊढा । प्राह्य ।
वह्यम् । वाह्यम् । वहन् । वहमानः । उह्यमानः । वक्ष्यन्-
क्ष्यमाणः । उद्—उद्दूढः ।

(४७६) वा गमने हिंसने (सूचने) च अदा०
पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—वाति । वायात् । वातु । अवात्, अवाताम्, अवा-
अवान् । अवासीत्, अवाशिष्टाम्, अवाशिषुः । अवासीः ।

ववौ, ववतुः, ववुः । वविथ-ववाथ । वविव । वातासि ।
वायात् । वास्यति । कर्मणि—वायते । अवायि । णिचि—
वापयति-ते । अवीवपत्-त । कम्पनार्थं वाजयति । सनि—
विवासति । यङि—वेवीयते ।

चुरादिस्तु सुखाप्तौ अक०, गतौ सेवने च सक० उभ० सेट् ।
वपयति-ते । अवीवपत्-त ।

ह्रत्सु—वानीयम् । वानम् । वायः । वायकः । वायी । वायुः ।
वाता । वातः । वातिः । वातुम् । वातव्यम् । वात्वा ।
प्रवाय । वेथम् । वान् । वायमानः । वास्यन्-स्यमानः ।

(४७७) वाक्(ञ्क्) कामे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वाञ्कति । अवाञ्कत् । अवाञ्कौत् । ववाञ्क ।
वाञ्कता । कर्मणि—वाञ्क्यते । अवाञ्कि । णिचि—
वाञ्कयति-ते । अववाञ्कत्-त । सनि—विवाञ्क्यति ।

ह्रत्सु—वाञ्कनीयम् । वाञ्कनम् । वाञ्ककः । वाञ्की । वाञ्कता ।
वाञ्कितः । वाञ्क । वाञ्कितुम् । वाञ्कितव्यम् । वाञ्कित्वा ।
प्रवाञ्क्य । वाञ्कन् । वाञ्कमानः । वाञ्क्यन्-स्यमाणः ।

(४७८) विच् पृथक्करणे वा रुधा० पच्चे जुहो०

उभ० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि (रुधादिः)—विनक्ति, विङ्क्तः, विञ्चन्ति । विनक्ति,
विङ्कथः, विङ्कथ । विनक्ति, विञ्चुः । विङ्क्ते, विञ्चते,
विञ्चते । विङ्क्ते । विङ्क्थे । विञ्चे इत्यादि । विञ्चतात्, विञ्चौत ।
विनक्तु । विङ्क्थ । विनक्तानि । विङ्क्ताम् । अविनक्त् ।
अविङ्क्ताम् ।

जुहोत्यादिपच्चे—विवेक्ति, विविक्ते । विवेच्यात्, विवेचौत ।
विवेक्तु । विविक्ताम् । अविवेक्त्, अविवेक्ताम् ।

लुडादिषु (इरित्)—अविचत् । अवैचौत् । अविक्त । विवेच ।
विवेचिष्य । विविचिव । विविवे । वेक्तासि-से । विच्यात् ।
विविचौष्ट । वेच्यति । कर्मणि—विच्यते । अवेचि । णिचि—
वेचयति ते । अवोविचत् त । सनि—विविचति ।

वि—विवेके, विविनक्ति ।

ह्यत्सु—वेचनीयम् । वेचनम् । वेकः । वेचकः । घिणुन्—
विवेकी । विक्ता । विक्त । विक्तिः । वेक्तव्यम् । वेक्तुम् ।
विक्ता । विविच्य । वेच्यम् । विच्चञ् । विच्चानः । विच्यमानः ।
वेच्यन्-च्यमाणः ।

वि—विवेकः । विवेचनम् । विवेचना । विविक्तः ।

(४७६) विज् भये कम्पे च वा रुधा० पर०

अक० सेट् पक्षे तुदा० आत्म० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि (रुधादिः)—विनक्ति । विनक्तु । विञ्ज्यात् । अविनक्-ग् ।
तुदादिपक्षे—विजते । (प्रायेणायमुत्पूर्वकः, तेन—उद्दिजते) ।

विजित । विजिताम् । अविजत । लुङि—अविजौत् इत्यादि ।
अविजिष्ट । विविजे । भावे—विज्यते । अवेजि । णिचि—
वेजयति-ते । अवोविजत् त । सनि—विविजिषति ।

जुहो० पृथक्करणे उभ० सक० अनिट् ।—वेवेक्ति-वेवेक्ते । इरित्
—अविजत् अवैचौत्, अविक्त ।

कृत्सु—वेजनीयम् । वेजनम् । वेगः । उद्देगः । वेजकः । वेजी ।
विजिता । ईदित् ओदिच्च—विग्नः । विक्तिः । विजितुम् ।
विजितव्यम् । विजित्वा । उद्दिज्य । वेग्यम् । विजमानः ।
विजिष्यमाणः ।

(४८०) विद् ज्ञाने अदा० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वेद-वेत्ति, विदतुः, वित्तः, विदुः, विदन्ति । वेत्य-वेत्सिः

विद्युः-विद्य, विद्-विद्य। वेद वेद्मि, विद्-विद्मः, विद्म-
विद्मः। विद्यात्, विद्याताम्, विद्यः। वेत्तु-विदाङ्करोतु,
वित्ताम्-विदाङ्कुरताम्, विदन्तु विदाङ्कुर्वन्तु। विद्धि-विदा-
ङ्कुरु, वित्तम्-विदाङ्कुरुतम्, वित्त-विदाङ्कुरुत। वेदानि-
विदाङ्करवाणि, वेदाव-विदाङ्करवाव। डाम्पक्षे आत्मने-
पदञ्च।—विदाङ्कुरताम्, विदाङ्कुर्वताम्, विदाङ्कुर्वताम्।
विदाङ्कुरुष्व, विदाङ्कुर्वथाम्, विदाङ्कुरुध्वम्। विदाङ्करवै,
विदाङ्करवावहै, विदाङ्करवामहै। अवेत्-द्, अवित्ताम्,
अविद्युः। अवेत्-अवेः, आवत्तम्, अवित्त। अवेदोत्,
अवेदिष्टाम्, अवेदिषुः। विवेद, विदास्वभूव, विदामास,
विदाञ्चकार। वेदिता। विद्यात्। वेदिष्यति। कर्मणि—
विद्यते। अवेदि। णिचि—वेदयति-ते। अवीविदत्-त।
सनि—विविदिषति। यङि—वेविद्यते।

सम्—आत्म० अक० संवित्ते, संविदाते, संविदते-संविदते।

कृतसु—वेदनौयम्। वेदनम्। वेदः। असि—वेदाः। जात-
वेदाः। वेदकः। वेदो। वेदता। औणादिके षचि तु
—वेत्ता। विदितः। वितिः। वेदितव्यम्। वेदितुम्।
विदित्वा। संविद्य। वेद्यम्। विदन्। विद्यमानः। वेदिष्यन्-
थमाणः।

(४८१) विद् भावे दिवा० आत्म० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—विद्यते। विद्येत। विद्यताम्। अविद्यत। अवित्त।
विविदे। वेत्तासे। विसीष्ट। वैत्स्यते। भावे—विद्यते।
अवेदि। णिचि—वेदयति-ते। अवीविदत्-त। सनि—
विविद्यते।

कृतसु—वेदनौयम्। वेदनम्। वेदः। वेदकः। वेदो। वेत्ता।

वित्तः । वित्तिः । वेत्तव्यम् । वेत्तुम् । विच्छ्वा । संविद्य ।
वेद्यम् । विद्यमानः । वेत्स्यमानः ।

(४८२) विट् लाभे तुदा० उभ० सक० अनिट्
मुचादिः ।

कर्त्तरि—विन्दति-ते । विन्देत्-त । विन्दतु-ताम् । अविन्दत्-त ।
ब्याघ्रभूतिमते वेट्, तेन लुङि—अविदत्, अवेदिष्ट, अविच्छ
इति पदत्रयम् । एवमन्यत्र । विवेद, विविदे । विवेदिथ,
विविदिषे । विविदिव-विवेदिवहे । वेदिता, वेत्ता ।
वेत्तासि-से । विद्यात्, वेदिषीष्ट, विस्वीष्ट, । अवेदिष्यत्-त,
अवेत्स्यत्-त । वेदिष्यति-ते, वेत्स्यति-ते । कर्मणि—विद्यते ।
अवेदि । णिचि—वेदयति-ते । अवेदित्-त । सनि—
विविच्छति-ते ।

परि—परिवेदने, परिविन्दति ।

कृतसु—दैवादिकवत् । वेत्ता । वित्तः, विन्नः । परि—परिवेत्ता ।
परिवित्तः । वेत्तुम् । वेत्तव्यम् । विच्छ्वा । विन्दन् ।
विन्दमानः । वेत्स्यन्-त्स्यमान इति भेदः ।

(४८३) विट् विचारणे रुधादि० आत्म० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—विन्ते । विन्त्से । विन्दे । विन्दौत । विन्ताम् । विन्त्स्व ।
विन्दै । आवन्त । अविन्त्याः । अविन्द । अविच्छ । विविदे ।
वेत्स्यते । वेत्ता । सनि—विविच्छते ।

कृतसु—वित्तः, विन्नः । विच्छ्वा । वेत्तुम् ।

(४८४) विट् सुखाद्यनुभवे चुरादि० आख्याने
वादे च सक० वासे अक० उभ० सेट् ।

कर्त्तरि—वेदयति-ते । वेदयेत्-त । वेदयतु-ताम् । अवेदयत्-त ।

अवीविदत्-त । वेदयाञ्जकार-चक्रे । वेदयिता । वेदयि-
ष्यति-ते । अवेदयिष्यत्-त ।

कृत्सु—वेदयितव्यम् । वेदयितुं । वेदयित्वा ।

अत्रेयं कारिका—

“वेत्ति रूपं विद ज्ञाने विन्दे विद विचारणे ।

विद्यते विद सत्तायां लाभे विन्दन्ति विन्दते ॥”

(४८५) विश् प्रवेशे तुदा० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—विशति । (बहुत्र प्रपूर्वकोऽयं प्रयुज्यते—प्रविशति) ।

विशेत् । विशतु । अविशत् । आवक्षत्, अविक्षताम् ।

विवेश । वेष्टा । विश्यात् । वेक्ष्यति । अवेक्ष्यत् । भावे—

विश्यते । अवेशि । णिचि—वेशयति-ते । अवीविशत्-त ।

सनि—विविक्षति । यङि—वेविश्यते ।

नि—आत्म० निविशते । अभि+नि—बुद्धिप्रवेशने सक० ।

धर्ममभिनिविशते । अन्यत्रार्थे अक० । सम्—शयने,

संविशति । निर्—भृतौ भोगे च, निर्विशति । उप—स्थितौ

अक० उपविशति । परि—परिवेशने, परिविशति ।

कृत्सु—वेशनीयम् । वेशनम् । वेशः । वेशकः । वेशी । वेष्टा ।

विष्टः । विष्टिः । वेष्टव्यम् । वेष्टुम् । विष्ट्वा । उपविश्य ।

वेश्यम् । विशन् । वेक्ष्यन् ।

प्र—प्रवेशः । अभि+नि—अभिनिवेशः । आं—आवेशः । उप

—उपवेशनम् । अधि—अधिवेशनम् ।

(४८६) वृ भजने (सेवायां) क्रादि० आत्म०

सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वृणीते, वृणाते, वृणते । वृणीत । वृणीताम् । अवृणीत ।

अवरिष्ट-अवरीष्ट-अवृत । वव्रे । ववृषे । वरीतासे-वरितासे ।

वरिषीष्ट-वृषीष्ट । वरीष्यते-वरिष्यते । वरीता-वरिता ।
कर्मणि—त्रियते । अवारि, अवारिषाताम्-अवरीषाताम्-
अवरिषाताम्-अवृषाताम् । णिचि—वारयति ते । अवीवरत्-
त । सनि—विवरिषते-विवरीषते-वुवूर्षते । यङि—वेत्रोयते ।
कृत्सु—वरणीयम् । वरणम् । वारः । संवारः । विवारः ।
नीवारः । वरः । वारकः । वारी । वरीता-वरिता ।
वृतः । वृतिः । वरीतव्यम्-वरीतव्यम् । वरीतुम्-वरितुम् ।
वृत्वा । प्रवृत्त्य । वार्यम् । वृणानः । त्रियमाणः । वरीष्य-
माणः-वरिष्यमाणः । कर्मणि—वारिष्यमाणश्च । एख्य—
वरिष्यः ।

(४८७) वृ वरणे स्वादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वृणोति, वृणुतः, वृण्वन्ति । वृणोषि । वृणोमि, वृण्वः,
वृणुवः । वृणुते, वृण्वति, वृण्वते । वृणुयात्, वृण्वीत् ।
वृणोतु, वृणुताम् । अवृणोत्, अवृणुत । अवारीत्,
अवारिषाम्, अवारीषुः । अवरीष्ट, अवरिष्ट, अवृत । अवरि-
षाताम्, अवरीषाताम्, अवृषाताम् । ववार । ववरिष्य ।
वव्रे । ववृषे । वरोतासि-से-वरितासि-से । त्रियात्, वरिषीष्ट-
वृषीष्ट । वरिष्यति ते-वरौष्यति-ते । अवरिष्यत्-त । अवरो-
ष्यत्-त । कर्मणि—त्रियते । अवारि । सनि—वुवूर्षति,
विवरिषति, विवरीषति ।

सम्—सङ्कोचने, संवृणुते । वि—विस्तारकरणे, विवृणोति,
“विवृण्वतौ शैलसुतापि भावम्” इति कुमारः ।

भ्वादिस्तु वरणे उभ० सक० सेट् । वरति-ते । अवारीत् ।
अवरि(रो)ष्ट ।

चुरादिश्च आवरणे उभ० सक० सेट् । वारयति-ते ।
अवीवरत्-त ।

कृतसु शतरि—वृखन् । वृखानः । खट्—वरीष्यन्-वरिष्यन् ।
एवं खमान इति भेदः । अन्यत्र क्रयः गणीयवत् ।

(४८८) वृज् वर्जने अदादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—(इदित् पक्षे) वृङ्ते (अनिदित्पक्षे) वृक्ते । अवृक्त ।
अवृञ्चिष्ट । अवर्जिष्ट । ववृजे । वर्जिष्यते । वर्जिता ।
वर्जिषीष्ट । कर्मणि—वृज्यते । अवर्जि । वर्जयति-ते । अवी-
वृजत्-त, अववर्जत्-त । मनि—विवर्जिषति । यङि—
वरौवृज्यते ।

कृतसु—वर्जणीयम् । वर्जणम् । वर्जितव्यः । वृक्त्वा, वर्जित्वा ।
परिवर्ज्य । वर्जितुम् ।

(४८९) वृज् वर्जने रुधादि पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वृणक्ति । वृञ्ज्यात् । वृणक्तु । अवृणक्-ग् । अवर्जित् ।
ववर्ज, ववृजतुः, ववर्जिथ । वर्जिष्यति । वर्जिता । णिच्—
वर्जयति । णिच् + लुङ्—अववृजत्, अववर्जत् । अन्यत्
सर्वे अदादिगणीयवत् ।

(४९०) वृज् वर्जने चुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वर्जयति-ते, परिवर्जयति-ते, विवर्जयति-ते । वर्जयेत्-त ।
वर्जयतु-ताम् । अवर्जयत्-त । वर्जयिता । वर्जयिष्यति ।
अवर्जयिष्यत् । कर्मणि—वर्ज्यते ।

कृतसु—वर्जयित्वा । वर्जयितव्यम् । वर्जयितुम् ।

(४९१) वृत् वर्त्तने भ्वा० आत्म० अक० सेट्

वृतादिः ।

कर्त्तरि—वर्त्तते । वर्त्तसे । वर्त्ते । वर्त्तत । वर्त्तताम् । अवर्त्तत् ।
लुङि लृटि लृङि च उभ० । अवृत्तत् अवर्त्तिष्ट । ववृत्ते,

वृत्तिषे । वर्त्तितासे । लृटि लृडि च वा पर० नेट् । वर्त्त्यति,
वर्त्तिष्यते । वर्त्तिषीष्ट, अवर्त्त्यत्, अवर्त्तिष्यत् । भावे—वृत्त्यते ।
अवर्त्ति । णिचि—वर्त्तयति-ते । अवीवृत्तत्-त । अववर्त्तत्-त ।
सनि—विवर्त्तिषते, विवृत्सति । यङि—वरीवृत्त्यते ।

दिवादिस्तु सभ्रतौ वरणे च आत्म० सक० सेट् । वृत्त्यते ।
अवर्त्तिष्ट ।

चुरादिस्तु दीप्तौ उभ० सक० सेट् । वर्त्तयति-ते । अवीवृत्तत्-त
अववर्त्तत्-त ।

कृतसु—वर्त्तनीयम् । वर्त्तनम् । वर्त्तः । वर्त्तकः । वर्त्ती ।
वर्त्तिता । वृत्तः । वृत्तिः । वर्त्तितव्यम् । वर्त्तितुम् । उदित्
क्त्वा वेट्—वृत्त्वा-वर्त्तित्वा । प्रवृत्त्य । वृत्त्यम् । वर्त्तमानः ।
वर्त्तन् । वर्त्तिष्यमाणः । इष्णु—वर्त्तिष्णुः । सनि,—
विवृत्सा-विवर्त्तिषा । विवृत्सुः-विवर्त्तिषुः । विवर्त्तिष्यमाणः ।

(४६२) वृध् वर्द्धने भ्वादि० आत्म० अक० सेट्
वृतादिः ।

कर्त्तरि—वर्द्धते । लुङि लृटि लृडि च उभ० । कृटित्—
अवृधत्, अवर्द्धिष्ट । वृधे । वर्द्धितासे । वर्द्धिषीष्ट । वर्त्त्यति,
वर्द्धिष्यते । अवर्त्तयत्, अवर्द्धिष्यत् । भावे—वृध्यते । अवर्द्धि ।
णिचि—वर्द्धयति-ते । अवीवृधत्-त, अववर्द्धत्-त । सनि—
विवर्द्धिषति-ते । यङि—वरीवृध्यते ।

कृतसु—वर्द्धनीयम् । वर्द्धनम् । वर्द्धः । वर्द्धकः । वर्द्धी । इष्णु—
वर्द्धिष्णुः । वर्द्धिता । वृद्धः । वृद्धिः । वर्द्धितुम् । वर्द्धितव्यम् ।
वृद्धा, वर्द्धित्वा । संवृध्य । वृध्यम् । वर्द्धमानः । वर्त्त्यन्,
वर्द्धिष्यमाणः । सनि—विवृत्सा-विवर्द्धिषा । विवृत्सुः-
विवर्द्धिषुः । विवर्द्धिषमाणः ।

चुरादिस्तु—(मुग्धबोधमते पूर्त्तिच्छिदोरर्थयोः) उभ० अक०
सेट् । वर्द्धयति-ते । कर्मणि—वर्द्धते । अवीवृषत्-त ।
अववर्द्धत्-त ।

(४६३) वृष् सेचने भ्वादि० पर० सक०
प्रजननसामर्थ्ये ऐष्वर्य्ये च अक० सेट् ।

कर्त्तरि—वर्षति, अभिवर्षति । ववर्ष । अवर्षात् । वर्षिष्यति ।
वर्षिता । अवर्षिष्यत् । वृष्यात् । कर्मणि—वृष्यते । अवर्षि ।
णिचि—वर्षयति-ते । अवीवृषत्-त । सनि—विवर्षिषति ।
यङि—वरीवृष्यते ।

चुरादिरयमात्मनेपदी—वर्षयते इत्यादि । वृषु सेचने इति
कालापादयः ।

कृतसु—वृष्टः । वृष्टा । परिवर्ष्य । वर्षितुम् ।

(४६४) वृह् ध्वनौ (करिगर्जने) वृडौ च भ्वादि०
पर० अक० सेट् (इदिच) ।

कर्त्तरि—वृंहति-वर्हति । वृंहेत वर्हेत् । अवृंहौत् । इरित्—
अवृहत्-अवर्हीत् । भावे—वृंह्यते-वृह्यत । अवृंहि ।
णिचि—वृंहयति-ते । अववृंहत्-त ।

भ्वादि० आत्मनेपदी तु वृडौ सक० सेट् इदित्—वृंहते । अवृं-
हिष्ट । तुदादिष्व उद्यमे पर० अक० वेट् । वृहति ।
अवर्हीत्-अवृहत् । दीप्तौ वा चुरा० उभ० सक० पक्षे
भ्रादि० पर० इदित्—वृंहयति-ते । अववृंहत्-त । वृंहति ।
अवृंहौत् ।

कृतसु—वृंहणीयम् । वृंहणम् । वृंहः । वृंहकः । वृंहौ ।
वृंहिता । वृंहितम् । वृंहा । वृंहितव्यम् । वृंहितुम् ।

हंहित्वा । संहंह्य । हंह्यम् । हंहन् । हंहिष्यन् । मनिनि—
निपा० ब्र(ब्र)ह्मन् । पवर्गीयमध्ये अस्य पाठो न बहुसम्मतः ।

(४६५) वृ वृत्तौ क्र्यादि० उभ० सक० सेट्
ष्वादिः ।

कर्त्तरि—वृणाति, वृणोतः । वृणोते । वृणीयात्, वृणोते ।
वृणातु, वृणीताम् । अवृणात्, अवृणोत । अवारीत्,
अवरिष्ट-अवरोष्ट-अवूर्ष्ट । ववार, ववरिथ, ववरे, ववरिषे ।
वरीतासि-से, वरितासि-से । वरिषीष्ट-वूर्षीष्ट । वरीष्यति-ते,
वरिष्यति-ते । कर्मणि—वूर्ध्यते । अवारि, अवारिषा-
ताम्-अवरोषाताम्-अवरिषाताम्-अवूर्षाताम् । णिचि—
वारयति-ते । अवीवरत्-त । सनि—विवरोषति-ते, विवरि-
षति-ते, वुवूर्षति-ते ।

कृतसु—वरणीयम् । वरणम् । वरः । वारकः । वारी ।
वरौता-वरिता । वूर्णः । वूर्त्तिः । वरीतुम्-वरितुम् । वरी-
तव्यम्-वरितव्यम् । वूर्त्वा । संवूर्थ्य । वार्थ्यम् । वृणन् ।
वृणानः । कर्मणि—वूर्ध्यमाणः । वरीष्यन्-ष्यमाणः । वरिष्यन्-
ष्यमाणः । कर्मणि—वारिष्यमाणश्च ।

(४६६) वे तन्तुसन्ताने भ्वादि० उभ० सक०

अनिट् यजादिः ।

कर्त्तरि—वयति-ते । वयेत्-त । वयतु-ताम् । अवयत्-त ।
अवासीत्, अवास्त । उवाय, ऊवतुः-ऊयतुः । उवयिथ ।
ऊवे-ऊये । वातासि-से । ऊयात्, वासीष्ट । वास्यति-ते ।
कर्मणि—ऊयते । औयत । अवायि, अवायिषाताम्-
अवासाताम् । णिचि—वापयति-ते । अवीवपत्-त ।

कृतसु—वानीयम् । वानम् । वायः । तन्तुवायः । वायकः ।

वायी । वाता । वायुः । ऊतः । ऊतिः । वातव्यम् । वातुम् ।
ऊत्वा । संवाय । वेयम् । वयन्, वयमानः । कर्मणि—
ऊयमानः । वास्यन्-स्यमानः । कर्मणि—वायिष्यमाणश्च ।
(४६७) वेप् चलने (कम्पने) भ्वादि० आत्म०
अक० सेट् ।

कर्त्तरि—वेपते । वेपेत । वेपताम् । अवेपत । अवेपिष्ट । विवेपे ।
वेपिता । वेपिष्यते । भावे—वेप्यते । अवेपि । णिचि—पर०
वेपयति । अविवेपत्—ऋदित्, तेन चङि न ऋस्वः ।
कृत्सु—वेपनीयम्, प्रवेपनीयम् । प्रवेपनम् । वेपः । वेपकः ।
वेपी । वेपिता । वेपितः । वेपा । वेपितव्यम् । वेपितुम् ।
वेपित्वा । संवेप्य । वेप्यम् । वेपमानः । वेपिष्यमाणः ।
अथु—वेपथुः ।

(४६८) वेष्ट् वेष्टने भ्वादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—वेष्टते । अवेष्टिष्ट । चेष्टवत् सर्वं, केवलं चकारः
स्थाने वकारमात्रभेदः । णिचि—डभ० वेष्टयति-ते ।
अव(वि)वेष्टत्-त ।

(४६९) व्यथ् व्यथने भये चलने दुःखानुभवे च,
भ्वादि० आत्म० अक० सेट् घटादिः ।

कर्त्तरि—व्यथते । व्यथेत । व्यथताम् । अव्यथत । अव्यथिष्ट ।
विव्यथे । व्यथिता । व्यथिषीष्ट । व्यथिष्यते । भावे—व्यथ्यते ।
अव्यथि-अव्याथि । णिचि—व्यथयति-ते । अविव्यथत्-त ।
कृत्सु—व्यथनीयम् । व्यथनम् । व्याथः । व्याथकः । व्याथी ।
व्यथिता । व्यथितः । व्यथा । व्यथितुम् । व्यथितव्यम् ।
व्यथित्वा । संव्यथ्य । व्याथ्यम् । व्यथमानः । व्यथिष्यमाणः ।

(५००) व्यध् ताडने दिवा० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—विध्यति । विध्येत् । विध्यतु । अविध्यत् । अव्याप्सीत् ।
विद्याध, विविधतुः । विव्यधिय-विव्यह । व्यद्वा । विध्यात् ।
व्यत्यति । कर्मणि—विध्यते । अव्याधि । णिचि—
व्याधयति-ते । अविध्यत्-त ।

कृत्सु—व्यधनीयम् । व्यधनम् । व्याधः । ण—व्याधः । वेधस्तु
तौटादिक-विधतेः रूपम् । व्याधकः । व्याधी । व्यद्वा ।
विह्वः । विह्विः । व्यडुम् । व्यह्वयम् । विह्व । आविध्य ।
व्याध्यम् । विध्यन् । विध्यमानः । व्यत्यन्-त्यमानः । क्विप्
—आवित्-द् । सृगावित्-द् । मर्मावित्-द् । मर्माविधम् ।

(५०१) व्ये स्यूतौ वरणे च भ्वादि० उभ० सक०

अनिट् यजादिः ।

कर्त्तरि—व्ययति-ते । व्ययेत्-त । व्ययतु-ताम् । अव्ययत्-त ।
अव्याप्सीत्, अव्यास्त । विव्याय, विव्यतुः । विव्यिय ।
विव्यिव । विव्ये । व्यातासि-से । वीयात्-व्याप्सीष्ट ।
व्यास्यति-ते । कर्मणि—वीयते । अव्यायि । णिचि—
व्यापयति-ते । अविव्यपत्-त ।

कृत्सु—व्यानौयम् । व्यानम् । व्यायः । व्यायकः । व्यायी । व्याता ।
वीतः । वीतिः । व्यातव्यम् । व्यातुम् । वीत्वा । संवीय,
संव्याय । एवं परैः । व्येयम् । व्ययन्-मानः । कर्मणि—
वीयमानः । व्यास्यन्-स्यमानः । कर्मणि—व्यायिष्यमाणश्च ।

(५०२) व्रज् गतौ भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—व्रजति । व्रजेत् । व्रजतु । व्रज । अव्रजत् । अव्राजीत् ।
वव्राज । व्रजिता । व्रज्यात् । व्रजिष्यति । कर्मणि—
व्रज्यते । अव्राजि । णिचि—व्राजयति-ते । अविव्रजत्-त ।

चुरादिस्तु संस्कारे गतौ च, उभ० सक० सेट् । ब्राजयति-ते ।
अबिब्रजत्-त ।

परि—सञ्चसने, परिव्रजति । अनु—अनुगमने, अनुव्रजति ।
अप—अपगमने, अपव्रजति ।

ह्रात्सु—व्रजनीयम् । व्रजनम् । व्रजः । ब्राजः । परिव्राजकः ।
ब्राजी । व्रजिता । व्रजितः । क्यप्—व्रज्या । व्रजितव्यम् ।
व्रजितुम् । व्रजित्वा । प्रव्रज्य । ब्राज्यम् । व्रजन् । कर्मणि—
व्रज्यमानः । व्रजिष्यन्-ष्यमाणः । क्तिप्—परिव्राट् ।

(५०३) व्रश्च् छेदने तुदादि० पर० सक० वेट्
ऊदित् ओदिच्च ।

कर्त्तरि—वृश्चति । वृश्चेत् । वृश्चतु । अवृश्चत् । अवृश्चीत्-अवृश्चीत् ।
ववृश्च, ववृश्चतुः । ववृश्चिथ-ववृश्च । ववृश्चिव-ववृश्चु । वृश्चित्ता-
वृष्टा । वृश्चयात् । वृश्चिष्यति-वृश्च्यति । कर्मणि—वृश्चयते ।
अवृश्चि । णिचि—वृश्चयति-ते । अववृश्चत्-त ।

ह्रात्सु—वृश्चनीयम् । वृश्चनम् । 'सक्'—वृश्चः । ल्यु—वृश्चनः ।
वृश्चः । वृश्चकः । वृश्ची । वृश्चिता-वृष्टा । वृक्णः ।
वृष्टिः । वृश्चितव्यम्-वृष्टव्यम् । वृश्चितुम् वृष्टुम् । वृश्चित्वा ।
संवृश्चय । वृश्चयम् । वृश्चन् । कर्मणि—वृश्चयमानः । वृश्चिष्यन्-
ष्यमाणः-वृश्च्यन्-च्यमाणः ।

(५०४) शक् शक्तौ स्वादि० पर० अक्० ड्रित्
अनिट् ।

कर्त्तरि—शक्नोति, शक्नतः, शक्नुवन्ति । शक्नुवः । शक्नुयात् ।
शक्नोतु । शक्नुहि । अशक्नोत् । अशकत्-अशाचीत् । मतान्तरे
पुष्पादिः, तेन—अशकदित्येव । शशाक । शकतुः । शशक्य-
शकिय । शक्ता । शक्यात् । शक्यति-शकियति । भावे—

शक्यते । अश्याकि । णिचि—शाकयति-ते । अशौशकत्-त ।
सनि—शिशक्षति-ते । यङि—शाशक्यते ।

कृतसु—शक्नोयम् । शक्ननम् । शाकः । शक्ता । शक्तः । शक्तिः ।
शक्तुम् । शक्तव्यम् । शक्त्वा । प्रशक्य । शाक्यम् । शक्नुवन् ।
शक्यन् ।

(५०५) शक् चमायां सक० शक्तौ अक०
दिवादि० उभ० सेट् ।

कर्त्तरि—शक्यति-ते । शक्येत्-त । शक्यतु-ताम् । अशक्यत्-त ।
अशक्यत्-अशक्त । सुण्धबोधमते—अशकत्, अशाकौत् ।
अशकौत् । अशकिष्ट । शशाक । शके । शकितासि-से ।
शक्यात्, शकिषीष्ट । शकिष्यति-ते । भावे—शक्यते ।
अश्याकि । णिचि—शाकयति-ते । अशौशकत्-त । सनि
—शिशकिषति-ते ।

कृतसु—शकितः । शकिता । शकितव्यम् । शकितुम् । शकित्वा ।
शक्यन् । शक्यमानः । शकिष्यन्-ष्यमाणः इति भेदः ।
अन्यत् स्वादिगणोयवत् ।

(५०६) शक् (शकि) तासे अक० सन्देहे
सक० भ्वादि० आत्म० सेट् ।

कर्त्तरि—शङ्कते । शङ्केत । शङ्कताम् । अशङ्कत । अशङ्किष्ट ।
शशङ्के । शङ्किता । शङ्किषीष्ट । शङ्किष्यते । अशङ्किष्यत् ।
कर्मणि भावे च—शङ्कते । अशङ्कि । णिचि—शङ्कयति-ते ।
अशशङ्कत्-त । सनि—शिशङ्किषते । यङि—शाशङ्कते ।

कृतसु—शङ्कनीयम् । शङ्कनम् । शङ्कः । शङ्ककः । आशङ्की ।
शङ्किता । शङ्कितः । शङ्का । “लङ्कापि शङ्काकुला” इति
नाटकम् । “अशक्यशङ्क्यभिचारहेतुः” इति नैषधम् ।

शङ्कितुम् । शङ्कितव्यम् । शङ्कित्वा । आशङ्क्य । शङ्क्यम् ।
शङ्कमानः । कर्मणि—शङ्कमानः । शङ्क्यमाणः ।

(५०७) शट् शातने विशीर्णतायां भ्वादि० (लट्
लिङ् लोट् लङ्पु आत्म०) अन्यत्र पर० अक०
लृदित् अनिट् ।

कर्त्तरि—शोयते । शोयेत । शोयताम् । अशोयत । अशदत् ।
शशाद्, श्रेदतुः । श्रेदिथ, शशत्य । शत्ता । शद्यात् ।
शस्यति । अशस्यत् । कर्मणि—शद्यते । अशादि । णिचि—
शातयति । अशोशतत् । गमनार्थे—शादयति । अशोशदत् ।
सनि—शिशस्यति । यङि—शाशद्यते ।

कृतु—शदनोयः । शन्नः । शत्त्वा । संशद्य । शत्तुम् ।

(५०८) शन्स् हिंसायां कथने स्तुतौ च भ्वादि०
पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—शंसति । शंसेत् । शंसतु । अशंसत् । अशंसेत् ।
शशंस । शंसिता । शस्यत् । शंसिष्यति । अशंसिष्यत् ।
कर्मणि—शंस्यते । अशंसि । णिचि—शंसयति-ते । अश-
शंसत्-त । सनि—शिशंसिषति । यङि—शाशंस्यते ।

आ—आशंसने इष्टार्थप्रार्थने आत्म० आशंसते । प्र—प्रशंसायाम्
—प्रशंसति । अभि—प्रभिशापे अपवादे च, अभिशंसति ।
इदिदयं, तेन न नलोपः,—आशंस्यते ।

कृतु—शंसनोयम् । शंसनम् । शंसः । शंसकः । शंसी । शंसिता ।
शस्तः । शस्तिः । शंसा । शंसितुम् । शंसितव्यम् । उदित्
क्ता वेट् ।—शंसित्वा-शस्त्वा । प्रशस्य । शंस्यम् । शंसन् ।
शंसिष्यन् । कर्मणि—शंस्यमानः । शंसिष्यमाणः ।

आ—आशंसा, आशंसुः । प्र—प्रशंसा । प्रशस्तिः । अभि—
अभिशस्तः ।

(५०६) शप् आक्रोशे श्वादि० पक्षे दिवादि० उभ०
सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—शपति-ते, शप्यति-ते । शपेत्-त, शप्येत्-त । अशपत्-त,
अशप्यत्-त । अशाप्सौत्, अशप्त । शशाप, शेषे । शप्तासि-से ।
शप्यात्, शप्सौष्ट । शप्स्यति-ते । कर्मणि—शप्यते ।
अशापि । णिचि—शापयति-ते । अशीशपत्-त ।

शपथे आत्म०—शपते ।

कृतसु—शपनौयम् । शपनम् । शापः । शापकः । शापी ।
शप्ता । शप्तः । शप्तिः । शप्तव्यम् । शप्तुम् । शप्त्वा । अभि-
शप्य । शप्यम् । शपन्-मानः । शप्यन्-मानः । शप्स्रान्,
शप्स्रमानः ।

(५१०) शब्द शब्दक्रियायाम् अदन्तचुरादि०
उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—शब्दयति-ते । शब्दयाञ्चकार-चक्रे । शब्दयिष्यति-ते ।
अशशब्दत्-त । भावे—शब्दयते ।

कौत्सु—शब्दः । शब्दयित्वा । शब्दयितुम् ।

(५११) शम् शान्तौ अक० शान्तिकरणे सक०
दिवा० पर० सेट् शमादिः ।

कर्त्तरि—शाम्यति । शाम्येत् । शाम्यतु । अशाम्यत् । अशमत्-
अशमीत् । शशाम । शमिथ । शमिता । शम्यात् ।
शमिष्यति । अशमिष्यत् । भावे कर्मणि च—शाम्यते ।
अशमि-अशामि । णिचि—शमयति-ते, शामयति-ते । अशीश-

मत्-त, अशशामत्-त । ख्यन्त-कर्मणि—अशामि-अशामि,
अशामयिषाताम्-अशमयिषाताम्, अशामिषाताम्-अशमि-
षाताम् । सनि—शिशमिषति । यङि—शंशम्यते ।

उप—निवृत्तौ उपशाम्यति ।

कृत्—शमनीयम् । शमनम् । णिच्, —ल्यु—शमनः । शमः ।
शमकः । शमौ । शमिता । शान्तः । णिच्स्तु शान्तः-शमितः ।
शान्तिः । शमितव्यम् । शमितुम् । उदित् क्त्वा वेट् ।—
शमित्वा-शान्त्वा । प्रशम्य । शम्यम् । शाम्यन् । शमिष्यन् ।
उप—उपशमः ।

(५१२) शम् आलोचने चुरादि० उभ० सक०
सेट् ।

कर्त्तरि—शामयति-ते । शामयेत्-त । शामयतु-ताम् । शामय,
शामयस्व । “निशामय तदुत्पत्तिं विस्तराद्गदतो मम” इति
मार्कण्डेयचण्डौ । अशामयत्-त । अशौशमत्-त । शामया-
श्चकार-चक्रे । शामयिता । शाम्यात्, शामयिषीष्ट ।
शामयिष्यति-ते । अशामयिष्यत्-त । कर्मणि—शाम्यते ।
अशामि । सनि—शिशामयिषति-ते ।

कृत्—शामयितव्यः । शमितः । शामयित्वा । शामयितुम् ।

(५१३) शास् शासने अदादि० पर० द्विक०
सेट् जच्चादिः ।

कर्त्तरि—शास्ति, शिष्टः, शासति । शास्ति, शिष्टः, शिष्ट ।
शास्ति, शिष्वः, शिष्वः । शिष्यात् । शास्तु, शिष्टाम्,
शासतु । शाधि । अशात्, अशिष्टाम्, अशासुः । अशात्-
अशाः । अशिषत् । शशास । शासिता । शिष्यात् ।
शासिष्यति । अशाशिष्यत् । कर्मणि—शिष्यते । अशासि ।

णिचि—शासयति-ते । अशशासत्-त । सनि—शिशसि-
षति । यङि—शिशिष्यते ।

ष्वा—आशंसने आशीर्वादप्रार्थने, आत्म० सक०—आशास्ते,
आशासाते, आशासते । आशास्ते, आशासाथे, आशाध्वे ।
आशासे, आशास्त्रहे, आशास्महे । आशासात । आशास्ताम् ।
आशास्त । आशासिष्ट । आशशासे । आशासिता । कर्मणि—
आशास्यते । आशासि । णिचि—आशासयते । आशिशसत ।
सनि—आशशासिषते । यङि—आशाशास्यते ।

क्लृत्—शासनौयम् । शासनम् । शासः । शासकः । शासी ।
शासिता । शौणादिके ढचि नेट्—शास्ता । शिष्टः ।
शिष्टिः । शासितव्यम् । शासितुम् । क्त्वा वेट्—शासित्वा-
शिष्ट्वा । संशिष्य । शिष्यः । शास्यः । शासत् । शासिष्यन् ।
कर्मणि—शिष्यमाणः । शासिष्यमाणः । क्लिप्—आशीः ।

(५१४) शिच् शिच्चणे भ्वादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—शिचते । शिचते । शिचताम् । अशिचत । अशिचिष्ट ।
शिचिचे । शिचिता । शिचिषौष्ट । शिचिष्यते । कर्मणि—
शिच्यते । अशिचि । णिचि—शिचयति-ते । अशिशिचत्-त ।
सनि—शिशिचिषते । यङि—शिशिच्यते ।

क्लृत्—शिचणीयम् । शिचणम् । शिचः । शिचकः । णिचोऽपि
—शिचकः । शिचौ । शिचिता । शिचितः । शिचा ।
शिचितव्यम् । शिचितुम् । शिचित्वा । संशिच्य । शिच्यम् ।
शिचमाणः । कर्मणि—शिच्यमाणः । शिचिष्यमाणः ।

(५१५) शिष् विशेषे रुधादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—शिनष्टि, शिष्टः, शिषन्ति । शिनचि, शिष्टः, शिष्ठ ।
शिनषि, शिष्वः, शिष्यः । शिष्यात् । शिनष्टु, शिष्टान्,

शिषन्तु । शिषिण्ट । अशिषन्-ङ् । लृदित्—अशिषत् ।
 शिषिष । शिषिष्ठा । शिषिष्ठात् । शिष्यति । अशिष्यत् ।
 कर्मणि—शिष्यते । अशिषि । शिषि—शिषयति-ते, अशिषी-
 शिषत्-त । सनि—शिषिच्छति । यङि—शिष्यते ।

वि—विशिषकरणे विशिषिण्टि ।

कृत्यु—शिषणौयन् । शिषणम् । शिषः । शिषकः । शिषी । शिषिष्ठा ।
 शिषिष्टः । शिषिष्टिः । शिष्यम् । शिष्युम् । शिष्या । शिष्यः ।
 विशिष्य । शिष्यम् । शिषन् । शिष्यन् । कर्मणि—शिष्य-
 माणः । शिष्यमाणः ।

वि—विशिष्टः । विशिष्यम् । विशिषणम् ।

(५१६) शिष् अवशिषे विकल्पचुरादि० उभ०
 अक० पक्षे वधे भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—शिषयति-ते, शिषति । अशिषिषत्-त, अशिषीत् ।
 भावे—शिष्यते । अशिषि ।

वि—अतिशयने, विशिषयति । अव—अवशिषे, अवशिषयति ।
 अन्यत् रौधादिकवत् ।

कृत्यु—शिषयिता, शिषिता । शिषितः, शिष्टः । शिषयितव्यम्,
 शिषितव्यम् । शिषयितुम्, शिषितुम् । शिषयित्वा, शिषित्वा,
 शिषित्वा, शिष्ट्वा । शिषयन्-माणः, शिषन् । कर्मणि—
 शिष्यमाणः । शिषयिष्यन्-ष्यमाणः, शिषिष्यन्, कर्मणि—
 शिषिष्यमाणः ।

अव—अवशिषितः । अवशिष्टः ।

(५१७) शी शयने अदादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—शेते, शयाते, शेरते । शेषे । शयीत, शयीथाः,
 शयीथ । शेताम्, शयाताम्, शेरताम् । अशेत,

अश्रयाताम्, अश्ररत । अश्रयिष्ट । श्रिश्ये । श्रयिता ।
श्रयितासे । श्रयिषीष्ट । श्रयिष्यते । अश्रयिष्यत । भावे—
श्रय्यते । अश्रायि, अश्रायिषाताम्-अश्रयिषाताम् । णिच्
—श्राययति-ते । अश्रीश्रयत्-त । सनि—श्रिश्रयिषते ।
यङि—श्राश्रय्यते ।

अति—अतिक्रमे, अतिश्रते । अधिपूर्वकः सक०—श्रय्यामधिश्रते ।
कृतसु—श्रयनीयम् । श्रयनम् । श्रयः । उत्तानश्रयः । श्रायकः ।
श्रायी । श्रयिता । श्रयितः । श्रय्या । श्रयितव्यम् । श्रयितुम् ।
श्रयित्वा । उपश्रय्य । श्रयम् । श्रयानः । श्रयिष्यमाणः ।
अतिश्रयितः ।

(५१८) शुच् शोकि भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—शोचति । शोचेत् । शोचतु । अशोचत् । अशोचीत् ।
शुशोच । तादावार्द्धधातुके वेट्, तेन—शोचिता-शोक्ता ।
शुच्यात् । शोचिष्यति । अशोचिष्यत् । कर्मणि—शुच्यते ।
अशोचि । णिच्—शोचयति-ते, अशूशुचत्-त । सनि—
शुशोचिषति, शुशुचिषति । यङि—शोशुच्यते ।

अनु—अनुशोके, सक० अनुशोचति । दिवादिस्तु शोके क्लेदे च
उभ० अक० सेट् । शुच्यति-ते । इरित्—अशुचत्-अशोचीत्,
अशोचिष्ट । अनु—केनचिदुद्देशेन पश्चात्तापे, सक०—
अनुशोचति ।

कृतसु—शोचनीयम् । शोचनम् । शोकः । शोचकः । शोची,
शोकी । शोचिता-शोक्ता । शोचितः । ईदित्—शुक्तः । शुक्तः ।
शोचितव्यम्, शोक्तव्यम् । शोचितुम्-शोक्तुम् । शोचित्वा-
शुचित्वा-शुक्त्वा । विशुच्य । शोच्यम् । शोचन् । शोचिष्यन् ।

अनु—अनुशोचनम् ।

(५१६) शुध् शौचि शोधने च दिवादि० पर०
सक० निःशेषभवने अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—शुध्यति । शुध्येत् । शुध्यतु । अशुध्यत् । अशुधत् ।
शुशोध । शोद्धा । भावे—शुध्यते । अशोधि । णिचि—
शोधयति-ते । अशूशुधत्-त ।

कृतसु—शोधनीयम् । शोधनम् । शोधः । शोधकः । शोधी ।
शोद्धा । शुद्धः । शुद्धिः । शौद्धव्यम् । शोडुम् । शुद्धा । विशुध्या
शोध्यम् । शुध्यन् । शोत्स्यन् ।

(५२०) शुन्श् शुञ्चौ भ्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—शुन्वति । शुन्वेत् । शुन्वतु । अशुन्वत् । अशुन्वीत् ।
शुशुन्व । शुन्विता । शुन्व्यात् । कर्मणि—शुन्वते । अशुन्विं ।
णिचि—शुन्वयति । अशुशुन्वत् । सनि—शुशुन्विषति ।
यङि—शोशुन्वते ।

अयं चुरादावपि उभ० ।—शुन्वयति-ते । अशुशुन्वत्-त ।

कृतसु—शुन्वितः । शुन्विता । शुन्वितुम् ।

(५२१) शुभ् दीप्तौ भ्वादि० आत्म० अक० सेट्,
इदित् ।

कर्त्तरि—शोभते । अशोभिष्ट । शुशुभे । भावे—शुभ्यते ।
अशोभि । णिचि—शोभयति-ते । अशूशुभत्-त । सनि—
शुशोभिषते-शुशुभिषते । (पौनःपुन्ये) यङि—शोशुभ्यते ।
तुदादिस्तु दीप्तौ अक० द्विसने सक० पर० सेट् । शुभति ।
अशोभीत् ।

कृतसु—शोभनीयम् । शोभनम् । शोभः । शोभकः । शोभी ।
शोभिता । शोभितः । शोभा । शोभितव्यम् । शोभितुम् ।

शोभित्वा-शुभित्वा । उपशुभ्य । शोभ्यम् । शोभमानः ।
शोभिष्यमाणः ।

(५२२) शुष् शोषणे दिवादि० पर० अक०
अनिट् लृदित् ।

कर्त्तरि—शुष्यति । शुष्येत् । शुष्यतु । अशुष्यत् । अशुषत् ।
शुशोष । शोष्टा । शुष्यात् । शोष्यति । अशोष्यत् । भावे—
शुष्यते । णिचि—अशोषि । शोषयति-ते । अशूशुषत्-त ।
सनि —शुशुक्षति । यङि—शोशुष्यते ।

कृतसु—शुष्कः । शोष्टुम् । शोषः । णमुनि—ऊर्द्धशोषम् “यद्दोर्द्ध-
शोषं ढणवद्विशुष्कः” इति मट्टिः ।

(५२३) श्रुत् (श्रुत्) क्षरणे भ्वादि० पर० अक०
सेट् इरित् ।

कर्त्तरि—श्रोतति ।—अश्रुतत्. अश्रोतीत् । चुश्रोत । भावे—
श्रुत्यते । अश्रोति । णिचि—श्रोतयति-ते । एवं श्रोतति
इत्यादि ।

कृत्सु—श्रोतनीयम् । श्रोतनम् । श्रोतः । श्रोतिता । श्रुतितः ।
श्रुत्तिः । श्रोतितव्यम् । श्रोतितुम् । श्रुतित्वा-श्रोतित्वा ।
श्रोत्यम् । श्रोतन् । श्रोतिष्यन् ।

(५२४) अन्थ् मोचने प्रतिहर्षे च क्रादि० पर०
सक० सेट् ।

कर्त्तार—अथ्राति, अथ्रीतः, अथ्रन्ति । अथ्रासि । सर्वं अन्थवत्,
अ-स्थाने अ-मात्रभेदः ।

अन्थने वधे च विकल्पचुरादि० उभ० पक्षे भ्वादि० पर०

सक० सेट्—अन्ययति-ते । अन्यति । अशन्यत्-त ।
अन्योत् ।

(५२५) अम् तपसि खेदे आयासे च दिवादि०
पर० अक० सेट् इरित् शमादिः ।

कर्त्तरि—आम्यति । आम्येत् । आम्यतु । अआम्यत् । अअमत्-
अअमीत् । शआम । अमिता । अम्यात् । अमिष्यति । भावे
—अम्यते । अअमि । णिचि—अमयति-ते । अशिमत्-त ।
सनि—शिमिषति ।

वि—विआमि, विश्राम्यति । भावे—व्यमि-व्यमि । आ—
आश्रयकरणे, आश्राम्यति ।

कृत्सु—अमः । आन्तः । उदित् क्त्वा वेट्—आन्त्वा-अमित्वा ।
अमितुम् ।

वि—विअमः, विश्रामः, विश्रान्तः । आ—आअमः । परि—
परिश्रान्तः । परिअमः ।

(५२६) आ विकृतिरूपे पाक्षे अदादि० पर०
सक० अनिट् घटादिः ।

कर्त्तरि—आति । अआसीत् । अश्रे । आता । भावे—आयते ।
अआय । णिवि—अपयति-ते । अशिमत्-त ।

कृत्सु—आणम् । णिचस्तु—अपणीयम् । अपणम् । अपयिता ।
अपितः । अपणा । अपयितव्यम् । अपयितुम् । अपयित्वा ।
अप्यम् । अपयन्-माणः । अपयिष्यन्-ष्यमाणः । ष्यन्त-
कर्माणि—अप्यमाणः । अपिष्यमाणः ।

(५२७) शि सेवने भ्वादि० उभ० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—अयति-ते । अयेत्-त । अयतु-ताम् । अअयत्-त ।

अशिश्रियत्-त । शिश्राय, शिश्रायत्-त । शिश्रिये । श्रियि-
तासि-से । श्रीयत्, श्रियिषीष्ट । श्रियिष्यति-ते । अश्रियिष्यत्-त ।
कर्मणि—श्रीयते । अश्रायि । णिचि—श्राययति-ते ।
अशिश्रियत्-त । सनि—शिश्रियिषति ते, शिश्रियिषति-ते ।
याङि—श्रियते ।

आ—आलम्बने, आश्रयति-ते । प्र—प्रागल्भ्ये, अक० प्रश्रयति ।
उत्—उच्चभवने, अक० उच्छ्रयति ।

कृत्—श्रयणोयम् । श्रयणम् । श्रयः । श्रायकः । श्रायी ।
इनि—संश्रयी । श्रयिता । श्रितः । श्रितिः । श्रयितव्यम् ।
श्रयितुम् । श्रायत्वा । आश्रित्य । आश्रयम् । श्रयन्माणः ।
श्रयिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—श्रीयमाणः । खलन्त-कर्मणि
—श्रायिष्यमाणश्च ।

आ—आश्रयः । आश्रितः । प्र—प्रश्रयः । उत्—उच्छ्रितः ।
उच्छ्रयः । उच्छ्रायः ।

(५२८) श्रु श्रवणे भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि (लटि)—श्रुणोति, श्रुणुतः, श्रुण्वन्ति । श्रुणोषि, श्रुणुथः,
श्रुणुथ । श्रुणोमि, श्रुणुवः, श्रुण्वः, श्रुणुमः, श्रुण्वमः ।
लिङि—श्रुणुयात्, श्रुणुयाताम्, श्रुणुयुः । श्रुणुयाः, श्रुणुयातम्,
श्रुणुयात । श्रुणुयाम्, श्रुणुयाव, श्रुणुयाम ।

लोटि—श्रुणुतु, श्रुणुताम्, श्रुण्वन्तु । श्रुणु, श्रुणुतम्, श्रुणुत ।
श्रुण्वानि, श्रुण्वाव, श्रुण्वाम ।

लङि—अश्रुणोत्, अश्रुणुताम्, अश्रुण्वन् । अश्रुणोः, अश्रुणुतम्,
अश्रुणुत । अश्रुणुवम्, अश्रुणुव-अश्रुण्व, अश्रुणुम-अश्रुण्वम ।

लुङि—अश्रुणीषीत्, अश्रुणीष्टाम्, अश्रुणीषुः, अश्रुणीषौः, अश्रुणीष्टम्,
अश्रुणीष्ट । अश्रुणीषम्, अश्रुणीष्व, अश्रुणीष ।

लिटि—शुश्राव, शुश्रुवतुः, शुश्रुवुः । शुश्रुविथ-शुश्रुथ, शुश्रुवथुः,
शुश्रुव । शुश्राव शुश्रव, शुश्रुव, शुश्रुम ।

लुङादिषु—श्रोता, श्रोतारौ, श्रोतारः । श्रूयात्, श्रूयास्ताम्,
श्रूयासुः । श्रोष्यति । श्रोष्यतः । श्रोष्यन्ति । अश्रोष्यत्,
अश्रोष्यताम्, अश्रोष्यन् ।

कर्मणि—श्रूयते । अश्रावि, अश्राविषाताम् अश्रोषाताम् ।
णिचि—श्रावयति-ते । अश्रिश्रवत्-त, अश्रुश्रवत्-त । सनि—
श्रुश्रूषते । णिचः, -सनि—श्रु(श्रि)श्रावयिषति-ते । यङि—
शोश्रूयते ।

प्रति—अङ्गीकारे, प्रतिशृणोति । आ—आशृणोति । सम्—
संश्रवे, आत्म० अक० संशृणुते, संशृणुवाते, संशृणुवते ।

कृतसु—श्रवणीयम् । श्रवणम् । श्रव । आश्रावः । श्रावकः । अस्मि
—श्रवः । श्रावी । श्रोता । इन्—श्रोतम् । श्रुतः । श्रुतिः ।
श्रोतव्यम् । श्रातुम् । श्रुत्वा । उपश्रुत्य । श्रव्यम् । श्राव्यम् ।
शृण्वन् । श्रोष्यन् । कर्मणि—श्रूयमाणः । ख्यन्त-कर्मणि—
श्रोष्यमाणः । श्राविष्यमाणः ।

(५२६) श्लाघ् विकत्यने (आत्मगुणाविष्करणे)

अक० प्रशंसने सक० भ्वादि० आत्म० सेट् ।

कर्त्तरि—श्लाघते । अश्लाघिष्ट । भावे—श्लाघ्यते । अश्लाघि । णिचि
—श्लाघयति-ते । ऋदित् चङि न ऋस्वः । अशश्लाघत्-त ।

कृतसु—श्लाघनोयम् । श्लाघनम् । श्लाघकः । श्लाघो । श्लाघिता ।
श्लाघितः । श्लाघा । श्लाघितव्यम् । श्लाघितुम् । श्लाघित्वा ।
श्लाघ्यम् । श्लाघमानः । कर्मणि भावे च—श्लाघ्यमानः ।
श्लाघिष्यमाणः ।

(५३०) श्लिष् आलिङ्गने, सम्बन्धमात्रे, एक-
शब्देनोभयार्थबोधने च दिवादि० पर० सक०
अनिट् लृदित् ।

कर्त्तरि—श्लिथति । श्लिथेत् । श्लिथतु । अश्लिथत् । आलिङ्गने
—अश्लिङ्गत् । लृदित्—अश्लिपत् । श्लेषा । श्लेच्यति ।
कर्मणि—श्लेषते । अश्लेषि, अश्लेषाताम् । णिचि—
श्लेषयति-ते । अश्लेषत्-त ।

प्र—प्रश्लेषे, प्रश्लेषति ।

कृतसु—श्लेषणौयम् । श्लेषणम् । श्लेषः । श्लेषकः । श्लेषी । श्लेषा ।
श्लिष्टः । श्लिष्टि । श्लेष्टव्यम् । श्लेष्टुम् । श्लिष्ट्वा । प्रश्लेष्य ।
श्लेष्यम् । श्लिथन् । श्लेच्यन् । कर्मणि—श्लेष्यमाणः ।
श्लेष्यमाणः ।

प्र—प्रश्लेषे प्रश्लेषः । वि—विश्लेषे विश्लेषः । सं—संश्लेषे संश्लेषः ।

(५३१) श्वस् प्राणने अदादिः पर० अक०
सिट् रुदादिः ।

कर्त्तरि—श्वासति, श्वसितः, श्वसन्ति । श्वसिषि, श्वसिष्यः ।
श्वसिषि, श्वसिष्व । श्वस्यात् । श्वसितु, श्वसिताम्, श्वसन्तु ।
श्वसिहि । अश्वसत्-अश्वसीत् । अश्वसिताम्, अश्वसन् ।
अश्वसीत्, अश्वसिष्टाम्, अश्वसिषुः । शश्वास । श्वसिता ।
श्वस्यात् । श्वसिष्यति । अश्वसिष्यत् । भावे—श्वस्यते ।
अश्वासि । णिचि—श्वासयति-ते । अश्वसत्-त । सनि—
श्वसिषति । षडि—शाश्वस्यते ।

वि—विश्वासे, विश्वसिति । आ—आश्वासे, आश्वसिति ।

कृतसु—श्वसनीयम् । श्वसनम् । श्वसनः । श्वासः । श्वासकः ।

श्वासी । श्वमिता । श्वमितः । श्वस्तिः । श्वसितव्यम् । श्वनि-
तुम् । श्वसित्वा । विश्वस्य । श्वास्यम् । श्वसन् । श्वसिष्यन् ।
वि—विश्वसितः, विश्वस्तः । आ—आश्वसितः, आश्वस्तः ।
प्रश्वासनिश्वासाद्यर्थे प्र—प्रश्वासः । नि—निश्वासः ।

(५३२) श्वि गतौ, सक० वृद्धौ अक० भ्वादि०
पर० यजादिः सेट् ।

कर्त्तरि—श्वयति । श्वयेत् । श्वयतु । अश्वयत् । अश्विश्वयत्-
अश्वत्-अश्वयीत् । अश्विश्वयताम्-अश्वताम्-अश्वयिष्टाम् ।
शुश्राव-शिश्राय, शुश्रुवतुः, -श्विश्वयतुः । शुश्रुविथ-श्विश्वयिथ-
श्वयिता । श्रूयात् । श्वयिष्यति । कर्मणि भावे च—श्रूयते ।
अश्रायि, अश्रायिषाताम्-अश्वयिषाताम् । णिचि—श्राय-
यति-ते । अश्रीश्वयत्-त, अश्विश्वयत्-त । यङि—श्रीश्रू-
यते-श्रीश्रूयते ।

उत्—स्फोटताभवने अक० ।—उच्छ्रयति ।

कृत्—श्वयनोयम् । श्वयनम् । श्वयः । श्रायकः । अथु-ने-
श्वयथः । श्वयिता । ओदित्—शूनः । श्रूतिः । श्वयितव्यम् ।
श्वयितुम् । श्वयित्वा । उच्छ्रय । श्वयम् । श्वयन् । श्वयिष्यन् ।
कर्मणि—श्रूयमानः, श्रायिष्यमाणः, श्वयिष्यमाणश्च ।

उत्—उच्छूनः ।

(५३३) श्वि निरसने (श्लेषादेर्मखेन वमने)
दिवादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—श्वीष्यति । श्वीष्येत् । अश्वीषीत् । श्वीषेव-तिष्वेव ।
कर्मणि—श्वीष्यते । अश्वीषि । णिचि—श्वीषयति-ते । अति-
श्वीषत्-त । अतिश्वीषत्-त ।

स्वादि० छिब् दिवादि० छीब् च उक्तार्थे, तेन छीवति ।
छीयति । अछीवौत् ।

कृत्सु—छेवनीयम् । छेवनम् । छेवः । छेवकः । छेवी । छेवितां ।
छूतः । छूतिः । छेवितुम् । छेवितव्यम् । छदित्—
छेवित्वा-छूत्वा । छेव्यम् । छीव्यन् । छेविष्यन् । कर्मणि—
छीव्यमानः । छेविष्यमाणः ।

क्युडादौ छीवनमित्यादि । नि—निर्छीवनम् ।

(५३४) सट् विषादे, (आकुलोभादे) अक०
आश्रयकरणे हिंसायां गतौ च सक०, तुदादि०
पर० अनिट् छदित् षोपदेशः ।

कर्त्तरि—सौदति । सौदेत् । सौदतु । असौदत् । असदत् ।
ससाद, सेदतुः । सेदित्-ससत्य । सेदिव । सत्ता । सद्यात् ।
सत्यति । असत्यन् । कर्मणि भावे च—सद्यते । असाटि ।
णिचि—सादयति-ते । असौसदत्-त । सनि—सिषत्सति ।
यङि—सासद्यते ।

अ—प्रसादे, प्रसौदति । वि—विषादे, विषीदति । अव—
अवसादे, अवसौदति । उत्—उन्मूलने, उत्सौदति । आ—
नेकव्ये, आसौदति ।

चुरादिस्तु गतौ उभ० सक० सेट् । सादयति-ते । असौषदत् त ।
कृत्सु—सदनोयम् । सदनम् । सादः । सादकः । सादौ । सत्ता ।
सन्नः-सन्नवान् । सत्तिः । सत्तव्यम् । सत्तुम् । सत्त्वा ।
प्रसद्य । साद्यम् । सौदन् । सत्यन् । कर्मणि—सद्यमानः ।
सत्यमानः । असि—सदः । मनिनि—सद्य ।

प्र—प्रसन्न । प्रसादः । प्रासादः । वि—विषयः । विषादः ।

अव—अवसन्नः । अवसादः । उत्—उत्सन्नः । उत्सादः ।

आ—आसन्नः । आसत्तिः । ज्वलादि, —षदः । सादः ।

(५३५) सन्ज् सङ्गे सक० सम्बन्धे च अक०
भ्वादि० पर० अनिट् ।

कर्त्तरि—सजति । सजेत् । सजतु । असजत् । असाङ्गीत् ।

ससञ्ज, ससजतुः, ससञ्जतुः । सङ्क्ता । सज्यात् । सङ्गति ।

भावे—सज्यते । असञ्जि । णिचि—सञ्जयति-ते । अस-

सञ्जत्-त । सनि—सिसङ्गति । याङ्—सासज्यते ।

प्र—प्रसङ्गे, प्रसजति । अनु—अनुषङ्गे, अनुषजति । अभि—

अभिषङ्गे—(पराभवे) अभिषजति ।

कृत्सु—सञ्जनीयम् । सञ्जनम् । सङ्गः । सञ्जकः । घिणुन्—

सङ्गी । सङ्क्ता । सक्तः । सक्तिः । सङ्क्तव्यम् । सङ्क्तुम् ।

सक्ता । प्रसज्य । सञ्जाम् । सजन् । सङ्गान् ।

प्र—प्रसङ्गः । अनु—अनुषङ्गः ।

(५३६) सह् शक्तौ (क्षमायां) भ्वादि० आत्म०
सक० सेट् षोपदेशः ।

कर्त्तरि—सहते । सहेत । सहताम् । असहत, असहेताम्,

असहन्त । असहिष्ट, असहिषाताम्, असहिषत ।

सेहे । सहितासे-सोढासे । सहिषौष्ट । कर्मणि—सह्यते

असाहि । णिचि—साहयति-ते । अशीषहत्-त । पर्यस-

षहत्-त ।

उत्—उत्साहे, उत्सहते ।

कृत्सु—सहनीयम् । सहनम् । साहः । ज्वलादि० सहः, साहः ।

दुःखसहः । भारसहः । दुःसहः । साहकः । साही । इणु—

सहिणुः । सहिता-सोढा । सोढः । सोढिः । सहितव्यम् ।

सोढ्यम् । सडितुम्-सोढुम् । सहित्वा-सोढ्वा । मतान्तरे
साढ्वा । प्रसह्य । सह्यम् । सहमानः । कर्मणि—सह्यमानः ।
सहित्यमाणः ।

उत्—उत्साहः ।

(५३७) सान्त्व सान्त्वने अदन्तचुरादि उभ०
सक० सेट् षोपदेशः ।

कर्त्तरि—सान्त्वयति-ते । अससान्त्वत्-त । सन्त्वयाञ्चकार-ञ्चक्रे ।
सान्त्वयिष्यति । कर्मणि—सान्त्वयते । असान्त्वि ।

कृतसु—सान्त्वनीयम् । सान्त्वनम् । सान्त्वयिता । सान्त्वितः ।
सान्त्वना । सान्त्वयितव्यम् । सान्त्वयितुम् । सान्त्वयित्वा ।
प्रसान्त्वय । सान्त्वयम् । सान्त्वयन्-मानः । सास्त्वयिष्यन्-
ष्यमाणः । कर्मणि—सान्त्वयमानः । सास्त्वयिष्यमाणः ।

(५३८) सि बन्धने स्वादि० पक्षे क्रादि० उभ०
सक० अनिट् षोपदेशः ।

कर्त्तरि—सिनोति-सिनाति, सिनुतः,-सिनोतः, सिन्वन्ति-
सिनन्ति । सिनुते सिनोते । सिनुयात्-सिनौयात् । सिन्वोत-
सिनोत । सिनोतु-सिनातु, सिनुताम्-सिनोताम् । असि-
नोत्-असिनात् । असिनुत-असिनोत । असौषीत्, असेष्ट ।
सिषाय । सिष्ये । सेतासि-से । सीयात् । सेषीष्ट ।
सेष्यति-ते । कर्मणि—सौष्यते । असायि । णिचि—
साययति-ते । असौषयत्-त ।

वि—विषये, विषिणोति-विषिणाति ।

कृतसु—सयनीयम् । सयनम् । सायः । सायकः । सायी ।
सेता । सितः । यासे—सिनः । सितिः । सेतव्यम् । सेतुम् ।
सित्वा । प्रसित्य । सेयम् । सिन्वन्-सिन्वानः । सिनन्-

सिनानः । सेष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—स्यमानः ।
साधिष्यमाणः ।

वि—विषयः ।

(५३६) सिच् सेचने, तुदादि० उभ० सक०
अनिट् मुचादिः षोपदेशः ।

कर्त्तरि—सिञ्चति, सिञ्चन्ः, सिञ्चन्ति । सिञ्चते । सिञ्चेत्-त ।
सिञ्चतु-ताम् । असिञ्चत-त । न्यसिञ्चत् । असिञ्चत् ।
असिञ्चत-असिञ्क्त । सिषेच, सिषिचे । निषिषेच, निषिषिचे ।
सेक्ता । सेक्तासि-से । सिच्यात् । सिञ्चीष्ट । सेच्यति-ते ।
कर्मणि—सिच्यते । असेचि । णिचि—सेचयन्-ते । असी-
षिचत् त । सनि—सिसिञ्चति । यङि—सेसिच्यते ।

नि—निषेके, (गर्भाधाने) निषिञ्चति । अभि—अभिषेके,
(मन्त्रपूर्वकस्त्रपनभेदे) अभिषिञ्चति । उत्—गर्वे, अक०
उत्सिञ्चति ।

ह्यत्सु—सेचनोद्यम् । सेचनम् । सेकः । सेचकः । सेची । सेक्ता ।
सिक्तः । सिक्तिः । सेक्तव्यम् । सेक्तुम् । सिक्ता । निषिच्य ।
सेच्यम् । सिञ्चन्-मानः । सेच्यन्-च्यमाणः । कर्मणि—
सिच्यमानः ।

नि—निषिक्तः । निषेकः । अभि—अभिषिक्तः । अभिषेकः ।
उत्—उत्सिक्तः । उत्सेकः ।

(५४०) सिध् (षिधू) सिद्धौ दिवादि० पर०
अक० अनिट् षोपदेशः ।

कर्त्तरि—सिध्यति । सिध्येत् । सिध्यतु । असिध्यत् । असेत्सीत् ।
पाणिनिमते पुषादिः, तेन असिध्यत् । सिषेध । सेद्धा ।
सिध्यात् । सेत्स्यति । भावे—सिध्यते । असेधि । णिचि

अपारलौकिके अर्थे—साधयति-ते । पारलौकिके अर्थे—
सेधयति-ते । असौषिधत्-त । सनि—सिषित्सति, णिचः
सनि—सिषाधयिषति ।

कृतसु—सेधनीयम् । सेधनम् । सेधः । सेधकः । सेधी ।
सेद्धा । सिद्धः । सिद्धिः । सेद्धव्यम् । सेडुम् । क्वा-वेट्—
सिधित्वा-सेधित्वा-सिद्धा । संसिध्य । सेध्यम् । सिध्यन् ।
सेत्यन् । णिचसु—साधनीयम् । साधनम् । साधकः ।
साधयिता । साधितः । साधना । साधयितव्यम् । साधयि-
तुम् । साधयित्वा । प्रसाध्य । साध्यम् । साधयन्-
मानः । साधयिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—साध्यमानः ।
साधय्यमाणः ।

(५४१) सिध् (षिधू) गतौ शासने च भ्वादि०
पर० सक० माङ्गल्ये अक० सेट्, षोपदेशः ।

कर्त्तरि—सेधति । सेधेत् । सेधतु । असेधत् । असेधीत्-असेत्-
सीत् । सिषेध । सिषेधिय-सिषेद्ध, सिषिधिव-सिषिध्व ।
सेधिता-सेद्धा । सिध्यात् । सेधिष्यति-सेत्यति । असेधिष्यत्-
असेत्यत् । कर्मणि—सिध्यते । असेधि । णिचि—
सेधयति-ते । असौषिधत् त ।

प्रति—निषेधे सक०, प्रतिषेधति । नि—निषेधे सक०
निषेधति । आ—आसेधे (राजाज्ञयाऽवरोधे) सक०
आसेधति । उट्—उच्चतायाम् अक०, उत्सेधति ।

कृतसु—सेधनीयम् । सेधनम् । सेधकः । सेधी । सेधिता । सिद्धः ।
सिद्धिः । सेधितव्यम्-सेद्धव्यम् । सेधितुम्-सेडुम् । सेधित्वा-
सिद्धा । निषिध्य । सेध्यम् । सेधन् । सेधिष्यन् । कर्मणि—
सिध्यमानः । सेधिष्यमाणः ।

प्रति—प्रतिषिद्धः । प्रतिषेधः । नि—निषिद्धः । निषेधकः ।
निषेधः । आ—आसेधः । आसिद्धः । उत्—उत्सिद्धः ।
उत्सेधः ।

(५४२) सिव् (षिवु) तन्तुसन्ताने दिवा० पर०
सक० सेट् षोपदेशः ।

कर्त्तरि—सीव्यति । परिषीव्यति । सीव्येत् । सीव्यतु । असीव्यत् ।
असेवीत् । सिषेव । परिषिषेव । सेवितासि । सीव्यात् ।
कर्म्मणि—सीव्यते । असेवि । णिचि—सेवयति-ते । असीषि-
वत्-त । सनि—सिसेविषति-सिष्यति । यङि—सेषीव्यते ।
ह्रस्वु—सेवनीयम् । सेवनम्-सीवनम् । सेवकः । सेवी ।
सेविता । स्यूतः । स्यतिः । सेवितव्यम् । सेवितुम् ।
सेवित्वा-स्यूत्वा । आसीव्य । सेव्यम् । सीव्यन् । सेविष्यन् ।
कर्म्मणि—सीव्यमानः । सेविष्यमाणः ।

(५४३) सु मर्दने, स्रपने, मद्योत्पादने, मन्यने,
स्नाने, सन्धाने, स्वादि० उभ० सक०, स्नाने अक०
अनिट्, लुङि पर० सेट्, षोपदेशः ।

कर्त्तरि—सुनोति, सुनुतः, सुन्वन्ति । सुन्वः-सुनुवः । सुनुते ।
सुन्वे । सुनुयात्, सुन्वोत । सुनोतु, सुनुताम् । असुणोत्,
असुनुत । असावीत्, असविष्ट-असोष्ट । सुषाव, सुषुवतुः ।
सुषविथ-सुषोथ । सुषुवे । सवितासि-से, सातासि-से ।
सूयात्, सविषोष्ट-सोषोष्ट । सविष्यति-ते, सोष्यति-ते ।
असविष्यत्-त । असोष्यत्-त । कर्म्मणि—सूयते । असावि ।
णिचि—सावयति-ते । असूषवत्-त । सनि—सुषुषति-ते ।
यङि—सोष्यते ।

अभि—प्र.भषवे, अभषुषोत साम निष्पीडति ज्ञात वत्यर्थः ।
 भ्वादि तु गतो, डम० सक० अतिट् । सर्वात-तं । असोषात् ।
 असोष्ट । परस्मैपदौ तु प्रषवे ऐख्ये च सवति इत्यादि ।
 अदा।दरप्युक्तार्थं पर० सक० वेट्, ङिाट् नित्येट् ।—सोति ।
 असावीत्-असौषीत् । सुषुविव इत्यादि ।

कृत्सु—सवनौयम् । सवनम् । सवः । सावः । सावकः । साधो ।
 सावता-सोता । सूतः । सूतिः । सावितुम्-सोतुम् । सावतव्यम्-
 सोतव्यम् । सुत्वा । अभिषुत् । वानप्—सुत्वा, सुत्वानौ ।
 सव्यम् । साव्यम् । सुन्वन्, सुन्वानः । सविष्यन्-ष्यमाणः,
 सोष्यन् माणः । कर्माण—सूयमानः । साविष्यमाणः ।

अभि—अभिषवः । अभिषुतः ।

(५४४) सू प्रसवे अदादि० आत्म० सक० वेट्
 षोपदेशः ।

कर्तरि—सूते । सुवीत । सूतम् । सुवै, सुवावहै, सुवामहै ।
 असूत । असावष्ट-असोष्ट । सुषुवे । सुषुविषे । सविता-
 सोता । सविषीष्ट सोषीष्ट । सविश्रते-सोष्यत । कर्मणि—
 सूयते । असावि । णिवि—सावयति-ते । असुषवत्-त ।
 सनि—सुष्वते ।

कृत्सु—सवनायम् । सवनम् । सवः । सावकः । सावो । सविता-
 साता । सूतः । सूतिः । सवितव्यम्-सोतव्यम् । सवितुम्-
 सातुम् । सुत्वा । प्रसूय । सव्यम् । साव्यम् । सुवानः । सावश-
 माण-सोष्यमाणः । कर्मणि—सूयमानः । साविष्यमाणः ।

(५४५) सू प्रसवे इत्रादि० आत्म० सक० वेट्,
 षोपदेशः ।

कर्तरि—सूयते । असावष्ट-असोष्ट । सुषुवे । सुषुविषे । सावता-

सोता । अन्यत् सर्वम् अदादिगणीयवत् । निष्ठाया—सूनः,
 सूनवान् । शानचि—सूयमान इति भेदः ।
 तुदादिस्तु क्षेपे प्रेरणे च पर० सक० सेट् ।—सुवति । असावीत् ।
 (५४६) सूच सूचने पैशुन्ये (अन्तर्द्रीहे) च
 अदन्तचुरादि० उभ० सक० सेट् ।

कत्तृणि—सूचयति-ते । असुसूचत्-त । सूचयाञ्चकार-ञ्चक्रे ।
 सूचयिता । सूचयिष्यात् । कर्मणि—सूच्यते । असूचि,
 असूचिषाताम्-असूचायषाताम् ।
 क्तसु—सूचनीयम् । सूचनम् । सूचकः । सूची । सूचयिता ।
 सूचितः । सूचना । सूचयितव्यम् । सूचयितुम् । सूचयित्वा ।
 संसूच्य । सूच्यम् । सूचयन्-मानः । सूचयिष्यन्-थ्यमाणः ।
 कर्मणि—सूच्यमानः । सूचिष्यमाणः । बह्वच्क्त्वाच्च
 षोपदेशः ।

(५४७) सूद् आश्रये हनने च चुरादि० उभ०
 अक० सेट् षोपदेशः, क्षरणे अदन्तचुरादि० अक०
 प्रतिज्ञायां निरासे च सक० उभ० सेट् ।

कत्तृणि—सूदयति-ते । असुषूदत्-त । कर्मणि—सूद्यते । असूदि,
 असूदिषाताम् असूदयिषाताम् ।

सुश्वबोधादिमते पर० ।—सूदयति इत्यादि ।

भ्वादिस्तु निवारणे आत्म० मारणे पर० सक० सेट् ।—सूदते ।
 असूदिष्ट । सूदति । असूदीत् ।

क्तसु—सूदनीयम् । सूदनम् । मधुसूदनः । बलसूदनः ।
 सूदकः । सूदी । सूदयिता । सूदितः । सूदना । सूदयि-
 तथ्यम् । सूदयितुम् । सूदयित्वा । संसूद्य । सूद्यम् ।

सूदयन्-मानः । सूदयिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—सूयमानः ।
सूदिष्यमाणः । नि—निषूदनम् ।

(५४८) सृ गतौ भ्वादि० पर० सक० अनिट्
पर्युदासान्न षोपदेशः ।

कर्त्तरि—सरति । सरेत् । सरतु । असरत् । असरत्, असार्षीत् ।
ससार । ससर्थ । ससृव । सत्तासि । सिधात् । सरिष्यति ।
कर्मणि—स्रियते । असारि । णिचि—सारयति-ते । असौ-
सरत्-त । सनि—सुमूर्षति ।

चुरादिस्तु गतौ स्थितौ च उभ० सक० सेट् । सारयति-ते ।
सृधातोर्धावादेशे धावति इत्यादि धाव-धातोः परस्मैपदि-
प्रयोगवत् ।

प्रं—प्रसारि, प्रसरति । अप—अपसरणे, अपसरति । सम्—
संसरणे, (स्वादृष्टजन्यदेहधारणे) संसरति । अनु—अनु-
सरणे, अनुसरति । वि—विस्तारि, विसरति । अभि—
अभिसरि, (कान्तार्थितया सङ्केतस्थानगमने) अभिसरति ।
उत्—उत्सरणे, (दूरोभवने) अक० उत्सरति । णिचः,—
उत्सारयति-ते ।

सृत्सु—सरणीयम् । सरणम् । सरः । सारकः । सारी । सर्ता ।
सृतः । सृतिः । सर्त्तव्यम् । सर्त्तुम् । सृत्वा । उपसृत्य ।
सार्यम् । सरन् । सारिष्यन् । कर्मणि—स्रियमाणः । सरिष्य-
माणः । सारिष्यमाणः ।

प्र—प्रसृतः । प्रसृतिः । प्रसारः । अप—अपसृतः । अपसरणम् ।
अपसारः । सम्—संसृतिः । संसारः । अनु—अनुसृतः ।
अनुसरणम् । अनुसारः । वि—विसृतः । विसरणम् ।
विसारः । अभि—अभिसारः । अभिसारिका । उत्—उत्-
सृतः । उत्सारणम् । णिचः,—उत्सारितः । उत्साराणा ।

(५४६) सृज् विसर्गे तुदादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—सृजति । परिसृजति । सृजेत् । सृजतु । असृजत् ।
अस्राचीत् । ससृज् । ससृज्थ-ससृष्ट । ससृजिव । सृष्टा ।
सृज्यात् । सृज्यति । कर्मणि—सृज्यते । असृजि, असृज्चा-
ताम् । णिच्—सृजयति । असृजत्-त, अससृजत्-त ।
सनि—सिसृजति ।

अहान्विते कर्त्तरि आत्मनेपदी देवादिक-सृज्वत् सृज्यते
इत्यादि । तनि चिष् च—असृजि ।

सम्—संसर्गं, दिवादि० अक०—संसृज्यते । उत्—दाने सक०
उत्सृजति ।

कृतसु—सृज्गोयम् । सृज्गम । सर्गः । विष्णुन्—संसर्गो ।
सृष्टा । सृष्टः । सृष्टिः । सृष्टव्यम् । सृष्टुम् । सृष्ट्वा । सिसृज्य ।
सृज्यन् । सृज्यन् । सृजन् । सृज्यन् । कर्मणि—सृज्यमानः ।
सृज्यमाणः ।

उत्—उत्सर्गं । उत्सृष्ट ।

(५५०) सृप् गतौ भ्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—सर्पति । अभिसर्पति । सर्पेत् । सर्पतु । असर्पत् ।
अस्राप्तौत्-असर्पित्-असृपत् । असर्पे । असर्पेथ । असृपिव ।
स्रप्ता-स्रप्ता । सृप्यात् । स्रप्ति-सर्पति । कर्मणि—सृप्यते ।
असर्पि, असर्पिषाताम्-असृप्ताताम् । णिच्—सर्पयति-ते ।
असृपत्-त, अससर्पत्-त । सनि—सिसृपति । यङि—
सरोसृप्यते ।

उत्—उल्लङ्घने, (उल्लङ्घने) उत्सर्पति । अप—अपयाने, अप-
सर्पति । सम्—समन्तात् गतौ व्याप्तौ च, संसर्पति ।

कृतसु—सर्पणोयम् । सर्पणम् । सर्पः । सर्पी । स्रप्ता स्रप्ता ।

सृप्तः । सृप्तिः । सृप्तव्यम्-सर्प्तव्यम् । सृप्तम्-सर्प्तम् । सृष्ट्वा ।
संसृष्ट्य । सृष्ट्यम् । सर्पन् । सप्तान्-सर्पान् । कर्मणि—
सृष्ट्यमाणः । सप्तमानः,-सर्पमानः । यङ्,-सरीसृष्टपः ।

(५५१) सेव् सेवने भ्वादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—सेवते । सेवेत । सेवताम् । असेवत । असेविष्ट ।
असेविष्टाः । असेविषि । सिषेवे, सिषेवाते, सिषेविर ।
सेविता । सेविषोष्ट । सेविष्यते । असेविष्यत । कर्मणि—
सेव्यते । असेवि । णिचि—सेवयति । असेवेवत् । सनि—
सिषेविष्यते । यङ्—सेषेव्यते ।

कृत्स्न—सेवनीयम् । सेवितव्यः । सेवितः । सेवित्वा । आसेव्य ।
सेवितुम् । सेवा ।

(५५२) सो नाशि दिवादि० पर० सक० अन्त-
कर्मणि अक० अनिट् षोपदेशः ।

कर्त्तरि—स्यति । परिष्यति । स्येत् । स्यतु । अस्यत् । असात्-
असासीत्, असाताम्-असासिष्टाम्, असुः,-असासिषुः । ससी ।
ससिथ-ससाथ । ससिव । साता । सेयात् । सास्यति । भावे
कर्मणि च—सीयते । असायि, असायिषाताम्-असासाताम् ।
णिचि—साययति-ते । असौषयत्-त । सनि—सिषासति ।
याङ्—सेषोयते ।

अव—समाप्ती, अवस्यति । वि+अव—उद्यमे बोधे च सक०,
व्यवस्यति । कर्मणि—व्यवसौयते । अनु+वि+अव—
बुद्धस्य पुनर्बोधे, अनुव्यवस्यति ।

कृत्स्न—सान्नीयम् । सानम् । सायः । सायकः । सायी ।
साता । सितः । सितिः । सातव्यम् । सातुम् । सित्वा ।
अवसाय । सेयम् । सान् । सास्यन् ।

अव—अवसायः । अवसानम् । वि + अव—व्यवसायः । अनु +
वि + अव—अनुव्यवसायः ।

(५५३) स्कट् उत्प्लुत्य गतौ अक० उडृतौ आप्लवे
च सक० भ्वादि० आत्म० सेट् इदित् ।

कर्त्तरि—स्कन्दते । अस्कन्दत । अस्कन्दिष्ट । चस्कन्दे ।
स्कन्दिता । अस्कन्दिष्यत ।

आ—आस्कन्दने, आप्लुत्य गतौ च, इदिच्वात् न नलोपः ।—
आस्कन्दते । आचस्कन्दे । आस्कन्द्यते । अव—अवरोधने,
अवस्कन्दति ।

कृत्स्नु—आस्कन्दितम् । आस्कन्दः । स्कन्दितुम् । स्कन्दित्वा ।
आस्कन्द्य । आस्कन्दनम् ।

(५५४) स्कन्द् गतौ सक० शोषणे च अक०
भ्वादि० पर० अनिट् ।

कर्त्तरि—स्कन्दति । स्कन्देत् । स्कन्दतु । अस्कन्दत् । इरित्—
अस्कन्दत्-अस्कान्क्षीत् । चस्कन्द । स्कन्तासि । स्कन्तात् ।
स्कन्त्यति । कर्मणि—स्कन्दते । अस्कन्दि । चस्कन्दे-
चस्कन्दे । णिचि—स्कन्दयति-ते । अचस्कन्दत्-त ।

अदन्तचुरादिस्तु समाहारं उभ० सक सेट् ।—स्कन्दयति-ते ।

कृत्स्नु—स्कन्दनीयम् । स्कन्दनम् । स्कन्दः । स्कन्दी । स्कन्दकः ।
स्कन्ता । स्कन्नम् । स्कन्तिः । स्कन्तव्यम् । स्कन्तुम् । स्कन्त्वा ।
आस्कन्द्य । स्कन्द्यम् । स्कन्दन् । कर्मणि—स्कन्दमानः ।

(५५५) खल चले भ्वादि० पर० अक० सेट् वा
घटादिः ।

कर्त्तरि—खलति । अखलात् । चखल । भावे—खल्यते ।
अखलात् । णिचि—खलयति-ते, खल्यति-ते ।

कृत्स्—स्वलनीयम् । स्वलनम् । स्वालः । स्वालकः ।
स्वलिता । स्वलितः । स्वलितव्यम् । स्वलितुम् ।
स्वलित्वा । स्वलन् । स्वलिष्यन् । कर्मणि—स्वल्यमानः ।
स्वलिष्यमाणः ।

(५५६) स्तन्म् स्तम्भने सौवः, मतान्तरे क्रादि०
पक्षे स्वादि० पर० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—स्तम्भाति-स्तम्भोति, स्तम्भीतः, -स्तम्भुतः । स्तम्भन्ति-
स्तम्भुवन्ति । स्तम्भीयात्-स्तम्भयात् । स्तम्भातु-स्तम्भोतु ।
अस्तम्भात्-अस्तम्भोत् । अस्तम्भत्-अस्तम्भीत् । तस्तम्भ ।
तस्तम्भतुः, तस्तम्भतुः । स्तम्भिता । स्तम्भ्यात् । कर्मणि—
स्तम्भते । अस्तम्भि । णिचि—स्तम्भयति-ते । अतस्तम्भत्-त ।
वि—विष्टम्भाति-विष्टम्भोति । व्यष्टम्भत् । णिचः,—
व्यतस्तम्भत्-त ।

मुग्धबोधादिमते भ्वादि० आत्म० इदित् षोपदेशः ।—स्तम्भते
इत्यादि ।

कृत्स्—स्तम्भनीयम् । स्तम्भनम् । स्तम्भः । स्तम्भकः । स्तम्भी ।
स्तम्भिता । स्तम्भवः । स्तम्भ्विः । स्तम्भितव्यम् । स्तम्भि-
तुम् । उदित्-क्त्वा-वेट्—स्तम्भित्वा-स्तम्भ्या । स्तम्भाम् ।
स्तम्भन्-स्तम्भन्वन् । स्तम्भिष्यन् । कर्मणि—स्तम्भ्यमानः ।
स्तम्भिष्यमाणः ।

(५५७) स्तु (ष्टु) स्तवने अदादि० उभ० सक०
अनिट् । सिचि सेट्, लिटि नित्येट् । मतान्तरे
तादावार्द्धधातुके वेट् ।

कर्त्तरि—(लटि) स्तौति-स्तवीति, स्तुतः, मतान्तरे स्तुवीतः,
स्तुवन्ति । स्तुते-स्तुवीते, स्तुवाते, स्तुवते ।

(लिटि)—स्तुयात्-स्तुवीयात्, स्तुयाताम्-स्तुवीयाताम् । स्तुयुः,
स्तुवीयुः । स्तुवीत, स्तुवीयाताम्, स्तुवीरन् ।

(लोटि)—स्तौतु-स्तवीतु, स्तुताम्-स्तुवीताम्, स्तुवन्तु । स्तुताम्-
स्तुवीताम्, स्तुवाताम्, स्तुवताम् ।

(लङि)—अस्तवीत्-अस्तौत्, न्यस्तौत्-न्यष्टौत् । एवं वेः परेश्व ।
अस्तुवीताम्-अस्तुताम्, अस्तुवन् । अस्तुत-अस्तुवीत, अस्तु-
वाताम्, अस्तुवत ।

लुडादिषु—अस्तावीत् । (मतान्तरे) अस्तौषीत् । अस्तोष्ट ।
तुष्टाव । तुष्टुवतुः । तुष्टोथ । तुष्टुव । तुष्टुवे । स्तावितासि-से,
स्तौतासि-से । स्तूयात्, स्तोषीष्ट । स्तोष्यति-ते । कर्मणि—
स्तूयते । अस्तावि । णिचि—स्तावयति-ते । अस्तुष्टवत्-त ।
सनि—तुष्टूषति-ते । यङि—तोष्टूयते ।

प्र—प्रस्तावे, प्रस्तावौति-प्रस्तौति । पाणिनौयमते स्तुवीते, सुग्ध-
बोधादिमते अ-पिति नेट्—स्तुते इत्येवेति भेदः ।

कृत्स्—स्तवनौयम् । स्तवनम् । स्तवः । स्तावकः । स्तावी ।
स्ताविता-स्तौता । स्तुतः । परिष्टतः । स्तुतिः । स्तावितव्यम्-
स्तौतव्यम् । स्तुत्वा । प्रस्तुत्य । स्तुत्यम् । स्तुवन् । स्तोष्यन्
थमाणः । कर्मणि—स्तूयमानः । स्ताविष्यमाणः ।

प्र—प्रस्तावः । प्रस्तावना । प्रस्तुतः ।

(५५८) स्तृ आवरणे विस्तारे च स्वादि० उभ०
सक० प्रीतौ पर० अक० रक्षणे सक० अनिट्
पथ्युदासान्न षोपदेशः ।

कत्तरि—स्तृणोति-स्तृणुते, स्तृणुतः-स्तृण्वाते, स्तृण्वन्ति-स्तृण्वते ।
स्तृण्वः, स्तृणुवः । स्तृणुयात्-स्तृण्वीत् । स्तृणोतु-स्तृणुताम् ।
अस्तृणोत्-अस्तृणुत । अस्तार्षीत्, अस्तृत-अस्तृष्टि ।

तस्तार-तस्तरे । तस्तरत् । तस्तस्थि-तस्तर्ध । तस्तग्निव ।
स्तर्त्तानि-से । स्तर्यात-स्तृषीष्ट-स्तृषीष्ट । स्तृष्यति-ते ।
कर्मणि—स्तृथंते । अस्तारि अस्तारिषाताम् अस्तृषाताम् ।
णिच्—स्तारयति-ते । अतिस्तारत् त, अतस्तारत्-त । सनि
—तिस्तीषनि-ते । यङि—तास्तृथंते ।

कार्त्स्—स्तरणीयम् । स्तरणम् । स्तरः । विष्टरः,—प्रासने ।
संस्तरः । संस्तृतः । अवस्तरः । विस्तरः,—शब्दसमूहे, अन्यत्र
विस्तारः । स्तारकः । स्तारी । स्तार्ता । स्तृतः । स्तृतिः ।
स्तर्त्तव्यम् । स्तृत्वा । विस्तृत्य । स्तार्थ्यम् । स्तृखन् ।
स्तृखानः । स्तरिष्यन् थमाणः । कर्मणि—स्तृथमाणः ।
स्तरिथमाणः ।

(५५६) स्तृ आच्छादने क्र्यादि० ष्वादि० उभ०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—स्तृणाति-स्तृणीते । स्तृणीयात्-स्तृणीत । स्तृणातु-स्तृणी-
ताम् । अस्तृणात्-अस्तृणीत । अस्तारौत्, अस्तारौष्ट-अस्त-
रिष्ट-अस्तीष्टं ।

अयं षोपदेश एव न्याय्यः । वि—विस्तारे,—विस्तृणाति । सम्
—संस्तरे —संस्तृणाति ।

कार्त्स्—स्तीर्णः । स्तीर्त्वा । स्तरितव्यः-स्तरीतव्यः । स्तरितुम्-
स्तरीतुम् ।

वि—विस्तरः । सम्—संस्तृतः ।

(५६०) स्था गतिनिरोधे भ्वादि० पर० अक०
अनिट् षोपदेशः ।

कर्त्तरि—तिष्ठति, तिष्ठतः, तिष्ठन्ति । तिष्ठसि । तिष्ठामि ।
तिष्ठेत् । तिष्ठेः । तिष्ठेयम् । तिष्ठतु । तिष्ठ । तिष्ठानि ।

अतिष्ठत् । अतिष्ठः । अतिष्ठम् । अस्थात्, व्यष्टात्,
अस्थाताम्, अस्थुः । अस्थाः । अस्थाम् । तस्थौ, नितष्ठौ,
तस्थतुः, तस्थुः । तस्थिथ-तस्थाय, तस्थथुः । स्थाता ।
स्थेयात् । स्थास्यति । अस्थास्यत् । भावे—स्थीयते ।
अस्थायि । णिचि—स्थापयति-ते । निष्ठापयति । अति-
ष्ठिपत्-त । सनि—तिष्ठासति । यङि—तेष्टीयते ।

प्रतिज्ञायाम्, निर्णयार्थावलम्बने, स्वाभिप्रायप्रकाशने च आत्म०
“पृथिव्यां गन्धमातिष्ठते”, प्रतिजानीते इत्यर्थः । “विवादे
संशय्य तिष्ठते”, निर्णयार्थमवलम्बते । “पत्ये तिष्ठते
कामिनी” पतिमुद्दिश्य स्वाभिप्रायं प्रकाशयति । सम्-
वि-अव—आत्म०—वृन्तिष्ठते । वितिष्ठते । अवतिष्ठते ।
प्र—प्रस्थाने, आत्म० प्रतिष्ठते । प्रति—प्रतिष्ठायां, प्रति-
तिष्ठति । अधि—अधिष्ठाने, अक० अधितिष्ठति । उत्-
—उत्थाने, उत्तिष्ठति । अनूर्द्ध्वेष्टायान्तु आत्म०—
“विद्यायामुत्तिष्ठते” यतते इत्यर्थः ।

उपपूर्वकोऽयं सकर्मकः ।—गुरुमुपतिष्ठते शिष्यः । लिप्साथै-
उभ० ।—प्रथीं धनिनमुपतिष्ठते उपतिष्ठति वा ।

स्तु—स्थानीयम् । स्थानम् । स्थायः । स्थायी । स्थाता ।
स्थितः । स्थितिः । आस्था । स्थातव्यम् । स्थानुम् ।
स्थित्वा । उत्थाय । स्थेयम् । तिष्ठन् । स्थास्यन् । कसु—
तस्थिवान् । वितिष्ठिवान् । स्तु—स्थास्तुः ।

प्र—प्रस्थानम् । प्रति—प्रतिष्ठितः । प्रतिष्ठा । सम्—संस्थितः ।
संस्था । अव—अवस्थानम् । अवस्था । अनु—अनु-
ष्ठानम् । अधि—अधिष्ठितः । अधिष्ठानम् । उत्—उत्थितः ।
उत्थानम् ।

(५६१) स्ना शोधने अदादि० पर० अक०
अनिट् षोपदेशः ।

कत्तरि—स्नाति । अभिस्नाति । स्नायात् । स्नातु । स्नाहि ।
स्नानि । अस्नात् । अस्नासौत् । अस्नासीः । अस्नासिषम् ।
सस्नी । सस्नथ-सस्नाथ । स्नाता । स्नेयात्-स्नायात् ।
स्नास्यति । अस्नास्यत् । भावे—स्नायते । अस्नायि । णिचि—
स्नापयति-ते । वा घटादित्वे—स्नापयति-ते । अस्निष्णपत् ।
सनि—स्निष्णासति । यडि—सान्नायते ।

कृत्सु—स्नानौयम् । स्नानम् । स्नायः । स्नायकः । स्नायी ।
स्नाता । स्नातः । अभिस्नातः । “निष्णातः, नदीष्णातः”
हावेती कुशले । स्नातिः । स्नातव्यम् । स्नातुम् । स्नात्वा ।
उपस्नाय । स्नेयम् । स्नान् । स्नास्यन् ।

(५६२) स्निह् प्रीतौ दिवादि० पर० सक०
ऊदित् वेट् षोपदेशः ।

कत्तरि—स्निह्यति । परिस्निह्यति । स्निह्येत् । स्निह्यतु ।
अस्निह्यत् । लृदित्—अस्निहत् । सिष्णोह । स्नेहिता-स्नेढा-
स्नेग्धा । स्निह्यात् । स्नेह्यति-स्नेह्यति । भावे—स्निह्यते ।
अस्नेहि । णिचि—स्नेहयति-ते । अस्निष्णिहत्-त ।

चुरादिस्तु स्नेहयुक्तभवने उभ० अक० सेट्—स्नेहयति-ते
इत्यादि ।

कृत्सु—स्नेहनीयम् । स्नेहनम् । स्नेहः । स्नेही । स्नेहिता-
स्नेढा स्नेग्धा । स्नीढः-स्निग्धः । स्नेहितव्यम्-स्नेढव्यम्-
स्नेग्धव्यम् । स्नीढ्वा-स्निग्ध्वा । संस्निह्य । स्नेह्यम् । स्निह्यन् ।
स्नेह्यन्-स्नेह्यन् । उट् + किम् नि०—उष्णिक् ।

(५६३) स्रु क्षरणे अदादि० पर० अक० सेट्
षोपदेशः ।

कर्त्तरि—स्रुति । परिस्रुति । स्रुतः, स्रुवन्ति । स्रुयात् । स्रुतु ।
अस्रुत् । अस्रुवीत् । सुष्णाव । सुष्णाविथ । सुष्णावद ।
स्रुविता । स्रुयात् । स्रुवथति । भावे—स्रुयते । अस्रुवि ।
षिचि—स्रुवयति-ते । अस्रुष्णवत्-त ।

कृत्सु—स्रुवनीयम् । स्रुवनम् । स्रुवः । स्रुवकः । स्रुवी । स्रुविता ।
स्रुतः । परिस्रुतः । स्रुतिः । स्रुवितव्यम् । स्रुवितुम् । स्रुत्वः ।
अपस्रुत्य । स्रुव्यम् । स्रुयम् । स्रुवन् । स्रुविष्यन् ।

(५६४) स्पन्द् ईषत्कम्पे भ्वादि० आत्म० अक०
सेट् ।

कर्त्तरि—स्पन्दते । अस्पन्दिष्ट । पस्पन्दे । स्पन्दिता । स्पन्दिषीष्ट ।
स्पन्दिथत । भावे—स्पन्दते । अस्पन्दि । षिचि—पर०
स्पन्दयति । अपस्पन्दत् ।

नि—निस्यन्दे । निस्यन्दते । परि—समन्तात् स्पन्दने—परि-
स्पन्दते ।

कृत्सु—स्पन्दनीयम् । स्पन्दनम् । स्पन्दः । स्पन्दकः । स्पन्दी ।
स्पन्दिता । स्पन्दिताः । स्पन्दा । स्पन्दितव्यम् । स्पन्दि-
तुम् । स्पन्दत्वा । निस्यन्दा । स्पन्द्यम् । स्पन्दमानः ।
स्पन्दिथमाणः ।

नि—निस्यन्द । परि—परिस्पन्दः ।

(५६५) स्पड् संघर्षे (पराभिभवेच्छायाम्)

भ्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—स्पडते । स्पडत । स्पडताम् । अस्पडत । अस्पडिष्ट ।

पस्यर्द्धे । स्यर्द्धिष्यते । भावि—स्यर्द्धते । अस्यर्द्धि । णिचि—
स्यर्द्धयति-ते । अपस्यर्द्धत्-त । सनि—पिस्यर्द्धिषते । यङि—
पास्यर्द्धते ।

आ—आस्यर्द्धने, आस्यर्द्धते । वि—विस्यर्द्धते ।

कृतसु—स्यर्द्धनीयम् । स्यर्द्धनम् । स्यर्द्धः । स्यर्द्धकः । स्यर्द्धी ।
स्यर्द्धिता । स्यर्द्धितः । स्यर्द्धा । स्यर्द्धितव्यम् । स्यर्द्धितुम् ।
स्यर्द्धित्वा । आस्यर्द्ध । स्यर्द्धम् । स्यर्द्धमानः । स्यर्द्धिष्यमाणः ।

आ—आस्यर्द्धा । वि—विस्यर्द्धा ।

(५६६) स्पृश् स्पृशने तुदादि० पर० सक०
अनिट् ।

कर्त्तरि—स्पृशति । स्पृशेत् । स्पृशतु । अस्पृशत् । अस्पर्चीत्-
अस्पर्चीत्-अस्पृचत् । पस्पृशं । पस्पृशतुः । पस्पृशिष्य ।
पस्पृशिव । स्पृशा-स्पृशा । स्पृश्यात् । अस्पृचति-अस्पृच्यति ।
अस्पृच्यत्-अस्पृच्यत् । कर्मणि—स्पृश्यते । अस्पृशं । णिचि
—स्पृशं गति ते । अपस्पृशत्-त, अपस्पृशत् त । पिजन्तसु
दानार्थेऽपि । सनि—पिस्पृचति । मुग्धबोधादिमते
पिस्पृचति-पिस्पृच्यति । यङि—परिस्पृश्यते ।

उप—आचमने, उपस्पृशति ।

कृद्—स्पृशनीयम् । स्पृशनम् । णिचः,—स्पृशनम्, दानमित्यर्थः ।
स्पृशं । स्पृशकः । स्पृशी । स्पृशा-स्पृशा । स्पृष्टः । स्पृष्टिः ।
स्पृष्टव्यम्-स्पृष्टव्यम् । स्पृष्टुम्-स्पृष्टुम् । स्पृष्ट्वा । संस्पृश्य ।
स्पृश्यम् । स्पृशन् । स्पृचन्-स्पृचन् । कर्मणि—स्पृश्य-
मानः । स्पृच्यमाणः,-स्पृच्यमाणः ।

उप—उपस्पृश्य, आचम्य इत्यर्थः । मन्त्रस्पृक् । उदकस्पृशः ।

(५६७) स्पृह इच्छायाम् अदन्तचुरादि० उभ०
सक० सेट् ।

कर्त्तरि—स्पृहयति-ते । स्पृहयेत्-त । स्पृहयतु-ताम् । अस्पृहयत्-
त । अपस्पृहत-त । स्पृहयाञ्कार-ञ्चक्रे-मास-स्वभूव ।
कर्मणि—स्पृह्यते । अस्पृहि ।

कृत्स्न—स्पृहणीयम् । स्पृहणम् । स्पृहकः । स्पृहायता । स्पृहितः ।
क्तिन् नास्ति, अ—स्पृहा । स्पृहयितव्यम् । स्पृहायतुम् ।
स्पृहयित्वा । उपस्पृह्य । स्पृह्यम् । स्पृहयन्-माणः । स्पृहयिष्यन्-
थमाणः । कर्मणि—स्पृह्यमाणः । स्पृहिष्यमाणः ।

(५६८) स्फुट् विदारणे प्रकाशे च तुदादि०
पर० अक० सेट् कुटादिः ।

कर्त्तरि—स्फुटति । अस्फुटीत । पुस्फोट । भावे—स्फुव्यते ।
अस्फोटि । णिचि—स्फोटयति-ते ।

भ्वादिस्तु प्रकाशे पर०, स्फोटति । इरित्—अस्फुटत्-अस्फुटीत् ।
विदलने धात्व० अक० सेट् ।—स्फोटते । अस्फोटिष्ट ।
चुरादिश्च भेदे उभ० सक० सेट्—स्फोटयति-ते । परौडासे
अक० उभ० सेट् इदित् ।—स्फुण्टयति-ते । हिंसायान्तु
उभ० सक० सेट् । प्रायेणाङ् पूर्वः ।—आस्फाटयति-ते ।
आपुस्फुटत्-त । अदन्तचुरादिस्तु प्रकाशे, उभ० सक०
सेट् ।—स्फुटयति-ते । अपुस्फुटत्-त ।

कृत्स्न—स्फुटनीयम् । स्फुटनम् । स्फोटः । स्फोटकः । स्फोटी ।
स्फुटिता । स्फुटितः । स्फुट्टिः । स्फुटितव्यम् । स्फुटितुम् ।
स्फुटित्वा । संस्फुव्य । स्फुटन् । स्फुटिष्यन् ।

(५६६) स्फुर् स्फूर्त्तौ तुदादि० पर० अक०
सेट् कुटादिः ।

कर्त्तरि—स्फुरति । सर्वं स्फुट् वत् । नि-वि वा षत्वम्, निष्फुरति-
निस्फुरति । विष्फुरति विस्फुरति इति भेदः । एवं स्फुल् ।

(५७०) स्मि विस्मये भ्वादि० आत्म० अक०
अनिट् षोपदेशः ।

कर्त्तरि—स्मयते । विस्मयते । अस्मेष्ट । सिद्धिये । भावे—
स्मोयते । अस्मायि । णिचि—स्माययति । प्रयोजककर्त्तृतो
विस्मये, आत्म० अच्-आत् पुक् च—विस्मापयते ।

चुरादिस्तु अनादरे सक० विस्मये अक० आत्म० सेट् ।
स्मापयते । असिष्पत् ।

स्मि—स्मयनीयम् । स्मयनम् । स्मयः । स्मायकः । इति—
स्मयौ । विस्मयी । स्मेता । स्मितः । स्मितिः । स्मेतव्यम् ।
स्मित्वा । विस्मित्य । स्मेयम् । स्मयमानः । स्मेथमाणः ।

(५७१) स्मृ स्मरणे भ्वादि० पर० सक० अनिट्
घटादिर्वा ।

कर्त्तरि—स्मरति । स्मरसि । स्मरामि । स्मरेत् । स्मरेः । स्मरेयम् ।
स्मरतु । स्मर । स्मराणि । अस्मरन् । अस्मरः । अस्मरम् ।
अस्मार्षीत्, अस्मार्ष्टाम् । अस्मार्षी, अस्मार्ष्टम् । अस्मार्षम् ।
अस्मार्ष्व । सस्मार, सस्मरतुः । सस्मर्थ । सस्मारिव ।
स्मर्त्ता । स्मर्थ्यात् । स्मरिष्यति । अस्मरिष्यत् । कर्मणि—
स्मर्यते । अस्मारि, अस्मारि । णिचि—स्मारयति-ते । अस-
स्मरत्-त । घटादिपक्षे स्मरयति इति भेदः । सनि—
सुस्मर्यते, अषोपदेशत्वान्न षत्वम् । यङि—सास्मर्यते ।

वि—विस्मरणे, विस्मरति ।

कृत्सु—स्मरणीयम् । स्मरणम् । स्मरः । स्मरकः । स्मारी ।
 स्मर्त्ता । स्मृतः । स्मृतिः । स्मर्त्तव्यम् । स्मर्त्तुम् । स्मृत्वा ।
 विस्मृत्य । स्मार्थ्यम् । स्मरन् । स्मरिष्यन् । कर्मणि—
 स्मर्थ्यमाणः । स्मारिष्यमाणः, -स्मरिष्यमाणश्च ।

वि—विस्मृतिः । विस्मरणम् ।

(५७२) स्यन्द् क्षरणे भ्वादि० आत्म० अक०
 ऊदित् वेट् वृतादिः लुङि लृटि लृङि च उभ० ।

कर्त्तरि—स्यन्दते, निष्यन्दते-निष्यन्दते घृतम् । एवं परि-नि-ङि-
 अभि-प्रनु वा षत्वम् । निष्यन्दते हस्तो । निष्यन्दते मत्स्यो-
 दके । लृदित्—अस्यदत् । अस्यदिष्ट-अस्यन्त । अस्यदे-
 अस्यन्दे । स्यन्दितासे-स्यन्तासे । स्यन्दिषीष्ट-स्यन्त्सीष्ट ।
 स्यन्त्सृति-स्यन्दिष्यते । अस्यन्त्सृत्-अस्यन्दिष्यत । भावे—
 स्ययते । अस्यन्दि । णिचि—स्यन्द्यात्-ते । अस्यस्यन्दत्-त ।

कृत्सु—स्यन्दनीयम् । स्यन्दनम् । स्यन्दः । स्यन्दकः । स्यन्दी ।
 निष्यन्दौ । स्यन्दिता-स्यन्ता । सन्नः । स्यन्तिः । स्यन्दि-
 तव्यम्-स्यन्तव्यम् । स्यन्दितुम्-स्यन्तुम् । स्यन्दित्वा-स्यन्त्वा ।
 निष्यन्द्य । स्यन्द्यम् । स्यन्दमानः । स्यन्त्यन् । स्यन्दिष्यमाणः ।

(५७३) स्रन्स् भ्रंशे प्रसादे च भ्वादि० आत्मं०
 अक० सेट् लुङि उभ० ।

कर्त्तरि—स्रंसते । इरित्—अस्रसत् । अस्रंसिष्ट । सस्रसे-सस्रंसे ।
 सस्रिषीष्ट । स्रंसिष्यते । भावे—स्रस्यते । अस्रंसि । णिचि—
 स्रंसयति ते । अस्रंसत्-त ।

कृत्सु—स्रंसनीयम् । स्रंसनम् । स्रंसः । स्रंसकः । स्रंसी । स्रंसिता ।
 स्रस्तः । स्रस्तिः । स्रंसितुम् । स्रंसितव्यम् । उदित्-क्ला-वेट्

—संसित्वा-सस्त्वा । विस्रस्य । स्रस्यम् । संसमानः ।
संसिध्यमाणः ।

(५७४) खन् शब्दे भ्वादि० पर० अक० सेट् ।
कर्त्तरि—खनति । अखानौत्-अखनौत् । फणादिः,—खेतुः-
सखनतुः । भूषणे वा घटादि० । णिचि—खनयति-
खानयति । अदन्तचुरादिस्तु ध्वाने उभ० अक० सेट् ।—
खनयति-ते । असखनत्-त ।

कृतसु—खनितम् । खनितुम् । खनित्वा । नि—निखनः ।

(५७५) खन्ञ् आलिङ्गने भ्वादि० आत्म० सक०
अनिट् षोपदेशः ।

कर्त्तरि—खजते, विष्वजते । अखङ्क्त, न्यष्वङ्क्त-न्यखङ्क्त ।
एवं वेः । सखजे-सखञ्जे । विषखजे । खङ्क्तासे ।
खङ्क्षीष्ट । खङ्क्षते । कर्मणि—खज्यते । अखञ्जि । णिचि
—खञ्जयति-ते । असखञ्जत्-त ।

कृतसु—खञ्जनौयम् । खञ्जनम् । खङ्ङः । निष्वङ्ङः । खञ्जकः ।
घ्रिणुन्--परिष्वङ्ङो । खङ्क्ता । खक्तः । खङ्क्तव्यम् ।
खङ्क्तम् । खक्ता । परिष्वज्य । खजमानः । कर्मणि—
खज्यमानः । खङ्क्ष्यमाणः ।

(५७६) खप् शयने निद्रायाञ्च अदादि० पर०
अक० अनिट् रुदादिः ।

कर्त्तरि—खपिति, खप्रितः, खपति । खपिषि, खपियः, खपिथ ।
खपिमि, खपिवः । खप्यात् । खपितु, खपिताम्, खपन्तु ।
खपिहि । अखपौत्-अखपत्, अखपिताम्, अखपन् ।
अखपीः, अखपः । अखापीत् । अखापीः । अखासम् ।
सुष्राप, सुषुपतुः । विषुष्राप, विषुषुपतुः । सुष्वपिथः

सुष्वप्य । सुषुपिव । स्वप्ता । सुष्यात् । स्वप्सति । भावे—
सुष्यते । अस्वापि । णिचि—स्वापयति ते । असूषपत्-त ।
सनि—सुषुप्सति । णिचः सनि—सुष्वापयिषति ते ।
कृतसु—स्वपनौयम् । स्वपनम् । स्वापः । स्वापकः । स्वापी । स्वप्ता
सुप्तः । सुषुप्तः । सुप्तिः । स्वप्तव्यम् । स्वप्तम् । सुप्ता । विषुप्य ।
स्वप्यम् । स्वपन् । स्वप्सन् । न—स्वप्नः । नज्—स्वप्नक् ।

(५७७) हन् हिंसायां गतौ च अदादि० पर०
सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—लटि—हन्ति, प्रणिहन्ति, हतः, घ्नन्ति । हंसि,
हयः, हथ । हन्मि, हन्वः, हन्मः ; प्रहृखः, प्रहन्वः ;
प्रहृण्मः, प्रहन्मः ।

लिङि—हन्यात्, हन्याताम्, हन्युः । हन्याः, हन्याताम्,
हन्यात । हन्याम्, हन्याव, हन्याम ।

लोटि—हन्तु, हताम्, घ्नन्तु । जहि, हतम्, हत । हनानि,
हनाव, हनाम ।

लङि—अहन्, अहताम्, अघ्नन् । अहन्, अहतम्, अहत ।
अहनम्, अहन्व, अहन्म ।

लुङि—अवधौत्, अवधिष्टाम्, अवधिषुः । अवधीः, अवधिष्टम्,
अवधिष्ट । अवधिषम्, अवधिष्व, अवधिषम् ।

लिटि—जघान, जघतुः, जघुः । जघनिथ-जघन्थ, जघन्थुः, जघ्न ।
जघान-जघन, जाघ्नव, जघ्निसम् ।

लुटि—हन्ता । हन्तानि । हन्तास्मि ।

द्रागौर्लिङि—बध्यात्, बध्यास्ताम्, बध्यासुः । बध्याः, बध्यास्ताम्,
बध्यास्त । बध्यासम्, बध्यास्व, बध्यास्म ।

लृटि—हनिष्यति ।

हृडि—अहनियत् । अहनियथः । अहनियथम् ।

कर्मणि—हन्यते । अबधि-अघानि । अबधिघाताम्-अघानि-
घाताम्-अहसाताम् । जघ्ने । घानिता-हन्ता । बधिषीष्टं-
घानिषीष्ट । घानियथे-हनियथे । णिचि—घातयति-ते ।
अजीघत्-त । सनि—जिघासति । यडि—जङ्घन्यते-
जेङ्घीयते ।

परा—पराहतौ, पराहन्ति । सम्—सङ्घाते, संहन्ति । वि—
विघाते, विहन्ति । कर्मणि—विहन्यते । उत्—उहार्ते,
उहन्ति । प्रति—प्रतिघाते, प्रतिहन्ति । कर्मणि—प्रति-
हन्यते । अभि-आ—आघाते, अभ्याहन्ति । आ—आहन्ति ।
आङ्पूर्वकः स्वाङ्कर्मणि अकर्मकत्वे च आत्म० । वच्
आहते । वि + आ—व्याघाते, व्याहन्ति ।

हन्तु—हननीयम् । हननम् । बधः । घातः । ड—तमोपहः ।
शोकापहः । क—शत्रुघ्नः । रोगघ्नः । घातकः । घाती ।
उकञ्—घातुकः । हन्ता । हतः । हतिः । हन्तव्यम् ।
हन्तुम् । हत्वा । प्रहृत्य । घात्यम् । घ्नन् । शत्रुं निघ्नानः ।
हनियथन् । कर्मणि—हन्यमानः । घानियथमाणः, -हनियथ-
माणः । क्विप्—हृत्तहा । क्त्सु—जघ्निवान्-जघन्वान् ।

पॅरा—पराहतः । पराहतिः । सम्—संहतः । संहतिः । सङ्घातः ।
वि—विहतः । विघातः । उत्—उद्धतः । उह्यातः । प्रति—
प्रतिहतः । प्रतिघातः । अभि—अभिहतः । अभिघातः । आ
—आहतः । आघातः । वि + आ—व्याहतः । व्याघातः ।

(५७८) हस् ह्रासे भ्वादि० पर० अक० सेट्
एदित् सिचि न वृद्धिः ।

कर्त्तरि—हसति । हसेत् । हसतु । अहसत् । अहसीत् ।

जहास । जहसिथ । हसिता । हसिष्यति । भावे—हस्यते ।
अहासि । णिचि—हासयति-ते । अजीहसत्-त । सनि—
जिहसिषति । यङि—जाहस्यते ।

उप—उपहासे, (हास्यपूर्वकनिन्दने) सक० उपहसति ।

कृत्—हसनीयम् । हसनम् । हासः । हासकः । हसिता ।
हसितः । हस्ति । हसितव्यम् । हसितुम् । हसित्वा ।
उपहस्य । हास्यम् । हसन् । हसिष्यन् । उप—उप-
हास्यः । उपहसितः ।

(५७६) हा त्यागे जुहो० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—जहाति, जहितः, जहोतः, जहनि । जहासि, जहियः, -
जहोथः, जहिय-जहोथ । जहासि, जहिव, -जहोवः,
जहिमः, -जहोमः । जह्यात् । जहातु, जहिताम्-जहोताम्,
जहतु । जहाहि-जहिहि-जहोहि । अजहात् । अहासीत् ।
जहो, जहतुः । जहिय-जहाथ । हाता । हेयात् । हास्यनि ।
कर्मणि—होयते । अहायि । णिचि—हापयति ते । अजीह-
पत्-त । सनि—जिहासति । यङि—जेहोयते ।

कृत्—हानीयम् । हानम् । प्रहाणम् । हायनो व्रीहिवर्षे च ।
हायः । हायकः । हायौ । हाता । ओदित्—निष्ठा-तस्य-
नः । ह्रीनः । हानिः । हातव्यम् । हातुम् । हित्वा ।
ग्रहीय । हेयम् । जहत् । हास्यन् । कर्मणि—होयमानः ।
हायिष्यमाणः, -हास्यमानश्च ।

(५८०) हा गतौ जुहो० आत्म० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—जिहोते, जिहाते, जिहते । जिहोषे, जिहाथे,
जिहोष्वे । जिहे । जिहोत । जिहोताम् । अजिहोत ।
अहासत् । जहे । हातासे । हासीष्ट । हास्यते । कर्मणि—

हायते । अहायि । णिचि—हाययति-ते । अजोहयत्-त ।
सनि—जिहासते । यङि—जाहायते ।

उत्—उदये, उज्जिहीते ।

कृत्सु—ओदित्, निष्ठा-तस्य नः,—हानम् । हानिः । हात्वा ।
प्रहाय । हेयम् । जिहानः । हास्यमानः । कर्मणि—
हायमानः । हायिष्यमाणः,—हास्यमानः । अन्यत् पूर्ववत् ।
उत्—उज्जिहानः ।

(५८१) हि वर्द्धने गतौ स्वादि० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—हिनोति, प्रहिनोति, हिनुतः, हिन्वन्ति । हिनोषि ।
हिन्वः,—हिनुवः । हिनुयात् । हिनोतु । हिनु । हिनवानि ।
अहिनोत् । अहैषीत् । जिघाय, जिघ्यत् । जिघयिष्य-
जिघेय । हेता । हौयात् । हेष्यति । कर्मणि—होयते ।
अहायि । णिचि—हाययति-ते । अजोहयत्-त ।

प्र—प्रेरणे, प्रहिनोति ।

कृत्सु—हयनीयम् । हयनम् । हयः । हायकः । हायो । हेता ।
हितः । हितिः । हेतुम् । हेतव्यम् । हित्वा । संहित्य ।
हेयम् । हिन्वन् । हेथन् । कर्मणि—होयमानः । हायिष्य-
माणः,—हेथमाणः । प्र—प्रहितः ।

(५८२) हिस् (हिसि) हिंसने वा चुरादि०

उभ० पक्षे रुधादि० पर० सक० सेट् इदित् ।

कर्त्तरि (चुरादिपक्षे)—हिंसयति ते, हिंसयतः,—हिंसयेते ।
हिंसयेत्-त । हिंसयतु-ताम् । हिंसय-हिंसयस्व । अहिंसयत-
त । अजिहिंसत्-त । हिंसयास्वभूव-मासञ्चकार ।
हिंसयितासि से ।

कर्त्तरि (रुधादिपक्षे)—हिनस्ति, हिंस्तः, हिंसन्ति । हिंस्यात् ।

हिनसु । हिन्धि, मतान्तरे—हिराद, हिण्डि । अहिनत्-द् ।
अहिनत्-द्-अहिनः । अहिंसौत् । जिहिस । हिंसिता ।
हिंसितासि । हिंस्यात्, हिंस्यास्ताम् । हिंस्याः ।
हिंभिष्यति । अहिंभिष्यत् । कर्मणि—हिंस्यते । अहिंसि,
अहिंसिषाताम् । चुरादिपक्षे—अहिंसयिषाताम् । सनि—
जिहिंसिषति ।

कृत्सु—हिंसनीयम् । हिंसनम् । हिंसः । हिंसकः । हिंसी ।
हिंसयिता, हिंसिता । हिंसितः । हिंसना । हिंसा ।
हिंसयितव्यम्, हिंसितव्यम् । हिंसयितुम्, हिंसितुम् ।
हिंसयित्वा, हिंसित्वा । उपहिंस्य । हिंस्यम् । हिंसयन्-मानः,
हिंसन् । हिंसयिष्यन्-थमाणः, हिंसिष्यन् । कर्मणि—
हिंस्यमानः । हिंसयिष्यमाणः ।

(५८३) हु होमे अदने च जुहो० पर० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—जुहोति, जुहुतः, जुहति । जुहोषि, जुहुथः । जुहोमि,
जुहुवः । जुहुयात् । जुहोतु, जुहुताम्, जुहतु । जुहुधि ।
जुहवानि । अजुहोत् । अहोषोत् । जुहाव, जुहुवतुः ।
जुहविथ-जुहोथ । जुहुविव । पक्षे जुहवाम्भूव-मासः
अकार इत्यादि । होता । ह्यात् । होष्यति । कर्मणि—
ह्यते । अहावि । णिचि—हावयति-ते । अजूहवत्-त ।
ग्रीणने—“जुहुधीह पावकम्” इति भारविः ।

कृत्सु—हवनीयम् । हवनम् । हवः । हावः । हावकः । हावी ।
असि—हविः । ड्रण्—होत्रम् । होता । हुतः । हुतिः ।
आहुतिः । होतव्यम् । हुत्वा । प्रहुत्य । हव्यम् । हाव्यम् ।
जुहत् । होथन् । कर्मणि—ह्यमानः । हाविष्यमाणः;
होथमाणः ।

(५८४) हृ हरणे भ्वादि० उभ० द्विक० अनिट् ।

कर्त्तरि—हरति-ते । हरेत्-त । हरतु-ताम् । अहरत्-त । अहार्षीत्-अहृत । जहार-जह्रे, जह्रतुः । जहर्थ । जह्रिव । हर्त्ता । हर्त्तांसि-से । ह्रियात्-ह्रषीष्ट । हरिष्यति-ते । अहरिष्यत्-त । कर्मणि—क्रियते । अहारि, अहारिषाताम्-अहृषाताम् । णिचि—हारयति-ते । अजीहरत्-त । सनि—जिह्वीर्षति ते । यङि—जेङ्गीयते ।

अ—प्रहारे प्रहरति । अप—अपहृतौ, (चौथ्यकरणे) अपहरति । सम्—संहारे (नाशने) संहरति । अनु—अनुकरणे, अनुहरति । गत्यनुकारे आत्म० अनुहरते । वि—विहारे, विहरति । आ—ग्राहारे, आहरणे च, आहरति । उत्—उडारे, उडरति । सम्+अभि—साहित्यकरणे, समभिहरति । वि+आ—कथने, व्याहरति । अभि+अव—भोजने, अभ्यवहरति । निर्—निर्हरणे, निर्हरति ।

स्त्रीकारार्थे अंशं हरति दायादः । नाशनार्थे पापं हरति । प्रापणार्थे द्विक०—भारं हरति ग्रामम् ।

कृतसु—हरणीयम् । हरणम् । हरः । प्रहारः । मनोहरः । हारकः । नाथहरिः । हारी । हर्त्ता । हृतः । ह्रतिः । हर्त्तव्यम् । हर्त्तुम् । ह्रत्वा । प्रहृत्य । हार्यम् । हरन्-माणः । हरिष्यन्-ष्यमाणः । कर्मणि—क्रियमाणः । हारिष्यमाणः, -हरिष्यमाणः ।

प्र—प्रहृतः । प्रहारः । प्रहरणम् । अप—अपहृतः । अपहरणम् । सम्—संहृतः । संहारः । सम्+अभि—समभिहारः । अभि+अव—अभ्यवहारः । अभ्यवहृतिः । अनु—अनुहरणम् । वि—विहृतः । विहृतिः । विहारः । वि+

आ—व्याह रः । व्याहृतिः । आ—आहृतः । आहारः ।
आहरणम् । उत्—उद्धृतः । उद्धारः । निर्—निर्हारः ।
निर्हरणम् ।

(५८५) हृष् तुष्टौ दिवादि० पर० अक० सेट् ।

वर्त्तरि—हृष्यति । हृष्येत् । हृष्यतु । अहृष्यत् । इरित्—
अहृषत्-अहृषीत् । जहृष, जहृषतुः । हृषिता । हृष्यात् ।
हृषिष्यति । भावे—हृष्यते । अहृषि । णिचि—हृषयति-ते ।
अजीहृषत्-त-अजहृषत्-त ।

भवःदिस्तु चित्तोत्साहे अक० मिथ्याकरणे सक० (उदित् क्त्वा
वेट्) पर० सेट् ।—हृषति । अहृषीत् ।

कृतसु—हृषणीयम् । हृषणम् । हृषः । हृषकः । हृषी । हृषिता ।
हृषितः, हृष्टः । हृष्टिः । हृषितव्यम् । हृष्ट्वा । मिथ्याकरणे
उदित् क्त्वा वेट्—हृषित्वा-हृष्ट्वा । प्रहृष्य । हृष्यम् ।
हृष्यन् । हृषिष्यन् ।

(५८६) क्लु वीर्ये अदादि० आत्म० सक० अनिट् ।

कर्त्तरि—क्लुते, क्लुवाते, क्लुवते । क्लुवीत । क्लुताम् । अक्लुत ।
अक्लोष्ट । जुक्लुवे । क्लोतासे । क्लोषौष्ट । क्लोष्यते ।
कर्मणि—क्लूयते । अक्लावि, अक्लाविषाताम्-अक्लोषाताम् ।
णिचि—क्लावयति-ते । अजुक्लवत्-त ।

अप—अपलापे, अपक्लुते । नि—गोपने, निक्लुते ।

कृतसु—क्लवनीयम् । क्लवनम् । क्लवः । क्लवकः । क्लवी ।
क्लोता । क्लुतः । क्लुतिः । क्लोतव्यम् । क्लुत्वा । प्रक्लुव्य ।
क्लव्यम् । क्लाव्यम् । क्लुवानः । क्लोष्यमाणः । कर्मणि—
क्लूयमानः । क्लविष्यमाणः, क्लोष्यमाणः ।

अप—अपक्लुतः । अपक्लवः । नि—निक्लुतः । निक्लवः ।

(५८७) क्री लज्जायां जुहो० पर० अक० अनिट् ।

कर्त्तरि—जिह्रैति, जिह्रैतः, जिह्रियति । जिह्रैषि, जिह्रैषिः ।
जिह्रेमि । जिह्रैयात् । जिह्रेतु, जिह्रैतात् । अजिह्रेत् ।
अजिह्रैषीत् । जिह्रैयास्वभूव-मास-ञ्कार । आमभावपक्षे
—जिह्राय । जिह्रियतुः । जिह्रियथ-जिह्रेथ । ज्हेतासि ।
ज्हेयात् । ज्हेथति । भावे—ज्हेयते । अज्हायि । णिचि—
ज्हेपयति ते । अजिह्रिपत्-त । सनि—जिह्रैषति । यङि
—जिह्रैयते ।

कृतसु—ज्जयणीयम् । ज्जयणम् । ज्जयः । ज्जयकः । ज्जायी ।
ज्जेता । ज्जीणः । ज्जीतिः । ज्जेतुम् । ज्जीत्वा । प्रज्जीय ।
ज्जेयम् । जिह्रियत् । ज्जेथन् ।

(५८८) क्रेष् अण्वशब्दे भ्वादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्रेषति । जिह्रैषे । क्रेषिता ।
कृतसु—क्रेषितः । क्रेषितुम् । क्रेषा ।

(५८९) क्लाद् आक्लादे भ्वादि० आत्म० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—क्लादते । क्ल्लादे । क्ल्लादिता । भावे—क्लाद्यते ।
अक्लादि । णिचि—क्लादयति । अजिह्रदत् । सनि—जिह्र-
दिषते ।

कृतसु—क्लादनीयम् । क्ल्लादितः । क्ल्लादित्वा । क्ल्लादितुम् ।
आ—आक्लादः ।

(५९०) क्ले स्पृष्टायाम् शब्दे च अक० आक्लानार्थे

सक० भ्वादि० उभ० अनिट् यजादिः ।

कर्त्तरि—क्लयति-ते । क्लयेत्-त । क्लयतु-ताम् । अक्लयत्-त ।
अक्लत्, अक्लत-अक्लास्त । कुहाव कुहवे, कुहवतुः । कुहविय-

जुहोय । ह्यातासि-से । ह्यात्, ह्यासीष्ट । ह्यास्यति-ते ।
कर्मणि—ह्यते । अह्यायि, अह्यायिषाताम्-अह्यासाताम् ।
णिचि—ह्याययति-ते । अजूहवत्-त ।

आ—सर्द्धायाम्, आत्म०—आह्वयते । उप—उपह्वयते । नि—
निह्वयते । वि—विह्वयते । सम्—संह्वयते ।

कृतसु—ह्वानीयम् । ह्वानम् । ह्वायकः । ह्वायी । ह्वाता ।
ह्वतः । ह्वतिः । ह्वानुम् । ह्वत्वा । आह्वय । ह्वेयम् ।
ह्वयन्-मानः । ह्यास्यन्-स्यमानः । कर्मणि—ह्वयमानः ।
ह्वायिष्यमाणः, -ह्यास्यमानः ।

आ—आह्वयमानः । आह्वानम् । आह्वतः ।

इति श्रीतारानाथतर्कवाचस्पतिभट्टाचार्यविरचितः
अकारादिहान्तवर्णादिकप्रसिद्धधातुरूपादर्शः ॥

शिवमस्तु श्रीं तत्सत् ॥

अतिरिक्त-सन्निवेशः ।

[४५ पृष्ठे ४४ संख्यक "ऋध्" धातोरनन्तरम्]

एज् कम्पने भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—एजति । एजतु । एजत् । ऐजत् । ऐजौत् । एजाञ्च-
कार-मास-स्वभूव । एजिता । भावे—एज्यते । ऐजि ।

णिचि—एजयति-ते । ऐजिजत्-त ।

कृत्सु—एजनीयम् । एजित्वा । उदेच्य । जनमेजयः ।

[५१ पृष्ठे ५७ संख्यक "कित्" धातोरनन्तरम्]

कुत्स् कुत्सने चुरादि० आत्म० सक० सेट् ।

कर्त्तरि—कुत्सयते । अचुकुत्सत् । सति—चुकुत्सयिषते ।

कृत्सु—कुत्सितः । कुत्सनम् । कुत्सा ।

[१६७ पृष्ठे ३३५ संख्यक "बुध्" धातोरनन्तरम्]

बुध् अवगमने भ्वादि० पर० अक० सेट् ।

कर्त्तरि—बोधति । बोधेत् । बोधतु । अबोधत् । अबोधौत् ।

बुबोध । बोधिष्यति । बोधिता । अबोधिष्यत् । बुध्यात् ।

कर्मणि—बुध्यते । अबोधि । णिचि—बोधयति । अबूबुधत् ।

सन्नि—बुबोधिषति, बुबुधिषति । यङि—बोबुध्यते ।

कृत्सु—बोधितव्यः । बोधनीयम् । बोध्यः । बोधितः, बुधितः ।

बोधित्वा, बुधित्वा । बोधितुम् ।

उत्—(स्मरणे) उद्बुद्धः । उद्बोधितः । प्र—(जागरणे)

प्रबुद्धः । प्रबोधितः । सम्—(सम्यक् ज्ञाने) सम्बुद्धः ।

सम्बोधितः । (आह्वाने)—सम्बोधनम् ।

